

NELJAPÄEV, 7. OKTOOBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05.)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

4. Rakendusmeetmed (kodukorra artikkel 88) (vt protokoll)

5. ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika pärast 2013. aastat – Euroopa Sotsiaalfondi tulevik (arutelu)

Juhataja. – Palume vabandust mõningase liidlusest tingitud viivituse pärast. On kolm põhjust, miks ma soovitan kõigil tulla parlamendihoonesse jalgsi. Esiteks selleks, et õigel ajal kohale jõuda. Teiseks sellepärast, et see on tervislik. Kolmandaks seetõttu, et nii saastatakse vähem. Nii et tulgem kõik parlamendihoonesse jalgsi!

Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille esitas Euroopa Komisjonile regionaalarengukomisjoni nimel Danuta Maria Hübner ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat (O0110/2010 – B7-0466/2010),

ja komisjoni avaldus Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku kohta.

Danuta Maria Hübner, esitaja. – Austatud juhataja! Eelolevatel aastatel tugineb Euroopa majanduskasv pakkumisele. Otsustavaks saavad jätkusuutlikud ja konkurentsivõimelised investeeringud. Peamised vahendid Euroopa avaliku sektori investeeringute rahastamiseks eraldatakse ühtekuuluvuspoliitika raames. Teadusuuringutesse ja uuendustesse, töhususasse ressursikasutusse, uutesse ja püsivatesse töökohtadesse ning infrastruktuuri tehtavate investeeringutega peab nimetatud poliitika soodustama struktuurimuutusi.

See ei tohi olla üksnes investeeringute rahastamise vahend. Selle poliitikaga luuakse uusi ressursse ja suurendatakse nii kasvupotentsiaali. Selle suurima mõju saavutamiseks on vaja sobivat makromajanduslikku ja finantsraamistikku. 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika reformi põhiküsimus on, kuidas kasutada seda jätkusuutlikul moel veel tõhusamalt majanduskasvu suurendamiseks, töökohtade loomiseks ja Euroopa majanduse konkurentsivõime parandamiseks.

Sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus on aluslepingu järgi Euroopa integratsiooni aluspõhimõte. Seega peab see poliitika kehtima kõikide Euroopa kodanike kohta, mitte piirduma üksnes vaesemate piirkondade elanikega. Tegemist ei ole ju mitte mineviku hüvitamise põhimõttele tugineva ja riiklike eesmärgi täiendava toetuspoliitikaga, vaid pigem Euroopa tulevikku käsitleva poliitikaga.

Ühtekuuluvuspoliitikas tuleb arvestada kriisijärgse territoriaalse tegelikkusega piirkondlikul tasandil, otsida kõige tulemuslikumaid lahendusi Euroopa eri paikade probleemidele ja

pakkuda neile parimaid võimalusi. Ühtekuuluvuspoliitika peab lahutamatult kuuluma ELi 2020. aasta strateegia ja sellega hõlmatud juhtalgatuste elluviimise juurde. Me oleme väga teadlikud vajadusest tagada, et ühtekuuluvuspoliitika ja selle kogumõju tervel liidu territooriumil on peamised vahendid, mis võimaldavad liidul ja selle liikmesriikidel täita ELi 2020. aasta strateegiaga seatud eesmärgid.

Ühtekuuluvuspoliitika ei pea kaasa aitama mitte üksnes tootlikkuses kriisi tõttu tekkinud lõhede vähendamisele, vaid ka tootlikkuse kasvu taastamisele. Investeerida tuleb paremasse ühendusse juhtivate piirkondade ja neile järele püüdlejate vahel. Territoriaalse koostöö võimalusi peab tulemuslikumalt ära kasutama. Euroopa Parlamendi regionaalarengukomisjon on kujundanud arvamuse selle kohta, millisena ta näeb ühtekuuluvuspoliitikat pärast 2013. aastat.

Aastate jooksul on mitmetes Euroopa Parlamendi resolutsioonides rõhutatud vajadust säilitada tugev ja kõikehõlmav ühtekuuluvuspoliitika koos piisavate eelarvevahenditega, et võimaldada piirkondadel ja linnadel oma arenguvõimalusi laiendada. Oleme veendunud, et praegusel ebatavalisel ajal tuleb neid kõiki julgustada investeerima teedrajavatesse ideedesse, uude tehnoloogiasse ja uuendustesse ning aidata neil seda teha. Piirkondadel ja linnadel on otsustav tähtsus Euroopale uue hoo andmisel, mille eesmärk on saada üle erakordsetest raskustest ja kujundada meie majandus edukalt ümber.

Usume ja loodame, et komisjon jagab meie otsust tagada ühtekuuluvuspoliitika jäämine liidu peamiseks kõiki kaasavaks meetmeks. Me esitasimegi arutelu all oleva küsimuse selleks, et anda komisjonile võimalus selgitada oma vaateid tuleviku kohta.

Johannes Hahn, komisjoni liige . – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud László Andor, daamid ja härrad! Tahaksin kõigepealt tänada Euroopa Parlamenti selle eest, et arutelu all olevale teemale on antud päevakorras nii tähtis koht just täna, kui Brüsselis on viimane avatud uste päev, mille puhul viibib linnas üle 6000 sidusrühmade esindaja ning toimub enam kui 130 regionaalpoliitika tähtsust ja tulevikku käsitlevat üritust ja seminari.

Nagu juba korduvalt mainitud, peab regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika tulevikus, sealhulgas järgmisel rahastamisperioodil olema väga tihedalt seotud Euroopa 2020. aasta strateegiaga, et saavutaksime tõesti Euroopa lisaväärtuse, mis on meil ikka ja jälle kõneaineks ja mis peab nüüd tõeluseks saama. Seda arvestades on oluline kooskõlastada põhjalikumalt liidu poliitikavaldkondi, et luua tõeliselt ühtne ja integreeritud lähenemisviis, mis on muu hulgas suunatud liikmesriikidele. Võtmesõnadeks peavad olema keskendumine ja paindlikkus. Me peame keskenduma paarile Euroopa 2020. aasta strateegias sisalduvale, meile olulisele põhieesmärgile ning olema strateegia rakendamisel piirkondades ja liikmesriikides erilahendusi võimaldades paindlikud.

Samuti on minu arvates tähtis töötada välja motivatsioonisüsteem, mis põhineb piirkondade ja liikmesriikidega selgelt kokku lepitud sihtidel, et lisaks nõuetekohasele finantshaldusele, mis on olnud ja on ka edaspidi ülimalt tähtis, pöörataks tegelikult suuremat tähelepanu ka tulemuste saavutamise teguritele. Just seetõttu on hädavajalik, et lepiksime kohe perioodi alguses piirkondade ja liikmesriikidega kokku oma eesmärgid, paneksime paika ja kehtestaksime mõõdetavad sihid ning seejärel püüaksime neid oma projektide abil saavutada.

Lõppkokkuvõttes on see, mis saab ja peaks tagama hea ühtekuuluvuspoliitika ühes oma eri tahkudega, ka Euroopa Liidu majanduskasvu tõukejõud. Meil on olemas stabiilsuse ja kasvu pakt. Kõiki piirkondi hõlmav läbimõeldud ühtekuuluvuspoliitika peaks lõpuks

tagama stabiilsuse ja kasvu paktist tuleneva majanduskasvu realiseerumise ning selle, et Euroopa ja siia kuuluvate riikide majandus tervikuna jäävad maailmas konkurentsivõimeliseks ja parandavad oma kohta rahvusvahelisel areenil veelgi.

Seetõttu on ühtlasi vaja abi andmise raamistikku vastavalt kohandada ja edasi arendada. Teisisõnu on vaja, et suureneks nii tootmismahd kui ka finantskorralduse valdkonnas kaasatud rahaliste vahendite hulk, kuid sealjuures peab endale aru andma – võttes arvesse liikmesriikide pingelisi eelarveid –, et selleks tuleb meil astuda uusi samme eraõiguslike isikute jaoks mõeldud toodete väljatöötamisel eesmärgiga kaasata nende investeeringuid teatud piirkondlikesse projektidesse, eelkõige neisse, kust saadakse ka tulu. Nii jääb meil enam vahendeid projektidele, mis on niisama vajalikud, kuid mis ei kindlusta samalaadset tulu, näiteks investeeringutele haridus- ja koolitussektoris, ülikoolide ja laborite ajakohastamiseks jne.

Mõne järgmise nädala jooksul esitame ühiselt viienda ühtekuuluvusaruande ja selle järeldused. Aruandes kajastatakse suuresti seda, millest olen saanud siin nende paari minuti jooksul kõnelda, ja veel paljugi muud. Regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikaga suudetakse ühise juhtimise all teha Euroopa poliitika eurooplastele nähtavaks ja arusaadavaks.

Kaks miljonit praegusel perioodil esitatud projekti saab ellu viia vaid koostöös liikmesriikide ja piirkondade elanikega.

László Andor, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Euroopa majanduslik ja sotsiaalne olukord on endiselt ülimalt probleemne. Töötus on järsult suurenenud ja selle määr peaks käesoleva aasta lõpuks jõudma 11%ni. Lisaks on vaesus paljude eurooplaste, sealhulgas laste igapäevane tegelikkus.

On tõsi, et me oleme majanduskriisist vähehaaval väljumas, kuid sama selge on ka, et majanduse elavdamine peab põhinema kindlatel alustel, ja praegu ei ole me nendes alustes väga veendunud.

Samas ei tohi me kaotada silmist pikaajalisi ülesandeid. Kiiremas korras tuleb tegelda nii vananeva rahvastiku, kiiresti areneva tehnoloogia, kliimamuutuse kui ka muude keskkonnaküsimustega.

ELi tasandil on Euroopa Sotsiaalfond olnud peamine inimkapitali ja sotsiaalsesse kaasatusse tehtavate investeeringute allikas. Enam kui poole sajandi vältel on see fond olnud Euroopa kodanike vahelise solidaarsuse konkreetne tõestus ja peaks selleks jääma ka edaspidi.

Euroopa Sotsiaalfond on üks põhilisi meie käsutuses olevaid meetmeid, mille abil saab täita Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud peaesmärgid, eelkõige tööhõivet, haridust ja vaesuse vähendamist puudutavad sihid.

Meil on vaja, et Euroopa Sotsiaalfondi kasutataks täielikus kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga, sest see fond on peamine vahend, mille abil toimub koondsuuniste rakendamine. Meie uues Euroopa 2020. aasta strateegias nähakse kogu liidu jaoks ette ühised sihid. Kuid liikmesriigid valivad ise oma tee nende sihtide saavutamiseks Euroopa Sotsiaalfondi toel. Selleks peaks Euroopa Sotsiaalfondi tulevane kohaldamisala olema piisavalt lai, et tagada kõikidele liikmesriikidele, piirkondadele ja kohalikele sidusrühmadele võimalus töötada välja just oma vajadustele vastavad rakenduskavad.

Kuid lai kohaldamisala ei tohiks põhjustada vahendite killustumist. Komisjon ja liikmesriigid peaksid tegema koostööd põhieesmärkide kehtestamiseks, eelkõige tööhõive valdkonnas. Meil tuleks astuda samme sotsiaalfondi nähtavuse, tõhususe ja saavutuste parandamiseks.

Eelarve peatse läbivaatamise käigus selgub, millisena peaks komisjoni arvates olema liidu eelarve edaspidi üles ehitatud, et see võimaldaks saavutada Euroopa 2020. aasta strateegias kokku lepitud poliitilised eesmärgid. Lisaks saab siis alguse liikmesriikide ja Euroopa Parlamendi vaheline arutelu. Ootan huviga parlamendi osalemist selles.

Euroopa Sotsiaalfond peaks koos teiste ELi fondidega edendama nii territoriaalset kui ka sotsiaalset ja majanduslikku ühtekuuluvust. Seda peaks hõlbustama kõikidele fondidele teatud ühiste eeskirjade kehtestamine, mis muudab fondide tegevuse kooskõlastamise lihtsamaks.

Komisjon on juba teinud ettepaneku võtta vastu uus finantsmäärus, milles nähakse ette mõningad ühised eeskirjad, ja 2011. aasta jooksul esitame mõned konkreetset ettepanekud.

Euroopa kodanikud tahavad näha, et ELi fondides keskendutakse tulemustele ja saavutustele. Meil tuleb luua süsteemid Euroopa Sotsiaalfondist toetust saanud tegevuse tulemuslikkuse kontrollimiseks ja me peame kaaluma üleminekut rohkem tulemustele suunatud rakendamissüsteemile.

Ligipääs fondide vahenditele peaks olema lihtsam ja ka mugavam. Arutelud Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku üle on nüüdseks jõudnud otsustavasse järku. Teie sõnumid meile on väga selged ja aitavad eelseisvale tööle tublisti kaasa.

Komisjon esitab ettepaneku uue Euroopa Sotsiaalfondi ja teiste struktuurifondide kohta 2011. aasta keskpaigaks. Meile on antud üheselt mõistetav ülesanne toetada Euroopa 2020. aasta strateegiat just Euroopa Sotsiaalfondi kui selle peamise rahastaja kaudu, mis aitaks meie poliitilisi eesmärke kohapeal ellu viia.

Lambert van Nistelrooij, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Austatud volinikud Hahn ja Andor, mul on hea meel näha teid siin koos istumas. See näitab teie soovi teha koostööd lõppeesmärgi nimel, milleks on sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus. Olen lugenud ka kirja, mille saatsite José Manuel Barrosole ja milles käsitlete ühtekuuluvust ühe tervikliku struktuuri osana, ning ma loodan, et te ei tagane sellest seisukohast. Nii oleks teie tegevus tõhusam kui juhul, kui te sellest loobuksite ja võimaldaksite eri fondidel eraldi tegutseda. Suur tänu teile selle eest!

Praegune uus ja keeruline aeg nõuab uut poliitikat. Tõendeid selle kohta võime komisjonis näha seoses Euroopa 2020. aasta strateegiaga. Ühtekuuluvus on selle strateegia rakendamisel kesksel kohal. Euroopa lisaväärtus, mida me oma tulevikku käsitlevalt arutelult nii pikisilmi ootame, pole midagi rohkemat ega vähemat kui strateegia rakendamise osa ja see on aastatel 2014–2020 oluline.

Mida sellest järeldada? Ärge jätke Euroopa riigiabi kava alusel piiramatuid tegutsemisvõimalusi. Sihtala 2 tuleb säilitada, sest see on väga selge. Nimetatud sihtalast loobumine tooks kaasa Euroopa koostöö selle osa taasriigistamise ja seda me ei taha. Regionaalarengu fond ja sotsiaalfond peaksid ühist tegevust jätkama.

Teiseks tahan öelda, et fondide horisontaalsus ja lõimitus on terve Euroopa 2020. aasta strateegia jaoks hädavajalik. Nagu eeldati, toimisid sihtotstarbelised eraldised, mille Danuta Maria Hübner Lissaboni strateegia jaoks välja pakkus, tol ajal hästi. Lissaboni strateegiaga õnnestus Euroopat eelkõige piirkondadele ja linnadele lähemale tuua. Euroopa koostöö liikmesriikides ja liikmesriikide vahel viib Euroopa tasakaalustatud territoriaalset arengut sammukese edasi ja loob võimalusi kõikidele piirkondadele.

Lõpetuseks lubage mul veel lisada, et meil tuleb olukorda parandada. Maaelu arengu fondi, sotsiaalfondi, regionaalarengu fondi ning teadus- ja arendusfondide tegevuse koostoime peab olema ulatuslikum. See on saavutatav ja tooks kaasa paremad tulemused. Tahan esitada mõlemale volinikule veel viimase küsimuse. Kas te kavatsete kehtestada territoriaalse pakti enne kevadist tippkohtumist, võimaldades sellega suurendada piirkondade ja linnade kaasatust? Regioonide Komitee on teinud sellekohase ettepaneku ja ma soovitan teil kaaluda seda koos meie sõnastatud resolutsiooniga.

Constanze Angela Krehl, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, kallid kolleegid! Euroopa Liidus tähendab ühtekuuluvuspoliitika meie soovi aidata nõrgemaid piirkondi. See on Euroopa suure solidaarsuse väljendus. Kuid solidaarsus ei ole kunagi ühepoolne ja seetõttu toetab minu fraktsioon põhimõtet, mille kohaselt peab kõikidel Euroopa Liidu piirkondadel olema võimalus meie ühtekuuluvuspoliitikas osaleda. Meie jaoks tähendab see veel, et me ei poolda ühtki taasriigistamise meedet ega taha ühtekuuluvuspoliitika valdkondlikku killustumist. Meil ei ole vaja täiendavaid transpordi-, kliimakaitse- või energiatõhususe fonde, vaid tuleb mõelda, kuidas saada endi ees seisvatest raskustest üle usaldusväärse ühtekuuluvuspoliitika abil.

Seega on meile selge, et lisaks tugevatele sihtala 1 piirkondadele on vaja ka tugevaid sihtala 2 piirkondi ja sobivaid üleminekueeskirju. Üks on kindel: piirkonnad vajavad Euroopa tasandil antavat toetust. Euroopa Liitki vajab tugevaid piirkondi, nii et see on vastastikku kasulik. Loomulikult tuleb meil põhieesmärgid üle vaadata – vaieldamatult peame olema tõhusamad. Seetõttu toetab minu fraktsioon ettepanekut kahe käega, et näiteks maaelu arengut saaks ühtekuuluvuspoliitika raames varasemast palju paremini ühiselt kooskõlastada.

Mõistagi pooldame ka infrastruktuuri parandamist, ettevõtete abistamist ja jätkusuutliku majandusarengu toetamist. Kuid jätkusuutlik majandusareng on võimalik vaid juhul, kui me kaasame töötajad, s.t inimesed. Teisisõnu on meil vaja tööhõivepoliitikat, haridust, väljaõpet ja inimeste lõimimist tööturule. See omakorda on võimalik üksnes koostöös Euroopa Sotsiaalfondiga ühtekuuluvuspoliitika raames. Me toetame seda, aga kindlate eeskirjade korral, mis olid ka varem olemas. Me peame tõesti püüdma olukorda parandada ja tugevdada oluliselt ühtekuuluvuspoliitika sotsiaalset külge.

Tulevaste arutelude ja läbirääkimiste käigus seisab minu fraktsioon hea fondi vahendite kasutamise parandamise ja lihtsustamise eest. Taotlemismenetlust tuleb muuta hõlpsamaks, et esiteks oleks vigu vähem ja teiseks oleks tõepoolest tööd teha tahtvate inimeste juurdepääs fondi vahenditele Euroopa ühtekuuluvuspoliitika kaudu kergem. Püüame hoolitseda selle eest, et läbirääkimistel lähtutaks ka tegelikult tugevamast partnerluspõhimõttest. Arvan, et nüüd, mil Lissaboni leping kehtib, on Euroopa Parlamendi roll suurem. Minu fraktsioon pooldab antud juhul seda partnerluspõhimõtet.

Nadja Hirsch, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Leian, et meie võitlus kooskõlastatud ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika eest on hea ja õige. See on väga oluline tõhususe tagamiseks ja raha nõuetekohaseks kasutamiseks, kuigi kõnealused summad on piiratud. Kuid pean hoiatama selle eest, kui tõhususe nimel kavatakse kohaldada kõigi suhtes samu eeskirju. Fondid on väga erinevad ning neil on väga erinevad sihtrühmad ja mahud. Sellest tulenevalt on kooskõlastatus ülimalt tähtis, aga samad eeskirjad mitte.

Täpselt seda kogeme praegu seoses Euroopa Sotsiaalfondiga. See tähendab, et just väikesed kogukonnad ja kohalikud omavalitsusüksused oleksid tõeliselt rahul, kui – nagu eelkõneleja mainis – kohapealsed asutused ei peaks kulutama nii tohutult aega ja jõudu selleks, et saada

ka tegelikult juurdepääs fondi rahale ja võimalus seda kasutada. Seda ongi vaja, sest töötus, vaesus ja sotsiaalselt tõrjutud inimesed on olemas igas Euroopa Liidu liikmesriigis – mitte üksnes teatud piirkondades, vaid kõikides liikmesriikides.

Seetõttu on minu meelest eriti tähtis, et just Euroopa Sotsiaalfondi vahendid oleksid tulevikus endiselt tõesti kättesaadavad vähemustele, kelle hulka kuuluvad teatud määral ka noored, aga samuti eakad inimesed ja sageli sisserändajad, ning et nende vahendite kasutamine oleks tegelikult veelgi hõlpsam, sest nii antakse inimestele võimalus siseneda tööturule – seda me tahamegi ju saavutada. Euroopa 2020. aasta strateegia kajastab meie püüet kaasata tööturule rohkem eri sihtrühmi. Loodan, et see ei jää üksnes eesmärgiks. Nüüd peame ka tegelikult nägema ette meetmed ja vahendid selle saavutamiseks. Euroopa Sotsiaalfond on siin väga tõhusaks abiks. Meil tuleb see lihtsalt kujundada võimalikult heaks ja eelkõige muuta see hõlpsasti kasutatavaks.

Elisabeth Schroedter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinikud, kallid kolleegid! Praegune arutelu rõõmustab mind väga, sest see näitab meie esimest püüet saavutada kompromiss seoses väga tähtsa projektiga, mis hoiab meid tegevuses veel mõne järgmisegi aasta jooksul. Kõige tähtsam neis Euroopa Parlamendi kompromissresolutsioonides on eraldiseisev ühtekuuluvuspoliitika ja selge kohustus seda edendada. Ühtekuuluvuspoliitikas on täita oma roll Euroopa 2020. aasta strateegias, kuid tal on ka iseseisev väärtus, sest just ühtekuuluvuspoliitika hoiab ELi selle sisemuses koos. Ühtki Euroopa Liidu piirkonda ei heideta kõrvale. Sotsiaalne ühtekuuluvus tähendab ka, et mitte kedagi, ka kõige vaesemaid, ei jäeta Euroopa Liidus tähelepanuta, vaid kõigile antakse võimalus.

Kuid heaolu ei seisne üksnes majanduskasvus. Oleme ju minevikus näinud, kuidas paljudes piirkondades võib SKP küll kasvada, kuid samal ajal süvenevad sotsiaalsed lõhed. Seetõttu pean väga tähtsaks, et kõnealuse resolutsiooniga õhutatakse meid töötama SKP kõrval välja muid olulisi kriteeriume, mis selgitavad heaolu tähendust ja näitavad, mida tuleks piirkonnas teha.

Meie Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonis oleme väga uhked selle üle, et meie töö tulemusel on nimetatud asjaolu resolutsioonis ära märgitud, olgugi et üsna ettevaatlikult. Meie ettepaneku kohaselt peaks kriteerium võimaldama hinnata, kas piirkonda saab toetada või mitte. Nii saadakse hoopis teistsugune pilt.

Seega pooldatakse resolutsioonis väga selgelt SKP-ülest käsitlemist ja me loodame, et komisjon sellest ka lähtub. See tähendab ka, et me pääseme lõpuks ühekülgselt arengust. Komisjoni teine uurimus – nimelt komisjoni aruanne piirkondadest 2020. aastal – näitab, et kliimamuutusel on regionaalarengule ohtlik ja kahjulik mõju. Seetõttu tuleb meil kliimamuutus peatada. Uurimusest nähtub, et kui see meil ei õnnestu, peaks kolmandik Euroopa Liidu rahvastikust oma kodu hülgame, sest neil kas ei ole võimalik tööd leida või ei saa nad oma kodus enam elada. Nii saab selgeks, et regionaalarengul on kolm külge. Kõiki neid tuleb struktuurifondide tulevase reformi käigus võrdset tähtsaks pidada ja toetuste andmisel arvesse võtta. Põhieesmärk on majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus. Järelkult on ka keskkonnaküsimustel ja näitajatel piirkondade heaolu tagamisel keskne roll.

Lubage mul lühidalt väljendada veel üht mõtet selle kohta, mida parlamendiliikmed on siin arutanud. See on küsimus, millises sõnastuses tuleks ühtses pakettis käsitleda Euroopa Sotsiaalfondi. Leian, et suulise muudatusettepaneku sõnastus on hea ja jätab meile palju mänguruumi, ning seetõttu palun teil seda toetada.

Oldřich Vlasák, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud volinikud, kallid kolleegid! Tulevast ühtekuuluvuspoliitikat arutades kaitseme kõik eeskätt enda huve. Seetõttu on väga keeruline saavutada mõistlikku ja läbikaalutud kokkulepet, mida toetaks võimalikult palju parlamendiliikmeid. Minu arvates on esimene põhiküsimus see, kui palju tuleks ühtekuuluvuspoliitika jaoks rahalisi vahendeid eraldada. Isiklikult olen veendunud, et olemasolevatest ressurssidest enam-vähem piisab. Kuid ühtekuuluvuspoliitikast peab saama üks Euroopa Liidu eelarve peamisi kuluartikleid. Et ELi eelarve on pingeline ja liikmesriikide rahandus on tõeliselt raskes olukorras, mistõttu nad ei saa Brüsselile rohkem summasid kulutada, tuleb selgelt ära märkida ka võimalikud kärpekohad. Leian, et vähendada saab muu hulgas põllumajandustootjatele makstavaid otsetoetusi, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile eraldatavaid vahendeid või Euroopa institutsioonide halduskulusid.

Teine põhiküsimus on, mida tuleks Euroopa fondidest rahastada. Euroopa Sotsiaalfondi käsitlevas resolutsiooni projektis räägitakse palju vaesusevastasest võitlusest, sotsiaalse mudeli toetamisest jne. See kõik on suurepärane, aga kõigepealt peab meie majandus õitsvale järjele jõudma, inimestel peab olema tööd ning ettevõtetel võimalus toota ja teenuseid osutada. Järelikult tuleks Euroopa fonde kasutada pigem investeerimise, mitte tarbimise eesmärgil. Fondid peaksid võimaldama ajakohastamist, mida riik, piirkonnad, kogukonnad või perekonnad ei saa subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt enda kanda võtta. Piirkondade ja liikmesriikide majanduslike erinevuste vähendamine peab endiselt jääma ühtekuuluvuspoliitika põhiliseks sihiks. Seetõttu on ainus mõistlik kriteerium SKP tase.

Oma fraktsiooni nimel võin öelda, et me tahame ühtekuuluvuspoliitikat, mis on arusaadav, lihtne, paindlik, mida ei koormata ülemäärase bürokraatiaga ning mis keskendub investeringutele ja arukale majanduskasvule.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahan juhtida tähelepanu märkimisväärsele vastuolule, mis seoses Euroopa Sotsiaalfondiga juba esile kerkib. Lissaboni lepingu järgi peaks Euroopa Sotsiaalfond keskenduma eelkõige aktiivsele tööturupoliitikale. Meie Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioonis leiame, et sotsiaalfondi tuleks edaspidi rakendada laiaulatuslikumalt üldise sotsiaalpoliitika heaks ning – mis kõige tähtsam – seda tuleks kasutada palju tõhusamalt vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastases võitluses.

Ka tulevikus peaks Euroopa Sotsiaalfond täitma olulist osa kogu Euroopa Liidus ega tohiks keskenduda üksnes kindlatele piirkondadele. Kuid me arvame siiski, et suuremat tähelepanu tuleks pöörata piirkondade eriprobleemidele ja seda saab hoopis tulemuslikumalt teha kaasrahastamismäärade kaudu. Euroopa Sotsiaalfondi rahastamine peab jääma vähemalt praegusele tasemele. Fondi vahendid peaksid moodustama vähemalt 1% Euroopa Liidu brutoelarvest. Meie arvates on see ülimalt tähtis.

Tahan toonitada veel üht probleemi. Ettepanek keskenduda rohkem tulemustele tõstatab Euroopa Sotsiaalfondi puhul loomulikult küsimuse selle kohta, millistest näitajatest ja võrdlusalustest tulemuste hindamisel lähtutakse ning kuidas mõjutab see lõppkokkuvõttes igal üksikul juhul projekti edendajate ettevalmistusi. Projekti edendajatel ei ole reserve, mis võimaldaksid neil summasid juurde maksta või teha tagasimakseid. Kui tahame, et Euroopa Sotsiaalfond jääks alles ja täidaks oma rolli tulemuslikult, on meil enne vaja sellest teemast selget ülevaadet.

John Bufton, *fraktsiooni EFD nimel.* – Lugupeetud juhataja! On tehtud ettepanek, mille kohaselt jätkab komisjon pärast 2013. aastat regionaalarengu rahastamist üksnes liidu

majanduslikult kõige viletsamas olukorras olevates piirkondades ning lõpetab piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi finantseerimise.

Kuigi paljusid Walesi piirkondi toetatakse lähenemiseesmärgi alusel ja see näitab riigi majanduslikke vajakajäämisi, ähvardab nüüd koguni seitset Walesi piirkonda ELi rahast ilmajäämine.

Praegu 280 miljoni Suurbritannia naela suurused ELi eraldised Walesile võidakse kaotada. Lõppeda võib rahaline toetus mitmetele piirkondliku konkurentsivõime programmi raames loodud projektidele ja see ohustab tuhandeid nendega seotud töökohti.

Kas komisjon on vähemalt mõelnud mõjuhinnangu koostamisele, et näha, millised on vahendite kärpimise sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed? Milliseid üleminekumeetmeid välja pakutakse? Kulutusi euroala kõrvuni võlgades olevatele riikidele, sealhulgas Kreekale, tehti suuremate kõhklusteta ja kolme aasta jooksul ületavad need summad triljon eurot.

Waleisis on lisaks suur tööpuudus ja sealset olukorda mõjutab palju Ühendkuningriigi valitsussektori töötajate arvu eelseisev vähendamine. Veel üheks ohuks Walesile võib olla ettepanek struktuurifondidest saadavate vahendite taasriigistamise kohta, mis tähendab, et Suurbritannia õigust toetustele võidakse alahinnata.

Ühendkuningriigilt kui netorahastajalt oodatakse tõenäoliselt suurima rahalise koorma kandmist. Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive suurendamisele kulutatud 55 miljardit eurot moodustab kõigest 6% ELi kogueelarvest. Ühendkuningriigist voolavad edasi järjest suuremad summad Brüsselisse, ometi kavatseb komisjon kaotada selle ainsa valdkonna, mille kaudu osa rahast – ehkki väga väike osa – tagasi tuli.

Mõistagi leian ma, et Walesi elanike jaoks oleks hoopis kasulikum, kui Ühendkuningriik astuks EList välja. Nii saaksime säästa miljardeid ja otsustada ise, kuhu hädavajalikud rahaeraldised suunata.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinikud, kallid kolleegid! Oleme Euroopa Sotsiaalfondi tulevikku käsitleva aruteluga jõudnud otsustavasse punkti. Ajal, mil tööhõivest on saanud kõikide riikide ja Euroopa piirkondade jaoks suurim mureküsimus, olen uhke täna esitatud, sotsiaalfondi tulevikku käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni üle. Tegemist on vastutustundliku ja konkreetse dokumendiga, mis avab ukse tulevikule. Rohkem kui kunagi varem on meie piirkondadel vaja ühtekuuluvuspoliitikat ja seega toetust Euroopa struktuurifondidelt. Euroopa Sotsiaalfond on olnud olemas alates 1957. aastast, see loodi Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu ehk Rooma lepinguga. Selle õiguspärasuses pole kahtlust.

Minu arvamus Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku kohta on lihtne ja selge ning selle saab kokku võtta kolme punktiga.

Esiteks peab Euroopa Sotsiaalfond ka edaspidi keskenduma tööhõivele ja loomulikult vaesusevastasele võitlusele, kuid seda inimeste tööleaitamisega, mitte mingil muul moel. Praegu tuleb kogu tähelepanu pöörata tööhõivele, mis peab olema meie põhieesmärk. Olen veendunud, et uuesti tööle läinud inimene saab tagasi oma inimväärikuse.

Teiseks peavad tõhusal Euroopa Sotsiaalfondil olema arusaadavad ja praktiliselt rakendatavad eeskirjad, mis ei heiduta ettevõtjaid. Seetõttu toetan oma fraktsiooni üleskutset muuta Euroopa Sotsiaalfond nähtavamaks, eelkõige selleks, et parandada raha eraldamist. Mõelge – mõnikord tagastatakse eelarveeraldised Euroopa Liidule kasutamata, samas kui töötuse määr ei ole kunagi olnud nii kõrge.

Kolmanda ja viimase asjana on meil vaja fondi, mis on hõlmatud Euroopa tugeva ühtekuuluvuspoliitika laiema raamistikuga. Euroopa Sotsiaalfondi puudutavad otsused tuleb langetada koos kohalikele oludele võimalikult lähedal seisvate partneritega. Lugupeetud volinikud, kas te võite meile kinnitada, et sotsiaalfond vastab nimetatud ootustele?

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Täna teid võimaluse eest arutada ettepanekuid enne, kui komisjon neid kaaluma hakkab. Tööhõive, vaesus, majandus-, finants- ja sotsiaalkriis Euroopa Liidus ning seejärel liikmesriikide eelarvetes võetud kokkuhoiumeetmed sunnivad meid Euroopa tasandil pühendama kogu tähelepanu tööhõive- ja sotsiaalpoliitikale ning nägema Euroopa Sotsiaalfondis üht ELi majanduspoliitika elluviimise ja eelarve täitmise vahendit, mille abil on võimalik saavutada peale aluslepingus sätestatud majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide ka sihid, mis sisalduvad riigipeade ja valitsusjuhtide poolt äsja heaks kiidetud strateegia projektis ning mis hõlmavad tööhõivemäära tõstmist ja vaesusevastast võitlust.

Säärasel olukorras, kus sotsiaalfond on võetud luubi alla, tahan esitada mõned märkused volinik Andorile. Meie leiame, et tegelikult on piirkonnad need, kes peaksid kontrollima Euroopa avaliku sektori kulutusi. Kuid see ei tähenda, et majanduspoliitilised meetmed peavad vastama üksnes territoriaalse ühtekuuluvuse nõuetele. Ühtekuuluvus hõlmab ka majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Ühtekuuluvuse edendajaks võivad küll olla piirkonnad, aga see peab siiski vastama kogu Euroopa Liidu majanduslikele ja sotsiaalsetele eesmärkidele. Austatud volinik, kui te vaatate läbi sotsiaalfondi käsitlevaid eeskirju, võtke palun arvesse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rakendamisel saadud kogemust. Selle fondi puhul on ruumi isikupäraga arvestamiseks ja iga asjassepuutuva töötaja vajadustega kohanemiseks. See võib olla kasulik ka Euroopa Sotsiaalfondi jaoks. Samuti soovitan ma teil tungivalt luua seos mõne Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgiga: tööalase konkurentsivõime, tööhõive, vaesusevastase võitluse ning teadus- ja arendustegevusega. Teadus- ja arendustegevus on kahtlemata väga oluline Galileo ja muude süsteemide jaoks. Lugupeetud volinik, sotsiaalsete uuenduste vallas valitseb täielik tühjus ja ma õhutan teid seda valdkonda sotsiaalfondi abil avastama. Seda küll sellisel juhul kahtlemata natuke teistsuguste kaasrahastamiskokkulepete alusel. Toetan täielikult Gabriele Zimmeri sõnu selle kohta, et tööalane konkurentsivõime ei saa olla Euroopa Sotsiaalfondi ainus eesmärk. Lisaks tuleb võidelda sotsiaalse tõrjutuse vastu ning arvestada kõige enam ohustatud elanikkonnarühmadega – noorte, naiste, puudega inimeste ja romadega, kui nimetada neist vaid mõnda.

Lõpetuseks, austatud volinik, tahan öelda paar sõna Euroopa Sotsiaalfondi vahendite kasutamise tingimuste kohta. Me teame, et kõigi jutu järgi valitseb nii kodus kui ka Brüsselis kafkalik olukord. Euroopa Sotsiaalfondi kasutamist reguleerivad eeskirjad, mida on liiga keeruline rakendada. Seepärast mõelgem omamoodi geomeetrialet, mis muutub vastavalt sellele, kui nõuetekohane on avaliku sektori vahendite kasutamine piirkondades. Kui piirkonnad suudavad raha kulutamist probleemideta kontrollida, võime omapoolset järelevalvet leevendada. Kui on vaja anda haldusabi, töötagem selleks välja uued meetmed. Lõpetuseks, mis puudutab liikmesriikide eelarves kasutamata jäänud raha tagastamist, palun teil kaaluda selle nõude tühistamist, sest see ei ole Euroopa Sotsiaalfondi tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse suurendamiseks ette nähtud vahendite korrektne kasutusviis.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Sotsiaalne kaasatus on väga oluline teema, mis on regionaalpoliitikaga hästi ühendatud. Nagu me kõik teame, tähendab see hoopis rohkemat kui lihtsalt töökohtade loomist.

Resolutsioonis Euroopa Sotsiaalfondi kohta on rõhutatud fondi rolli ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel. Ilma regionaalpoliitiliste meetmeteta ei ole võimalik seda strateegiat riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil edukalt ellu viia. Seega leian, et seni kuni regionaal- ja sotsiaalpoliitika on omavahel seotud ja toimivad üheskoos tõhusalt, ei tohiks me mingil juhul nõustuda Euroopa Sotsiaalfondi eraldamisega struktuurifondidest.

Niisugune otsus sillutaks teed vahendite valdkondlikule eraldamisele ja looks ebasoovitava pretsedendi.

Euroopa Sotsiaalfond peab jääma struktuurifondide üheks osaks, eelkõige seetõttu, et sotsiaalfond on tõestanud oma tõhusust igas Euroopa piirkonnas, kuna on Euroopa Regionaalarengu Fondi kõrval tegelikult põhiliseks relvaks võitluses majanduskriisiga.

Sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks vajame ELis tugevat ja hästi rahastatud regionaalpoliitikat. Seetõttu leian, et piirkondlikule küljele peab jääma oma koht nii läbivaadatud kui ka tulevases ELi eelarves.

Kõiki taasriigistamise katseid tuleb tõrjuda. Regionaalpoliitika ei ole heategevus, vaid kõikidele piirkondadele mõeldud ELi poliitika, millega edendatakse majanduskasvu, uuendusi ja konkurentsivõimet ning mis on kõikidele liikmesriikidele kättesaadav vahend. Kui me tahame ka oma tulevikus tekkivatele vajadustele ja tegelikkusele sobivaid lahendusi, peame säilitama sama raamistiku. Pean selle all silmas nii aluspõhimõtteid kui ka eraldatavaid summasid.

Jean-Paul Basset (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Kallid kolleegid, tahan juhtida teie tähelepanu ühele kõnealuse resolutsiooni osale, mis on minu jaoks keskse, mitte teisejärgulise tähtsusega ja mis võib kujundada piirkondliku ühtekuuluvuse poliitika kogu näo. Meie ülesanne on teha kindlaks parim viis Euroopa piirkondade arengutaseme võimalikult täpseks hindamiseks ja leida kõige õigemad alused, millele tuginedes langetada otsuseid, eelkõige Euroopa fondidest abi saamise kõlblikkuse kohta. Meil on vaja poliitilist kompassi, mis suunaks meid piirkondliku arengu küsimuste sihipärase käsitlemise – nagu on esitatud resolutsioonis märgitud – ja integreeritud lähenemisviisi poole. Mis on siis see suunis, millest lähtuda meie piirkondliku ühtekuuluvuse poliitika elluviimisel? Praegu on meil üksainus suurepärane näitaja – sisemajanduse koguprodukt –, mis on majanduskasvu ja rikkuse mõõtmiseks väga hea vahend. Kuid regionaalarengu küsimused ei piirdu üksnes sisemajanduse koguprodukti suurendamisega. Inimeste heaolu ei saa väljendada lihtsalt mingi indeksi või kõveraga. Kui saaks, siis tekiks oht, et lõpuks on meil näitaja, mis kajastab vaid moonutatud ja erapoolikut ning seega ka ühekülgset arvamust. Et saavutada piirkondliku ühtekuuluvuse poliitika, mis vastab piirkondade jätkusuutliku arengu eesmärgile – mainin siinkohal, et see on meie ühine siht –, tuleb sisemajanduse koguprodukti näitajat täiendada teiste mõõdupuudega, eelkõige sotsiaalvaldkonnas ja keskkonna alal. Mõõta peab saama ka töötuse taset, ebakindlate töökohtade arvu, hariduse, tervishoiu ja keskkonna, samuti õhu ja vee kvaliteeti, ressursside kaitset, juurdepääsu põhiteenustele jne. Lõpetuseks tuleb meil niisiis anda endast parim selleks, et näha sisemajanduse koguprodukti kõrval ette hulk sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid näitajaid ning lihtsustada piirkondliku ühtekuuluvuse poliitikat, mille eesmärk on saavutada kolmele sambale – majanduslikele ja sotsiaalselele teguritele ning keskkonnale – tuginev jätkusuutlik areng.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) (Alustas sõnavõttu mikrofoni sisse lülitamata.) ... on 27 liikmesriigis enam kui 250 piirkonda. Mitte kõik need piirkonnad ei ole ühesugused. Nad erinevad paljuski jõukuse ning arengu- ja elatustaseme poolest. Nimetatud erinevuste vähendamiseks ja piirkondade konkurentsivõime suurendamiseks on Euroopa Liidus

rakendatud piirkondliku ühtekuuluvuse ja lähenemise poliitika, mis põhineb solidaarsusel ning mille jaoks on Euroopa Regionaalarengu Fondist, Euroopa Sotsiaalfondist ja Ühtekuuluvusfondist eraldatud piisavad rahalised vahendid. Kuid hoolimata senistest edusammudest oleks sinisilmne arvata, et need erinevused kaovad 2013. või isegi 2020. aastaks. Järelikult oleks soovitatav järgida ühtekuuluvuspoliitika põhimõtteid ja säilitada selleks vajalikud rahalised vahendid ka pärast 2013. aastat. Mõistagi tuleb piirkondliku ühtekuuluvuse ja lähenemise poliitikat viia ellu kõrvuti teiste strateegiatega, näiteks ELi 2020. aasta strateegiaga. See poliitika tuleb viidatud strateegiast siiski lahus hoida ning me peame tagama, et strateegiale ei eraldataks või see ei neelaks ühtekuuluvuspoliitika jaoks mõeldud vahendeid ettekäändel, et piirkondlikul tasandil on vaja täita konkreetne ELi 2020. aasta strateegia eesmärk. Euroopa Parlament peab siin silma peal hoidma, sest see on hädavajalik kõikide piirkondade, eriti aga teistest maha jäänud, näiteks äärepoolseimate piirkondade jaoks.

Giancarlo Scottà (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Tulevane regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika peab olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärkidega ning keskenduma seega jätkusuutliku majanduskasvu, sotsiaalse kaasatuse ja tööhõivega seotud sihtidele. Selle poliitikaga tuleb toetada Euroopa piirkondade tõhusat arengut, kaotades nii nende erinevused ning rõhutades halvemas olukorras ja siinamaani regionaalarengu probleemide küüsis olevate piirkondade iseärasusi.

Projektides tuleb arvestada vähem arenenud piirkondadega, mida kriis on kõige rängemini mõjutanud. Konkreetsete kohalikkude ja piirkondlikkude kaasatust suurendavate sammudega tuleb astuda vastu uutele raskustele, mis on seotud näiteks rahvastikutihedusega teatud piirkondades või rahvastikukaoga teistest, eelkõige mägipiirkondadest, samuti kliimamuutusega. Ebasoodsas olukorras olevate alade terviklikkude arengut tuleb toetada mitmetasandilise tegevusega, kaasates nii kohalikke ja piirkondlikke asutusi kui ka kodanikuühiskonda.

Palun komisjonil võtta arvesse iga piirkonna iseärasusi, eelkõige eri arengutasemete regionaal-mõõdet, ning lihtsustada rahastatud projektide juhtimise ja kontrollimise korda, et tagada nende tulemuslik ja kiire elluviimine.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Käsitletav teema on mulle eriti südamelähedane, sest Bulgaaria kuuest piirkonnast viis kuulub Euroopa Liidu kümne vaeseima piirkonna hulka. Selle põhjus on, et Bulgaaria Euroopa Liitu toonud isikud tekitasid rahvas eksliku arusaama, et niipea kui Bulgaaria saab ELi liikmeks, ujutatakse riik üle miljarditesse ulatuva Euroopa abirahaga. Me kõik teame, et nii ei ole läinud. Needsamad isikud lootsid panna põhilistele ametikohtadele oma inimesed, et Euroopa toetustelt vahendustasu näol koor riisuda. Nüüd, mil bulgaarlased neid enam ametisse tagasi ei valinud, ei ole kedagi, kes astuks nende asemele ja aitaks Bulgaarial Euroopa fondidest tõhusat abi saada. Kallid kolleegid, vastumeelselt tuleb tunnistada, et Bulgaaria on uus riik. Teda ei saa võrrelda Prantsusmaa, Saksamaa või teiste asutajaliikmetega. Me vajame teie teadmisi, et fondidega seonduvad meetmed jõuaksid inimesteni, kellele toetused on mõeldud, ning lähenemispoliitikat viidaks tõepoolest ellu.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Näeme täna laialdast üksmeelt kõikide parlamendifraktsioonide vahel. Me tahame tugevat ühtekuuluvus- ja struktuuripoliitikat igas Euroopa piirkonnas. Pole oluline, kas jutt käib netorahastajast või ühest vaesemast liikmesriigist, struktuuripoliitika jääb Euroopa solidaarsuse kindlaimaks väljenduseks. Me aitame vaesematel piirkondadel oma naabritele järele jõuda, kuid me aitame ka tugevamatel

piirkondadel oma konkurentsivõimet hoida. Euroopa saab keskkonnakaitse, tööstuse ja energiavarustuse valdkonnas jätkusuutlikult areneda ning maailmaturge vallutada vaid juhul, kui ta suudab parima tehnoloogia veel paremaks teha.

Et need eesmärgid saavutada, on vaja selgeid ja õiglaseid eeskirju. See tähendab, et ühtekuuluvuspoliitika keskmesse peavad jääma vaesemad piirkonnad. Mida väiksem on piirkonna sisemajanduse koguprodukt (SKP), seda suuremat abi peab ta meilt saama. Need, kes on SKP kui näitaja küsimuse alla seadnud, näiteks rohelised ning kahjuks ka mõned sotsiaaldemokraadid ja liberaalid, ründavad Euroopa solidaarsuse põhialuseid. SKP puhul on garanteeritud, et täielikult võetakse arvesse sotsiaalset suutlikkust, haridust ja töövõimalusi. Vaestes piirkondades ei ole sageli võimalik kõike seda piisaval tasemel tagada ja alla jäädakse seal ka keskkonnakaitse valdkonnas. Seetõttu peab SKP jääma regionaalpoliitikas selleks näitajaks, millest lähtuda.

Regionaalpoliitikas on vaja toetuda kohalikele omavalitsusüksustele ja liidumaadele. Me tahame viia Euroopa 2020. aasta strateegia ellu programmide ühise väljatöötamise, ühise halduse ja piirkondliku kaasrahastamise läbiproovitud põhimõtte kohaselt. Seetõttu ei tohi järgida üleskutseid luua ELis eraldi tööhõive-, kliimakaitse- ja energiasfondid. Kui me asendaksime regionaalpoliitika tugevama valdkondliku poliitikaga, võidaksid sellest ainult ELi uued ametkonnad ning meie kohalikud omavalitsusüksused ja liidumaad jääksid regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikas üksnes pealtvaatajaks.

Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament on piirkondade eest selgelt välja astunud. See on seotud Euroopa Liidu idee aktsepteerimisega. Me ei saa sundida inimesi liitu omaks võtma. Omaksvõtt peab tekkima regionaalpoliitika raames ja olema suunatud alt üles.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Mõne eeloleva kuu jooksul peame arutama struktuurifondide tulevast ülesehitust ja tegema selle kohta otsuse. Neil fondidel on meie kriisist väljatoomisel ja Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisel tähtis roll täita.

Arvan, et oluline on võtta selle ajaga kogemustest õppust ja langetada kaks otsust: jätta Euroopa Sotsiaalfond Ühtekuuluvusfondi ja ühtekuuluvuspoliitikat käsitlevate üldnormide reguleerimisalasse, aga samas säilitada ka sotsiaalfondi eesmärgid, eeskirjad ja eelarve muutmata kujul.

Miks siis? Sellepärast, kallid kolleegid, et Euroopa Sotsiaalfond peab ka edaspidi pakkuma koolitusvõimalusi ning valmistama töötajaid ette tööturule sisenemiseks ja sotsiaalseks ühtekuuluvuseks, sest selleks fond ju loodigi.

Sotsiaalfondi on vaja nii praegu kui ka järgmistel aastatel, ja mitte üksnes teedehituseks. Euroopa põhiline vara on ju tema inimesed ning kui EL tahab täita oma ülesannet ja säilitada oma sotsiaalset mudelit, peab ta oma rahvast ka edaspidi koolitama. Me ei saakski oma vahendeid ettenähtud eesmärgist enam paremini kasutada. Kuid see peab siiski toimuma üldise struktuuri raames, nii et territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika elluviimisel tehakse tasakaalukat koostööd.

Marian Harkin (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 4 on loetletud valdkonnad, milles liit ja liikmesriigid pädevust jagavad. Siseturule järgneb loetelus sotsiaalpoliitika ning sellele omakorda majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus. Siit nähtuvad aluslepingust tulenevad põhieesmärgid.

Edasi on artiklis 9 sõnaselgelt öeldud, et oma poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel peaks liit arvesse võtma kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse

kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid. Sama asjaolu on rõhutatud meie sotsiaalfondi tuleviku kohta koostatud resolutsiooni artiklis 10 ja minu jaoks on see ülimalt oluline.

Sellest moodustubki raamistik. Nõustun paljude kõnelejatega, kelle väitel on meil raamistikku vaja selleks, et panna kõik Euroopa poliitikavaldkonnad ja struktuurifondid koos toimima. Säärane koostoime peab olema tõukejõuks, mis aitab meil saavutada ELi 2020. aasta strateegias ette nähtud sihid.

Olen nõus ka volinik Andori sõnadega selle kohta, et ELi kodanikud ootavad rohkem tulemustele suunatud rakendamissüsteeme. Igati põhjendatud on ka fondide parem nähtavus ja vajadus menetlust kiiremas korras lihtsustada.

Ma kõnelen regulaarselt vabatahtlike, kogukonna ja muude rühmadega, kes taotlevad fondidest vahendeid. Neile valmistab suuri probleeme nii ulatuslik bürokraatia kui ka aeglane asjaajamine, millega nad kokku puutuvad. Kuid asi ei ole lihtsalt tavalises venitamises. Ebaselge on ka see, kuidas eeskirju ja õigusakte tuleks tõlgendada.

Me oleme menetluse lihtsustamist parlamendikomisjonis ja täiskogus ikka ja jälle arutanud, aga miski ei ole paremuse poole läinud. Seoses eeskirjade ja õigusaktidega küsis üks kolleeg hiljuti minu käest, miks loobitakse kõikidele kaikkaid kodaratesse. Eeltoodut arvestades tuleb see teema tõesti käsile võtta. Ehk õnnestub meil seekord probleem õigesti lahendada.

Lõpetuseks tahan veel kord toonitada ja kinnitada, et artikkel 9 ehk sotsiaalklausel on kõigi meie poliitiliste otsuste aluseks, sest nii tõepoolest saavutataksegi ELi ühtekuuluvus.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan öelda, et oleme regionaalarengupoliitika võtnud oma südameasjaks. Meie meelest on õige kujundada Euroopa majanduspoliitikat just piirkonna tasandil. Ollakse ju seal loomuldas viimelised seisma vastu üleilmastumisele ning selle kaudu säilitama tööhõivet ja tagama töökohtade õiglase jaotuse kogu Euroopas. Teiseks peaks territoriaalne ühtekuuluvus meie arvates kuuluma meie pikaajalisse tulevikku. Muidugi uuendatakse SKP 75% piirmäär 2014. aastal. Kuid kas arvatakse, et kui vaeseimad piirkonnad ületavad tulevikus 75% piirmäär, on territoriaalne ühtekuuluvus Euroopas saavutatud? Kas lõhet vaesimate riikide 75% ja rikkaimate riikide 150% – s.o kahekordse – või veelgi kõrgema määra vahel tuleb mõista kui Euroopa territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide täitumist? Seetõttu peaksime Euroopa ühtekuuluvuspoliitikat vaatlema pikaajalisena. Mulle tundub, et praegu saame sihiks võtta 90% piirmäär, keskendudes samal ajal selgelt nendele, kelle näitaja on endiselt alla 75%. Lõpetuseks mainin ühtekuuluvuspoliitika põhieesmärke. Paljud on kõnelnud eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi kaudu edendatavast sotsiaalsest ühtekuuluvusest, samuti võitlusest globaalse soojenemise vastu ja piiriülesest territoriaalsest koostööst, mis on ka komisjoni jaoks esmatähtis. Sellel teemal ma ei peatu. Tahan juhtida tähelepanu Euroopa mitmekesisuse soodustamisele. See väljendub peamiselt piirkondade tasandil seelses kultuuripärandis ning on väärtus, mida regionaalarengupoliitikas tuleb arvestada ja rõhutada.

Kay Swinburne (ECR). – Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlamendi finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi erikomisjon on jõudnud järeldusele, et üks peamisi majanduse elavnemist soodustavaid meetmeid peaks olema Ühtekuuluvusfondi vahendite jagamine kõikidele ELi piirkondadele.

Minu kaasmaalastele Walesis on praegu Ühtekuuluvusfondi vahendeid eraldatud ning arvestades seda, kui ränk löök on majanduslanguse tõttu tabanud sealse piirkonna

erasektorit, mõistan mina ja mõistavad paljud teised, kui väärtuslikuks võib see toetus majanduse ümberkujundamisel osutada.

Vahendid tuleb loomulikult suunata jätkusuutlikesse projektidesse, loodetavasti nii, et paljud VKEd saavad neist nii otseselt kui ka kaudselt kasu. Eesmärk on tagada investeringute tasuvus, et vastavates piirkondades võiks koostada tulevikus rakendatava investeerimiskava.

Ühtekuuluvusfondi vahendid peaksid aitama soodustada majanduskasvu kõikjal ELis, kuid neil peab olema kindel mõte, näiteks meie majanduse selgrooks olevate VKEde ja ettevõtjate toetamine. Nii enne kui ka pärast 2013. aastat tuleks sihiks seada investeerimine, mitte kulutamine.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL) . – (EL) Austatud juhataja! Arutelus Euroopa Liidu niinimetatud ühtekuuluvuspoliitika üle ei ole toodud välja põhilist: esiteks tõsiasi, et mitte mingisuguse ELi ühtekuuluvuspoliitikaga ei ole võimalik kaotada kapitalistlikust tootmismeetodist tulenevaid majanduskasvu lahknevusi, sest see meetod põhineb üksnes kapitalitulu saamisel; teiseks seda, et Euroopa Liidu poolt piirkondadele eraldatav raha ei ole mõeldud kohalikele inimestele, vaid kapitali suurendamiseks vajalikele projektidele; kolmandaks seda, et arutelu vahendite kärpimise üle teenib suurte kapitalistirühmade huve; ning neljandaks seda, et tulevase ühtekuuluvuspoliitika rahastamiskavad soodustavad kiiremaid kapitalistlikke ümberkorraldusi ja edendavad ELi 2020. aasta rahvavaenulikkude strateegiat, millest lähtuvalt reformitakse riiki Kapodistriase ja Kallikratise plaanide alusel ka Kreekas.

Seega lahendaks minu arvates probleemi ja tekitaks meie maailmajaos tõelise ühtekuuluvuse antud juhul vaid tootmisvahendite riigistamine.

Juozas Imbrasas (EFD). – (LT) Me kõik teame väga hästi, et Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada arenguerinevusi ELi liikmesriikide ja piirkondade vahel. Kuid ma tahan juhtida teie tähelepanu asjaolule, et kõnealuse laiaulatusliku regionaalpoliitikakava rakendamine peab hõlmama kõiki Euroopa piirkondi, ja ma olen nõus seisukohaga, et seda poliitikat ei tohiks riigistada. Me peame tagama stabiilse ja jätkusuutliku majanduskasvu ning looma töökohti. Sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse kindlustamise eelduseks on ELi tugev ja hästi rahastatud regionaalpoliitika.

Nagu ikka (nagu ennegi), tuleb suuremat tähelepanu pöörata mahajäänud piirkondadele. On hea, et järgmisel programmitöö perioodil on kavas eraldada rahalisi vahendeid investeringuteks nii linnu kui ka linnalähedasi piirkondi hõlmavatesse projektidesse – vähendamata seejuures maaelu toetusi –, sest linnadel on soodne mõju neid ümbritsevate maapiirkondade majandusele.

Antud juhul peaksid kõige olulisemad aruteluteemad olema järgmised: ELi ühtekuuluvuspoliitika ulatus, eesmärkide põhjendatus, seos 2020. aasta strateegiaga ning ELi ühtekuuluvuspoliitika elluviimise võimalused ja menetluse lihtsustamine.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist rahastatakse ELi regionaalpoliitikat, mille eesmärk on ületada piirkondadevahelised arengulõhed ja edendada piirkondlikku ühtekuuluvust.

Tulevased ühtekuuluvuspoliitika ees seisvad katsumused, nagu üleilmastumine, demograafilised ja kliimamuutused ning energiavarustus, mõjutavad üksteist väga keeruliste

seoste kaudu. Et meie vahendid on piiratud, peaksime keskenduma põhieesmärkidele ja otsima enam võimalusi panna eri poliitikavaldkondi koos toimima. Toetan üleskutset, mille kohaselt peab üleminek 2013. aasta järgsele ühtekuuluvuspoliitikale olema lihtne, õiglane ja läbipaistev. Poliitika ümberkujundamine sõltub sellest, kas kõik kaasatud osalisel – piirkonnad, liikmesriigid ja EL – suudavad nendele uutele katsumustele kiiresti reageerida.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Nüüd, mil 2020. aasta strateegia poliitikat ja tegevussuundi hakatakse üksikute valdkondade kaupa ellu viima, peame andma endale aru, et me ei tea peaaegu mitte midagi nende poliitikavaldkondade rahastamisest või finantstaustast. Seega tahame ühtekuuluvuspoliitika tähtsust ja vajalikkust rõhutades mingis mõttes tagada ka selle, et eelseisvate eelarvearutelude käigus muutub Euroopa kõnealune ühine poliitika ühtseks ega killustu.

Paljud on juhtinud tähelepanu asjaolule, et ehkki töökohtade loomine ja tööhõive suurendamine on kahtlemata esmatähtsate eesmärkide hulgas, teame me ka, et Euroopa tööturgudel on praegu struktuursed pinged. Kuigi teatud piirkondades on sageli puudus sobiva väljaõppe või oskustega inimestest, on mujal kvalifitseeritud tööjõul raske tööd leida, sest sobivaid töökohti pole. On selge, et Euroopa Sotsiaalfondil on tekkinud olukorraga võitlemisel täita määrava tähtsusega roll oma poliitika abil, mille eesmärk on kaotada nimetatud erinevused ja lähendada piirkondi üksteisele.

Me ei räägi suurtest projektidest. Me peame silmas väikesemahulisi projekte ja paindlikumat tegevust. Kuigi me pooldame ja toetame ühtse poliitika ideed ning sünergia ärakasutamist ühtekuuluvuspoliitika raames, tahan toonitada ka, et sotsiaalfondi puhul on vaja suuremat paindlikkust ja läbipaistvust ning vähem eeskirju. Seega peaks sotsiaalfondi kohta kehtima eraldi eeskirjad ning mind rõõmustab voliniku avaldus tulemuspõhise hindamise juurutamise kohta, sest kõnealuse poliitika suurim probleem – mis kahjustab ka selle usaldusväärsust – on sageli tõsiasi, et me ei saa teada, milliseid tulemusi on konkreetsetes piirkondades kulutatud summad andnud.

Georgios Stavrakakis (S&D). – Lugupeetud juhataja! Olen kindel, et volinik Hahni ei ole vaja veenda selles, et ühtekuuluvuspoliitika on ELi üks edukamaid poliitikavaldkondi ja selle raames saavutatu on mõjutanud miljonite kodanike elu, millises Euroopa osas nad ka ei elaks. Kindlasti ei tule veenda ka volinik Andorit ühtekuuluvuspoliitika sotsiaalse poole edukuses, mille on taganud Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi tugev sünergia. Samuti ei ole vaja neile kahele volinikule, kes tegelevad ELi maaelu arengu ja kalanduse fondidega, kinnitada, et palju tõhusam on töötada koos teiste fondidega nagu varem, mitte üksi nagu praegusel perioodil.

Kuulun nende hulka, kes leiavad, et järgmisel perioodil tuleks teha ettepanekuid tugeva ühtekuuluvuspoliitika veelgi kindlamaks sidumiseks teiste fondidega, lähtudes tõsiasjast, et kõikide fondide koostöös saavutatakse tublisti paremaid tulemusi kui iga fondi omaette tegutsemise korral. Kuid ma ei mõista, miks kostab komisjonist üleskutseid vahendite valdkondlikuks eraldamiseks, arvestamata (minu meelest) kohapealse tegelikkusega.

Kokkuvõttes ei toeta meie resolutsioonis – mille, ma väga loodan ja usun, me täna suure häälteenamusega vastu võtame – sätestatud mitte üksnes sinne parlament, vaid ka enamik liikmesriike, kõik 271 Euroopa regiooni ja tuhanded kohalikud omavalitsusüksused.

Arvan, et kui komisjon valib ELi vahendite valdkondliku eraldamise tee, tekib omapärane ja vastuoluline olukord, kus komisjon seisab ühel pool ning kõik teised – Euroopa Parlament, nõukogu ja piirkonnad – teisel pool.

Eelolevatel nädalatel peavad need, kes leiavad, et edaspidi tuleks ELi poliitikavaldkondi integreeritult kavandada, rakendada ja ellu viia, asuma tõsisesse võitlusesse nendega, kes pooldavad ELi vahendite valdkondlikku eraldamist. Võite olla kindlad, et meie fraktsioon on viimaste vastu lihtsalt seetõttu, et see oleks Euroopa jaoks vale tee.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud! Ühtekuuluvuspoliitika ei ole lihtsalt solidaarsuse küsimus, vaid tegemist on meetmega, mille abil loome lisaväärtust kogu Euroopa jaoks.

Näiteks meie piirkonnas on rohkesti eriteadmisi, samuti väga suured loodusvaradest tulenevad võimalused. Me võime need Euroopa 2020. aasta strateegiaga tihedalt seotud eesmärgid saavutada tõhusa ja kogu Euroopat hõlmava ühtekuuluvuspoliitikaga, mille 2014. aastal algava perioodi eelarvesse on eraldatud piisavalt vahendeid.

Järgmisel finantsperioodil on oluline püüda edasi vähendada riikidevahelisi SKP erinevusi. Peale selle on hädavajalik võtta arvesse praegusi sihtala 2 piirkondi ja nende ees seisvaid eriprobleeme. Lugupeetud volinikud, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 174 toetudes palun teilt veel seda, et ka ühtekuuluvuspoliitika järgmise perioodi rahastamisel arvestataks hõredalt asustatud piirkondade, mägipiirkondade ja saartega, nagu seda siiani on edukalt tehtud.

Lõpetuseks tahan väljendada tänu võimaluse eest osaleda tänases ülimalt olulises arutelus.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Arvan, et nii strateegiliste muutuste kavandamisel tuleks meil väga hoolikalt arvestada mineviku kogemustega. Need kogemused näitavad selgelt, et kui raha investeeriti nn kõvasse infrastruktuuri ja peamiselt kooskõlas SKP näitajaga, tõid kulutused kasu kogu Euroopa Liidule – nii neile liikmesriikidele, kes on Euroopa fondide netorahastajad, kui ka neile, kes on netorahasaajad. Infrastruktuuri tasandi erinevuste kiirem vähendamine tugevdas ühisturgu ja lihtsustas investeerimist. Tulevad ju investeeringud endiselt eeskätt netorahastajatelt ja lähevad netorahasaajatele. See lõi Euroopas selgelt lisaväärtust, mis on täna õige tihti jutuks tulnud.

Seetõttu vaatan murega, kuidas me kavandame ühtekuuluvuspoliitika reformi ja lisame vahendite jagamiseks süsteemi uusi – väga ähmaseid sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid – kriteeriume. Need vahendid peaksid olema endiselt mõeldud piirkondadele, mis on mõõdetavate näitajate alusel kõige vaesemaks hinnatud, eelkõige nn kõva infrastruktuuriga seotud eesmärkide täitmiseks.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Me kõik teame, et Euroopa Sotsiaalfondi eesmärk on vähendada lõhet elatustasemes ning edendada majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Kuid käimasoleval vaesuse vastu võitlemise aastal on Euroopas majanduslangus, meil valitseb tööpuudus, ettevõtteid suletakse ja seetõttu on selle eesmärgi saavutamine kahtluse all.

Lugupeetud volinikud, seepärast peaksite minu meelest viivitamata läbi vaatama Euroopa fondide, sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi esmatahtsad ülesanded. Tahan teile siiski öelda, austatud volinikud, et meie meelest on teie majanduspoliitika absurdne ja paradoksaalne. Teisisõnu olete teie, s.o komisjon, Rahvusvaheline Valuutafond ja Euroopa Keskpank, sundinud Kreekale peale kahetsusväärse memorandum, millega kärbitakse avaliku sektori kulutusi, palku ja tulusid, kuid samas vastati minu poolt komisjonile esitatud küsimustele selle kohta, miks viivitatakse ühenduse vahendite eraldamisega Kreekale, et põhjuseks on riigi rahanduse ebapiisav likviidsus ehk sellesama poliitilise memorandum sisu.

Austatud volinik, kas te võiksite palun selgitada, kuidas saaks Kreeka vahendite kasutuselevõttu suurendada? Kas teie majanduspoliitika ei ole mitte absurdne ja paradoksaalne?

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Praegu eraldame peaaegu kolmandiku oma eelarvest perioodil 2007–2013 ellu viidavale ELi ühtekuuluvuspoliitikale.

Mitme uue ettepaneku alusel suunatakse osa sellest eelarvest pärast 2013. aastat Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmiseks. Regioonide Komitees aga hoiatavad linnade ja piirkondade esindajad meid regionaalpoliitikale antavate vahendite märkimisväärse vähendamise eest. Minu arvates peaksime nende objektiivseid väiteid väga tõsiselt võtma. Näiteks on meile selge, et edaspidigi tuleb toetada piirkondi, kus ei suudeta praegu saavutada isegi 75% Euroopa Liidu keskmisest sisemajanduse koguproduktist. Kuid neile eraldatud rahalisi vahendeid tuleks kasutada eelkõige põhiinfrastruktuuri ehitamiseks, inimeste toetamiseks või tööhõive edendamiseks, teadustegevusse, -uuringutesse ja uuendustesse tehtavate investeeringute suurendamiseks ning keskkonnasäästliku majanduskasvu saavutamiseks. Samuti peaksime püüdma parandada piirkondlike ja kohalike struktuuride vahelist sidet ning vähendada bürokraatiat. Sellise läbimõeldud ja tasakaaluka regionaalpoliitikaga võime lõpuks aidata kaasa ka Euroopa 2020. aasta strateegia tõelisele õnnestumisele.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Ajal, mil liikmesriigid vähendavad avaliku sektori kulutusi, tahab Ühendkuningriigi valitsus muuta toetuste süsteemi ja sundida tööandjaid rohkem maksma.

Usun, et niisuguses olukorras on fondidel, näiteks Euroopa Sotsiaalfondil, tähtis ülesanne tagada tööalane konkurentsivõime ka nende inimeste puhul, kelleni on raske jõuda ja kellel on vähe oskusi.

Meie Põhja-Iirimaa saame Euroopa Sotsiaalfondilt märkimisväärset toetust, mida jagatakse õppe- ja tööhõiveameti kaudu, ning ma juhin tähelepanu hiljuti ülemkojas tehtud sotsiaalfondi käsitlevale uuringule, milles märgiti, et sotsiaalfond aitab endistviisi märkimisväärselt edendada Põhja-Iirimaa majanduskasvu, seades eesmärgiks luua väljaõppinud ja paindliku tööjõuga teadmistepõhine majandus.

Seetõttu on vaja, et Euroopa Sotsiaalfondi tulevaseid projekte ja neile eraldatavaid vahendeid saaks kaaluda riigisiseseid tegevuskavu arvestades, sest neil on sarnased sihid. Ühine ja eesmärgipärane tegevus sellisel tasemel saab tuua vaid suuremat kasu. Piirkondlik paindlikkus on Euroopa Sotsiaalfondi edukaks tegevuseks kõige olulisem.

Leian, et pärast 2013. aastat tuleks sotsiaalfondi piiratud ressursid endiselt suunata nende inimeste tööle või tagasi tööle aitamiseks, kelleni on kõige raskem jõuda ja kellel on vähim oskusi, luues neile väljaõppe ja jätkukoolituse võimalusi.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Arutluse all olev resolutsioon on ülimalt tähtis, sest see vastab olulisele uuendusvajadusele, selles nähakse ette kriisivastased meetmed 2020. aastaks ning on leitud tasakaal vajalike uuenduste ja ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtete nõuetekohase austamise vahel. Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa integratsiooni alussammas ja peab selleks jääma. See peab endiselt jääma oluliseks vahendiks nii liikmesriikide erinevuste vähendamisel kui ka piirkondliku identiteedi tugevdamisel.

Nii et jättes kõrvale ühtekuuluvuspoliitika struktuuri ning kinnitades veel kord mitmetasandilise juhtimise, partnerluse ja integreeritud lähenemisviisi kui aluspõhimõtete

väärtust ja asjakohasust, selgub kõnealuselt resolutsioonist veel, et kasulik on lisada SKP-le (mis peab jääma ainsaks abikõlblikkuse kriteeriumiks) uusi ja sisukamaid näitajaid, mille eesmärk on vaid lihtsustada analüüsi ja hindamist. Samuti kinnitatakse resolutsioonis vajadust kehtestada Euroopa Sotsiaalfondile uued eeskirjad, kuigi sotsiaalfond peaks siiski jääma ühtekuuluvuspoliitika üldsätete reguleerimisalasse, ning tarvidust lihtsustada menetlust ja kasutada finantskorraldusvahendeid, nagu mainis ka volinik Hahn.

Viitan just volinik Hahni sõnavõtule, eelkõige tema märkusele, mille kohaselt on oluline jätta stabiilsuspakt ühtekuuluvuspoliitika osaks. See kõik on hea ja tore, aga selleks tuleb tühistada armetu leping, milles on ette nähtud, et investeerimiskulusid tuleb arvestada stabiilsuspakti näitajate järgi, või siis muuta seda lepingut, sest muidu justkui nõutakse ühest küljest suuremaid investeringuid, aga teisest küljest karistatakse selle eest investeringute vähendamisega.

Euroopa Liidu ees seisavad keerulised ülesanded: tööhõive, majanduskasv, areng ja konkurentsivõime. Need on Euroopa aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia eesmärgid. Nagu paljud on juba maininud, võib need eesmärgid täita vaid juhul, kui Euroopa tulevases finantsraamistikus arvestatakse regionaalpoliitika tähtsusega, et jõuda tõelise majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuseni, samuti juhul, kui hoolimata piiratud ressurssidest suudetakse tagada piisavad vahendid, viies ellu poliitikat, kus sihte seatakse tähtsuse ja hinnatakse tulemuste järgi.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Tänapäeval on ühtekuuluvuspoliitika olnud edukas liikmesriikide erinevuste vähendamise vahend, samuti meie ELi tõelise põhiväärtuse – solidaarsuse – väljendus. Kuid oluline on ebavõrdsust vähendada peale Euroopa Liidu ka iga üksiku kodaniku ja piirkonna pärast ning selleks on vaja lisaks inimressursile ka piisavaid rahalisi vahendeid.

Praegust ühtekuuluvuspoliitikat tuleb parandada, tegemata seejuures põhimõttelisi muudatusi. Eelkõige ei tohi me kõnealust poliitikat taasriigistada ega alarahastada. Ajal, mil rikkaid või vähem rikkaid liikmesriike mõjutavad majanduskriisi tagajärjed, tähendaks ühtekuuluvuspoliitika eelarve kärpimine, et ohtu seatakse kogu viimastel aastatel saavutatud edu ja nende erinevuste vähenemine, millega me siiani oleme püüdnud võidelda.

Seetõttu nõustun komisjoni presidendi José Manuel Durão Barrosoga, kelle sõnul peab ühtekuuluvuspoliitika eelarve tulevikus olema praegusega vähemalt võrdne. Vastasel juhul teeme lihtsalt ilusaid sõnu ja kahjustame Euroopa Liitu ennast.

Ivars Godmanis (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Resolutsioon on strateegiliselt hästi koostatud. Seda tuleb toetada. Kuid me peame nägema praeguseid probleeme. Juhin voliniku tähelepanu sellele, et 1. septembri seisuga oli sotsiaalfondi vahendite kasutamise määr vaid 18%, s.o pool möödunud perioodi kasutusmäärast ehk kaks korda halvem.

Seitsmeteistkümne liikmesriigi näitaja jääb alla 18%. Mõne puhul neist on sotsiaalfondi vahendite kasutamise määr 10 või 11%. Siin ei ole ühtset mustrit, suurima eelarvepuudujäägiga riikides ei ole kasutusmäärad kõige halvemad. Kuid tõsiasi on see, et mõne riigi näitaja jäi 10% juurde kogu 2010. aasta jooksul.

Komisjonil tuleb tekkinud olukord ära klaarida. Kui vaadata teisi fonde – Euroopa Regionaalarengu Fondi või Ühtekuuluvusfondi –, siis pole lood sugugi paremad. Üldine kasutusmäär on 17,95%. Veel madalam kasutusmäär on 60% liikmesriikidest. Mõnes on see suisa kolm korda madalam.

Nõukogu on 2011. aasta eelarve projektis vahendeid vähendanud nii, et neid on alla miljardi euro, sest liikmesriikidel ei ole selget arusaama sellest, kuidas oma kohustusi täita. Meie eelarvekomisjonis toetasime regionaalarengukomisjoni taotlust taastada eelarve projektis vahendite varasem maht. Küsimus on, kas on võimalik see raha kasutusele võtta. Kui ei, siis pole mõtet rääkida helgest tulevikust.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Tänan, juhataja. Austatud volinik, ka mina leian, et endise regionaalpoliitika voliniku Danuta Maria Hübneri koostatud resolutsiooni projekt on tasakaalukas ja tõesti hea. Saan aru, et me kõik teame, milliseid probleeme on kriis valmistanud paljudele netorahastajatest liikmesriikidele, mistõttu on tekkinud surve järgmise finantsperspektiivi rahalise mahu vähendamiseks. Sellises olukorras on väga oluline ka ühtekuuluvuspoliitika esindatav põhisuund. Kuid tähtis on, et keegi meist ei satuks segadusse, vaid et me oleksime veidi konservatiivsemad ega loobuks ühtekuuluvuspoliitika kahest peamisest alustalast, nimelt sellest, et tegemist on iseseisva poliitikavaldkonnaga, mille põhieesmärk on praegu ja ka edaspidi võrdsustada vähem arenenud piirkondade ja ülejäänud Euroopa Liidu arengutaset, ning teiseks sellest, et põhinäitajaks jääb ikkagi ostujõu pariteedi järgi arvestatud sisemajanduse koguprodukt ühe elaniku kohta. Kui me need põhialused kõrvale heidame, ei saavuta me ka muude aruteludega (näiteks küsimuses, kuidas viia ühtekuuluvuspoliitika paremini vastavusse Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia sihtidega) mitte midagi, isegi juhul, kui ELi 2020. aasta strateegiat viiakse ellu ühtekuuluvuspoliitika raames. Aitäh!

Thomas Mann (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Me ei räägi siin tühistest rahasummadest. 2007. aastast 2013. aastani kestvaks perioodiks eraldati Euroopa Sotsiaalfondile 75 miljardit eurot, mis moodustab peaaegu 8% ELi eelarvest. Kuna Brüssel tagab sotsiaalfondile vahendid vaid juhul, kui liikmesriigid võtavad kaasrahastamiskohustuse, tähendab see, et arvukamate ja paremate töökohtade loomiseks on olemas 150 miljardit eurot. Õnneks ei kasutata sotsiaalfondi raha ebavajalikeks uurimusteks, vaid suunatakse otse seda vajavatele inimestele. Just see muudabki sotsiaalfondi nii väärtuslikuks ja võimaldab selle abi vahetult kogeda erinevatel inimestel, sealhulgas pikaajalistel töötutel, siserändajatel, noortel, kes saavad võimaluse omandada kutseoskused, mis neil esimesel korral omandamata jäid, kümnetel tuhandetel õppijatel ja ümberõppijatel, täiendusõpet soovivatel töötajatel ning alustavatel ettevõtjatel. Fondi sihtrühm on lai.

Mis juhtub pärast 2013. aastat? Liikmesriigid peavad vahendeid tõhusamalt kasutama ja arvesse tuleb võtta üksikute piirkondade erijooni. Tahan näha altpoolt üles suunatud kohandatud tegevust ning selle tulemuslikku kooskõlastamist selliste programmidega nagu Daphne ja PROGRESS. Pooldan paindlikkuse suurendamist, kontrolli lihtsustamist ja raha läbipaistvat eraldamist. Samas olen vastu Euroopa Sotsiaalfondi käsitlevale eraldiseisvale õigusraamistikule. Minu arvates peaks sotsiaalfond jääma struktuurifonde reguleerivate eeskirjade raamesse, sest nii tagatakse rahastamiskõlblikkuse määratlemine liikmesriikide tasandil. Seetõttu esitasin koos 45 kolleegiga muudatusettepaneku 1 ja palun teil seda eelseisval hääletusel toetada.

Evgeni Kirilov (S&D). – Lugupeetud juhataja! Me oleme kõik ühel meelel selles, et ühtekuuluvuspoliitika senine mõju on olnud hea. Seda on näha ja tunda. Kuid 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika kohta on pakutud välja mitmesuguseid ideid.

Me peaksime seda edasi arendama ning uute probleemide ja uue tegelikkusega kohandama, lähtudes juba saavutatust, mitte kujundades kõnealust poliitikat täiesti ümber. See on ühtviisi tähtis nii ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtteid kui ka tulevast eelarvet silmas

pidades. Meil on vaja tegutseda ning seda tuleb toetada ELi ja riikide eelarvetest eraldatud piisavate vahenditega.

Hiljuti rõhutas eelarvekomisjon jõupingutusi, mida tehakse selleks, et vältida tulevasel struktuurifondide summade eraldamisel suuri kaotajaid. Loodan väga, et uued liikmesriigid ei kuulu nende suurte kaotajate hulka. Seetõttu ei saa üheks võimaluseks mingil juhul olla ühtekuuluvusraha kärpimine. Tegemist ei ole pelgalt finantsküsimumusega, vaid see mõjutab ebasoodsalt ka solidaarsuspõhimõtet.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Tänan, juhataja. Tahan öelda mõne sõna ühtekuuluvuspoliitika kohta.

Tulevane ühtekuuluvuspoliitika on kujundatud olukorras, kus tööpuudus suureneb ja eelarve väheneb kõikjal Euroopas.

Tõenäoliselt jääb minu kodumaa Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonna näitaja taas vahemikku 75–100% ELi SKPst. 2013. aasta järgseks perioodiks tuleb kehtestada hindamisalused, mille puhul võetakse arvesse muutunud majanduslikku olukorda lirmaal, eelkõige Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonnas. Sihtala 2 programmides tuleb keskenduda vastavate piirkondade suutlikkuse parandamisele, et aidata tõhusalt kaasa keskkonnasäästlikuma, arukama ja jätkusuutlikuma majanduse arengule lirmaal ja ülejäänud Euroopas.

Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonnas on majanduslik ja sotsiaalne vajadus siselendude järele. Seetõttu tuleb jätkata avalike teenuste osutamise kohustuse rahastamist, kuna vastasel juhul lõpetataks need siselennud majanduslikel põhjustel.

ELi piiriülese koostöö toetus lirmaale peab alles jääma. Piiriülese koostöö käigus saab pöörata tähelepanu tööturu ning kaubanduse ja infrastruktuuri killustumisele piirialadel.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, volinikud, kallid kolleegid! Täna on ELi regionaalpoliitika tuleviku jaoks poliitiliselt väga oluline päev. Seda kahel põhjusel. Esiteks seetõttu, et täna hommikul ühendame me Euroopa Parlamendi liikmetena oma jõud ning esitame komisjonile ja Euroopa riikide ministritele oma nõudmised. Me tahame selles tähtsas poliitikavaldkonnas saavutatud edult kasu lõigata ning muuta seda vajadust mööda, et teha see mõistetavamaks ja nähtavamaks. Meie sooviks on tugev ja hästi rahastatud poliitika, millega tõepoolest aidatakse kaasa kõikide meie piirkondade majanduse arengule. Me tahame lihtsamaid eeskirju ja me ei taha neist üksnes kuulda, vaid me soovime, et neid ka rakendataks projektijuhtide ja võimalike rahasaajate kasuks. Me tahame, et äärepoolseimatele linnadele ja piirkondadele pöörataks erilist tähelepanu. Ma tegin käsitletava resolutsiooniga tööd ajal, mil see oli tööühma ja Euroopa Parlamendi regionaalarengukomisjoni käes. Toetasin võimalike rahasaajate huve ning mul õnnestus tagada nende arvessevõtmine vastavalt meie piirkondades väljendatud vajadustele. Ma tahan ühtset ja sotsiaalset Euroopat, mis põhineb võidukal ja edasipüüdlikul Euroopal.

Tänane teine ülimalt tähtis sündmus toimub pärastlõunal. See ühendab 140 piirkonda, mille 140 juhti koos Euroopa Parlamendi liikmetega, esindades 85% ELi elanikkonnast, võtab ette sümboolse marsi Euroopa Komisjoni – hiljem näeme, austatud volinik –, et tõendada, kui hästi oleme me kõik – nii piirkonnad kui ka Euroopa Parlament – teadlikud ühtekuuluvuspoliitika tähtsusest äritegevuse, kodanike, sotsiaalsfääri ja majanduse jaoks. Me ühineme täna pärastlõunal, näitamaks, et see esimene võimas poliitiline kampaania on ulatuslik rahva kampaania ja otse piirkondadest tulev selge märguanne komisjonile.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Austatud juhataja ja volinik! Tahan, et pärast 2013. aastat oleks ühtekuuluvuspoliitika endiselt ELi solidaarsuse parim näide. Tahan, et ühtekuuluvuspoliitika oleks tõeline vastus kriisile ja selle järelkajadele. Selle saavutamiseks on oluline lõimida ühtekuuluvuspoliitika Euroopa 2020. aasta strateegia ja eelkõige töökohtade loomise eesmärgiga.

Ühtekuuluvuspoliitika peab olema järjest enam kaasav ning kodanikuühiskonnal peab projektide koostamisel ja juhtimisel olema suurem roll. Tähtis on, et te komisjonis näeksite ühtekuuluvuspoliitikas pigem investeringut kui kulu ning võimalust luua usaldust ja edendada jätkusuutlikku arengut.

Ma ei taha, et ühtekuuluvuspoliitika raames vaadatakse mööda kõige raskemas olukorras olevate sotsiaalsete rühmade erivajadustest, sest see ei ole kooskõlas integreeritud lähenemisviisi ega strateegilisema kontseptsiooniga, milleks on tulevikku suunatud valdkondadesse investeerimine.

Lühidalt, nagu juba korduvalt märgitud, on meil vaja tugevat, hästi rahastatud ja kõiki Euroopa Liidu piirkondi hõlmavat ühtekuuluvuspoliitikat.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Lugupeetud volinikud, head kolleegid! Täna on regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikast palju räägitud. Mina aga tahan kõnelda Euroopa Sotsiaalfondi rollist, mis on ühtekuuluvuspoliitikas samuti oluline ja vajalik, sest kui suured elanikkonna rühmad jäävad teistest maha, on meil ka ühtekuuluvuspoliitikaga probleem. 2020. aasta strateegia järgi muutub Euroopa Sotsiaalfondi osatähtsus veel suuremaks, sest põhiküsimus on tööalane konkurentsivõime. Siinkohal tahan juhtida teie tähelepanu kahele asjale.

Esiteks tuleb hoolitseda selle eest, et antaks teine võimalus. Me peame andma teise võimaluse neile, kes kaotasid töö kriisi tõttu, mis kiirendas selliseid üleilmastumise protsesse nagu seeriatootmise massiline väljaviimine Euroopast, samuti neile, kes ei saa oma oskusi tööturul rakendada, sest selle järele puudub nõudlus. Seda nimetatakse lõheks tööturu vajaduste ja töötajate oskuste vahel. Teine võimalus tuleb anda ka neile, kes ei ole tööalaselt konkurentsivõimelised kutseoskuste puudumise tõttu, näiteks koolist väljalangenutele.

Teiseks tuleb 2020. aasta strateegiaga tõsta naiste tööhõive taset 25% võrra. Kuid see on võimalik üksnes juhul, kui liikmesriigid suudavad koos Euroopa Sotsiaalfondiga pakkuda hädavajalikku tuge teenuste näol, eelkõige laste ja vanurite hoolduses. Et vajalikud toetused on sageli väiksemad, peaksid nende maksmise eeskirjad olema tõenäoliselt paindlikumad kui suurtest struktuurifondidest rahastatavate projektide puhul. Täiesti kindlalt tuleb tagada rangem kontroll ja hindamine, et rahastamine oleks läbipaistvam ja tõhusam.

Kerstin Westphal (S&D). – (DE) Austatud juhataja ja volinikud, kallid kolleegid! Mul pole vaja toonitada, kui oluline on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika Euroopas koos elamiseks ja kasvamiseks. Kuid ma leian ka, et tulevikus peab regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika keskenduma enam meie linnadele. Linnad on tähtis jõud, mis edendab Euroopa arengut. Praegu aga maadlevad nad keskkonna-, majandus- ja sotsiaalprobleemidega.

Sellest tulenevalt on mul Johannes Hahnile konkreetne küsimus. Millised on teie arvates võimalused linnamõõtme esiletõstmiseks? Täpsemalt, härra Hahn, ühel siin parlamendis hiljuti toimunud üritusel märkisite, et peate silmas konkreetset protsenti piirkondlikest vahenditest, mis jäetakse linnamõõtme rõhutamiseks. Kas see on endiselt nii? Kui jah, siis kui suur on see protsent?

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Austatud juhataja ja volinikud! On üllatav, et enne edasises finantsraamistikus kokkuleppimist asume oma aruteludes tihti kaitsma ühtekuuluvuspoliitikat, mis on osutunud Euroopa Liidu üheks tõhusamaks ja nähtavaimaks poliitikavaldkonnaks.

Ühtekuuluvuspoliitika üle arutlemine tähendab õigupoolest suuresti Euroopa Liidu üle arutlemist – selle käsitlemist, mida liit endast kujutab, kuidas see peaks toimima ja kuidas peaksid kodanikud seda mõistma. Me ei räägi üksnes rahast. Me mõtleme, kas me paneme ka tegelikult paika meetmed, mis toovad kaasa majanduskasvu.

Me peame arvestama tõsiasjaga, et ühtekuuluvuspoliitika on väga eriline vahend, sest selles on ühendatud nii lahknevuste vähendamine kui ka tugimeetmed, mis tagavad parema konkurentsivõime. Need kaks eesmärki ei ole omavahel vastuolus – need muudavad ühtekuuluvuspoliitika edasiminekut soodustavaks. See väärib äramärkimist, sest kõnealune poliitika ei ole heategevuslik, vaid hõlmab tegelikult meetmeid, mille eesmärk on arengule kaasa aidata. Seetõttu moodustab see osa ELi 2020. aasta strateegiast.

Peale selle tasub mainida, et tegemist on ainukese ülimalt raskesti ellu viidava poliitikavaldkonnaga, sest seda tehakse liikmesriikide ühisel juhtimisel. See tähendab ühest küljest, et asjakohased vahendid ja menetlused on väga keerulised, kuid teisest küljest on sellel nähtav mõju Euroopa Liidu, liikmesriikide ja kohalike omavalitsusüksuste koostööle. Seda arvestades ärgem kaitskem ühtekuuluvuspoliitikat üksnes uutes majandustingimustes. Mõelgem, kuidas seda poliitikat parandada ja tugevdada.

Salvatore Caronna (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja! Brüsselis on paar viimast päeva toimunud avatud uste päevad. Paljud kohalike ja piirkondlike omavalitsusüksuste esindajad on kõnelnud sellest, kuidas võidelda meie linnade ees seisvate tõsiste probleemidega, samuti rääkinud endistest ja uutest vajadustest, mis on seotud töötajate, perekondade ning väikeste ja suurte tootmisettevõtetega.

Meie ühiskonda tabanud majanduskriisi tõttu on meil kõigil raskem leida uuele ja keerulisele sotsiaalsele mureküsimusele sobivaid lahendusi. Minu arvates mõistavad sellises olukorras kõik, et ühtekuuluvuspoliitika on ikka ja jälle osutunud ainsaks tõeliseks abivahendiks, mis on piirkondadele lahenduste otsimiseks kättesaadav. Seega võime öelda, et mõne viimase aasta jooksul on ühtekuuluvuspoliitika olnud kõikide piirkondade jaoks oluline Euroopaga lõimumise stiimul. Nüüd tuleb meil see poliitika 2013. aasta järgseks perioodiks ümber mõtestada, nii et me oleme teelahkmel. Seetõttu on ülimalt tähtis vältida teatud ohte.

Esimene tõsine oht on ühtekuuluvuspoliitika taasriigistamine. See tähendaks suurt sammu tagasi. Teiseks tuleb rahastamiseelarve koostamisel kehtestada asjakohased nõuded nõrgemate piirkondade kohta, karistamata seejuures konkurentsivõimelisemaid ja arenenumaid piirkondi. Kolmandaks on hädavajalik lihtsustada menetlust nende suhtes, kes on tegutsenud tõhusalt, ja anda õiguslikult siduvam alus nende karistamiseks, kes seda ei ole. Loodame, et komisjon astub samme selles suunas.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, kallid kolleegid! Pärast töötuse määra langemist neljal järjestikusel aastal ehk 2004.–2008. aastani on praegune majanduskriis suurema osa tehtud edusammudest kustutanud. Töötuse määr terves Euroopa Liidus on järsult tõusnud. Näiteks Portugalis on töötus jõudnud kahjuks rekordilise tasemeni, 11%ni.

Teine halb nähtus on noorte töötus ELis. Seega on Euroopa ümber kujunemas ja seisab silmitsi suurte katsumustega. Kriisi tõttu on aastate jooksul saavutatud majanduslik ja sotsiaalne edu kadunud ning välja on tulnud liikmesriikide ja järelikut ELi enda majanduse nõrgad küljed. Euroopa 2020. aasta strateegia näitab meile teeotsa kätte. EL peab suurendama kõiki jõupingutusi, et edendada tööhõivet ja sotsiaalset kaasatust, mis on majandus- ja sotsiaalkriisiga võitlemise strateegia lahutamatu osa.

Seepärast rõõmustab mind Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku kohta koostatud resolutsiooni ettepanek, mida me täna arutame, sest sellel fondil on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel oluline roll. Õigupoolest on sotsiaalfond peamine rahastamisvahend, mis võimaldab ELil saavutada eurooplaste haridustaseme ja kutseoskuste parandamise kaudu oma tööhõivepoliitika strateegilisi sihte. Euroopa Sotsiaalfondi kui ELi 2020. aasta strateegia peamist tõukejõudu tuleb tugevdada ning liikmesriigid peavad fondi kasutama selleks, et investeerida uute oskuste õpetamisse, tööhõivesse, koolitusse ja kutsealasesse ümberõppesse.

Lõpetuseks tahan juhtida tähelepanu sellele, et koos teiste struktuurifondide reformiga toimuva Euroopa Sotsiaalfondi ümberkorraldamise käigus ei tuleks mitte üksnes kergendada ja lihtsustada selle juhtimist ning parandada läbipaistvust, vaid ühtlasi suunata vahendeid niisuguste tulemuste saavutamiseks, mis toovad üldsusele igapäevast kasu.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Kahtlemata on struktuurifondid osutunud üheks tulemuslikumaks vahendiks Euroopa poliitikavaldkondade kujundamisel ja eelkõige Euroopa majanduse tugevuse tagamisel. Seetõttu leian, et väga oluline on fonde mitte üksnes veelgi tugevdada, vaid mõelda ka nende tõhususele ja muuta fondide omavaheline tegevus teatud määral paindlikumaks. Pean silmas esmajoonel Euroopa Sotsiaalfondi, millel on praegu tähtis ülesanne tagada meie maailmajaos tulevikus head töökohad.

Kindlasti on vaja soodustada majanduse elavnemist ja kasvu, kuid keskenduda tuleb konkurentsivõimelisele tegevusele, mille puhul on kvaliteetne nii teadmispõhise tootmise tulemus kui ka tootmisprotsess ise. Head töökohad on väga olulised nii inimeste väärkuse pärast kui ka tulu teenimiseks.

Leian, et Euroopa Sotsiaalfondi jaoks on vaja eraldiseisvaid ja lihtsaid eeskirju. Lihtsus ei välista tõhusust ja kvaliteeti, ning kui on olemas range kontroll, on veel ebatõenäolisem, et lihtsusega kaasneb eeskirjade rikkumine. Minu meelest peaks menetluse lihtsustamine ja suurem kontroll olema omavahel tihedalt seotud. Nii saame Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimiseks pakkuda tõepoolest välja vahendid, mis on osutunud tõhusateks, kuid mis vajavad ka mõningast ajakohastamist.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahan tänada regionaalarengukomisjoni esimehe juhitud tööühma, kelle töö tulemusena sai meie tänane arutelu võimalikuks.

Kindlasti oleme kõik nõus sellega, et ühtekuuluvuspoliitikal on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide, samuti Euroopa integratsiooni ning Lissaboni lepingus sätestatud ja paljunõutud majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamises oluline osa.

Nüüd tuleb minu meelest vaadata üle vead ja parandada seni tehtut. Me kõik oleme nõus, et menetlus peab olema palju paindlikum, bürokraatlikke takistusi peab olema vähem ja kontrollimine peab olema lihtsam. Erikohtlemise osaliseks peaksid saama tõsisest raskustest

olevad regioonid, näiteks saared, mägipiirkonnad ning piirialad ja äärepoolseimad piirkonnad. Sisemajanduse koguprodukt peab jääma põhikriteeriumiks, kuigi muul otsusetegemisel võib kasutada ka teisi näitajaid. Samuti peab tähtsaim roll olema piirkondadel ja kohalikel asutustel. Tundub, et me kõik oleme eeltooduga nõus.

Nii et me asume sellele teele, aga komisjon peaks meile selgitama, kas see on tõesti tee, millel me peaksime sammuma, või tuleks valida mõni muu. Selgitada tuleks ka seda, kas eelarved jäävad samaks. See on ülimalt tähtis, et keegi ei jääks ilma ning kõikidel piirkondadel oleks võimalik teha uuendusi, edendada konkurentsivõimet, arenda, suurendada tulu ja liikuda edasi. Just kriisi ajal on selgus vajalikum kui kunagi varem.

Proinsias De Rossa (S&D). – Lugupeetud juhataja! Ühine poliitika on tulemuste saavutamiseks hädavajalik. Vajalikud on ka jõulised muudatused, mida on minu meelest kõige parem teha kõiki sidusrühmi struktuurselt kaasates.

Siiani ei ole meie arutus puudutatud üldhuviteenuste, sealhulgas sotsiaalteenuste suurt osatähtsust majanduslikus, sotsiaalses ja territoriaalses ühtekuuluvuses, samuti töökohtade loomisel ja elukvaliteedi parandamisel.

Ajal, mil meie arutame, kuidas muuta ELi fonde ühtekuuluvuse saavutamise eesmärgil tõhusamaks, kahjustab nõukogu ja komisjoni eelarve konsolideerimise poliitika üldhuviteenuseid, mis on ühtekuuluvuse jaoks hädavajalikud. Ilma nendeta muutuvad kõik liikmesriikidele eraldatavad Euroopa vahendid mõttetuks.

Teine probleem on ELi turueeskirjade ebasoodne mõju piirkondlike ja kohalike asutuste õigusele säilitada üldhuviteenused, sealhulgas sotsiaalteenused, ja korraldada nende pakkumist. Jah, olgu meil tõhusamad ja tulemustele suunatud fondid, kuid lõpetagem see absurdus, millega me jätame oma ühiskonna ilma olulistest avalikest teenustest.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Leian, et tugev ja tõhus ühtekuuluvuspoliitika on mõeldamatu ilma selle väljatöötamiseks ja elluviimiseks vajaliku poliitilise üksmeeleta – või poliitilise ühtekuuluvuseta, kui soovite. Danuta Maria Hübneri küsimuste ja nendega seotud otsuse eelnõuga toetatakse minu arvates fraktsioonide, parteide ja ehk isegi Euroopa eri institutsioonide vahelise poliitilise üksmeele saavutamist.

Sellest lähtuvalt on minu meelest vastuvõetamatud tänase arutelu käigus kõlanud ohtlikud sõnavõtud, milles seati kahtluse alla SKP kui regionaalarengualase abi kõlblikkuse esmane ja ainus näitaja ja hindamisalus. Tahan öelda, et toetan üheselt ja selgelt Jan Olbrychti ja Erminia Mazzoni kindlaid vaateid, nimelt neid, mida ma mainisin Euroopa Parlamendis toimunud varasemates aruteludes ja mida jagas ka volinik Hahn ning mille kohaselt on SKP olemasolevatest näitajatest endiselt kõige usaldusväärsem, vaatamata sellele, et see ei kajasta kõiki arengut iseloomustavaid külgi. Möistagi võivad poliitikakujundajad liikmesriikide tasandil kasutada SKP puudujääkide kõrvaldamiseks muid näitajaid, kui neid on, ning võtta arvesse ka keskkonnavalasid ja sotsiaalseid arenguaspekte. Kuid Euroopa solidaarsuse kinnistamiseks ja liikmesriikide erinevuste edukaks vähendamiseks peab SKP jääma põhiliseks ja ainukeseks näitajaks, mille alusel vahendeid ELi tasandil jaotatakse.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Euroopa Sotsiaalfond on põhiline vahend, mis aitab rajada paremat Euroopat ning luua rahvaste ja riikide vahelist solidaarsust. Kuid nagu iga vahendi puhul, on väga oluline mõelda, kuidas seda kasutada.

Lugupeetud volinikud, kallid kolleegid! Kujutagem ette, et Euroopa Sotsiaalfond on haamer, mida me saame kasutada Euroopa tarindit koos hoidvate naelte sisselöömiseks. Kui me aga oleme hooletud ja see haamer kukub meile varba peale, ei saa me enam edasi käia. Kasutasin seda metafoori, näitamaks, et isegi kui me ehitame parima tarindi ja infrastruktuuri, kuid unustame, et teeme seda Euroopa kodanike huvides, on meie tegevus ebaõnnestunud. Euroopa peab ülesehituselt olema stabiilne, kui me tahame, et inimesed elaksid siin hästi ja töötaksid korralikel töökohtadel, kus neil on head tulevikuväljavaated.

Lugupeetud volinikud, palun ärge unustage kunagi, et Euroopa Sotsiaalfondi põhilised investeeringud tehakse inimestesse.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud! Ühtekuuluvuspoliitika peaks uues finantsraamistikus alles jääma ja seda tuleks tugevdada.

Liidu aluspõhimõtete, s.t solidaarsuse ja subsidiaarsuse põhimõtte järgi peaks ühtekuuluvuspoliitika toetama neid piirkondi, mis on infrastruktuuri, majanduse, tehnoloogia, tööhõive või sotsiaalse kaasatuse poolest kõige enam teistest maha jäänud ega suuda tekkinud lõhet oma vahendite abiga ületada. See toetus peaks olema mõeldud regionaalarengut käsitlevate ning ka riigi ja liidu tasandil seatud eesmärges sisalduvate ühtsete strateegiate järgimiseks. Ühtekuuluvuspoliitika ei tohiks piirduda ruumilise arengu poliitikaga, vaid peaks ühendama näiteks transporti, energeetikat, haridust, teadus- ja arendustegevust ning tööhõivet hõlmavaid poliitikavaldkondi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud volinikud Andor ja Hahn! Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa Liidu kõige edukam ja tajutavam poliitikavaldkond. Ühtlasi on see oluline vahend, mida vajatakse liidus hädasti ka tulevikus. Uute Baltikumis ja Kesk-Euroopas asuvate ELi liikmesriikide teistele lähendamine ei ole sugugi lõppenud. Lisaks on ühtekuuluvuspoliitika vahendeid tarvis teatud Hispaania, Portugali ja Kreeka piirkondadele.

Kuid oleks väärt pidada ühtekuuluvuspoliitika ainsaks mõtteks lähenemise soodustamist, arvestades, et tegemist on kõige laiaulatuslikuma ühtse investeerimispoliitikaga, mis toetab 2020. aasta strateegia eesmärges. Ränk viga oleks ühtekuuluvuspoliitikat killustada. See võrduks Euroopa Liidu laialisaatmisega. Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni liikmena leian, et ülimalt oluline on püüda saavutada tulevikus regionaalpoliitika ja maaelu arengu poliitika suurem ühtsus ja parem koostoime.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Ühtekuuluvuspoliitika on olnud vajalik ja edukas.

Minu meelest peame nüüd julgema tulevikku vaadata ja küsida, kas praegu suunatakse raha õigetes kohtadesse ja kas sellel on soovitud mõju. Raha eraldatakse sinna ja tänna, aga enam mitte kõige vaesematele piirkondadele, kus seda võidakse ka tegelikult vajada. Leian, et on aeg endalt küsida, kas ühtekuuluvuspoliitika tuleks riigistada, nii et ELi tasandil eraldatavad ühised vahendid suunataks üksnes sinna, kus neid tõesti vaja läheb.

Teiseks tahan öelda, et kindlasti tuleb vähendada bürokraatiat. Praegu kulutatakse sellele 30–40% olemasolevast rahast ja seda on kahtlemata liiga palju.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitika saavutused ja lisaväärtus, mida see võib ELi 2020. aasta strateegiale anda, on vaieldamatud. Toonitada tuleb ka selle poliitika osatähtsust piirkondade konkurentsivõime edendamisel ja nende kohanemisvõime suurendamisele kaasaaitamisel.

Kuigi ühtekuuluvuspoliitika põhieesmärgid tuleks viia ELi 2020. aasta strateegia omadega kooskõlla, peaks minu arvates tagama piisava paindlikkuse, et oleks võimalik võtta arvesse piirkondlikku eripära ning toetada nõrgemaid ja suuremate vajadustega regioone eesmärgiga aidata neil saada üle sotsiaal-majanduslikest raskustest ja loomupärastest puudustest ning vähendada erinevusi.

Tulevikueesmärkide täitmise eelduseks on Euroopa Liidu tugev ja hästi rahastatud regionaalpoliitika, millest saavad kasu kõik ELi piirkonnad.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Olen tänulik võimaluse eest osaleda arutelus, mis on alati pakkunud suurt huvi saartelt pärit või saartel elavatele parlamendiliikmetele. Näiteks mina tulen Kanaari saartelt. Mul on huvi selles osaleda, nii nagu oli ka hiljuti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 174 alusel toimunud regionaalpoliitikaalasel arutelul, ja ma teen vaid kolm märkust.

Esiteks tahan juhtida tähelepanu sellele, et tänane arutelu ühtekuuluvuspoliitika majanduslike, sotsiaalsete ja territoriaalsete külgede üle peab olema kooskõlas ajavahemikuks 2014–2020 koostatud finantsperspektiiviga. Ühtekuuluvuse saavutamine on tähtsam kui kunagi varem ja seda mitte kriisist hoolimata, vaid just kriisi tõttu.

Teiseks tahan öelda, et ühtekuuluvuspoliitika ei ole mitte valdkondlik, vaid valdkonnaülene poliitika, mis tähendab, et selle regionaalmõõdet ei saa pidada eraldi valdkondlikuks poliitikaks. Pigem peab see hõlmama nii energia-, transpordi-, side- kui ka innovatsioonipoliitikat.

Kolmandaks soovin märkida, et ühtekuuluvuspoliitika on eriti oluline saartele, sest kõik need on Euroopa Liidu välispiiriks ning seetõttu julgeoleku mõttes salakaubanduse ja üleilmastumisest tulenevate ohtude pärast väga haavatavad.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Nagu teame, on ELi 27 liikmesriigil oma arvukate piirkondade, linnade ja kogukondade ning 500 miljoni elanikuga mõistagi rohkelt igasuguseid vajadusi ja probleeme. Samuti on igal Brüsseli-poolsel ELi algatusel piirkondlik ja kohalik mõju.

Alates 1970. aastatest on ebasoodsas olukorras olevatele piirkondadele jagatud struktuuritoetusi, et tagada majanduse ja heaolu geograafiliselt tasakaalustatud kasv. Kuid praegust seisu vaadates tundub, et me ei ole sellele eesmärgile üldse lähemale jõudnud. Näiteks Iirimaa ja Kreeka piirkondadele toetustena makstud miljardid ei ole neid finants- ja majanduskriisi kogumõju eest kaitsnud. 2004. aastal toimunud laienemise raames sihtala 1 piirkondade hulgast välja arvatud aladel ei ole seis palju parem. Nende olukord on paranenud vaid statistiliselt ehk teisisõnu paberil, kuid on üldteada, et paber pole söödav. Suurtes piirkondades võib näha kiiret kasvu, aga samas võib nende sees olla väikesi alasid, kus võideldakse ellujäämise nimel.

Seetõttu peame muutma ühtekuuluvuspoliitika tõhusamaks ja üksikud projektid jätkusuutlikumaks.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Leian, et komisjon peaks selgelt ja üksikasjalikult selgitama, kuidas saavutatakse Ühtekuuluvusfondi ja ühise põllumajanduspoliitika fondide sünergia, sest nende tegevuse ühtlustamine lisaks väärtust ka ELi sammudele ja võimaldaks meil ühtlasi oma eesmarke tulemuslikumalt täita.

Lõpetuseks ühinen nendega, kes on täna kutsunud üles lihtsustama kõiki fonde hõlmavaid eeskirju nii Euroopa kui ka liikmesriikide tasandil. Toetan ka neid parlamendiliikmeid, kes märkisid, et SKP peab jääma abikõlblikkuse määramisel peamiseks kriteeriumiks.

Derek Vaughan (S&D). – Austatud juhataja! Wales on struktuuritoetustest saanud tohutut kasu. Seetõttu pole mingi ime, et ma toetan ühtekuuluvuspoliitika praegust alust.

Leian, et struktuuritoetused peaksid olema kättesaadavad kõikidele ELi regioonidele ja piisavat abi tuleks anda ka aladele, mis ei kuulu enam lähenemispiirkondade hulka. Arvan, et konkurentsivõimet tuleb hoida, ja seetõttu innustan kõiki asjast huvitatud kolleege ühinema täna pärastlõunal toimuva marsiga, mille korraldab Regioonide Komitee.

Lõpetuseks arvan, et Euroopa Sotsiaalfond peaks jääma ühtekuuluvuspoliitika osaks ja sellest ei tohiks teha valdkondlike projektide rahastajat. Ootan huviga viienda ühtekuuluvusaruande avaldamist 9. novembri paiku. Eelkõige tahan väga kõnelda mõnest üksikasjast, sealhulgas menetluse lihtsustamisest just abitaotlejate jaoks. Pikisilmi ootan ma ka arutelu linnapiirkonna määratluse üle. See on meie jaoks väga oluline jututeema.

Loomulikult peame hoolitsema ka selle eest, et ühtekuuluvuspoliitika ja struktuurifondide eelarve oleks tulevikus piisav.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja, austatud volinikud, kallid kolleegid! Kui vaadata ühtekuuluvuspoliitika eesmärke, on selgelt näha, et selle poliitikaga luuakse Euroopa lisaväärtust. Ühtekuuluvuspoliitika näitab Euroopa solidaarsust piirkondlike ebakõlade vähendamise ning majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele kaasaaitamisega. Et see oleks võimalik, peab ühtekuuluvuspoliitikal olema piisavalt eelarvevahendeid. Samuti peab ühtekuuluvuspoliitika olema küllalt paindlik, et pöörata tähelepanu piirkondlikele, eriti vähem arenenud piirkondade iseärasustele, ja sisemajanduse koguprodukt peaks jääma põhiliseks abikõlblikkuskriteeriumiks.

Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi tegevus tuleb ühtekuuluvuspoliitika fondide tegevusega kooskõlastada, et parandada tõhusust ja tulemuslikkust. Ma toetan ka ühtekuuluvuspoliitika fondide kasutusmäärade hindamist ja palun komisjonil see hindamine läbi viia, et esimesel võimalusel saaks võtta meetmeid kõnealuste fondide kasutusmäärade tõstmiseks.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Lugupeetud juhataja! Euroopa 2020. aasta strateegia pidi Euroopa majandusajaloo kõige sügavama kriisi lõpus tähendama uut algust. Ometi on sellele järgnenud arutelu keskendunud peamiselt eelarvedistsipliinile. Tundub, et kõige valjemini aplodeeritakse neile, kes pooldavad suurimaid kärpeid. Nõukogu teeb kärpeid, liikmesriigid teevad kärpeid ja nüüd paistab, et siin Euroopa Parlamendiski valitseb üldine arvamus, et ELi eelarvet tuleb samuti vähendada.

Nii ei saa tulevikku kujundada. Varsti ei ole Euroopa Liidus enam mingit ühtekuuluvus-, regionaal-, tööhõive- ega majanduspoliitikat, on ainult finantspoliitika. Austatud volinikud Hahn ja Andor, kas selline üldine kärpimisõhkkond valmistab teile muret? Leian, et praegu siin toimuv arutelu on pisut naiivne.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Mulle tundub, härra Hahn, et teie avaldus, mille kohaselt on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika olukord hea ning selle näol peaks tegemist olema kodanikele lähedal seisva ja erinevaid hästi läbi mõeldud vahendeid hõlmava poliitikaga, on suurepärane vastus täna siin istungisaalis esitatud küsimusele.

Meile kõigile raskeks osutunud kriisist ülesaamiseks ja 2020. aasta majandusstrateegia eesmärkide saavutamiseks on vaja ühtekuuluvuspoliitikat ja selgeid sihte nii liikmesriikidele kui ka piirkondadele. Me oleme nimetanud käesoleva aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. See võitlus jääb meie eesmärgiks kuni 2020. aastani. Et see siht saavutada, peab ühtekuuluvuspoliitika hõlmama Euroopa Sotsiaalfondi. Seda soovivad ka kohalikud omavalitsusüksused ja kinnitab neid esindav Regioonide Komitee. Järelikult peaksime nende arvamusega siin saalis igakülgselt arvestama.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Austatud juhataja! On hästi teada, et territoriaalse ühtekuuluvuse, samuti liikmesriikide ja nende piirkondade majandusliku ja sotsiaalse heaolu jaoks on vaja sidevõrke, mis lihtsustavad ja võimaldavad inimeste, kaupade ja teenuste tõelist piiriülest vaba liikumist. Neid võrke on tarvis selleks, et tagada parem kooskõla liikuvussüsteemide, samuti majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning üleeuroopaliste võrkude kavandamise eesmärkide vahel. Sageli neid eesmärke eiratakse või püütakse saavutada korraga, veendumata vajalike eeltingimuste olemasolus.

Kuid siiani on üleeuroopaliste võrkudega tegelevat Euroopa poliitikat haletsusväärset ja jõhkralt alarahastatud nii Euroopa Liidus kui ka liikmesriikides, eriti piirialadel, mida kõik peavad eikellegimaaks.

On tõsi, et liikmesriikides, kus on õnnestunud need kaks poliitikavaldkonda omavahel kooskõlla viia, on sellel olnud mitmekordne mõju. Selle tulemusena on minevikus maha jäänud piirkondades ja linnades ning sealsete kodanike seas toimunud kiire areng, mis on tekitanud nende vahel meie kõigi sooviks oleva ühtekuuluvuse.

Niisiis peame selleks, et jõuda põhieesmärgini ehk vähendada erinevusi ning tuua paremate sidekanalite kaudu piirkondi ja kodanikke meie jõukuse ja heaolu alale lähemale, 2013. aasta järgset olukorda käsitleva arutelu käigus tõsiselt kaaluma kiireloomulist vajadust tagada lõpuks ometi üleeuroopaliste võrkude piisav rahastamine.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ühtekuuluvuspoliitika hõlmab ja ühendab laiaulatuslikke arengueesmärke ning mitte üksnes piirkondade, vaid ka eri ühiskonnarühmade ootusi. Ühtekuuluvuspoliitika saavutustest ja saadud kogemustest nähtub, et see võib olla ja peaks olema poliitika, millega astutakse vastu Euroopa 2020. aasta strateegias sisalduvatele uutele ülesannetele.

Kiire majanduskasv ei tähenda alati vaesuse vähenemist. See ongi põhjus, miks Euroopa Sotsiaalfondil on nii oluline roll ja miks meil tuleb viia eri poliitilised strateegiad omavahel kooskõlla. Töökohtade loomine ning otstarbekohane haridus- ja ümberõppesüsteem on muutumas erakordselt tähtsaks. Ühtekuuluvuspoliitika on linnastute ja maapiirkondade säästva arengu saavutamise alus, võttes arvesse linnade ja maapiirkondade erijooni ja võimalusi. Eri poliitiliste strateegiate nõuetekohane kooskõlastamine võimaldab maaelu arengu fondil ja teistel fondidel arengut kiirendada ning arvestada vähem arenenud alade, sealhulgas maapiirkondade iseärasustega.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Ühtekuuluvuspoliitika ei ole mitte ainult järjekordne Euroopa integratsiooni vahend, vaid selles võib näha Euroopa Liidu tõelist väljendust ja jõulist toetust selle kohta, et tegemist on liiduga, kus kodanike kogukond jagab selliseid väärtusi nagu sotsiaalne õiglus ja solidaarsus.

Seda arvestades võib mõista nõuet, et ühtekuuluvuspoliitika peab hõlmama kõiki piirkondi ja abikõlblikkuskriteeriumide hulka tuleks õigluse huvides arvata muidki näitajaid peale sisemajanduse koguprodukti ühe elaniku kohta. Sellegipoolest ei tohi me kunagi kaotada

silmist ühtekuuluvuspoliitika peamist ja lõplikku eesmärki – kõikide eurooplaste elatustaseme võrdsustamist. See tähendab, et alati tuleb pöörata erilist tähelepanu vaesematele regioonidele, näiteks osale äärepoolseimatele piirkondadele, kus on tegelikult vaja nende jaoks kohandatud meetmeid.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ma paluksin komisjonil tagada, et Euroopa Liidu tulevase majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika raames eraldatakse suuri summasid transpordisektorile, eelkõige ühendvedude tegemiseks, samuti elumajade energiatõhususe saavutamiseks. Leian, et selliste investeeringutega luuakse ühest küljest kohalikul ja piirkondlikul tasandil töökohti ning teisest küljest edendatakse nimetatud sektorites tegutsevate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete majanduslikku heaolu ja arengut.

Lõpetuseks, volinik Hahn, loodan, et pärast 2013. aastat on meil olemas eraldi eelarverida ELi Doonau piirkonna strateegia jaoks. Märgin, et ELi Läänemere piirkonna strateegiale on ainuüksi 2011. aastaks eraldatud 20 miljonit eurot. ELi Doonau piirkonna strateegiast võib kujuneda Euroopa Liidu üks edukamaid projekte.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Tänase 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat käsitleva arutelu ajastus on väga õige, arvestades, et Brüsselis on käimas avatud uste päevad.

Tõsiasi, et siia on saabunud palju osalisi enamikust Euroopa piirkondadest, et esitleda oma ideid, jõupingutusi ja saavutusi ning väljendada rahulolematust regionaalarengu eri valdkondadega, kinnitab minu arvamust, et ELi ühtekuuluvuspoliitikal on konkreetset tulemusi.

Üks praegusel programmitöö perioodil kaalutav küsimus on see, kui tõhusalt kasutatakse olemasolevaid vahendeid. Meil tuleb keskenduda rakendusmeetmetele, mille eesmärk on tõsta eraldatud vahendite kasutusmäära, eelkõige neis piirkondades, kus on sellega raskusi. Seetõttu tuleb nii Euroopa, riigi kui ka piirkonna tasandil teha veel samme ühtekuuluvuspoliitika rakendamise lihtsustamiseks. Menetluse lihtsustamise ning tõhususe ja hea finantsjuhtimise tagamise vahel tuleb kindlasti saavutada õige tasakaal, et tulemuseks oleks kergesti kohaldatav ja nähtav poliitika.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja, mul ei ole palju aega. Seetõttu keskendun vaid mõnele punktile.

Lugupeetud juhataja! Nii nagu ei tohi taasriigistada ühist põllumajanduspoliitikat, ei tohi taasriigistada ka Euroopa Sotsiaalfondi. Meil on vaja, et Euroopa Liidu osatähtsus oleks suurem, mitte väiksem.

Teiseks on hädasti vaja lihtsustada abi taotlemise menetlust. Olen kohtunud rühmadega, kes hoolimata sellest, et neil oli õigus vahendeid taotleda, ei vaevunudki seda tegema, sest taotluse esitamine on nii keeruline. Mõned pidid endale toetuse taotlemiseks koguni spetsialisti palkama. See on naeruväärne ja sellele tuleb lõpp teha.

Kolmandaks tuleb minu meelest säilitada nii sihtala 1 kui ka sihtala 2. Esindasin oma fraktsiooni Mannheimis ja nägin, millist kasu toob sihtala 2. Ma pean seda oluliseks.

Lõpetuseks tahan öelda – kuigi mõned kolleegid Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist ei ole minuga nõus –, et SKPs ei tohiks näha ainsat kriteeriumi. Kindlasti peaks see olema peamine, kuid mitte ainuke kriteerium. Arvan, et meil tuleb seda küsimust arutada, ja ootan arutelu huviga.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Euroopa Sotsiaalfond on tõenäoliselt vahend, mis edendab ühtekuuluvust kõige enam. Seepärast tuleb selle töö Euroopa Regionaalarengu Fondi omaga igakülgselt kooskõlla viia. On oluline, et lahendamist vajavaid probleeme käsitletaks kohapealsest olukorrast lähtuvalt, ehk teisisõnu, et meil oleks üldine arusaam kohalikust tegevusest. Kohalikud ja piirkondlikud asutused teavad kõige paremini, milline on kohapealne seis, kui palju on vaja investeerida töökohtade loomisesse ja millised on sobivaimad meetmed tööhõive edendamiseks nende piirkonnas. Me peame arvestama piirkondade kasulike kogemustega.

Ühes äärepoolseimas piirkonnas, Assooridel, kus töötus ulatub tavaliselt rekordiliste näitajateni, on see määr praegu 6,5% ehk Portugali madalaim. See on nii suuresti tänu tööhõive planeerimise strateegiale, milles on sätestatud tähelepanu vajavad tegurid ja viis, kuidas saavutada soovitud sihid, aga ka tänu sellele, et strateegia elluviimisel on hariduse, koolituse ja tööhõive suurendamise valdkonnas kasutatud Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid.

Euroopa 2020. aasta strateegia saab olla edukas vaid juhul, kui ühtekuuluvuspoliitikat kohaldatakse kõikides valdkondades.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ühtekuuluvus- või regionaalpoliitika võib olla üks peamine Euroopa Liidu arengu edendaja. See poliitika on tavalisest kodanikukesksem, koondab tähelepanu praktilistele eesmärkidele ning tegelike ja oluliste probleemide lahendamisele. Seetõttu peame territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgid täitma ühtekuuluvuspoliitika raames. Põhiteemad on teedehitis, kiirrongiühendused ja täielik ühtekuuluvus, mis suurendab liikuvust kogu Euroopas.

Mis puudutab Euroopa Sotsiaalfondi, siis tundub, et meil ei õnnestu Euroopa 2020. aasta strateegias sisalduvaid julgeid ettepanekuid ellu viia. Praegu ei ole kolmandikul eurooplastest kutseoskusi. Leian, et kõnealune fond peaks nüüd põhilised investeeringud suunama just kutse- ja elukestvasse õppesse ning suurendama nii eurooplaste kutsepädevust. Lisaks saab sotsiaalfondi vahendeid kasutada peale sotsiaalse kaasatuse küsimuste lahendamise ka Euroopa kodanike suurema kutsealase liikuvuse edendamisel.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Regionaalarengupoliitikal on Euroopa Liidu majanduslikus, sotsiaalses ja territoriaalses arengus täita põhiosa. Seetõttu tuleb erilist tähelepanu pöörata selle järjepidevale ajakohastamisele, millega vastataks uutele suundumustele, ja see peab olema ELi jaoks esmatähtis ka pärast 2013. aastat.

Minevikus saadud kogemustepagas peab aitama hoiduda vigade kordamisest ning tagama suurema tõhususe, ühtekuuluvuspoliitika kiire ja hea rakendamise, sujuvalt toimiva partnerluse ja parema läbipaistvuse. Usun kindlalt, et ühtekuuluvuspoliitika rakendamine peab tulevikus olema enam orienteeritud tulemustele ja nende kvaliteedile. Selleks on vaja teha rangemat järelevalvet regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika elluviimise programmide tõhususe üle ja hinnata neid põhjalikumalt, et vahendeid suunataks infrastruktuuri, teadus- ja uurimistegevusse ning töötusevastasesse võitlusesse – nii ettevõtjate kui ka kodanike heaks. See kindlustab piirkondade arengu ja parimatele järelejätmise.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Tahan väljendada toetust Euroopa Sotsiaalfondi eraldi eelarve ja eeskirjade säilitamisele, lootes siiski sotsiaalfondi suuremat lõimimist kõigi teiste struktuurifondidega.

Sellegipoolest tuleb eeskirju muuta vähemalt viies valdkonnas. Meil on vaja suuremat lihtsust ja tulemuste paremat kontrolli ning seda mitte üksnes seoses menetlustega. Et aidata koondatutel või töötutel väikeste või keskmise suurusega ettevõtete juures tööd

leida, tuleb meil ühtsete suuniste, koolitus-, ümberõppe- ja toetuspakettide pakkumiseks tõesti võtta võimalikult palju õppust senistest kogemustest, näiteks neist, mis on saadud Itaalia piirkondades viimase kahe aasta jooksul. Me peame edendama koolituselast partnerlust haridusasutuste, ülikoolide ja ettevõtete vahel, et pakkuda selliseid täienduskoolituse võimalusi, milles arvestatakse vajadust uute oskuste järele. Meil on vaja rohkem rahvusvahelisi projekte, mis on seniajani olnud vaid katselised. Samuti on meil vaja rohkem riiklikke ja rahvusvahelisi töö- ja õppeprogramme noorte jaoks.

Leian, et muu hulgas just eeltoodust lähtuvalt peaksime kaaluma Euroopa Sotsiaalfondi käsitlevate uute eeskirjade kehtestamise võimalust.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Me räägime ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitikast. Nagu osa teist ehk juba teab, on välja lekkinud dokument ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta kuni 2020. aastani, milles samuti käsitletakse eelseisvaid territoriaalseid probleeme. Nii et kõik meie poliitikavaldkonnad on seotud. Igahähe jaoks neist tahame piisavalt rahastatud poliitilist raamistikku.

Mul on mõned märkused resolutsiooni kohta. Meil on vaja ühtsust liikmesriikides. Oleme näinud, kuidas liikmesriikides aetava poliitikaga on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika raames tehtud hea töö rikutud. Käesoleval nädalal kohtusime piirkondlike asutuste esindajatega, kes kõnelesid oma suurest pettumusest seoses püüdlustega toetusi saada. Nende hääl ei pea olema mitte üksnes kuuldav, vaid seda tuleb ka kuulda võtta ja sellele tuleb vastata.

Ma toetan seda resolutsiooni.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Euroopa Liidu ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika on ülimalt tähtis – mitte üksnes konkurentsivõime parandamiseks, vaid ka ühtse Euroopa idee elluviimiseks. Arvatavasti oleme kõik nõus, et keskmise pikkusega või pika aja jooksul saab tõeliselt ühinenud Euroopa rajada vaid juhul, kui majandusarengu tase on kõikjal Euroopas tasakaalus. ELi 2020. aasta strateegia tulemuslikuks rakendamiseks ja selle eesmärkide täitmiseks on hädavajalik, et kõik eri arengutasemega piirkonnad saavad strateegia elluviimisest kasu. Seetõttu on väga oluline, et ühtekuuluvuspoliitika vahendid jääksid vähem arenenud piirkondadele kättesaadavaks praegustes määrades. Me peame vältima Euroopa lõhestumist selle tõttu, et 2004. aastal ja pärast seda ELiga ühinenud liikmesriikide järelejätmise teistele on pidurdunud.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ühegi strateegia ega raamistiku puhul ei tohi me unustada peamist tõsiasja, et Euroopa ei kujuta endast vabaõhumuuseumi rajamise projekti. Tegemist ei ole kommunistliku utopiaga, kus kõik teevad tööd ja igaüks saab, mida tahab. Euroopa Sotsiaalfond ei ole mitte sedalaadi ideede elluviimise, vaid arengule kaasaaitamise vahend, millega eelkõige abistatakse neid, kes ei saa ise ennast aidata.

Kui inimestel on probleeme töö, eluaseme, toidu või tervisega, peame neid aitama – see on solidaarsuse mõte. Solidaarsus ei tähenda tööturgu moonutavaid kunstlikult loodud töökohti ega egalitarismi järele lõhnavat sotsiaalsete ja piirkondlike erinevuste kaotamist. Kui me ei taha just jagada vürst Potjomkini saatust, ei tohiks me sõna „sotsiaalne” kasutada tihedamini kui sõna „vastutustundlik”. Üleilmne finantskriis hoiatab meid ebareaalsuse ja vastutustundetuse eest.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Austatud juhataja! Tahan avaldada tänu tänase ettekande ja sellele järgnenud viljaka arutelu eest. See tekitab minus suurt optimismi.

Ühtekuuluvuspoliitika vajalikkuses kokkuleppele jõudmine on kõigile kahtlemata hea uudis ja tõsiasi, et ka siin Euroopa Parlamendis ollakse üksmeelel, on mõistagi veelgi parem.

Ma tänan komisjoni selle eest, et ta valmistub lihtsustama vahendite kasutamist. Mul oli võimalus komisjoni ettepanek üle vaadata ja see kujutab endast kindlasti sammu õiges suunas.

Lõpetuseks märgin, et ühtekuuluvusel on nii absoluutne kui ka suhteline mõõde. Absoluutse mõõdme all mõistame me kõik toetust vaeseimatele piirkondadele, aga sama tähtis on ka suhteline mõõde ehk ühtekuuluvus üksikutes riikides. Mainin seda selleks, et seda ei unustataks.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada Austria endist teadus- ja uurimistegevuse ministrit Johannes Hahni selle eest, et algatati uus arutelu, mis aitab tublisti kaasa majanduskasvu edendamisele Euroopas. Kui Euroopa iga väike või keskmise suurusega ettevõtte looks ühe töökoha juurde, ei oleks Euroopas enam töötust. Seega tuleb meil mõelda, kuidas võimaldada neil väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel uusi töötajaid palgata ning ühtlasi osaleda aktiivsemalt rahvusvahelistel eksporditurgudel.

Kuid suured mureküsimused on ka uurimistegevus ja transpordi infrastruktuurid. Seoses ida ja lääne, näiteks Pariisi ja Budapesti, ning põhja ja lõuna vahelise ühenduse ümberkujundamisega seisavad komisjoni ees rasked ülesanded. Neis valdkondades saab luua uusi töökohti, mida on Euroopas praegu hädasti vaja.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa solidaarsuse tugisammas. Ühtekuuluvuse kaudu saavutame oma eesmärgi vähendada piirkondlikke erinevusi ja aitame kaasa harmoonilisele arengule kogu Euroopa Liidus. Eelolevaks 2014. aastast 2020. aastani kestvaks perioodiks tuleb meil kehtestada raamistik, mis võimaldab regionaalpoliitikat tõhustada. Kõikidel tasanditel tuleb piirkondlike ja kohalike asutuste ulatuslikuma kaasamise ja osalemisega edendada head valitsemistava, järgides uues Lissaboni lepingus sätestatud subsidiaarsuse põhimõtet.

Äärepoolseimate piirkondade erilist olukorda ei tohi unustada. Nende ees seisavad rasked katsumused ja neil peab ka tulevikus olema võimalik ära kasutada Euroopa poliitika elluviimist käsitlevaid erisätteid. Sisemajanduse koguprodukt peab jääma peamiseks abikõlblikkuskriteeriumiks, kuid me peame võtma arvesse ka teisi näitajaid, et saada piirkondlikust olukorrast terviklikum ülevaade.

Johannes Hahn, komisjoni liige. – (DE) Lugupeetud juhataja! See oli väga elav ja kaasahaarav arutelu. Täna kõiki, kes selles osalesid. Tahan ühtlasi kõigile meelde tuletada ning korrata ja kinnitada, et regionaalpoliitika on investeerimispoliitika, mis hõlmab kõiki piirkondi. Seda tuleb vaadelda tervikliku poliitikana ja seetõttu keskendub see kindlasti linnadele. Kuid ta teeb seda ka põhjusel, et eri poliitilised küsimused, sealhulgas energiakadu, energiatarbimise vähendamine, energiakasutus, transport ja sotsiaalprobleemid, puudutavad pigem linnu. Kõiki neid tegureid peame vaatlema üldise olukorra taustal.

Me toetame igati üleskutseid lihtsustada eeskirju. Palun teilt selles siiski mõistvat suhtumist, sest arvesse tuleb võtta ka maksumaksjate nõudmisi. Täna on paljud kõnelejad toonud välja vajaduse olukorda lihtsustada, kuid seda tuleb teha eri fondidele ühtsete eeskirjade kehtestamisega niivõrd, kuivõrd see on otstarbekas ja mõistlik.

Täna teid arutelu ja Euroopa Parlamendi toetuse eest. Kuid tahan paluda teil teha end kuuldavaks ka riikide tasandil, et leida täna kõneks olnud eesmärkidele toetust, mis võimaldaks regionaalpoliitikal jääda edaspidigi Euroopa poliitika keskmesse.

László Andor, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ka minu jaoks on tegemist olnud ülimalt kasuliku ja asjaliku aruteluga ühtekuuluvuspoliitika ning selle raames ka Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku üle.

Nõustun kõigiga, kes rõhutasid, et sotsiaalfond on oluline finantsvahend, millega aidatakse kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia ning selle kolme eesmärgi – arukuse, jätkusuutlikkuse ja kaasava majanduskasvu – täitmisele. Kaasava majanduskasvu raames peame toetama kahte sihti: tööhõive suurendamist ja vaesuse vähendamist. Need on omavahel seotud ja meil tuleb Euroopa Sotsiaalfondist teha fond, mis suudab teenida väga erinevaid sotsiaalmeetmete kava eesmäärke.

On selge, et arutelu käigus tehti kindlaks suuremad ühtekuuluvuspoliitikat ähvardavad ohud, näiteks valdkondlik hajutamine või riigistamine, samuti üldise suutlikkuse vähendamine ühtekuuluvuspoliitika ulatuse piiramisega. Meil tuleb neid suundumusi vältida ja tuvastada lisameetmeid nõudvad probleemid. Me peame tagama, Euroopa Sotsiaalfondist rahastatavate eesmärkide ja rahastamisviiside ajakohastamise.

Olen igati valmis tegema parlamendiliikmetega koostööd sellistes konkreetsetes küsimustes nagu menetluse lihtsustamine, hindamise parandamine, tingimuste karmistamine, finantskorralduse võimaluste uurimine ja ühistegevus teiste rahastamisallikatega, sest ülesanded on väga rasked.

Me oleme teadlikud kasutusmääradega seonduvatest probleemidest, eriti neist, mis on viimastel aastatel Kreekas esinenud, ning me teeme teenistuste ja liikmesriikide asutustega tõsist tööd, et kaotada takistus vahendite kiirema jaotamise eest. Edasiminekuks selles vallas on nii komisjoni kui ka liikmesriikide huvides. Kuid on täiesti selge ja koos volinik Hahniga oleme minu meelest kõik nõus, et tulevikus on vaja kindlustada jõuline ühtekuuluvuspoliitika ning minu eesmärk on selle raames tagada ka tugev ja hästi nähtav Euroopa Sotsiaalfond.

Juhataja. – Mulle on kodukorra artikli 115 lõike 5 ja artikli 110 lõike 2 alusel esitatud kaks resolutsiooni ettepanekut ⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Peatselt algab hääletamine.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Dominique Baudis (PPE), kirjalikult. – (FR) Täna, neljapäeval, 7. oktoobril 2010 resolutsiooni hääletades nõuab Euroopa Parlament, et komisjon kaaluks ühtekuuluvuspoliitika vahendite olulist täiustamist. Tänu Lissaboni lepingule ei ole ühtekuuluvus enam üksnes majanduslik ja sotsiaalne, vaid ka territoriaalne. Regionaalpoliitika on üks Euroopa integratsiooni liikumapanevaid jõudusid. See on liidu teine eelarverubriik pärast ühist põllumajanduspoliitikat. Euroopas tuleb vastu võtta terviklik piirkondade arengustrateegia. Üks kõnealuse poliitika põhiülesanne on piiriüleste transpordiühenduste väljaarendamine. Siin kuulub tähtsamate ühenduste hulka eelkõige

⁽¹⁾ Vt protokoll.

Edela-Euroopa valijaskonda huvitav Püreneesid ületav tee Prantsusmaa ja Hispaania vahel. Praegu ei vasta maantee- ja raudteeühendused ootustele. Mõnes piirkonnas, mis on teistega küll sotsiaal-majanduslikult küljest seotud, ei ole praegu siiski piisavaid ühendusteid. Erinevad projektid, mida komisjon peaks nimetatud geograafilises piirkonnas edendama, viiakse ellu keskmise pikkusega ja pika aja jooksul. Seetõttu peaks 2013. aasta järgset ühtekuuluvuspoliitikat käsitlev arutelu hõlmama ka neid.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Praeguses majandus- ja sotsiaalkriisis on Euroopa Sotsiaalfond üks peamisi Euroopa Liidu finantsvahendeid, mille abil saab võidelda massilise töötuse, samuti vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu. Peale selle täidab sotsiaalfond olulist osa töötajate hariduse, elukestva kutseõppe, töövõimaluste parandamise ja töötajate tööturule lõimimise vallas. Olen nõus, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks eelkõige tööhõive ja sotsiaalküsimuste valdkondades tuleb Euroopa Sotsiaalfondi tugevdada ja tõhustada ning samal ajal täiustada ka fondi rahastamismenetlust. Praegu on sotsiaalfondi rahastamissüsteem liiga keeruline. Seetõttu on väga oluline, et komisjon lihtsustaks struktuurifondide rahastamismenetlust ja muudaks seda paindlikumaks, sest ainult nii saavad liikmesriigid kasutada Euroopa Sotsiaalfondist eraldatud vahendeid võimalikult tõhusalt ja tulemuslikult uute ja paremate töökohtade loomiseks. Vahendite eraldamisel struktuurifondidest ei tohi me unustada läbipaistvust ja toetuste kasutamise kontrolli karmistamist. Kutsun komisjoni üles jaotama Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid edaspidi veel tõhusamalt ja sihipärasemalt ning võtma tarvitusele kõik võimalikud abinõud, tagamaks, et ELi raha läheb otse vaesuses elavatele inimestele, kes vajavad abi kõige rohkem. Vaid tõhusam ja tugevam fond suudab tulevikus aidata töötust ja vaesust Euroopas vähendada.

Zuzana Brzobohatá (S&D), kirjalikult. – (CS) Pean suuliselt vastatava küsimuse alusel esitatud resolutsiooni oluliseks mitmest küljest. Kindlasti väärib mainimist, et resolutsiooni projektis kajastatud ühise seisukohaga toonitatakse praeguse programmitöö perioodi jooksul saadud kogemustele toetudes nõuet, mille kohaselt peab ühtekuuluvuspoliitika ülesehitus pärast 2013. aastat olema lihtne, õiglane ja läbipaistev. Minu arvates peab SKP olema peamine regionaalpoliitilise abi kõlblikkuse hindamise kriteerium. Regionaalpoliitilise abi kõlblikkuse hindamiseks võib siiski kõne alla tulla ka teiste mõõdetavate näitajate lisamine, niivõrd kuivõrd nende asjakohasus on tõendatud. Samal ajal pean oluliseks, et Euroopa Sotsiaalfondi kohta jääksid kehtima üldsätted, mis käsitlevad rahaliste vahendite eraldamist ühtekuuluvuspoliitika raames. Tuleb toonitada, et kõnealusel fondil peaksid olema eraldi eeskirjad. Seoses 2013. aasta järgse regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika kujundamisega pean hädavajalikuks, et nimetatud poliitika kooskõlastataks maaelu arengu valdkonnas teise samba ehk ühise põllumajanduspoliitikaga, nii et need kaks poliitikavaldkonda ei toimiks teineteisele risti vastu ega tooks vastuolulisi tulemusi.

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) Struktuurifondidega aidatakse ellu viia sadu majandus-, sotsiaal- ja kultuuriprojekte igas Euroopa piirkonnas ning sealjuures tegutsetakse kodanikele võimalikult lähedal. Fondide osa ELi 2020. aasta strateegia edukuses on väga oluline. Nagu enamik kolleege regionaalarengukomisjonis, leian ka mina, et tähtis on tagada tulevikuks tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika, mis on mõeldud kõikidele Euroopa piirkondadele. Möödunud aastal levis kuuldus, et komisjon võib kavandada struktuurifondide osalist taasriigistamist. See on vastuvõetamatu. Mina kaitsen Euroopa lisaväärtust, mida ühtekuuluvuspoliitika piirkondlikul tasandil annab. Osa inimesi tahaks, et struktuurifondid keskenduksid veelgi enam vaesimatele piirkondadele. See on hullumeelsus. Ühtekuuluvuspoliitika ei ole armuande jagav poliitika. Ka niinimetatud

rikastes piirkondades on hulk sotsiaalseid ja majanduslikke struktuurseid probleeme. Ühtekuuluvuseks on vaja solidaarsust kõikide piirkondade vahel. Vääriks uurimist, kui asjakohased on kriteeriumid, mida kasutatakse struktuurifondidest antava abi kõlblikkuse hindamiseks. Kuigi SKP peab jääma peamiseks kriteeriumiks, võiks komisjon võtta vaatluse alla muud näitajad, mis võivad anda parema ülevaate piirkondlikest raskustest.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Me kõik teame, et Euroopa Sotsiaalfond on põhiline finantsvahend, mida Euroopa Liit saab liikmesriikide tööhõivepoliitika toetamiseks kasutada. Praegu seisame ELis silmitsi kriisiga ning liikmesriikide suutlikkus majandus- ja finantskriisis tekkinud olukorraga toime tulla on erinev. Mind rõõmustab Euroopa vaesusevastase võitluse platvormi tagamõte, milleks on sobiva rahalise toetuse tagamine majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele. Leian siiski, et Euroopa Sotsiaalfondist antav abi peab põhinema solidaarsusel. Tulevikus peab Euroopa Sotsiaalfondist toetama piirkondade püüdeid inimesi koolitada, et piirkonnad suudaksid käia arenguga kaasas võimalikult väikeste tööjõukuludega.

Zita Gurmai (S&D), *kirjalikult*. – Oma ajaloo vältel on Euroopa Sotsiaalfond alati kohanenud ELi majandusalaste hetke-eesmärkidega. On ilmne, et sotsiaalfond peab taas kohanema, sest olud on muutunud. See tuleb viia kooskõlla ELi 2020. aasta strateegiaga, mille peamine eesmärk on suurendada tööhõivet. Kohanema peab ka kriisiga. Euroopa Sotsiaalfond ei ole iseenesest kriisihjevahend, aga nüüd peab see toimima ka kriisiajal. Ei tohiks unustada, et isegi pärast makromajanduslike kriiside möödumist võib tööhõive tase jääda madalaks. Töötus on Euroopas suurenenud. Mõni Euroopa riik on sunnitud eelarvet kärpima ja see ohustab töökohti, eriti avalikus sektoris. Suurem osa avalikke teenistujaid on naised. Seega seatakse avalikus sektoris toimuvate koondamistega ohtu esmajärjekorras naised. Naiste tööturul osalemise suurendamine on ELi 2020. aasta strateegia, samuti kõikide mõistlike poliitikute üks põhilisi eesmärke – naiste osalus on eriti tähtis meie sotsiaalse mudeli kaitsmiseks ja ümberkujundamiseks. Seega tuleks meil aidata neid, kes kaotavad eelarvekärbete tõttu oma töö. Mõnes riigis eelistatakse, et Euroopa Sotsiaalfond järgmise eelarvega teatud ulatuses taasriigistataks. Mina aga olen kindlal veendumusel, et Euroopa Sotsiaalfond peab jääma ELi poliitika lahutamatuks osaks.

Edit Herczog (S&D), *kirjalikult*. – (HU) Kui räägime ühtekuuluvuspoliitika tulevikust ning eelkõige selle sihtidest, põhieesmärkidest ja ülesehitusest, peame mainima ELi ja piirkondlike energiaturgude, samuti strateegilise infrastruktuuri võrgu üleeuroopalist lõimimist, millega saab edendada taastuvate energiaallikate kasutamist, sest struktuurifondidest rahastatavad linna- ja maaelu arengu projektid moodustavad väga olulise osa ELi energeetikainvesteeringutest. Need hõlmavad investeeringuid kaugküttesse, teatud energiatõhususe projekte ning kohalike ja piirkondlike energiavõrkude arendamise projekte. Meil tuleb ELi olemasolevate vahendite edaspidist kasutamist parandada nii, et toetataks energiatõhususe meetmeid ning soodustataks struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahendite laialdasemat kasutamist nimetatud eesmärgil. Mis puudutab energiapoliitikat, siis teadus-, arendus- ja tutvustamistegevuseks antavat raha tuleb 2020. aastaks praegusega võrreldes kahekordistada. Sellega peaks kaasnema taastuvenergia, arukate energiavõrkude ja energiatõhususe tarvis eraldatavate summade märkimisväärne suurendamine. Nimetatud eesmärgi saavutamisele võib ühe vahendina kaasa aidata Euroopa Liidu 2013. aasta järgne ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult*. – Väga oluline on siduda ja ühildada tulevane ELi ühtekuuluvuspoliitika ELi 2020. aasta strateegiaga, sest vaid niisuguse sideme korral saab tagada jätkusuutliku majanduskasvu, konkurentsivõime ja uute töökohtade loomise. Samas

ei tohi me lubada ühtekuuluvuspoliitika killustumist. ELi 2020. aasta strateegiast saab tulevase ühtekuuluvuspoliitika oluline osa, kuid see ei tohi muutuda viimase aseaineks. Hädasti on vaja lihtsustada ulatuslikult rahastamiseskirju, et ELi toetused oleksid kohalikele ja valitsusvälistele organisatsioonidele paremini kättesaadavad. Neil tasanditel on ELi vahendeid võimalik kasutada kõige mõttekamalt ja tulemuslikumalt. Praegu kulub sageli liiga bürokraatliku aruandekohustuse täitmisele rohkem aega ja energiat kui projektide tegelikule väljatöötamisele. Säärane tasakaalu puudumine on üha tõsisemaks praktiliseks ja moraalseks takistuseks edasiste edusammudele. Järgmise finantsperioodi raamistiku koostamisse on oluline kaasata aegsasti ka piirkondade ja ärivaldkonna esindajaid. Nende kogemustes ja praktilises meeles tuleks näha väärtuslikku kaasabi tulevase regionaalpoliitika tõhusal rakendamisel ja lisavahendite hankimisel.

Ádám Kósa (PPE), *kirjalikult.* – (HU) Tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni resolutsiooni ettepaneku projektis on õigesti toonitatud VKEd toetamise ja struktuurifondide vahelise sünergia loomise tähtsust, sest kuigi Euroopa Sotsiaalfond on olnud edukas, on vigu siiski tehtud ning endiselt maadleb fond mitmete probleemidega, eriti finants- ja majanduskriisi ajal. Peale selle vähenevad tulevikus ka Euroopa majanduse elavdamise kavaga ette nähtud võimalused ja selle soodsad mõjud. Nimetatud kava järgi võimaldasid üldise grupierandi määruse (määrus (EÜ) nr 800/2008) sätted varem liikmesriikidel anda teatud tingimustel ajutiselt lisatoetusi ja hüvitisi puudega inimeste palkamise eest.

Mis puudutab Euroopa Sotsiaalfondi menetluste väljapakutud lihtsustamist, siis tähelepanu keskmes ei peaks olema fondi juhtimise küsimused. Selle asemel tuleks eelkõige veenduda, et sünergia (ristsubsideerimine ja abikõlblikkus) saavutatakse tegelikult tegevuse planeerimise ja liikmesriikides elluviimise käigus. Veel tuleks piirata kasulike kutseoskusteta spetsialistide arvu jätkuvat suurenemist, sest ebasoodsas olukorras olevate inimrühmade seas oleks vaja töötust vähendada. Ühtlasi peaks tugevdama spetsialistide võrgustikke ja kutsealast koostööd. Seda on võimalik saavutada muu hulgas piirkonnasisestel sidemetel põhineva piiriülese koostöö arendamise raames.

Lõpetuseks lubage mul kommenteerida volinike Hahni ja Andori sõnu selle kohta, et suuremat tähelepanu tuleks pöörata ka linnastumise ja jätkusuutlikkuse küsimustele. Perekondadele langeva koorma kergendamine ja perekonna loomist raskendava ülesannete jaotuse ebavõrdsuse vähendamine ühiskonnas, samuti vahenditele juurdepääsu parandamine on hädavajalikud, kui soovime, et inimesed oleksid vanas eas aktiivsemad ja tervemad.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa lõimumise jaoks väga vajalik. Meil on tarvis ELi tasemel aetavat ühtset regionaalpoliitikat, millega kaasneb jätkusuutlik majanduskasv, töökohtade loomine ja ajakohastamine kogu Euroopa Liidus. Saavutame oma eesmärgid edukalt üksnes siis, kui kõikide Euroopa poliitikavaldkondade vahel valitseb tugev sünergia ja olemas on piisavad eelarvevahendid. ELi eelarve kavandatava läbivaatamise käigus ja järgmises finantsraamistikus tuleb regionaalmõõdet täies ulatuses arvesse võtta. 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitikaga tuleb tagada lihtne ja läbipaistev üleminek, mis põhineb minevikukogemusi arvestavatel asjakohastel ja mõõdetavatel näitajatel ning kaasatud piirkondade majanduslike ja sotsiaalsete erijoonte nõuetekohasel hindamisel, millega tagatakse ka vastavate piirkondade silmanähtav areng. SKP peab jääma peamiseks regionaalpoliitilise abi kõlblikkuse hindamise kriteeriumiks. Peab siiski nõustuma ka teiste näitajatega, kui nende rakendatavust on põhjalikult uuritud. Subsidiaarsuse põhimõte, mitmetasandiline juhtimine, strateegiline

planeerimine ja regionaalpoliitika rakendamise lihtsustamine tuleb omavahel tõhusalt siduda, et saavutada parim tasakaal kvaliteedi, tegevuse ja finantskontrolli vahel.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Tahan öelda mõne sõna. Asjaga kursis olevad inimesed teavad, et kõnealuse poliitika tulevast kujundamist käsitlevad arutelud hakkavad muutuma pingelisemaks. Mõnikord tõstatatakse isegi küsimus, kas sellist poliitikat on üldse vaja. Ühtekuuluvuspoliitikal on oma toetajad, aga ka kriitikud. Tahan mainida seda, mis oli 1974. aastal ühtekuuluvuspoliitika loomise peamine tagamõte – majanduslikult rohkem ja vähem arenenud piirkondade omavaheline solidaarsus. ELis on endiselt suuri erinevusi ja seni, kuni need ei ole kadunud, pole teenuste või kapitali vaba liikumise idee probleemitu elluviimine mõeldav. On olemas mitmeid spetsialistide uurimusi, milles näidatakse, et ühtekuuluvuspoliitika põhimõtteliselt toimib ja annab soovitatavat lisaväärtust. Seetõttu käsitan kriitilisi hääli pigem hoiatusena menetluslike vigade eest ja kutsun üles tegevust tulevikus parandama.

Me teame, et olukord on pärast 1974. aastat muutunud ning ühtekuuluvuspoliitikast on nüüd saanud oluline Euroopa piirkondade ja linnade arengu edendamise vahend. Seegi on üks kindel põhjus, miks ühtekuuluvuspoliitika elluviimist peab jätkama ja miks see peab hõlmama kogu ELi territooriumi. Arutada tuleb eri piirkondadele antavate toetuste suurust, mis lepitakse kokku nõukogu ja Euroopa Parlamendi vaheliste läbirääkimiste tulemusena. Loodan, et komisjon esitab head ettepanekud. Tahaksin väljendada oma kindlat veendumust, et asjade õige korraldus vaigistab kriitikud ja need asuvad kaitsma kõikide ELi kodanike jaoks mõeldud ühtekuuluvuspoliitika olemasolu.

Alexander Mirsky (S&D), kirjalikult. – (LV) Täna Danuta Maria Hübnerit vastutusrikka töö eest. Kõik resolutsiooniga hõlmatud küsimused valmistavad praegu Lätile muret. Kahjuks on ühtekuuluvuspoliitika programmis Lätit käsitatud ühe piirkonnana. Poola aga koosneb näiteks 16 piirkonnast. Sellega seoses rikutakse Lätis jõhkralt ELi struktuurivahendite kasutamise korda. Olen saanud palju teated selle kohta, et ELi toetuste kasutamise edendamise asemel Läti majandus- ja regionaalarenguministeeriumide ametnikud hoopis takistavad seda, nõudes tavalistelt lätlastelt ebaseaduslikke makseid. Vahendite kasutamisele ei aita kaasa ka asjaolu, et Läti moodustab ühe piirkonna. See annab suurtele poliitilistele jõududele võimaluse pidurdada projektide elluviimist neis kohalikes omavalitsusüksustes, kus nende erakond ei ole esindatud. Samas näidatakse rohelist tuld isikutele, kes kuuluvad nende kitsasse korrumppeerunud ringkonda. Kõige selle taustal ei ole säärasel piirkonnal nagu Latgalel mingit võimalust saada ühtekuuluvuspoliitika elluviimiseks eraldatud vahenditest täit kasu. Lätis tuleb kiiremas korras teha ELi struktuurivahendite kasutamise ja tõhususe üldkontroll. Olen valmis kontrollimisel aktiivselt osalema.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), kirjalikult. – (FR) Hoolimata komisjoni ja nõukogu kinnitustest on ühtekuuluvuspoliitika ohus, sest selle eelarve maht teeb mõned inimesed kadedaks. Kõnealusele poliitikale, millega edendatakse Euroopa piirkondade tasakaalustatud arengut, kulutatakse aastatel 2007–2013 kolmandik ühenduse vahenditest. Oluline on mitte unustada mõningaid selle põhimõtteid. Ühtekuuluvuspoliitika peaks jääma ühenduse poliitikavaldkonnaks, seda tuleks hästi rahastada, see peaks tagama vahendite detsentraliseeritud haldamise ja mitmetasandilise juhtimise ning säilitama kõikehõlmava ja integreeritud lähenemisviisi, et tuldaks toime kõigi Euroopa piirkondade ees seisvate raskete katsumustega. Kuigi SKP peaks olema endiselt peamine kriteerium, millega piirkondade Euroopa toetuste saamise kõlblikkust hinnata, on läbirääkimiste alustamine teiste kriteeriumide üle olnud keeruline. Oma humanistlike traditsioonidega

peaks Euroopa jääma eesrindlikult juhtima arutelu meie kaaskodanike jõukuse ja heaolu hindamise uute viiside üle. Uues ühtekuuluvuspoliitikas väärrib erilist tähelepanu territoriaalne koostöö. See eesmärk esindabki Euroopat meie kaaskodanike igapäevaelus ja teeb Euroopa rahvaste üha tihedama liidu võimalikuks.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) 2013. aasta järgne Euroopa regionaalpoliitika peab hõlmama kõiki piirkondi ning olema samas piisavalt paindlik, et arvestada piirkondlike ja territoriaalsete erinevustega. Et kasutada täielikult ära piirkondade kasvupotentsiaali ning saavutada Euroopa Liidus majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus, on hädavajalik keskenduda nii konkurentsivõime eesmärgile kui ka ühtekuuluvusele. Eelkõige tuleb võtta arvesse jõukates liikmesriikides esinevaid väiksema ulatusega probleeme. Erilist tähelepanu peame struktuurimeetmete kavandamisel ja rakendamisel pöörama ka mägipiirkondade vajadustele. Sealsed geograafilised erijooned põhjustavad konkreetseid probleeme, mis peavad kajastuma kooskõlastatud strateegiates ja meetmetes. Peale linnamõõtmel on eriti oluline arendada regionaalpoliitika raames ka maapiirkondi. Valdkondlikke ja territoriaalseid meetmeid kooskõlla viies saavutame parima koostoime ja väldime võimalikke konflikte.

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS

asepresident

6. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)

7. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

7.1. Määruse (EÜ) nr 883/2004 ja määruse (EÜ) nr 987/2009 sätete laiendamine kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu (A7-0261/2010, Jean Lambert) (hääletus)

7.2. Kontrollikoja liikme ametisse nimetamine (Lazaros Stavrou Lazarou, Küpros) (A7-0254/2010, Inés Ayala Sender) (hääletus)

7.3. Kontrollikoja liikme ametisse nimetamine (Gijs de Vries, Madalmaad) (A7-0255/2010, Inés Ayala Sender) (hääletus)

– Enne hääletust:

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Täna hommikul lubasid mingite keskkonnaorganisatsioonide aktivistid endale Euroopa Liidu liikmesriikide 27 lipust 16 lipu rüvetamist. Riiklike sümbolite rüvetamist ei tohi minu arvates mis tahes eesmärgil või põhjusel sallida. Ma olen kindel, et te olete minuga nõus. Bulgaaria kriminaalkoodeksi järgi on Bulgaaria riigilipu rüvetamine pealegi kuritegu ja süüdlane tuleb üle anda sellekohastele ametivõimudele. Te olete kindlasti nõus, et liikmesriikide riiklike sümbolite rüvetamist, mis iganes võib olla selle põhjus, ei tohi lubada.

7.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Hispaania / Galicia Textiles (A7-0259/2010, Barbara Matera) (hääletus)

7.5. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Taani / Danfoss Group (A7-0258/2010, Barbara Matera) (hääletus)

– Pärast hääletust:

Barbara Matera, *raportöör*. – (IT) Austatud juhataja, tänase hääletusega pole mingeid erilisi probleeme ja kehtestatud korrast on kinni peetud. Viimaste statistiliste andmete järgi otsustades laekub liikmesriikidelt üha rohkem taotlusi, et fond tegutseks paindlikumalt.

Komisjon on juba väljendanud usaldust fondi suhtes, eraldades Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eelarverealt uusi vahendeid. See on märk pragmatismist, mida sel nädalal kinnitas uuesti ka eelarvekomisjon. Seega sai Euroopa pühendumine oma kodanikele taas kinnitust Euroopa Parlamendi otsustavuses leida 2011. aasta eelarvest vahendeid sellele fondile sisu andmiseks hoolimata eelarve varude olulisest vähenemisest.

7.6. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Taani / Linak A/S (A7-0257/2010, Barbara Matera) (hääletus)

8. Tervitus

Juhataja. – Kheira Leila Ettayeb, kes on Alžeeria Rahvusnõukogu hariduse, koolituse, kõrghariduse, teadusuuringute ja usuasjade komitee esimees, ning Pier Antonio Panzeri, kes juhib delegatsiooni Magribi riikidega suhtlemiseks, juhatasid ühiselt koosolekut, mis oli seotud Euroopa Parlamendi ja Alžeeria parlamendi 10. parlamentidevahelise kohtumisega.

Loodan, et teie kohtumised Euroopa Parlamendis olid viljakad ja annavad positiivse panuse kahe institutsiooni tihedamasse koostösse.

9. Hääletused (jätkamine)

9.1. 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmine: Euroopa Politseikolledž (A7-0253/2010, Véronique Mathieu) (hääletus)

– Enne hääletust:

Véronique Mathieu, *raportöör*. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Arvestades eelarvekontrollikomisjoni ühehäälsel hääletusel, on heakskiidu andmisest keeldumise otsus, mis teile täna esitati, meie institutsiooni jaoks äärmiselt oluline.

Esiteks tahan ma teile meenutada teiste reguleerivate ametite professionaalsust ja jõupingutusi hea juhtimistava standardite järgimisel. Euroopa Politseikolledži kehva tegutsemisega ei tohiks neid jõupingutusi määrada. Seepärast peab Euroopa Parlament eelarve täitmisele heakskiitu andva asutusena võtma vastutuse ja keelduma Euroopa Politseikolledži 2008. aasta eelarveaasta täitmisele heakskiitu andmast, arvestades asjaolusid, mis on meile teada.

Seega, Euroopa Parlament ei saa aktsepteerida endise direktori tõsiseid juhtimisvigu; veelgi enam, Euroopa Parlament ei saa leppida asjaoluga, et juhatus ei olnud oma kohustuste kõrgusel ega võtnud vajalikke meetmeid.

Arvestades seda, et kolledžil on olnud suuri raskusi alates 2006. aastast ja et edusammud ei ilmne enne 2014. aastat, ei saa enam nõustuda sellega, et kolledžil on vaja vähemalt üheksa aastat, et saavutada hea juhtimistava vastuvõetav tase.

Lõpetuseks tahaksin tänada variraportööre nende töö eest selles küsimuses.

9.2. Kolmandad riigid, kelle kodanikel peab olema liikmesriikide välispiiride ületamisel olemas viisa (A7-0256/2010, Tanja Fajon) (hääletus)

– Enne hääletust:

Tanja Fajon, raportöör . – Austatud juhataja, meil on väga tähtis hääletus ees ja ma paluksin kolleegidelt tugevat toetust Bosniale ja Hertsegoviinale ning Albaaniale viisavabaduse andmise suhtes. Need riigid on selle ära teeninud.

Tahaksin tervitada Bosnia ja Hertsegoviina välisministrit Sven Alkalajd ning Albaania parlamendi presidenti Jozefina Topallit. Nemad on need, kes edastavad meie institutsioonilt saadud positiivsed uudised.

(Aplaus)

9.3. Inimõiguste ja õigusemõistmise puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (B7-0524/2010) (hääletus)

9.4. Ülemaailmne surmanuhtluse vastase võitluse päev (B7-0541/2010) (hääletus)

9.5. ELi tegevus naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas (hääletus)

– Enne lõike 7 hääletust:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Austatud juhataja, lõikes 7 nõutakse ülevaadet ELi kiirreageerimissuutlikkusest õnnetuste korral ja Euroopa tegevuskava väljatöötamist. Lõike teises osas viidatakse konkreetselt Arktika piirkonnale. Selle teise osa kohta on tehtud suuline muudatusettepanek lisada sõnad „lisaks märgib, et arvesse tuleb võtta Vahemere, Läänemere ja Põhjamere piirkondi”.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

– Enne lõike 16 hääletust:

Vytautas Landsbergis (PPE). – Austatud juhataja, ma teen ettepaneku lisada puurimise kohta täpsustus, et vältida võimalikke väärtõlgendusi juhtudel, kui kaasatud on ka kolmandad riigid. Ma tahaksin „puurimise” juurde lisada „ELi ja kolmandate riikide poolt”. Palun toetage seda.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

– Pärast hääletust:

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Raportöörina tahaksin ma tänada teid hääletamise eest. Eesmärk oli koostöös komisjoniga määratleda Euroopa vetes nafta puurimise võimalikult ranged normid.

Lisaks tahaksin väljendada Ungari kolleegidele kaastunnet ja solidaarsust seoses praeguse mürgise reostusega. Me peaksime kehtestama ka Euroopa ohtlike jäätmete jaoks võimalikult ranged normid.

(Istung katkestati mõneks minutiks.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

10. Pidulik istung – Saksamaa taasühinemise 20. aastapäev

Juhataja. – Kallid kolleegid, daamid ja härrad! Lubage mul teie nimel tervitada Euroopa Parlamendis kõiki meie aukülalisi. Aitäh, et tulite! Paljud meist mäletavad Saksamaa taasühinemist 20 aastat tagasi. Need meist, kes on väga noored, on sellest kuulnud.

Sellela olid seotud neli suurt riigijuhti: Ameerika Ühendriikide president George Bush senior, Nõukogude Liidu juht Mihhail Gorbatšov, Ühendkuningriigi peaminister Margaret Thatcher ja Prantsusmaa president François Mitterrand. Taasühinemise lepingu läbirääkimistel osalesid loomulikult ka nende nelja riigi välisministrid.

Üks neist välisministritest on täna meiega. Mul on väga hea meel Roland Dumas'd Euroopa Parlamendis tervitada. Meil on väga hea meel teid näha.

Me tervitame ka tolleaegseid Saksamaa juhte: Lääne-Saksamaa kantslerit Helmut Kohli ja Ida-Saksamaa peaministrit Lothar de Maizière'i. Tere tulemast Euroopa Parlamenti nüüd, 20 aastat hiljem.

Euroopa institutsioonidel oli Saksamaa taasühinemisel väga oluline roll. Samuti tahaksin ma meie kõigi nimel öelda: tere tulemast koju, Enrique Barón Crespo, Euroopa Parlamendi kunagine president! Enrique, see on teie kodu. Aitäh, et tulite!

Ja lõpuks, kuid kindlasti mitte vähem tähtis, tollane Euroopa Komisjoni president Jacques Delors. Meil on väga hea meel teid näha. Me oleme väga tänulikud ja me mäletame väga hästi teie toonaseid kõnesid. Te olite Saksamaa ühtsuse suur toetaja ja see oli meie kõigi jaoks väga tähtis. Euroopa taasühinemine ei oleks saanud teoks Saksamaa taasühinemiseta. Need päevad olid meie mandri jaoks ülisuure tähtsusega. Me võime olla uhked ja me jääme neid päevi igavesti mäletama.

(Euroopa Parlament tänas kõnelejat püsti seistes.)

Üks tähtis otsus, mis toona oli vaja teha, puudutas taasühinenud Saksamaa piire. See oli oluline otsus kogu Euroopa, meie mandri rahu, julgeoleku ja tasakaalu seisukohalt. See kehtib eelkõige otsuse kohta, mis puudutas Saksamaa idapiiri piki Neisse-Oderi liini Lausitzis.

– Lubage mul tervitada ka meie Euroopa institutsioonide juhte. Meil on väga hea meel teid näha. Meiega on Euroopa Ülemkogu president Herman Van Rompuy, komisjoni president José Manuel Barroso ning nõukogu vahetuva eesistujariigi esindajana Olivier Chastel. Ma tervitan teid kõiki südamlikult Euroopa Parlamendis.

Meie tänasel istungil võtavad sõna kaks auküalist. Esimene neist on Lothar de Maizière, muusik, jurist, kuid ennekõike juhtiv poliitik, Ida-Saksamaa esimene ja viimane vabalt valitud peaminister. Tema kirjutas alla nn 2+4 lepingule ja pärast taasühinemist asus ta kantsler Kohli meeskonnas tööle eriasjade ministrina.

Lothar de Maizière, *Saksa Demokraatliku Vabariigi endine peaminister.* – (DE) Lugupeetud Euroopa Parlamendi president, austatud härra Delors, daamid ja härrad! Ringi vaadates näen ma siin paljusid tuntud ja tuttavaid nägusid. Mul on väga hea meel teid kõiki jälle näha.

Võimalus täna siin, Euroopa Parlamendis rääkida on mulle suur au. See näitab selgelt, et Saksamaa taasühinemine ei olnud mingil juhul lihtsalt riiklik küsimus, vaid ka kogu Euroopat puudutav oluline küsimus. Ma võiksin isegi öelda, et me tegime Saksamaa ühendamise lõpu Euroopa rahvaste natsionalistlikele eksisammudele. Seetõttu tahan kasutada võimalust, mida pakub see aastapäev ja minu sõnavõtt, et kutsuda kõiki eurooplasi üles püüdlema selle poole, mis meid ühendab. Täna on 7. oktoober, on selleks sobiv päev, sest täna 61 aastat tagasi loodi Saksa Demokraatlik Vabariik (SDV). 40 aastat tähistati 7. oktoobril pillavalt ja isegi suurustlevalt Vabariigi Päeva.

Kuid mina sain peaministriks selleks, et kaotada SDV ja juhtida idasakslased ühtsusele. Euroopa ühtsus oli Saksamaa küsimuse lahendamise ainuvõimalik eeltingimus. Rooma lepingul rajanev Euroopa Liit on näidanud, et Euroopa riigid tegid kahe maailmasõja õudustest õiged järeldused. 1957. aastal tagas liidukantsler Konrad Adenauer, et aluslepingud näeksid Saksamaa taasühinemise korral ette Ida-Saksamaa täieliku liikmesuse. Tänu sellele sai praktilise poliitilise sisu Saksamaa põhiseaduse preambulis kirjutatud eesmärk tegutseda nende nimel, kellel ei ole võimalik kaasa rääkida. Seetõttu püsis Saksamaa küsimus alati päevakorras, sest see oli ka üks põhiküsimusi lõhenenud Euroopa ühendamisel. Kaks asja on omavahel lahutamatu seotud: sõda, mille Saksamaa algatas ja kaotas, ning raudne eesriie, mis jagas Euroopa kaheks.

Selle olukorra üks eriti traagiline aspekt oli see, et inimesed, kes raudse eesriide tõttu kõige enam kannatasid, olid samad inimesed, kes olid kõige enam kannatanud natsionaalsotsialismi tõttu. Ida-Berliinis 1953. aastal ning Poolas ja Ungaris 1956. aastal toimunud ülestõusud ning Praha kevad 1968. aastal ei suutnud tõsiselt raputada kommunistliku režiimi alustalasid. Kuid sellest ajast peale teadsid paljud inimesed kõikjal idabloki riikides, et süsteemi, mille all me elasime, ei saa reformida, vaid sellest tuleb lahti saada. See teadmine andis veidi lootust, mida me ikka hellitasime, hoolimata rasketest tingimustest ja võimulolijate käitumisest. Enamik inimesi, mina nende hulgas, arvas siiski, et nende eluajal see lootus ei täitu.

Vabadusel ei olnud häält. See oli rõhuva vaikuse ja halvatuses aeg. Kuid kõik see muutus 1978. aasta oktoobris, kui paavstiks valiti Poola kardinal. Juba tema usk ja sõnad tekitasid sallimatutes režiimides rahutust. Kõigepealt mõistis Poola rahvas ja seejärel kogu maailm, et see mees räägib seda, millesse usub, ja usub seda, mida räägib. Johannes Paulus II oli esimene silmatorkav märk muutuste tuultest, mis kõikjal Euroopas sellest ajast peale puhuma hakkasid ja mis kutsusid 1989. aastal esile murrangutormi.

(Vali aplaus)

Gdanskis 1980. aastal toimunud streigid ja esimese vaba ametiühingu loomine idablokis osutasid selgelt, et alanud oli protsess, mida enam peatada ei saanud. Otsustav tegur oli seejuures asjaolu, et ükski rahvas ei võidelnud ainult enda eest. Igauks, kes seadis kommunismi kahtluse alla, tegi seda kõigi nimel. See oli ehk internatsionalismi irooniline tulemus. Tadeusz Mazowiecki ja Lech Wałęsa ei muutnud mitte ainult omaenda maailma, vaid ka meie oma. Meie, sakslased, oleme Poola rahvale palju tänu võlgu.

(Vali aplaus)

Me peaksime täna meenutama ka teisi inimesi, kelle moodi mõtlesid paljud. Ma mainin praegu ära vaid Andrei Sahharovi ja Václav Haveli, kes olid Berliini müürist kive välja tõmmanud juba ammu enne, kui see 1989. aastal tegelikult langes.

(Aplaus)

Samuti tahaksin ma veel kord rõhutada meie austust ja tänulikkust Ungari suhtes, mis oli oma piiride avamiseks esimene piisavalt julge riik.

(Aplaus)

See oli aeg, mil inimesed tegutsesid üksteise heaks, sest nad igatsesid vabaduse järele. See murrang oli tõeline ühispingutus ning selle kõige olulisemaks tulemuseks peab olema Euroopa püsiv ühtsus. Seega, me peaksime tollal läbielatut vaatlema ülesandena otsida Euroopas edaspidi seda, mis meid ühendab.

(Aplaus)

Ma ei unusta kunagi seda, kuidas Johannes Paulus II Brandenburgi värava juures 1996. aastal peetud kõnes minevikule tagasi vaadates ütles, et inimesed olid üksteisest eraldatud müüride ja surmavate piiridega. 1989. aasta novembris oli Brandenburgi värav tunnistaja, et inimesed olid rõhuvat iket maha raputamas. Suletud Brandenburgi värav oli eraldatuse sümboliks. Kui värav lõpuks avati, sai sellest ühtsuse sümbol ja märk sellest, et Saksamaa põhiseaduses sisaldunud eesmärk viia lõpule Saksamaa ühendamise oli vabadusega saavutatud. Nüüd võisid inimesed õigustatult öelda, et Brandenburgi väravast oli saanud vabaduse värav. Ma tahaksin Johannes Paulus II sõnadele lisada – kui ma Brandenburgist pärit protestandi ja hugenottide järeltulijana võin seda teha –, et Berliini müüri langemisel sai Brandenburgi väravast Euroopa ühtsuse sümbol. Meie, sakslased, ei oleks oma rahvusliku ühtsuse suhtes õiglasemad, kui me ei näeks selles panust Euroopa ühtsusse pärast neid ajaloolisi sündmusi, mida ma kirjeldasin.

(Aplaus)

18. märtsil 1990 toimusid Ida-Saksamaa *Volkskammer*'i esimesed ja ainsad vabad valimised, mille tulemusena moodustati parlament, mis esindas elanikkonna tõelist läbilõiget ning peegeldas demokraatia kui valitsemisvormi elujõudu ja veenvust. Valimistel osales 93,4% valijaskonnast. Minu arvates oli tegemist rekordiga, mida niipea ei ületata. Neist valimistest ei jäänud keegi puutumata. Tulevikus nähakse selles hämmastavat tõestust selle kohta, et olles end 1989. aasta sügisel vabastanud, suutsime meie, idasakslased, 1990. aasta kevadel oma riigis demokraatia juurutada. SDV elanikud tegutsesid kindlalt ja vastutustundlikult ning õigustasid äsja saavutatud vabadust. Demokraatia ja vabadus ei ole pelgalt abstraktsed mõisted. Nad läbivad ja määratlevad meie elu kõiki tahke.

Volkskammer'i valimiste 20. aastapäeval rääkisin parlamendis – ja ma tahaksin seda siin uuesti rõhutada –, kui tähtis oli, et *Volkskammer* tegi kõigile meie naabritele kohe selgeks, et muutused SDVs ja Saksamaa taasühinemine ei anna põhjust muretsemiseks. Parlament tunnistas viivitamatult ja omal vabal tahtel vastutust kogu Saksamaa ajaloo eest. Ta langetas pea ohvrite ees ja tagas meie naaberriigile Poolale turvalised piirid. Samuti paluti andeks SDV osalemise eest Praha kevade sündmuste mahasurumisel. Seda kõike tehti enne uue valitsuse valimist, sest külma sõja lõppemisele järgnenud uus ajastu pidi olema leppimise, rahu ja üksmeele ajastu. Juba see vastutuse võtmine iseloomustas Ida-Saksamaa ainsa vabalt valitud parlamendi töö algust. Kogu järgnenud tegevus oli selle teoga seotud ja sellest

tingitud. See vastutuse võtmine on oluline ka nüüd, mil SDVd enam ei ole, ja kätkeb endas kohustust otsida kõiges, mida me teeme, neid asju, mis meid Euroopas ühendavad.

Ida-Saksamaa parlament tegi mulle ülesandeks töötada välja protsess, mille tulemuseks on kahe riigi ühinemine. Tahaksin rõhutada, et sel ajal oli meil kõigil võimalik saavutada vaid seda, mis oli inimeste ühtsuseigatsuse tõttu juba ammu selgeks saanud. 18. märtsi 1990. aasta valimised olid ka rahvahääletus Saksamaa küsimuses. Samas pidime me siiski pühenduma aluslepingute koostamisele ja õigusaktide kehtestamisele, mis hõlmasid peaaegu lõputut probleemide hulka. Kõikides ühiskonnaalaldkondades viidi ellu põhjalikud muudatused. Taasloodi liidumaad, kehtestati uuesti võimude lahususe põhimõte, taastati õigusriik ning demokratiseeriti haridus, politsei ja haldusasutused. Üks otsustav tegur oli kohalike omavalitsuste taasloomine, mis ulatuvad ajaloos tagasi Steini ja Hardenbergi Preisimaa reformimiseni. See võimaldas inimestel osaleda vabadel kohalikel valimistel 6. mail 1990. Me koostasime ka peamised riiklikud lepingud majandus-, valuuta- ja sotsiaalse liidu kohta, ühinemislepingu ning lõpuks ka 2 + 4 lepingu liitlastega – mul on väga hea meel näha siin Roland Dumas'd –, mille me allkirjastasime 12. detsembril Moskvas.

(Aplaus)

Me saavutasime selle kuue kuu jooksul palju ja võime õigusega nimetada seda parlamenti meie ajaloo kõige töökamaks parlamendiks.

Ma olen siiani tänulik, et kõik meie partnerid olid väga pühendunud relvavennad. On nii palju nimesid, mida ma võiksin siinkohal nimetada, kuid ma mainiksin ära Mihhail Sergejevitš Gorbatšovi ja George Bush seniori. Kõne ühisest Euroopa kodust oli Gorbatšovi *glasnost*-i ja *perestroika*-poliitika üks peamisi lähtekohti. See avas lõpuks tee sakslaste ühinemisele. Seetõttu ei tohiks me kunagi unustada, et Venemaa on oluline osa sellest Euroopa kodust ja et partnerlus Venemaaga on äärmiselt oluline meie püsijäämise seisukohalt.

(Aplaus)

Tuginedes Atlandi liidule, pakkus George Bush erilist kaitset meie enesemääramisõigusele. Ma mainiksin ka Jacques Delors'i, kes komisjoni presidendina saavutas palju ja kes osutas meile hädavajalikku abi Saksamaa ühtsuse loomisel. Ta oli saksa rahva tõeline sõber. Suur tänu!

(Aplaus)

Ma olen endistviisi kindel, et Saksamaa taasühinemine ei oleks pälvinud nii laialdast heakskiitu ja koostööd, kui seda poleks toetanud endine liitvabariik Helmut Kohliga eesotsas, kes on vaieldamatult üks Euroopa suurkujusid.

(Aplaus)

Siin said kokku kaks tähtsat asja. Sooritades ületamatu teo ja saavutades vabanemise rahumeelsete vahenditega, kukutasid idasakslased rõhuva režiimi ja purustasid müüri. Demokraatlike valimiste kaudu õnnestus neil ellu viia olulised muutused. Hoides pead uhkelt püsti, ütlesid idasakslased: „Meie oleme rahvas”, ja siis, paar nädalat hiljem: „Me oleme üks rahvas”. Need, kes saavutasid nii palju nii lühikese aja jooksul, võivad olla enesekindlad ja uhked. Neil on igati põhjust uskuda, et suudavad ületada praeguse kriisiolukorra ja et nad väljuvad igast kriisist endisest tugevamana. Meil on muutumise kogemusi.

(Aplaus)

Teisalt oleme ka mõistnud, et me oleme osa suurest Euroopa rahvaste kogumist ja osa Atlandi liidust. Teisedki riigid ja rahvad on kaitsnud meie vabadust ja teinud kõik endast oleneva, et aidata meil ühtsust saavutada. Seega me peame meenutama iseendale ja tulevastele põlvkondadele, et meie, sakslased, olime ise süüdi oma riigi kaotuses ja lõhenemises. Me peame oma ühtsuse ja vabaduse eest tänama oma sõpru, naabreid ja partnereid.

(Aplaus)

Kuid taasühinemine ei loonud ainult seda Saksamaad, mida me nüüd tunneme. Kahtlemata tõi see enesega kaasa põhjalikud muutused endises liitvabariigis ja kogu Euroopas. See muutuste protsess kestab raugematult siiani. Meie rahvas ja riik suutsid lõpu teha Saksamaa küsimuse ümber ringiratast tammumise. Lisaks pühendusid nad tõsiselt jõupingutustele, et saavutada teine suur eesmärk, mis sisaldub Saksa põhiseaduses: edendada rahu kogu maailmas, tegutsedes ühinenud Euroopa võrdväärse liikmena. Nüüd soovime – ja meil on see võimalus – olla Euroopa ühtsuse liikumapanev jõud ja maailmas rahu tagaja, sest me saavutasime oma ühtsuse rahumeelselt, koostöös naabritega, kellele me palju tänu võlgu oleme. Kuid ennekõike näeme selles ülesandes väärtuslikku teenust, mida meie riik pakub. See võimaldab meil väljaspool oma riiki rakendada praktikas seda, mis esindab riigi sees demokraatia tõelist sisu. Demokraatia ei ole niivõrd riigivalitsemise vorm kui tõeline teenus, mida pakutakse ühiskonnas kõigile ja üldise heaolu nimel. Demokraatia nõuab igaühelt tegutsemist ja osalemist rohkem kui ükski teine valitsemisvorm.

Sama kehtib ka sotsiaalse turumajanduse kohta, mis on rohkem kui lihtsalt majandussüsteem. See eeldab ja soodustab kõigi kodanike vastutustundlikkust. Sellega seatakse ühine hüve erahuvidest kõrgemale ja kasutatakse vara ühiskonna heaks, mis vastasel korral ei saaks eksisteerida. Me peame ühel või teisel moel endale kordama, et tähtis on nii meie enda riigis kui ka kogu Euroopas asendada eraldusjooned osalemisega. Samas ei tähenda osalemine seda, et kõikidele antakse midagi. See tähendab, et kõik saavad anda oma panuse ja peavad osalema.

Mulle teeb üha rohkem muret meie vabaduse aluseks olevate õiguste kasvav eiramine. Demokraatia ehtsus ja jõud sõltub ainuüksi kodanike suhtumisest. Kodanikuks olemise idee ongi see, mis võimaldab meil ühiskonnas koos elada ja julgustab meid alati otsima neid asju, mis meid ühendavad. Me oleme osa sellisest rahvaste ühendusest, kes tagab kodanikele nende õigused, püüdleb rahu ja heaolu poole ning soovib elada rahu. Minu arvates on meie mandril helge tulevik, kui me suudame leida õigluse, demokraatia, rahu ja vabaduse väärtuste keskpunkti ning taastada ühtsuse, mille me pärast Teist maailmasõda kaotasime. Me rääkisime lääne liidust, idablokist ja ida-lääne konfliktist; meil olid Ida- ja Lääne-Berliin; meie maailm oli jagatud idaks ja lääneks – sellel ei olnud enam keskpunkti. Meid ühendavate asjade ausameelne otsimine tähendab ka meie keskpunkti otsimist.

Mõnikord mind lausa ärritab, et kõike seda, mis meil Ida-Saksamaal puudus ja mida me aastaid igatsesime, peetakse nüüd iseenesestmõistetavaks ja ei panda peaaegu tähelegi. Ma pean silmas liikumis-, sõna-, kaubandus-, ajakirjandus- ja usuvabadust. Ma pean silmas ka õigust vabadele ja õiglastele valimistele koos salajase hääletamisega ning õigust ühiselt otsuseid teha. Tänapäeval peavad inimesed seda kõike niivõrd iseenesestmõistetavaks, et nad vaevalt märkavad seda. Alati on oht, et neile õigustele ei pöörata tähelepanu ja neid ei hinnata. See häirib mind mõnikord, kui ma meenutan, kui sageli kipuvad inimesed oma

saavutusi maha mängima, sest nad peavad neid enesestmõistetavaks ega hinda neid enam. Samuti nähakse liiga vähe vaeva selleks, et saavutusi suurendada.

(Aplaus)

Meil tuleb sageli lahendada keerulisi ülesandeid. Nüüd, mil Euroopa Liit on laienenud, peame andma sellele ka rohkem sügavust. Samas on need ülesanded siiski palju meeldivamad kui vastasseisudesse tagasilangemine. Palju parem on kriiside ületamiseks ja probleemide lahendamiseks teha koostööd, kui seista üksinda nendega silmitsi.

(Aplaus)

Euroopa rahvaste jaoks oleks suurim katastroof naasmine olukorda, mida iseloomustab ühtsuse puudumine. Seega – ja eriti sellisel päeval nagu täna – otsigem kõike seda, mis meid ühendab. Need õigused ja vabadused, millele ma viitasin, on meie ühiskonna, Euroopa Liidu ja väärtuspõhise kodanikkonna keskmes. Need on asjad, mis meid ühendavad. Sellest tuleneb meile kui Euroopa kodanike otsustav ja ilmselt ainus oluline kohustus: me peaksime olema valmis neid õigusi ja vabadusi kaitsma. Euroopa keskmes on vabaduse kaitsmine.

(Aplaus)

Me oleme õppinud, et vabadus on jagamatu. Ei ole võimalik, et üks osa rahvast on vaba, teine pool aga elab rõhuva režiimi all, nagu oli Saksamaal. Berliini müüri ja raudse eesriide langemine Euroopas ei vabastanud üksnes idasakslasi ning peaaegu kõiki Kesk- ja Ida-Euroopa rahvaid. See muutis kogu Euroopa vabaduse täielikuks. Seega saavad Euroopa rahvad leida ainult neid asju, mida me oma ühenduses saame selle sõna tõelises mõttes omaks pidada. Me peame säilitama vabaduse oma ühenduses, et tagada endale helge tulevik.

Eelmine sajand oma haripunktide ja kohutavate madalseisudega on meile ühe asja selgeks teinud. Ajalugu ei ole mingi salapärase, paratamatu rahvaste saatuse. Ajalugu on kõik need asjad, mida inimesed teevad. On keeruline mõjutada inimeste tegutsemist üleskutsetega seda muuta; lihtsam on anda neile head eeskujusid. See, mis kehtib üksikisikute kohta, kehtib ka parlamendiliikmete, valitsuste ja tervete rahvaste kohta. Me ei saa nõuda, et meie kodanikel oleks vabadust armastav, demokraatlik ellusuhtumine. Me peame neile eeskujusid näitama. Seetõttu palun ma teilt täna ainult üht ja teen Euroopa rahvastele tungiva üleskutse: otsigem, edendagem ja kaitskem kõiges, mida me teeme, seda, mis meid ühendab. Olen tänulik, et mulle anti võimalus võtta vastutus, ja kodanikuna vastutan ma muidugi endiselt Brandenburgist, mis on minu kodu, ühinenud Saksamaa eest, mis on minu armas isamaa, ja Euroopa eest, mille ühtsusest sõltuvad meie saatuse ja tuleviku.

Täna teid väga.

(Vali, pikk aplaus)

Juhataja. – Nagu te ütlesite, härra de Maizière, algas meie taasühinemine – Saksamaa taasühinemine – isegi varem, sest me muutsime oma hoiakut, oma arusaama Euroopa ühisest ajaloost ja meie ühisest Euroopa tulevikust. Ent kõige põnevam hetk oli muidugi 3. oktoobril 1990.

Te panite tähele, et ma ei tervitanud Euroopa Parlamendis meie endist presidenti Hans-Gert Pötteringi. Hans-Gert, te olete üks meie hulgast. Te istute siin iga päev ja töötate koos meiega, kuid meil on väga hea meel, et olete siin meie seas aukohal.

Nüüd võtab sõna meie teine aukülaline, Jacques Delors. Kõigepealt nimetati ta Prantsuse peaministri Jacques Chaban-Delmasi nõunikuks. Hiljem oli ta kahe ja poole aasta vältel

Euroopa Parlamendi liige. Kõik meist ilmselt ei mäleta seda. Edaspidi töötas ta ka majandus- ja rahandusministrina. Ta oli kahe ametiaja vältel Euroopa Komisjoni president. Tema juhtis ühtse turu projekti ning etendas võtmerolli kogu Euroopa Liidu jaoks väga tähtsa Maastrichti lepingu ettevalmistamisel ja rakendamisel. Ta oli mõttekoja Notre Europe asutaja ja president ning teistegi algatuste eestvedaja.

(Aplaus)

Jacques L. J. Delors , *Euroopa Komisjoni endine president*. – (FR) Austatud Euroopa Parlamendi president, härra de Maizière, härra Van Rompuy, härra Barroso, ekstsellentsid, Euroopa Parlamendi liikmed, daamid ja härrad! Berliini müüri langemise ja Saksamaa taasühinemise vahele jäi napilt üks aasta.

Kogu 1989. aasta vältel panid Euroopa rahvad end maksma: Poolas viisid sündmused, mis said alguse Gdańskis 1980. aasta suvel toimunud streikidest, Belvedere'i lepingute sõlmimiseni 1989. aasta veebruarist aprillini, millele järgnesid esimesed vabad valimised 4. juunil 1989; Tšehhoslovakkias mälestati tuledega Jan Palachi eneseohverdust; Ungaris maeti pidulikult Imre Nagy, kes lõpuks ometi rehabiliteeriti; Bulgaarias oli president Zhivkov sunnitud tagasi astuma ja Ida-Saksamaal osales üha rohkem inimesi rahumeelsetel meelevaldustel. Inimeste nõudmised muutusid aina tugevamaks ning kui 2. mail 1989 avati piir Ungari ja Austria vahel, oli osal idasakslastel võimalik siirduda läände.

Me olime niisiis tunnistajaks ajaloo kulgemisele kiirendatud tempos ja me peame tunnistama, et see oli meile kõigile üllatus. Mõned meist teadsid intuiitiivselt, et kommunistlikes riikides kasvavad pinged, kuid keegi poleks osanud arvata, et plahvatus toimub nii ruttu. 1989. aasta oli suurte muutuste aasta maailma paljudes paikades: ma meenutaksin ka Pinocheti diktatuuri kukkumist Tšiilis ja meelevaldusi Tiananmeni väljakul Hiinas.

Kui rääkida Euroopast, siis 1989. aasta sündmused võinuks mis tahes hetkel vallandada jõhkrad repressioonid või viia verise konfliktini, mille tulemuseks oleks olnud pikaajaline ebastabiilsus ja sõjaoht. Seda ei juhtunud. See on teine õppetund peale selle, mis saadi seoses rahva eneseväljendamisega. Meie, kes me nende sündmuste juures olime, peame neid tunnistama.

Uutele põlvkondadele tuleb selle perioodi sündmustest rääkida, sest nad ei ole neid ise kogenud. Nemad elavad õitsengu ja rahu ajal, nähes pingeid ja rahutusi, mis raputavad maailma kaugemaid paiku. Vägivald ja viha näevad nad vaid ajakirjanduse kaudu. Kuid nemadki peavad meeles pidama seda olulist fakti, et tänu mitme riigijuhi tarkusele suutsid eurooplased aastatel 1989 ja 1990 teha läbi ülemineku, mis oli küll emotsionaalne, kuid mille jooksul ei toimunud märkimisväärset verevalamist ega õhkkonna ohtlikku mürgitamist.

(Aplaus)

Kartes kedagi unustada, riivata kellegi tundeid või olla valesti mõistetud, ei hakka ma kõiki neid riigijuhte nimetama, kes jäid pingelises olukorras rahulikuks ja kelle tarkust ma äsja kiitsin. Härra de Maizière juba nimetas mõned nimed. Ma lisaksin, et mõnele neist inimestest on kahjuks saanud osaks nende järeltulijate ja rahva tänamatus. Olen kindel, et ajalugu parandab need vead ja puudused ning tõde nende sündmuste kohta saab teatavaks.

Kuid pöördugem hetkeks tagasi selle vapustuse juurde, mis kaasnes Berliini müüri langemisega 9. novembril 1989. Veel enne, kui poliitikud ja diplomaadid jõudsid hinge

tõmmata, pidi Euroopa Ühendus reageerima, kas või ainult Rooma lepingu sätete kohaselt, millele viitas Lothar de Maizière. 11. novembril, kui ma olin kokku kutsunud Euroopa Komisjoni liikmete erakorralise kohtumise, andsin ma Saksa televisioonile intervjuu, milles kinnitasin, et idasakslastel on õigus valida oma tee ja et nende jaoks on koht Euroopa Ühenduses olemas. Ma lisasin: „Me oleme suur ühendus, mille piires me kujundame ühiselt oma saatust, suunates ajalugu nii, et see teeniks paremini meie kõigi huve.”

Tollal ei olnud võimalik enamat öelda. Minu kohus oli edastada meie Ida-Saksa sõpradele tervituse ja lootuse sõnum. Samal ajal püüdsin ma hajutada hirme ja ärevust, mida tundsid paljud inimesed. Pärast seda toimus hulk maailma riigijuhtide vahelisi kohtumisi: Ameerika Ühendriikide ja Nõukogude Liidu vahel, Nõukogude Liidu ja eurooplaste vahel ning Ida- ja Lääne-Saksamaa ja Teise maailmasõja liitlaste vahel (nn 2 + 4 protsess). Samal ajal tehti edusamme läbirääkimistel Saksamaa Liitvabariigi ja Saksa Demokraatliku Vabariigi esindajate, peamiselt Lothar de Maizière'i ja kantsler Kohli vahel.

Tuleb tõdeda, et see radikaalselt muutuv poliitiline maastik tõstatas Euroopa Ühenduses palju küsimusi. Kuid Euroopa Ühendus ei saanud lõppkokkuvõttes teha muud, kui toetada kahe Saksamaa taasühinemist, mida ta ka tegi Euroopa Ülemkogu kohtumisel Dublinis 24. aprillil 1990. Sellisel toimides ning nn 2 + 4 protsessi kokkulepete püsivuse ja õigluse kohta antud kinnitusi arvestades jäi ühendus truuks väärtustele, mille eest ta seisab. Nendeks väärtusteks on rahu, rahvastevaheline üksteisemõistmine ja solidaarsus, iseäranis kõigi sakslastega Ida- ja Lääne-Saksamaal. Lisaks leian ma, et süngetel aegadel andis juba Euroopa Ühenduse olemasolu – mitte ainult ühenduse majanduslik heaolu – kommunistliku ikke all elavatele inimestele eesmärgi, mille poole püüelda.

Lubage mul teile meenutada, et ühendus tegutses kooskõlas sündmuste arenguga. Juba 1989. aasta juulis – härra Dumas mäletab seda, kuna oli üks asjaga seotust –, veel enne Berliini müüri langemist oli komisjon veennud G7 riike võtma vastu kava Kes- ja Ida-Euroopa riikide abistamiseks. Avatust ja soodsat eelhäälestust laienemise suhtes oli juba ametlikult kinnitatud. Kuid tuleb tõdeda, et pärast müüri langemist oli kõige suurem mure siiski Saksamaa küsimus. Millise tee taasühinenud Saksamaa valib?

19. novembril 1989 kutsuti François Mitterrand'i eestvedamisel kokku Euroopa Ülemkogu erakorraline kohtumine, et sillutada teed korrapärasteks konsultatsioonideks kahe Saksamaa ja nende partnerite vahel. Kantsler Kohl kirjeldas oma pikas ettekandes olukorda, mis oli muidugi veel muutumises. Ajalugu oli alustanud oma kiirkulgu.

Ka Euroopa Parlament oli sel ajal väga aktiivne ja tähelepanelik. Euroopa Parlamendis peetud arutelud kajastasid Saksamaa tuleviku kohta tõstatatud küsimusi ja ohtu, mida kartsid paljud parlamendiliikmed, et 1987. aastal ühtse Euroopa aktiga tõuke saanud Euroopa lõimumisprotsess aeglustub. 28. novembril 1989 võttis Euroopa Parlament vastu väga olulise resolutsiooni, milles kinnitas: „Kõigil Euroopa rahvastel, sealhulgas poolakatel, on Helsingi lõppakti kohaselt õigus elada turvaliste piiridega riigis, nagu need on praegu määratletud.” Seeläbi viitas Euroopa Parlament ühele kõige keerukamale vaidlusküsimusele, mis lahendati Oder-Neisse piiri säilitamisega.

17. jaanuaril 1990 seisin ma komisjoni presidendina Euroopa Parlamendi ees ja ütlesin: „Ida-Saksamaa on erijuhtum ja võib astuda ühendusse, kui ta seda soovib.” Seda väljavaadet arvestades moodustati Euroopa Parlamendis ajutine komisjon, mille ülesanne oli uurida, millist mõju avaldab Saksamaa taasühinemise protsess Euroopa Ühendusele. See komisjon, kuhu kuulusid – ma pean seda rõhutama – väga kogenud inimesed, sealhulgas mitu välisministrit, hajutas tõhusalt Ida-Saksa liidumaade lõimimisega seotud kahtlused ja sillutas

nende liidumaade lõimimisele teed. See on kasulik meeldetuletus kõikvõimalike veendumustega skeptikutele, et tänu Euroopa Parlamendile ei ole pluralistliku ja elujõulise demokraatia idee mitte asjatu lootus, vaid reaalsus. Komisjon näitas seda toona.

(Aplaus)

Kõike arvesse võttes ei tohiks me alahinnata Euroopa lõimimise saavutusi ja mõju, hoolimata takistustest, mis sel teel on seisnud. Ma ei hakka muidugi ükshaaval välja tooma kõige tähtsamaid asjaolusid ja ideid, mis seda suurt vabastusliikumist mõjutasid.

Eelkõige on kahtlemata tähtis inimeste suutlikkus seista vastu rõhumisele, väljendada oma vabadusejahu ja rahumeelselt ilmutada oma vaprust. Samas ei tahaks ma mainimata jätta ka Johannes Paulus II üleskutseid ja eriti tema sõnu Poola rahvale kriitilisel hetkel. Ta ütles: „Ärge kartke!” Ka ei saa ma unustada Lääne-Saksamaa kindlat, ent avatud ja suuremeelset poliitikat SDV suhtes ajal, mis eelnes Berliini müüri langemisele.

Vabadus võidutses, kuid vabadusega kaasnesid kohustused. Saksamaa taasühinemise lepingust tulenes kaks ülesannet. Esimene neist oli Lääne- ja Ida-Saksamaa elanike üksteisemõistmine. Seda ülesannet täideti väga arukalt, mõistvalt ja suuremeelselt. Teine ülesanne oli majanduslik ja sotsiaalne ning seda oli sama raske täita. See nõudis tohutut pingutust läänest itta suunatud iga-aastaste suurte ülekannetena, mis moodustasid 4-5% Lääne-Saksamaa sisemajanduse koguproduktist. Daamid ja härrad, 20 aasta jooksul moodustas see summa 1 400 miljardit eurot. Sellele summale lisandub veel muu toetus – tehniline abi, mis oli vajalik Ida-Saksamaa majanduse ümberstruktureerimiseks.

Selle saavutuse ulatust kirjeldab üksainus arv: 20 aasta jooksul kasvasid SDVs sissetulekud ühe elaniku kohta 40%-lt 73%-le Lääne-Saksamaa elanike sissetulekust. Need jõupingutused jätkuvad eelseisvatel aastatel tänu solidaarsusmaksu tasumisele. Kui ma ei eksi, siis makstakse seda maksu kuni 2019. aastani. Sakslased on sellega nõus. Tööd tuleb teha veel selle nimel, et majandus- ja sotsiaalstruktuuri kõrval muuta hoiakuid.

Euroopa Ühendus andis oma panuse, laiendades idapoolsetele liidumaadele majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitikat, mida Euroopa Parlamendi liikmed hästi teavad. Kuigi eraldatud summad ei olnud samaväärsed sakslaste jõupingutustega, osutas Euroopa panus selgelt, et Ida-Saksamaa oli täieõiguslik osaline Euroopa lõimimises, aina ulatuslikumas inimeste ja tehnoloogiate vahetustes ning korrapärases dialoogis komisjoni ja uute liidumaade juhtide vahel. Minu soov oli, et ühendus teeks rohkem, kuid Saksamaa juhtkond muretses partnerite reaktsiooni pärast ja palus mul tõukefondidest enamat mitte taotleda.

Daamid ja härrad! 20 aastat hiljem, kui finantskriisi kõrval on tekkinud olukord, kus paljud inimesed kahtlevad Euroopa lõimimises, on 27 liikmesriiki silmitsi ajaloolise vastutusega: me peame kas süvendama Euroopa lõimimist või elama päevast päeva kompromisside najal, mis võivad olla küll vajalikud, kuid ei tööta tulevikuks head.

(Aplaus)

Täna, mil me tähistame rõõmsalt Saksamaa taasühinemist, peame küsima, millist tulevikku näeb Saksamaa Euroopa jaoks. Taasühinenud Saksamaa on 27 riigist koosneva Euroopa Liidu majanduse mootor. Kui tuua vaid üks arv, siis Saksamaa annab 25% majandus- ja rahaliidu kogu SKPst. Ma viitan majandus- ja rahaliidule, sest – meeldigu see meile või mitte – see liit on tugevaim seos Euroopa riikide vahel, kellel on sama vääring koos sellest tulenevate õiguste, aga ka kohustustega. Euroopas kipuvad paljud inimesed seda ilmselt unustama.

(Aplaus)

Geopoliitilises mõttes asub Saksamaa täna Euroopa Liidu ja suure Euroopa mandri ülejäänud osa vahel. See on tugev ja mitmeti atraktiivne asend, mis tekitab palju küsimusi nii Saksamaal kui ka väljaspool Saksamaad. Sakslased ise on selle seisukohaga nõus, nagu ilmneb selgelt Saksamaa julgeoleku valgest raamatust: Tsiteerin: „Oluline roll tulevikus Euroopa ja kaugemategi piirkondade kujundamisel langeb ühinenud Saksamaale tema suuruse, rahvaarvu, majandusliku võimsuse ja mandri keskmes oleva geograafilise asukoha tõttu.”

Seega, me ei ole enam 1989. aastale eelnenud perioodis, mil Saksamaa hoidis end tagasi ja ilmutas taktitunnet põhjustel, mida kõik mõistsid ja mille eest isegi tänulikud võidi olla. Selle talitsetuse tõttu võtsid järjestikused Saksa valitsused Euroopa lõimimisel juhtrolli, arvestades eriti loobumist võimsast Saksa margast, mis oli Saksamaa taassünni sümbol, ühisraha euro kasuks.

Minu märkused, mis pole kaugeltki nostalgilised, on ühe Euroopa entusiasti üleskutse, ja need ei ole suunatud mitte üksnes Saksamaale, kelle taasühinemist me tähistame, vaid kõikidele liikmesriikidele. Kas neil väärtustel, mille Euroopa rajajad meile pärandasid, on ikka veel sisu? Kas need on veel ülekaalus? See pärandus, mille me saime, on pigem seotud sellega, miks me tahame üksteisega koos elada, kui aluslepingutega, mis on pelgalt vajalikud institutsionaalsed kokkulepped.

Kuid ma ei tahaks siiski lõpetada sel veidi pessimistlikul noodil ja jätta õhku küsimärki. Kindlasti mitte! Mulle jääb igaveseks mällu ja hinge see 3. oktoobri õhtu, kui Euroopa Parlamendi presidendil Enrique Barón Crespol ja minul oli rõõm ja au olla kutsutud meeldejäävale õhtusele koosviibimisele endises Riigipäevahoones. Lääne- ja Ida-Saksamaa juhid kogunesid vaimustunult õhkkonnas, mis oli ühtaegu pidulik ja rõõmus. Kõik eurooplased oleksid jaganud samasugust sügavat tunnet.

Pärast tseremooniat tahtsin ma Berliini tänavatel jalutades tunnetada rahva meeleolu. Ka seal nägin ma ainult pidulikkust ja rõõmu; polnud joovastust ega suurelisi meeleavaldusi. See oli vaikne öö, mil meenutati minevikku jäänud eraldatust ja meelevaldse ajalookäigu tõttu lahutatud perede ahastust. See oli vaikne öö, mil ma mõtlesin meie Euroopast, mis oli saanud vabaks vihkamisest ja konfliktidest; Euroopast, mida ma soovisin näha ühtse, tugeva ja heldena.

Te olete kindlasti nõus, et väga palju on veel teha, tugevdamaks meie saavutusi ja edusamme tuleviku nimel.

(Euroopa Parlament tänas kõnelejat püsti seistes.)

Juhataja. – Härra Delors, me mäletame teie kõnet Euroopa Kolledžis Brügges 1990. aasta algul. Te rääkisite Saksamaa taasühinemisest, mis teie sõnul olnuks parim viis tagada Euroopas parem kooskõla ja parem tulevik Euroopa jaoks. See oli suurepärase, tulevikkuvaatav kõne.

Täna teid ka tänase kõne eest.

Lubage mul tänada meie aukülalisi Hispaaniast, Prantsusmaalt ja Saksamaalt ning komisjoni presidenti ja nõukogu eesistujat selle eest, et nad on täna meiega. Me kuulame nüüd Euroopa Liidu hümnit.

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS*asepresident***11. Hääletused (jätkamine)**

Juhataja. – Me jätkame hääletusega.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

11.1. Bioloogilise mitmekesisuse konverents – Nagoya 2010 (hääletus)

– Enne hääletust:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja, ma teen väga lühidalt. Ma tahaksin selle lühikese kodukorda puudutava sõnavõtuga ühtaegu väljendada oma imetlust suure muusiku Beethoveni suhtes ja taunida asjaolu, et me peame regulaarselt kuulama Euroopa hümni, mis on kadunud ...

(Protestihüüded)

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Joseph Daul (PPE). – (FR) Austatud juhataja, sellised avaldused panevad mind nördima.

(Aplaus)

Austusest vabaduse, rahu ja meie kodanike kannatuste suhtes teen ma lihtsa üleskutse: kui need härrased soovivad olla lugupeetud ja kui nad tahavad, et ma neid austaks, siis võiksid nad loobuda Euroopa Parlamendi liikme palgast, mida maksab neile Euroopa.

(Aplaus)

Juhataja. – Härra Gollnisch, ma olen väga kena ja kannatlik inimene. Te ei saa sõna. See ei ole kodukorda puudutav küsimus. Kui te edasi karjute, viiakse teid siit ruumist viisakalt välja.

– Enne hääletust:

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma juhiksin teie tähelepanu sellele, et hääletusele pandava resolutsiooni lõike 35 täpsel esialgses sõnastuses rõhutatakse, et ettevõtete sotsiaalne vastutus peaks hõlmama bioloogilist mitmekesisust. See on prantsuskeelne versioon ja kasutada tuleks just seda versiooni. Lisaks on ingliskeelsest versioonist kadunud sõna „sotsiaalne”; see tuleks tagasi panna ja sõnastust tuleks parandada.

– Pärast lõike 16 hääletust:

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja, te palusite meil hääletada lõike 16 esialgset teksti. Kuid eelnevalt toimus eraldi hääletus ja lõiget 16 muudeti. Meil oli kaks eraldi hääletust. Seega, me hääletasime esialgse teksti poolt, mitte aga muudatusettepaneku poolt.

– Enne lõike 4 hääletust:

Esther de Lange (PPE). – Austatud juhataja! Ma tahaksin enne lõpphääletust öelda, et kuigi ma olen muudatusettepaneku 1 vastuvõtmisega väga rahul, on rohelistel esindajal

Sandrine Bélier'l minu arvates õigus. Tegelikult te kuulutasite välja lõike esialgse teksti hääletuse.

Seejärel nägime ekraanidelt, et me hääletame muudatusettepanekut 1. Et olla roheliste suhtes õiglasel, tuleks meil minu meelest muudatusettepanekut 1 uuesti hääletada.

Kui muudatusettepanek 1 võetakse vastu, langeb lõike esialgne sõnastus ära.

Juhataja. – See võis tulla sellest, et ma räägin kreeka keeles, mis ei ole eriti tuntud keel, ja ma räägin kiiresti, et siin kõigile abiks olla. Ma võin küll eksida, aga ma arvan, et ma panin kõigepealt nimelise hääletuse korras hääletusele muudatusettepaneku 1 ja seejärel panin hääletusele ...

(Vastuväited)

Olgu, ma usaldan teid. Ma oletan – kui ma mäletan õigesti –, et muudatusettepanek 1 lükatakse tagasi ja seejärel võetakse esialgne tekst vastu. Aga ma teen seda siiski.

Ma lähen tagasi muudatusettepaneku 1 nimelise hääletuse juurde. Hääletus algab nüüd.

(Muudatusettepanek 1 võeti nimelisel hääletusel vastu.)

11.2. Basel II ja kapitalinõuete direktiivi (CRD 4) läbivaatamine (A7-0251/2010, Othmar Karas) (hääletus)

11.3. Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemid ja ülemaailmne tervishoid (A7-0245/2010, Véronique De Keyser) (hääletus)

11.4. ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika pärast 2013. aastat (hääletus)

11.5. Euroopa Sotsiaalfondi tulevik (B7-0535/2010) (hääletus)

Csaba Óry (PPE). – *(HU)* Me tahaksime 40 parlamendiliikme esitatud muudatusettepanekule 1 lisada sõnad „kuigi enda eeskirjadega”. Ma olen selle suulise muudatusettepaneku kooskõlastanud teistega, sealhulgas muudatusettepaneku esitanud parlamendiliikmetega.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

ISTUNGI JUHATAJA: LIBOR ROUČEK *asepresident*

12. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

13. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

– Raport: Veronique Mathieu (A7-0253/2010)

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* Austatud juhataja, kolleeg Véronique Mathieu tegi oma raportis ettepaneku esialgu keelduda heakskiidu andmisest Euroopa Politseikolledži 2008. aasta eelarve täitmisele. Meie fraktsioon, Hollandi Vabaduspartei, leidis muidugi, et see seisukoht on täiesti õige. Kui täpne olla, siis näeb Politseikolledži toimik otsast lõpuni välja

nagu mõni põnevik, mille peategelane on Hercule Poirot. Halb juhtimine, pettustele aldis raamatupidamisarvestuse süsteem, mitmesugused finantsrikkumised ja eelkõige „loomingulised” eelarvekulutused, rahaliste vahendite volitamata kasutamine ja nii edasi ... Olukord oli tegelikult lausa nii hull, et OLAF, Euroopa Pettustevastane Amet, oli sunnitud sekkuma.

On hea, et uurimine on käimas ja et pettuste vastu võetakse meetmeid. Kuid kas poleks olnud parem, kui me oleksime pettused algusest peale ära hoidnud? Kuidas sellel kõigel lasti juhtuda? Miks olid kontrollimehhanismid nii ilmselgelt ebapiisavad? Me oleme taas olukorras, kus meie kodanikel ei jää üle muud, kui vaadata ja pead vangutada. Hollandi kodanike nimel nõuame sõnaselgelt, et kogu see Euroopa politsei nukuteater võimalikult kiiresti lõpetataks ja et tõeline politseitöö jäetaks liikmesriikide Hercule Poirot' dele.

– Resolutsiooni ettepanek: Inimõiguste ja õigusemõistmise puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (RC-B7-0524/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja, ma hääletasin selle algatuse poolt, et mõista hukka massilised inimõiguste rikkumised ning vägistamise kasutamise sõjarelvana naiste, poiste, tüdrukute ja väikelaste vastu; taotleda süüdistatavate vastutuselevõtmist; nõuda Kongo Demokraatlikus Vabariigis ÜRO stabiliseerimissmissiooni läbikukkumise järel ÜROlt suuremat pühendumist; nõuda relvastatud konfliktile poliitilist lahendust, mis tuleb leida rahuprotsessi dialoogi taasalustamise abil; ning nõuda Ida-Aafrika järvede piirkonna riikidelt suuremat pühendumist rahu ja stabiilsuse edendamisele piirkonnas.

– Resolutsiooni ettepanek: Ülemaailmne surmanuhtluse vastase võitluse päev (RC-B7-0541/2010)

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja, ma hääletasin rõõmuga selle ettepaneku poolt. Viimasel täiskogu istungil hääletasime selle poolt, et kutsuda Iraani valitsust üles peatama Sakineh Mohammadi-Ashtiani hukkamist kividega surnuksloopimise teel. Seda tehtigi kuni juhtumi läbivaatamiseni, kuid see läbivaatamine on olnud ülimalt kummaline. Väidetavalt leiti ta nüüd mõrvas süüdi olevat, ehkki samas mõrvas tunnistati varem juba süüdi üks teine inimene. See teine inimene on nüüd vabaks lastud põhjendusega, et Ashtiani lapsed on isa tapjale andestanud.

Mõrvasüüdistus põhineb kohtudokumentidel, mis ei pea vett. Me peame kasutama oma mõjujõudu ja avaldama Iraani valitsusele rohkem survet, et hukkamine lõplikult peatataks ja ehk ka selleks, et Sakineh Mohammadi-Ashtiani saaks Brasiilias varjupaiga, mida Brasiilia president on pakkunud.

– Resolutsiooni ettepanek: Inimõiguste ja õigusemõistmise puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (RC-B7-0524/2010)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! ÜRO andmetel pandi Kongo idaosas 2009. aastal toime vähemalt 8300 vägistamist, mida seal kasutatakse sõjarelvana. 2010. aasta esimese kvartali jooksul vägistati 1244 naist. Teadaolevate andmete põhjal toimub iga päev keskmiselt 14 vägistamist, ent juhtumite arv, millest ei teatata, on tohutu. On kohutav, et see olukord on rahvusvahelise üldsuse tugeva hukkamõistuta jätkunud; ka Euroopal on Kongo puhul oma vastutus kanda.

Seksuaalset ja soolist vägivalda tuleb alati vaadelda sõjakuriteona ja inimsusevastase kuriteona. On skandaalne, et rahvusvaheline üldsus on Kongo naiste ja laste vastu suunatud

rünnakutest nii kaua mööda vaadanud. Seetõttu on mul väga hea meel otsusekindluse üle, mida on ilmutanud ÜRO eriesindaja Margot Wallström. Tema töö aitab suunata maailma pilku Kongole ja selle juhtkonnale. Meil kõigil on viimane aeg silmad lahti teha. Seetõttu toetan kogu südamest seda resolutsiooni, mille Euroopa Parlament täna hääletusel heaks kiitis. Ärgem pöörakem Aafrika naistele ja lastele enam kunagi selga.

– Resolutsiooni ettepanek: ELi tegevus naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas (RC-B7-0540/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Ma hääletasin selle vaieldamatult olulise resolutsiooni poolt, sest see tõhustab edaspidi kaitset ja tagatise nafta puurimisel kõikides meredes, eriti aga tundlikes meredes ja neis meredes, mille eriomadusi tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta.

Samavõrd oluline on see, et me soovisime juhtida tähelepanu selles tulusas sektoris tegutsevate ettevõtjate vastutusele, sealhulgas rahalisele vastutusele, mis eeldab vajalike ettevaatusabinõude võtmist, vältimaks meie meredes selliste õnnetuste juhtumist, mis on aset leidnud mujal, näiteks Mehhiko lahes.

Ilmselgelt ei tähenda keskkonnakaitse ettevõtlusalgatuste õiguse eitamist, küll aga koostöös teiste kolmandate riikidega meie merede ohutuse tagamiseks ettevaatuspõhimõtte järgimise kohustust, nagu märkis volinik Oettinger.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Minu arvates on naftamaardlate uurimine Euroopas erakordselt tähtis teema. Seetõttu esitasin ma juulis selle kohta kirjalikult vastatava küsimuse. Aprillis Mehhiko lahes toimunud tõsine vahejuhtum on hoiatus, mille alahindamist me ei saa enesele lubada. Tegelikult on oht, et selliseid õnnetusi võib juhtuda ka Euroopas.

21. mail evakueeriti Põhjameres tõsise õnnetuse ohu tõttu naftaplatvorm, mille kaudu pumbatakse igal aastal 200 miljonit tonni naftat. Kolleegid, me ei tohi kunagi unustada, et kui sedalaadi katastroof peaks juhtuma mõnes suletud meres nagu Vahemeri, satuks kujuteldamatul määral ohtu hindamatu bioloogiline mitmekesisus, nagu kolleeg Iacolino äsja rõhutas.

Komisjoni andmetel toodeti 2008. aastal meie merede naftaplatvormidel ligikaudu 200 miljonit tonni naftat. See number on liiga suur majanduse jaoks, peab tingimata vabanema sõltuvusest fossiilkütustest. Viimasel ajal on uudistes kõneaineks olnud Taani valitsuse lubadus saavutada täielik sõltumatus seda liiki energiaallikatest 2050. aastaks. See eesmärk toob enesega kaasa palju keerulisi otsuseid, kuid see peab olema Euroopa Liidu igas tulevases keskkonna tegevuskavas oluliseks teetähiseks.

– Resolutsiooni ettepanek: Bioloogilise mitmekesisuse konverents – Nagoya 2010 (B7-0536/2010)

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja, ma tahaksin rõhutada eelkõige oma toetust muudatusettepanekule 11, milles nõutakse, et komisjoni tulevastes strateegiadokumentides nähtaks ette meetmed, mille eesmärk on ametlikult tunnustada põliste rahvaste õigusi nende territooriumide loodusvarasid majandada ja neist kasu saada.

– Raport: Veronique De Keyser (A7-0245/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Austatud juhataja, ma hääletasin selle raporti vastu ja ma olen valmis selgitama, miks. Kõnealusel algatusel on kahtlemata omad head küljed,

sest sellega pööratakse palju tähelepanu maailmale, eelkõige Sahara-tagusele maailmale, kus õigus tervishoiuteenustele ei ole veel nii juurdunud, kui peaks.

Kuid võrreldes olulisemate teemadega, mis minu arvates hõlmavad emade ja laste kaitset või õigemini rasedate naiste ja nende veel sündimata laste kaitset, pandi erilist rõhku reproduktiivtervise aspektidele, mille suhtes me väljendasime teatavat muret.

Ma olen siiski kindel, et Euroopa Parlamendi edasises tegevuses õnnestub meil suurendada tähelepanu neile kogukondadele, kus imikute suremus – ma kordan – on nii suur, et sellega ei saa enam leppida.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ma ei saanud Veronique De Keyseri raporti poolt hääletada sel lihtsal põhjusel, et ma ei saa aru, mida tähendab planeeritud seksuaal- ja reproduktiivtervise Euroopa poliitika.

Tahaksin rääkida ühest mulle isiklikult teadaolevast asjast. Üks väljapaistev professor, günekoloog, loobus ülikoolikarjäärist ning investeeris rahalises ja kutsealases mõttes tervishoiu parandamisse Sahara-taguses Aafrikas. Ta ehitas kliinikuid, kus opereeris naisi, kellel pärast rasket sünnitust olid tekkinud uurised. Pärast mitut aastat, kui ta oli juba aidanud paljusid naisi, taotles ta Euroopa Liidult raha, et oma tööd laiendada. Vastus oli eitav ja põhjendused absurdsed. Ta olevat jätnud täitmata nõude edendada oma projektides seksuaal- ja reproduktiivtervist. Ma ei kujuta ette, mis võiks toetada naiste seksuaal- ja reproduktiivtervist paremini kui uuriste ravimine sugu- ja erituselundite piirkonnas. Loogiliselt võttes oletan siis, et Euroopa institutsioonide jaoks tähendab seksuaal- ja reproduktiivtervis lihtsalt abordi- ja rasestumise vältimise poliitikat. Seetõttu ei saanud ma selle raporti poolt hääletada.

– Resolutsiooni ettepanek: ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika pärast 2013. aastat (B7-0539/2010)

Jan Březina (PPE). – (CS) Ma hääletasin ühtekuuluvuspoliitika tulevikku käsitleva resolutsiooni poolt. Tahan rõhutada, et me oleme selle teemaga intensiivselt töötanud, kuigi ametlikud programmidokumendid ei ole veel kättesaadavad. Sellega näitame oma tahet olla üks peamisi ja hädavajalikke toimijaid otsuste tegemisel, mis käsitlevad struktuurifondide suhtes pärast 2013. aastat kohaldatavaid uusi eeskirju.

Samas ei toeta ma mõtet, et Euroopa Sotsiaalfondil peavad olema oma reeglid. Ma näen selles ohtu, et nii tekitatakse võimalus eraldada Sotsiaalfond ühtekuuluvuspoliitikast eesmärgiga viia see lähemale jõukamatele riikidele ja vähendada fondi vahendite kättesaadavust vaesematele riikidele. Ma ei tahaks sellist arengut näha; seda ei saa soovida keegi, kes sõltub tugevast ja tulemuslikust ühtekuuluvuspoliitikast. Olen nõus Euroopa Sotsiaalfondi oma eeskirjadega niivõrd, kui neid kohaldatakse fondi ülesannete ja tegevuse temaatilise määratlemise suhtes. Geograafilist abikõlblikkust, eesmärke, juhtimist, järelevalvet ja konkreetseid mehhanisme puudutavad eeskirjad peaksid aga jääma ühiseks.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja, ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuid tahaksin teha kolm märkust. Esiteks on äärmiselt oluline siduda ja kohandada tulevane ühtekuuluvuspoliitika ELi 2020. aasta strateegiaga, sest ainult nii saab edendada jätkusuutlikku majanduskasvu ja uute töökohtade loomist. Samuti peame ühtekuuluvuspoliitikaga tugevdama sotsiaalseid meetmeid, et reageerida muutuvale demograafilisele olukorrale.

Teiseks tuleb ilmtingimata oluliselt lihtsustada rahastamise reegleid, et muuta ELi vahendid paremini kättesaadavamaks omavalitsuste ja kodanikuühenduste tasandil. Pahatihti kulub energiat ja aega bürokraatliku aruandluse reeglite täitmisele rohkem kui projektitööle.

Kolmandaks tuleb järgmise rahastamisperioodi raamistiku väljatöötamisse õigel ajal ja võrdsel määral kaasata niihästi regioonide kui ka ärisektori esindajaid.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Raport: Jean Lambert (A7-0261/2010)

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Määruse eelnõu, mille eesmärk on tagada, et kolmandate riikide kodanike suhtes kehtiksid samad sotsiaalkindlustusõiguste kooskõlastamise eeskirjad kui Euroopa kodanikele vastavalt läbivaadatud eeskirjadele määruses (EÜ) nr 883/2004 ja selle rakendusmääruses, annab Euroopa Liidule võimaluse tagada inimväärne sotsiaalse kaitse kõigile kodanikele. Me peame veel kord rõhutama, et on oluline tagada sotsiaalkindlustuse vallas kõikide Euroopa ja kolmandate riikide kodanike võrdne kohtlemine, sest see põhimõte sisaldub põhiõiguste hartas ja see on ka vahend, mis aitab praeguste eeskirjade lihtsustamise protsessi lõpule viia. Euroopa Liidu aluseks olevate väärtuste, näiteks inimõiguste jagamise, säilitamise ja edendamisega peavad tingimata kaasnema ühised eeskirjad, mida kohaldatakse täpselt ühtemoodi, ilma mis tahes tingimuste ja piiranguteta. Seetõttu toetan ma uhkelt ja kindlalt Itaalia seisukohta, et see määrus tuleb heaks kiita, kuna see võimaldab meil saavutada määruse (EÜ) nr 883/2004 rakendamise ühtse süsteemi. Ma loodan, et ka kõik teised liikmesriigid vaatavad oma seisukohad läbi ja võtavad uued eeskirjad oma riigi õigusesse viivitamata üle.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni esitatud soovitusel poolt, sest Lissaboni lepingu jõustumise ja õiguslike aluste muutuste tõttu peab Euroopa Liit taas vaatama läbi eeskirjad, mida kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes. See Euroopa Parlamendi soovitus puudutab määruse eelnõu, mille eesmärk on tagada, et kolmandate riikide kodanike jaoks, kes seaduslikult elavad ELis ja on piiriüleses olukorras, kehtiksid samad sotsiaalkindlustusõiguste kooskõlastamise eeskirjad. Euroopa Parlament soovib nõukogu määruse heaks kiita ja sellega mitte enam viivitada, sest uus määrus lihtsustaks menetluste haldamist ja tagaks ELis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike võrdse kohtlemise sotsiaalkindlustuse valdkonnas. Lisaks, Euroopasse ebaseadusliku sissetuleku tõkestamise vallas täpsustab see määrus liikmesriikide õigusi seoses nende volitustega teha otsuseid selle kohta, kas inimene elab nende territooriumil seaduslikult või mitte.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kolmandate riikide kodanikud, kes elavad seaduslikult Euroopa Liidu ühes liikmesriigis, ent kes puutuvad oma elus kokku teise liikmesriigi õigussüsteemiga, leiavad end sageli olukordadest, kus nad on kaitsetud või kus nende õigused on vastuolulised. Selliseid olukordi on kindlasti vaja vältida. Et neid inimesi koheldaks õiglaselt, tuleks anda neile õigused ja kohustused, mis on samaväärsed ELi riikide kodanike õiguste ja kohustustega, niivõrd kui see on võimalik. See samaväärsus on igati põhjendatud ja õigussüsteemide kooskõlastamist võib vaadelda õigluse küsimusena, eriti sotsiaaltoetuste vallas.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Resolutsiooni eesmärk on tagada, et kolmandate riikide kodanike jaoks, kes seaduslikult elavad liikmesriigi territooriumil ja on vähemalt kahte liikmesriiki hõlmavas piiriüleses olukorras, kehtiksid samad sotsiaalkindlustusõiguste kooskõlastamise eeskirjad kui Euroopa kodanikele vastavalt

läbivaadatud eeskirjadele määruses (EÜ) nr 883/2004 ja selle rakendusmääruses (määrus (EÜ) nr 987/2009).

Kui komisjoni ettepanek esitati, siis konsulteeriti Euroopa Parlamendiga, kes võttis vastu kaks muudatusettepanekut, millest ühes viidati põhiõiguste hartale ja teises osutati tähelepanu kõrgetasemelisele sotsiaalkaitsele kui Euroopa Liidu eesmärgile, need mõlemad sisalduvad kehtivas määruses (EÜ) nr 859/2003. Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, et tagada uue määruse vastuvõtmine, mis kindlustab ELis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike võrdse kohtlemise sotsiaalkindlustuse vallas.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Ma olen nõus Jean Lamberti raportist tuleneva mõttega, et kolmandate riikide kodanikele ja nende pereliikmetele, kes elavad seaduslikult Euroopa Liidus, peavad sotsiaalkindlustuse valdkonnas olema tagatud Euroopa kodanikega võrreldes samad õigused ja hüved. Selle hääletusega teeb Euroopa Parlament lõpu vastuvõetamatule diskrimineerimisele. Ma olen siiski pettunud, et mõned riigid, näiteks Taani ja Ühendkuningriik, ei osale neis kooskõlastamiskavades, mis puudutavad kolmandate riikide kodanikke. Kuidas õnnestub Euroopa Liidul kehtestada kolmandate riikide kodanike suhtes lihtsustatud ja ühtlustatud menetlused, kui mõned liikmesriigid eelistavad selle ühise edasiliikumisega mitte kaasa tulla? Tuleb tunnistada, et valitseb tõeline „à la carte Euroopa” tekkimise oht, kuid arvestades mõnede liikmesriikide tõrksust, mille juured on nende rahvuslikus identiteedis, peame tegutsema.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Määruse eelnõuga soovitakse tagada, et kolmandate riikide kodanike jaoks, kes seaduslikult elavad ELis ja on vähemalt kahte liikmesriiki hõlmavas piiriüleses olukorras, kehtiksid samad sotsiaalkindlustusõiguste kooskõlastamise eeskirjad kui Euroopa kodanikele eelnimetatud määruste kohaselt. Selle õigusakti vastuvõtmine aitab olulisel määral kaasa kolmandate riikide kodanike võrdse kohtlemise tagamisele kogu ELi territooriumil. Need inimesed osutuvad meie territooriumil sageli diskrimineerimise ohvriks; selle õigusaktiga võimaldatakse kolmandate riikide kodanikele ELi piires liikumisel sotsiaalkindlustusõiguste mõttes samad tagatised, mis on ette nähtud ELi kodanikele.

Krzysztof Lisek (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Lugupeetud kolleegid, tänane positiivne tulemus Lääne-Balkani riikidele kehtestatud viisanõude kaotamise hääletamisel Euroopa Parlamendis teeb mulle suurt rõõmu. Pärast seda, kui 2009. aasta detsembris kaotati viisanõue Serbia, Montenegro ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi kodanike puhul, on pikisilmi oodatud vastavaid otsuseid Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania kohta. Euroopa Liidu avamine uutele Balkani riikidele toob enesega kaasa palju positiivseid tulemusi kõigi osapoolte jaoks. Esiteks parandatakse sellega enneolematult tavakodanike olukorda, kes saavad nüüd ise Euroopa Liitu enda jaoks avastada ja kõigis liikmesriikides vabalt reisida. Teiseks tehakse sellega järjekordne väga tähtis samm teel eesmärgi poole, milleks on piirkonnas olukorra stabiliseerimine ning positiivse kliima loomine, mis võimaldab viia ellu edasisi reforme ning lõimida tulevikus kõik Balkani riigid Euroopa Liitu. Kuid me peaksime langetama vastava otsuse ka Kosovo kodanikele kehtestatud viisanõude suhtes. Selle riigi elanikud ei peaks jääma ainsaks täielikult isoleeritud rahvaks Balkanil ja kogu Euroopas vaba reisimisega seotud privileege tuleks laiendada ka neile. Ma olen väga rahul Euroopa Parlamendi algatusega kaotada Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania suhtes kehtestatud viisanõue. Sellega tehakse järjekordne samm Balkani riikide lõimimiseks Euroopasse ja see otsus saab minu tugeva toetuse.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) See tekst tagab kolmandate riikide kodanikele sotsiaalse kaitse kogu Euroopa Liidus. Selles mõttes on tegemist edusammuga. Samas on kahetsusväärne, et täielikult eiratakse ebaseaduslike sisserändajate olukorda. Ka ebaseaduslikult ELis elavatel inimestel on õigus kaitsele. Euroopas, nagu ka mujal, peaks olema keelatud kuulutada, et mõni inimene – kes ta ka ei oleks – kaitset ei saa.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ükski kolmanda riigi kodanik, kes elab ELi territooriumil seaduslikult, ei peaks kogema mingit diskrimineerimist. Kolmandate riikide kodanikel peab vajaduse korral olema ka juurdepääs sotsiaalkindlustusele ilma liikmesriikide eri õigussüsteemide vastuoludeta. Seetõttu on väga oluline see direktiiv vastu võtta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (PT) Resolutsiooni eesmärk on tagada, et kolmandate riikide kodanike jaoks, kes seaduslikult elavad ELis ja on vähemalt kahte liikmesriiki hõlmavas piiriüleses olukorras, kehtiksid samad sotsiaalkindlustusõiguste kooskõlastamise eeskirjad kui Euroopa kodanikele vastavalt läbivaadatud eeskirjadele määruses (EÜ) nr 883/2004 ja selle rakendusmääruses (määrus (EÜ) nr 987/2009). Kui komisjoni ettepanek esitati, siis konsulteeriti Euroopa Parlamendiga, kes võttis vastu kaks muudatusettepanekut, millest ühes viidati põhiõiguste hartale ja teises osutati tähelepanu kõrgetasemelisele sotsiaalkaitsele kui Euroopa Liidu eesmärgile, need mõlemad sisalduvad kehtivas määruses nr 859/2003. Mõlemad muudatusettepanekud võeti nõukogu 26. juuli 2010. aasta esimese lugemise seisukohta põhjendustena 4 ja 7. Nõukogu on teinud mõned muudatusettepanekud: lisatud on ettepaneku õigusliku aluse artikli 79 lõike 2 punkti b alusel mõned põhjendused, mis käsitlevad teatud liikmesriikide osalust (põhjendused 17, 18, 19). Kahjuks ei osale Taani kolmandate riikide kodanike suhtes kohaldatavate eeskirjade kooskõlastamises. Iirimaa on otsustanud osaleda. Ühendkuningriik on otsustanud mitte osaleda ning toimib seega jätkuvalt kehtivate eeskirjade alusel.

– Raport: Inés Ayala Sender (A7-0254/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma toetan Lazaros Stavrou Lazarou nimetamist Euroopa Kontrollikoja liikmeks. Tal on väljapaistvad oskused avaliku halduse, rahvusvahelise maksuprogrammi ja majandusteaduse valdkonnas ning suur kogemus riigi rahanduse järelevalve, seire ja auditeerimise ning pettuste tõkestamise alal nii oma kodumaal kui ka Euroopa tasandil. Tuginedes Lazaros Stavrou Lazarou kuulamisele ja sellele, kuidas ta on seni oma ülesandeid täitnud, tahaksin rõhutada, et ta peab väga oluliseks infotehnoloogiliste süsteemide rakendamist ja teenuste automatiseerimist, aga ka menetluste detsentraliseerimist, et muuta avalik teave ja asutused tõhusamaks, läbipaistvamaks ja usaldusväärsemaks.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kuigi hääletus oli salajane, võin ma kinnitada, et kuna Lazaros Stavrou Lazarou vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõikes 1 sätestatud tingimustele, olime positiivsel seisukohal tema kontrollikoja liikmeks nimetamise suhtes.

– Raport: Inés Ayala Sender (A7-0255/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Gijs M. de Vriesi nimetamine kontrollikoja liikmeks annab sellele asutusele kindlasti lisaväärtust, muu hulgas seoses institutsioonidevahelise koostööga Euroopa Liidus ja liikmesriikide järelevalveasutuste ressursside hindamisega. Seoses Gijs M. de Vriesi kogemusega, mis on saadud tööst Hollandi Audiitorkojas, Hollandi valitsuses ja Euroopa Parlamendis, tõstaksin ma esile tema pühendumise riigihangete seaduslikkuse kontrollimisele ning tema otsusekindluse pettuste

ja korrupsiooniga võitlemisel, aga ka garantiid kontrollikoja otsustusprotsessides osalemiseks vajaliku vastutustundlikkuse, sõltumatuse ja pädevuse kohta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kuigi hääletus oli salajane, võin ma kinnitada, et kuna Gijs M. de Vries vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõikes 1 sätestatud tingimustele, olime positiivsel seisukohal tema kontrollikoja liikmeks nimetamise suhtes.

– Raportid: Inés Ayala Sender (A7-0254/2010) ja (A7-0255/2010)

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Kontrollikoda on asutus, mis kontrollib Euroopa Liidu tulusid ja kulusid, et veenduda nende seaduslikkuses, ning kontrollib vastavust usaldusväärse finantsjuhtimise nõuetele, tegutsedes täiesti sõltumatult. Seetõttu tuleb kontrollikoja koosseisu kuuluvate inimeste ametissenimetamisel lähtuda võimete ja sõltumatuse kriteeriumidest.

Nõukogu algatusel on esitatud Euroopa Kontrollikoja liikmekandidaate mitmest ELi liikmesriigist. Nad kõik esitasid oma elulookirjelduse ja vastasid kirjalikule küsimustikule ning neid kuulati eelarvekontrollikomisjonis. Enamik neist esitas piisavalt häid argumente, õigustamaks nende nimetamist Euroopa Kontrollikoja liikmeks, kus nad täidavad oma ülesandeid oskuslikult ja sõltumatult.

– Raport: Barbara Matera (A7-0259/2010)

George Becali (NI), *kirjalikult.* – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt. Usun nagu raportööri, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond peab toetama töötajaid, kes on koondatud seoses struktuurimuutustega maailmakaubanduses. Asjaolu, et eelarvepädev asutus on 2010. aastal heaks kiitnud juba kaheksa ettepanekut fondi kasutuselevõtmiseks, osutab menetluste paindlikkusele ning näitab, et meil on õnnestunud leida täiendavad vahendid ja et me eraldame neid liikmesriikidele küllalt kiiresti. Mul on hea meel ka selle üle, et komisjon on leidnud maksete assigneeringute alternatiivse allika Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *kirjalikult.* – (ES) Ma toetan seda algatust, mille eesmärk on aidata Galicia 82 ettevõttest koondatud inimestel tööturule naasta. See ei asenda mingil juhul ettevõtete vastutust, mis tuleneb riigi õigusaktidest ja kollektiivlepingutest.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 703 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 14 (rõivatootmine) alla kuulavas 82 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Hispaanias Galicias, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekutega. Ma olen päri, et vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetab koondatud töötajate tööturule naasmist. Ma rõhutan ka, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 702 inimese koondamine 82 tekstiiliettevõttest õigustab Hispaania ametiasutuste taotlust Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks. Aina suurem hulk koondatud Galicia tekstiili- ja rõivatööstuses tugevdab arusaama, et kõigis Euroopa piirkondades on tekstiili- ja rõivatööstus samalaadses kehvast olukorras (muu hulgas ka minu kodumaal, kus see sektor sattus eriti suure löögi

alla) tulenevalt rahvusvahelisest konkurentsist, mida osutavad eelkõige arenguriigid, kus tootmiskulud on väiksemad. Praegune ülemaailmne kriis on seda olukorda veelgi teravdanud. Loodan, et koondatud töötajatel on peagi võimalik tööellu naasta.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades praeguse ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju tööturule, tahaksin rõhutada Euroopa Globaliseerumisega Kohanemise Fondi nõuetekohase rakendamise tähtsust. Kahjuks kasutatakse seda fondi väga vähe: tänavu aastaks ette nähtud 500 miljonist eurost on koondatud töötajate abistamise kavade rahastamiseks taotletud vaid 11%. Arvestades suurt tööpuudust, on selline olukord murettekitav ja arusaamatu.

Ma tõstaksin esile ka asjaolu, et pärast korduvaid hoiatusi ja raporteid on leitud maksete assigneeringute alternatiivne allikas Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel. Pidades silmas praeguse kriisi mõju, mis annab eriti teravalt tunda tekstiilisektoris, tahaksin rõhutada Galicia tekstiilisektori 82 ettevõttest koondatud 703 töötaja toetuseks 1 844 700 euro eraldamise kava tähtsust. Hispaania valitsuse algatuse taustal pean kahetsusväärseks, et Portugali valitsus ei ole selliselt sekkunud Galiciaga piirnevates Braga ja Viana do Castelo piirkondades toimuvasse, kus mitme ettevõtte äritegevuse lõppemise tõttu valitseb suur tööpuudus.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Solidaarsusfondi kasutuselevõtmiseks on esitatud kolm järjekordset taotlust ja igatüüpi põhjuseks on järjekordse vabriku sulgemine Euroopas, sealhulgas Galicia tekstiilivabriku sulgemine Hispaanias. Kokku on sadu töötajaid koondatud. Tasub veel kord meenutada, et ka Portugalis valitseb selles sektoris tõsine kriis, mille põhjuseks on maailmakaubanduse erakordselt intensiivne liberaliseerimine, kusjuures sektori kaitseks ei ole võetud mingeid vajalikke meetmeid. Nüüd, mil on tehtud otsus Aasia tekstiilitoodete suhtes liberaliseerimismeetmete tugevdamise kohta, võib olukord muutuda veelgi hullemaks. See otsus langetati Pakistanile humanitaarabi andmise ettekäändel, samal ajal kui tegelikult teenib see Euroopa Liidu peamiste importijate huve. Iga uus taotlus kõnealuse fondi kasutuselevõtmiseks kinnitab, et kiiresti on vaja võtta kasutusele meie soovitatud meetmed, mis on suunatud tulemuslikule võitlusele tööpuuduse vastu ning seisnevad majandustegevuse hoogustamises, tagatisteta töökohtade kaotamises ja töötaja vähendamises töötasu kärpimata. Need meetmed hõlmavad ka võitlust ettevõtete ümberpaiknemise vastu ja eeldavad kokkuvõttes täielikku loobumist neoliberaalsest poliitikast, millel on ELi liikmesriikides ilmselgelt katastroofilised majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed.

Estelle Grelier (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Ma hääletasin Barbara Matera raporti poolt, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Hispaania rõivatööstuse töötajate toetuseks. Nagu ma ütlesin septembris arutelul, mille käigus käsitleti fondi tulevikku pärast 2013. aastat, olen ma pettunud, et kõnealune fond, mis loodi majanduslanguse või üleilmastumise tõttu koondatud töötajate toetuseks, ei ole praegu Euroopa Liidu eelarvest rahaliselt tagatud. Ma tõepoolest ei usu, et teiste Euroopa programmide raha kasutamine Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamiseks oleks pikemas perspektiivis toimiv lahendus. Kui eelarvekomisjon hääletas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu Barbara Matera raportis mainitud Hispaania töötajate toetuseks, osutasime mina ja Belgia sotsialistid parlamendiliige Frédéric Daerden seetõttu vajadusele määrata selle fondi rahastamiseks edaspidi eraldi eelarverida. Siin on kaalul Euroopa Liidu usaldusväärsus majandusliku ebastabiilsuse tõttu kannatavate kodanike toetamisel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Mõeldes puutumatult pühale üleilmastumisele ohvriks toodud Hispaania tekstiilitööstuse töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, võiks ju hääletada selle näruse summa eraldamise vastu, mida Euroopa eliit neile pakub. See väike summa võib nende raskusi leevendada, kuid see ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab tekstiilitootmise ümberpaiknemist. Sellega antakse heakskiit niisuguste sotsiaalselt vastutustundetute miljardäride nagu Manuel Jove kasumiihale. Euroametnikele kuningriigis on puhta südametunnistuse hinnaks vaid kollektiivsus.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üks näide. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutamiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid mitmesugustes teistes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sageli on sellel kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. Teised ELi riigid on seda fondi minevikus juba kasutanud; seega peaksime nüüd võimaldama abi Galicia piirkonna rõivatööstuse 82 ettevõttest koondatud 703 töötaja toetuseks. Seetõttu hääletasin ma vastavalt.

Miroslav Mikolášik (PPE), *kirjalikult.* – (SK) Mul on hea meel kõnealustes kannatanud piirkondades Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise üle ja ma olen sellega täiesti nõus. Ma leian nimelt, et kogu protsess – alates taotluste koostamisest ja menetlemisest kuni eelarvepädeva asutuse lõpliku otsuse langetamiseni – on seni olnud üsna kohmakas ja keeruline. Selline on olnud mitme riigi kogemus.

Näiteks 2009. aastal moodustasid fondist taotletud toetussummad keskmiselt 5 552 700 eurot ja 13 liikmesriigi esitatud 30 taotlust puudutasid 17 majandusharu. Samas kiitis eelarvepädev asutus eelmisel aastal heaks 10 taotlust kogusummas 52 349 000 eurot, mis moodustab vaid 10,5% iga-aastasest maksimumsummast, mida sellest fondist võib eraldada.

Peamisteks põhjusteks on kogemuste puudumine selle fondi kasutamisel ja pikk rahalise ebakindluse periood, mil oodatakse eelarvepädeva asutuse otsust.

Usun, et hindamise ja otsuste tegemise lihtsustatud kord, mis kehtestati 2009. aasta lõpul, lihtsustab ja kiirendab fondist toetuse saamiseks taotluste esitamist ning seeläbi antakse tõhusat abi töötajatele, kes on maailmakaubanduse struktuuris toimunud muutuste tõttu kaotanud töö.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Selle juhtumi kohta võib öelda sama, mida eelnevalt käsitletud Taani juhtumi puhul. Töötajad, kes on koondatud, ilma et neil selles mingit süüd oleks, või Ameerika Ühendkuningriikide ja Ühendkuningriigi spekulantide vallandatud finants- ja majanduskriisi tõttu, vajavad kiiret abi. Hispaania esitas 5. veebruaril 2010 taotluse, et saada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist rahalist toetust seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 14 (rõivatootmine) alla kuuluvast 82 ettevõttest, mis tegutsevad Hispaania NUTS II piirkonnas (Galicia (ES11)). Hispaania esitas täiendavaid andmeid taotluse kohta 11. mail 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Komisjon teeb ettepaneku võtta kasutusele 1 844 700 euro suurune summa. Niisiis tuleks kasutusele

võtta Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendid, et rahuldada Hispaania taotlus. Seetõttu hääletasin ma kolleeg Matera raporti poolt.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *kirjalikult*. – (ET) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Täna sel järjekordsel Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise hääletasin nii selle kui ka kahe järgmise raporti poolt. Leian, et Euroopa Liit peab toetama ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel töötuks jäänud inimesi. Täna sed raportid näitasid, et abi vajavad kõik nii majanduslikes raskustes Hispaania kui ka Euroopa üks rikkamaid heaoluriike Taani. Samas pean kahjuks kurvastusega tõdema, et siiani ei ole meil olnud võimalust hääletada sarnase raporti poolt, mis puudutaks Eestit. Loodan, et meie valitsus õpib teiste liikmesmaade tegevusest ning otsustab ka meie töötuid toetada.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Hispaania esitas 2010. aasta veebruaris abitaotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmiseks seoses koondamisega Galicia piirkonna rõivatööstuse 82 ettevõttes. Ma hääletasin koondatute abistamiseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt. Kaubanduse dereguleerimine tekstiili- ja rõivatööstuses on kutsunud esile kaugeleulatuvad muutused maailmakaubanduses, kusjuures lõpptulemuseks on üldine suundumus viia tootmine ELi liikmesriikidest riikidesse, kus tootmiskulud on väiksemad, näiteks Hiinasse ja Marokosse. Lisaks on majanduskriisi tõttu tekstiilitööstuses läinud pankrotti suur hulk ettevõtteid, mille tulemuseks on olnud suur koondamislaine. Aastatel 2007–2009 koondati Galicia piirkonnas 32 700 inimest, sh tekstiilitööstuses 4414 inimest, kusjuures naised moodustavad koondatutest 80%. Ma leian, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite eraldamise korda tuleb lihtsustada, et juurdepääs fondile oleks hõlbustatud ettevõtete jaoks, keda mõjutavad finants- ja majanduskriis ning muutused maailmakaubanduses. Ma pean rõhutama selle fondi tähtsat rolli koondatud töötajate toetamisel tööturule naasmisel.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult*. – (LT) Lugupeetud kolleegid! Leedu, nagu Hispaania ja Taanigi, on teadlik sellest, kui palju head on võimalik Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kaudu korda saata. Leedu sai sellest fondist abi kokku 2,9 miljoni euro ulatuses, mis oli mõeldud kriisi tõttu rängalt kannatanud ehitus- ja kodukaupade tootmise sektori töötajatele. Kuid see fond peab oma kasulikkust veel tõestama. Kiire vastumeetmena loodud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tegevus on bürokraatia tõttu aeglustunud ja muutunud keeruliseks. Peamiseks probleemid on seotud fondi kasutuselevõtmisega. Taotluste heakskiitmiseks kulub keskmiselt 294 päeva. Nagu ka Financial Times sel nädalal kirjutas, ootab kogu Euroopas üle 37 000 töötaja fondist ikka veel abi. Praeguseks on välja makstud vaid 140 miljonit eurot fondi kogu kasutatavast summast (2 miljardit eurot). Lisaks jaotatakse fondist raha ebaühtlaselt. Vaid 6% maksetest eraldatakse riikidele, kus sisemajanduse kogutoodang on ELi keskmisest väiksem. Ebakindluse vältimiseks peab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond olema paindlikum. Paljud liikmesriigid, sealhulgas Leedu, on abikõlblikud teiste fondide puhul, kus nõutav kaasrahastamine ja bürokraatia on väiksem.

– Raport: Barbara Matera (A7-0258/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Arvestades, et Taani on taotlenud abi seoses 1443 inimese koondamisega NACE Revision 2 osade 27 ja 28 alla kuulavas Taani kontserni Danfoss Group kolmes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Lõuna-Taanis, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, kuna olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekutega. Ma olen nõus, et

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Täiendav toetus koondatud töötajatele on osutunud vajalikuks ka riigis, mille puhul ei kujutataks eriti ettegi, et teda sellised raskused mõjutavad: Taanit peetakse enamiku teiste ELi liikmesriikidega võrreldes üldiselt enam suuteliseks ülemaailmsel turul konkureerima. Sellegipoolest tunnetatakse nüüd ka Taanis üleilmastumise tagajärgi, mis mõjutavad sektoreid, mille puhul võinuks arvata, et need on konkurentsi suhtes immuunsemad, näiteks elektrikaupade, masinate ja seadmete tootmise sektor. See murettekitav asjaolu sunnib meid mõistma praeguse majanduskriisi tõsidust ning vajadust leida üha tõhusamaid ja loomingulisemaid viise Euroopa konkurentsivõime suurendamiseks, aidates samas koondatud töötajatel tööhõivesse naasta. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on üks selliseid mehhanisme.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma rõhutaksin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist rahastatava toetuskava võimalikku panust koondatud töötajate tööhõivesse tagasitoomisse ja nende sotsiaalsesse rehabiliteerimisse sellise erakordselt traagilise juhtumi korral nagu Danfoss Groupi kolme ettevõtte tegevuse lõpetamine. Kõik need ettevõtted asusid Lõuna-Taanis ja pankrotistusid 2009. aastal kolme kuu jooksul, jättes masinate ja elektroonikaseadmete tootmise sektoris tööta 1443 inimest. Praegune kriis on just seda sektorit eriti rängalt mõjutanud.

Tahaksin veel kord esile tuua asjaolu, et Euroopas valitseva suure tööpuuduse taustal on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi paraku väga kokkuhoidlikult kasutatud. Tänavu aastaks fondi kaudu rahastamiseks ette nähtud 500 miljonist eurost on otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajate abistamise kavade rahastamiseks taotletud vaid 11%. Samas toonitan, et pärast korduvaid hoiatusi ja raporteid on leitud maksete assigneeringute alternatiivne allikas Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel.

Estelle Grelier (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Barbara Matera raporti poolt, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Taani Danfoss Groupi töötajate toetuseks. Nagu ma ütlesin septembris arutelul, mille käigus käsitleti fondi tulevikku pärast 2013. aastat, olen ma pettunud, et kõnealune fond, mis loodi majanduslanguse või üleilmastumise tõttu koondatud töötajate toetuseks, ei ole praegu Euroopa Liidu eelarvest rahaliselt tagatud. Ma tõepoolest ei usu, et teiste Euroopa programmide raha kasutamine Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamiseks oleks pikemas perspektiivis toimiv lahendus. Kui eelarvekomisjon hääletas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu Barbara Matera raportis mainitud Taani töötajate toetuseks, osutasime mina ja Belgia sotsialistid parlamendiliige Frédéric Daerden seetõttu vajadusele määrata selle fondi rahastamiseks edaspidi eraldi eelarverida. Kaalul on Euroopa Liidu usaldusväärsus majandusliku ebastabiilsuse tõttu kannatavate kodanike toetamisel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Mõeldes Taani töötajatele, kes on langenud üleilmastumise ohvriks, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle näruse summa eraldamise vastu, mida Euroopa eliit vastumeelselt neile pakub. See väike summa võib nende raskusi leevendada, kuid see ei muuda

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem põlastusväärseks. Selle summa eraldamisega antakse heakskiit ettevõtete ümberpaiknemisele kasumi suurendamise nimel, nagu on teinud Danfoss Group.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üheks näiteks. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevusega mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid mitmesugustes teistes riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sageli on sellel kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on langenud ettevõtete ümberpaiknemise ohvriks. See abi on väga oluline tulevikus uute töökohtade leidmise soodustamisel. Teised ELi riigid on seda fondi minevikus juba kasutanud; seega peaksime nüüd võimaldama abi 1443 töötajale, kes koondati NACE Revision 2 osade 27 ja 28 alla kuuluvast Taani kontserni Danfoss Group kolmes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Lõuna-Taanis. Seetõttu hääletasin ma vastavalt.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa Liidus on kehtestatud õigusnormid ja eelarvevahendid täiendava abi andmiseks töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning selleks, et aidata neil uuesti tööturule integreeruda. Samuti on võimalik abi anda töötajatele, kes on koondatud ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel. Ma leian, et see on ääretult tähtis.

Taani on esitanud taotluse 8 893 336 euro suuruse kogusumma kasutuselevõtuks. Taotlus on seotud 1443 inimese (toetus on mõeldud 1010-le neist) koondamisega neljakuulise vaatlusperioodi jooksul 1. märtsist 2009 kuni 30. juunini 2009 NACE Revision 2 osade 27 ja 28 (elektriseadmete tootmine, mujal liigitamata masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvast Taani kontserni Danfoss Group kolmes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Lõuna-Taanis. Ma hääletasin kavandatud meetmete poolt, tagamaks, et toetus jõuaks kiiresti kannatanud töötajateni, ja pidades silmas Euroopa solidaarsust liikmesriikide vahel.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjalikult. – (DA) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kaudu eraldatav raha läheb kollektiivsete koondamiste tõttu töö kaotanud töötajatele. Samas leian, et selle fondi tegevuses on mitmeid probleeme. Näiteks läheb kõige suurem osa sellest fondist makstavast rahast ELi kõige rikkamatele liikmesriikidele. Minu poolthäält ei tohiks tõlgendada toetusena ELi toetustekarussellile. Minu arvates on tegemist raha raiskamisega, kui Taani saadab raha ELile, ent pärast bürokraatlikus süsteemis ringlemist saadetakse seesama raha Taanile tagasi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin Taani Danfoss Groupi toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, sest minu arvates on selle fondi kasutamine praeguse majanduskriisi ajal hädavajalik. 8. septembril 2009 esitas Taani taotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kaudu finantsabi eraldamiseks seoses Danfoss Groupiga, kus koondati 1443 töötajat. Majandus- ja finantskriis on toonud kaasa mehaaniliste ja elektrooniliste seadmete nõudluse järsu vähenemise. ELi masinate ja seadmete tootmise sektoris muutusid tendentsid oluliselt 2008. aasta neljandas kvartalis nii Taanis kui ka Saksamaal, kus tootmine vähenes enam kui 25% võrra. Danfossi mehaaniliste ja elektroonikaseadmete müük vähenes 2008. aastal Euroopas kuni 52%, Ameerika Ühendriikides 48% ja Aasia-Vaikse ookeani piirkonnas 23%. Tulenevalt

konkurentsist, mida osutavad selles sektoris tegutsevad Aasia ettevõtted, kelle palgakulud on tunduvalt väiksemad kui Euroopa Liidus, on Danfoss Group viinud järk-järgult oma tootmise Taanist kolmandatesse riikidesse. Sellel on olnud tõsine mõju tööturule. Kutsun komisjoni üles töötama välja kaugelevaatavat keskkonnahoidlikku tööstuspoliitikat, mis suudaks tagada ELi konkurentsivõime maailmas ja säilitada ELis töökohad.

– Raport: Barbara Matera (A7-0257/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuna Taani on taotlenud abi seoses 198 inimese koondamisega elektroonika- ja mehaanikasektori ettevõttes Linak, mis tegutseb Lõuna-Taanis, NUTS II piirkonnas, hääletasin ma selle resolutsiooni poolt, sest olen nõus komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi vastavate muudatusettepanekutega. Ma olen päri ka sellega, et komisjoni ettepaneku seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Üleilmastumise tagajärjed on tabanud järjekordset Taani elektromehaanikaettevõtet, Linakit. Kõige rohkem kannatavad seetõttu väheste oskustega töötajad majandussurutisest niigi mõjutatud piirkonnas, mis annab poliitiliste otsuste tegijatele erilist põhjust muretsemiseks. Käesoleval juhul ja muudelgi juhtudel tekitavad vanemaealised töötajad lisamuret ja nad peavad saama toetust spetsiaalselt neile suunatud meetmete kaudu.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvestades praeguse majandus- ja finantskriisi mõju tööturule, hääletasin ma selle poolt, et vabastada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 1 213 508 eurot selleks, et toetada Lõuna-Taani elektroonikaseadmete tootja Linak A/Si koondatud 198 inimese naasmist tööturule. Kordan oma hoiatust, et kõnealust fondi kasutatakse hoolimata Euroopa suurest tööpuudusest äärmiselt harva. Samuti kordan, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondil peavad olema oma vahendid ja seega ka oma eelarverida.

Estelle Grelrier (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Barbara Matera raporti poolt, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Taani Linak A/Si töötajate toetuseks. Nagu ma ütlesin septembri arutelul, mille käigus käsitleti fondi tulevikku pärast 2013. aastat, olen ma pettunud, et kõnealune fond, mis loodi majanduslanguse või üleilmastumise tõttu koondatud töötajate toetuseks, ei ole praegu Euroopa Liidu eelarvest rahaliselt tagatud. Ma tõepoolest ei usu, et teiste Euroopa süsteemide rahaliste vahendite kasutamine Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamiseks oleks pikemas perspektiivis toimiv lahendus. Kui eelarvekomisjon hääletas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu Barbara Matera raportis mainitud Taani töötajate toetuseks, osutasime mina ja Belgia sotsialistid parlamendiliige Frédéric Daerden seetõttu vajadusele määrata selle fondi rahastamiseks edaspidi eraldi eelarverida. Siin on kaalul Euroopa Liidu usaldusväärsus majandusliku ebastabiilsuse tõttu kannatavate kodanike toetamisel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Mõeldes üleilmastumise altaril ohverdatud Linaki kontserni Taani töötajatele, jään ma hääletamisel erapooletuks. Olukorras, kuhu nad on paisatud Euroopa Liidu toetatava neoliberaalse poliitika tulemusena, tundub olevat õigustatud hääletada selle haletsusväärse summa eraldamise vastu. Samas võib see väike summa nende raskusi leevendada.

See ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimise loogikat vähem talumatuks. See toetab põhimõtteid, millest lähtudes selline juhtiv rahvusvaheline ettevõte nagu Linak viib oma tegevuse mujale, et suurendada oma kasumit, omamata niigi palju sündsust, et avaldada selle suurus.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit on ala, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on selle üks osa. See toetus on töötute ja üleilmastumise tagajärjel toimunud ümberpaigutumiste ohvrite abistamiseks väga oluline. Ettevõtteid, kes viivad oma tegevuse mujale, kasutades ära väiksemaid tööjõukulusid teistes riikides, nimelt Hiinas ja Indias, on aina rohkem ja sellel on kahjulik mõju riikidele, kus austatakse töötajate õigusi.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on abistada ettevõtete ümberpaigutumiste ohvriks langenud töötajaid ja see fond etendab olulist rolli uute töökohtade leidmisel. Teised ELi riigid on seda fondi minevikus juba kasutanud; seega tuleks nüüd fondi kaudu anda abi seoses 198 inimese koondamisega elektromehaanikasektori ettevõttes Linak, mis tegutseb Lõuna-Taanis, NUTS II piirkonnas. Seetõttu hääletasin ma vastavalt.

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjalikult. – (SK) Mul on hea meel kõnealustes kannatanud piirkondades Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamise üle ja ma olen sellega täiesti nõus. Ma leian nimelt, et kogu protsess – alates taotluste koostamisest ja menetlemisest kuni eelarvepädeva asutuse lõpliku otsuse langetamiseni – on seni olnud üsna kohmakas ja keeruline. Selline on olnud mitme riigi kogemus. Näiteks 2009. aastal moodustasid fondist taotletud toetussummad keskmiselt 5 552 700 eurot ja 13 liikmesriigi esitatud 30 taotlust puudutasid 17 majandusharu. Samas kiitis eelarvepädev asutus eelmisel aastal heaks 10 taotlust kogusummas 52 349 000 eurot, mis moodustab vaid 10,5% iga-aastasest maksimumsummast, mida sellest fondist võib eraldada. Peamised põhjused on kogemuste puudumine selle fondi kasutamisel ja pikk rahalise ebakindluse periood, mil oodatakse eelarvepädeva asutuse otsust. Usun, et hindamise ja otsuste tegemise lihtsustatud kord, mis kehtestati 2009. aasta lõpul, lihtsustab ja kiirendab fondist toetuse saamiseks taotluste esitamist ning seeläbi antakse tõhusat abi töötajatele, kes on maailmakaubanduse struktuuris toimunud muutuste tõttu kaotanud töö.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjalikult. – (DA) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kaudu eraldatav raha läheb kollektiivsete koondamiste tõttu töö kaotanud töötajatele. Samas leian, et selle fondi tegevuses on mitmeid probleeme. Näiteks läheb kõige suurem osa sellest fondist makstavast rahast ELi kõige rikkamatele liikmesriikidele. Minu poolthäält ei tohiks tõlgendada toetusena ELi toetustekarussellile. Minu arvates on tegemist raha raiskamisega, kui Taani saadab raha ELile, ent pärast bürokraatlikus süsteemis ringlemist saadetakse seesama raha Taanile tagasi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin resolutsiooni poolt, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta, et toetada inimesi, kes koondati pereettevõttes Linak A/S, mis asub Taanis Sønderborgis. Taani esitas 8. septembril 2009 taotluse rahalise abi saamiseks summas 1 213 508 eurot (65% kogu vajaminevast eelarvest), et toetada Linak A/Sis koondatud 139 töötajat. Need koondamised langesid kokku teise suure koondamislainega Danfoss Groupis Sønderborgis, mis asub Lõuna-Taanis. Ma leian, et liikmesriigid on kohustatud toetama iga koondatud töötaja töölenaasmist. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond annab liikmesriikidele võimaluse toetada

töötajaid, keda on mõjutanud ülemaailmne finants- ja majanduskriis ning suured muutused maailmakaubanduses. Rumeenias kaotas 2008. aasta märtsist 2010. aasta märtsini töö 381 296 inimest, sh 13 667 inimest ainuüksi Galați maakonnas. Ma arvan, et ka teised liikmesriigid, kes pole Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist veel taotlenud, sealhulgas Rumeenia, peaksid uurima ja järgima nende liikmesriikide eeskju, kes on kasutanud fondi majandus- ja finantskriisi tõttu koondatud töötajate toetamiseks.

– Raportid: Barbara Matera (A7-0259/2010) ja (A7-0258/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma olen rahul täiskogu istungil toimunud hääletusega Hispaania ja Taani kodanike toetuseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise küsimuses. Selle 2006. aastal asutatud Euroopa fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on restruktureerimise tulemusena koondatud. 2009. aastal muudeti eeskirju, et oleks võimalik paremini kasutada fondile määratud, ent seni kasutamata assigneeringuid. Kohustus üle 1 500 Hispaania ja Taani töötajat selle fondi kaudu aidata on seega väga hea uudis. Praeguse majanduslanguse ajal tasub rõhutada selle fondi olulisust ja asjakohasust. Kuigi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on loodud ajutiselt, tuleks seda siiski säilitada vähemalt nii kaua, kuni fondi kasulikkus on ilmne.

– Raportid: Barbara Matera (A7-0259/2010), (A7-0258/2010) ja (A7-0257/2010)

David Casa (PPE), kirjalikult. – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on ELis väga oluline fond, mille rakendusala on laiendatud, et anda toetust ka kriisi tagajärjel koondatud töötajale. On hädavajalik, et fondi vahendid tehtaks otstarbekal ja tõhusal moel kättesaadavaks inimestele, kes neid tööpoolest vajavad. Seetõttu olen ma raportööri nõus ja hääletasin nende raportite poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Selle olulise hääletusega palub Euroopa Parlament asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks. Euroopa Parlament tuleb meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks, et anda individuaalset ühekordset ja ajaliselt piiratud toetust eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud. Ka rõhutab Euroopa Parlament seda, milline võib olla Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi roll koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimisel. Lisaks rõhutatakse, et vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetab koondatud töötajate tööturule naasmist. Samas korraldatakse, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) Barbara Matera kolm raportit, mida me täna hääletame, käsitlevad 82 tekstiiliettevõtte toetamist Hispaania Galicia piirkonnas ning kahe masinaehitus- ja mehhatroonikaettevõtte toetamist Lõuna-Taanis. Lubatud rahalise abiga toetatakse kokku 2344 inimest ning see aitab neil tööturule tagasi tulla.

– Raport: Veronique Mathieu (A7-0253/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin selle poolt, et mitte anda heakskiitu Euroopa Politseikolledži direktori tegevusele kolledži 2008. aasta eelarve

täitmisel, tuginedes minu sõbra ja kolleegi, eelarvekontrollikomisjoni liikme Véronique Mathieu suurepärasele raportile. Kõik raportis esitatud argumendid õigustavad seda otsust. Samas olen üllatunud, et raamatupidamise aastaaruandeid ei ole kinnitatud, ehkki Euroopa Kontrollikoda ei ole nende kohta olulisi märkusi teinud. Minu arvates on kummaline, et ehkki kolleeg Véronique Mathieu raportis, mille kiitis heaks eelarvekontrollikomisjon, tehakse ettepanek korraldada kolm hääletust (heakskiidu andmisest keeldumine, raamatupidamiskontode sulgemine ja resolutsioon), pandi täiskogu istungil tegelikult hääletusele ainult kaks küsimust: eelarve täitmine ja resolutsioon. Väga imelik ... minu meelest ei takistanud miski raamatupidamiskontode sulgemist. Tulemuseks on raamatupidamise seisukohalt veider olukord, kus 2010. aasta oktoobris ei sulgeta 2008. aasta raamatupidamiskontosid, 2009. eelarveaasta on lõppenud ja 2010. aastast on vaid paar nädalat jäänud. Kuidas sellest aru saada?

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Kõik toetasid kohe erikomisjoni soovitusel keelduda kõnealusele Euroopa Liidu institutsioonile eelarve täitmisel heakskiidu andmisest, mis tähendab, et selle „Politseiakadeemia” maine on igaveseks määritud. Tragikoomiline olukord, kus Euroopa Politseikolledž ei saa eelarve täitmisel heakskiitu teatavate pettustega seotud rahaliste toimingute tõttu, näitab meile, et korruptsioon ei tunne piire. Teisisõnu, uurimise alla on sattunud institutsioon, mis on loodud selleks, et kaitsta meid kurjategijate eest (kaudselt – politseiametnikele erialase koolituse pakkumise kaudu).

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Ma hääletasin selle raporti poolt, milles soovitatakse mitte anda heakskiitu Euroopa Politseikolledži 2008. aasta eelarve täitmisele, sest raha väärkasutamise uurimine ei ole veel lõpule viidud. Ma hääletasin raporti poolt ka seetõttu, et minugi arvates on vastuvõetamatu, et nii paljude aastate möödudes puudub Euroopa rahastataval organisatsioonil usaldusväärne ja läbipaistev finantsjuhtimine. Kolledži uus direktor võis ju esitada tegevuskava, kuid see ei ole piisav ega ka vajalikul määral üksikasjalik. Kolledži 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keeldumine edastab ka tugeva sõnumi vajaduse kohta parandada töömeetodeid, et teha lõpp mittenõuetekohasele rahahaldamisele.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades tuvastatud rikkumisi ja Euroopa Politseikolledži suutmatust oma eelarvealast ja rahalist olukorda Euroopa Parlamendile selgitada, nõustun raportööri otsusega keelduda heakskiidu andmisest Euroopa Politseikolledži direktori tegevusele kolledži 2008. aasta eelarve täitmisel.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Politseikolledžil on olnud raskusi reguleerivalt ametilt eeldatava hea juhtimistava standardite järgimisega. Alates 2006. aastast on auditites korduvalt esile toodud probleeme seoses finantsmääruse, personalieeskirjade ja raamatupidamisarvestuse süsteemi järgimisega kolledžis, samuti vajakajäämisi eelarve haldamise, inimressursside, hankemenetluste ja koolituste korraldamisega seotud kulusid reguleerivate eeskirjade järgimisel. Resolutsiooni järgi peaksid kolledži edusammud olema märgatavad alles 2014. aastal, mil kolledži mitmeaastane töökava peaks olema täielikult rakendatud. Ma ei ole nõus, et kolledžil on vaja vähemalt üheksa aastat (2006–2014), et saavutada reguleerivalt ametilt eeldatava hea juhtimistava vastuvõetav tase.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Võttes arvesse teavet Euroopa Politseikolledži tegevuse ja puuduliku finantsjuhtimise kohta, toetan ma kolleeg Mathieu ettepanekut keelduda heakskiidu andmisest kolledži direktori tegevusele kolledži 2008. aasta eelarve

täitmisel. Meid on üle ujutatud tohutul hulgal ELi ametitega, mis kohati on mõttetud, kuid Euroopa Politseikolledž on tähtis asutus kuritegevuse tõkestamise ning julgeoleku ja avaliku korra tagamise seisukohalt. 2007. aasta andmetest ilmneb, et kolledž suutis tagada endale 7,5 miljonit euro suuruse eelarve. Arvestades eriti praegust majanduslikult ja rahaliselt rasket olukorda, on kõigi kodanike huvides, et ELi ametite puhul saaks olla kindel, et nad suudavad kasutada neile eraldatud eelarveid läbipaistval ja vastutustundlikul viisil. Euroopa Parlamendi kontrolliv roll on vajalik veto panemiseks, kui juhtimisprotsessid on ebaselged nagu praegusel juhul. Seetõttu hääletan ma raportööri ettepaneku poolt.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Alates 2006. aastast ametina tegutseval Euroopa Politseikolledžil on olnud tõsiseid probleeme hea halduse miinimumnormide järgimisel, mida peavad täitma kõik ELi ametid. Kuigi ma hääletasin raporti ja 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keeldumise otsuse poolt, tuleb märkida, et see on esimene kord, kui eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlust üksiku organisatsiooni vastu kasutatakse. Samas kahtlen ma sellise heakskiidu andmise või mitteandmise mõttes ja kasulikkuses, kui seda tehakse kaks aastat pärast sündmuste toimumist ja kui – nagu praegusel juhul – juhtkond ja töötajad võivad olla vahetunud. Seega on oluline uurida, kas väga väikesed ametid suudavad olla tõhusad ja väga väikese töötajate arvuga võimalised täitma finantsmääruse haldusnõudeid.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Eelmisel nädalal hääletas rahvusvahelise kaubanduse komisjon ühehäälselt Euroopa Politseikolledži 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise edasilükkamise poolt ja kolledži raamatupidamiskontode sulgemise vastu. Võttes arvesse tõsiseid puudusi finantsmääruse ja personalieeskirjade järgimisel, hääletas ka Euroopa Parlamendi liikmete ülekaalukas enamus kolledži 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise vastu ja seega ka 2008. aasta eelarve sulgemise vastu. Tore on näha, et Euroopa Parlament on täitnud oma ülesande selles heakskiidu andmise menetluses ning selgelt väljendanud oma vastuseisu hooletule juhtimisele. Õnnitlen Véronique Mathieu'd selle raporti puhul.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kõiki Euroopa institutsioone, mis sõltuvad Euroopa Liidu eelarvest, peavad rangelt kontrollima Euroopa Kontrollikoda ja kõik auditeerimisvolitustega asutused. Kontrollimise käigus tuleb kindlaks teha, kas ühenduse raha kasutatakse nõuetekohaselt, kas need institutsioonid tegutsevad kindlaksmääratud eesmärkide järgi ja kas vahendeid raisatakse.

Teadaolevate kontrollimiste põhjal tehtud hinnangutele tuginedes võib üldiselt öelda, et asjaomased institutsioonid – mõnede harvade eranditega – kasutavad neile eraldatud raha korrektselt ja järgivad oma seatud eesmärke. Raportööri hinnangul ei saa seda aga öelda Euroopa Politseikolledži kohta, arvestades mitmesuguseid rikkumisi ja auditite käigus ilmnenu puudusi. Seetõttu hääletasin ma vastavalt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Selle hääletusega keeldub Euroopa Parlament andmast heakskiitu Euroopa Politseikolledži direktori tegevusele kolledži 2008. aasta eelarve täitmisel.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult.* – (LT) Lugupeetud kolleegid! Raportööril on õigus väljendada muret Euroopa Politseikolledži hankemenetluste läbipaistvuse puudumise üle. Loodame, et Euroopa Pettustevastase Ameti uurimine on põhjalik ja range ning aitab tuua sellesse küsimusse rohkem selgust. Kuid see küsimus on seotud palju suurema probleemiga, nimelt Euroopa politsei- ja julgeolekujõudude ausameelsuse ja professionaalsuse sagedase puudumisega. Amnesty International ja Human Rights Watch on teatanud suurel hulgal

juhtumitest kogu Euroopas, kus politsei on ületanud oma volitusi ja kasutanud ebaseaduslikke uurimismeetodeid. Enamikul juhtudel ei ole asutused uurimist korraldanud ja seaduserikkujaid karistanud rahvusvaheliste normide kohaselt; see aga suurendab karistamatuse tunnet. Sageli saavad ohvritest kergesti sihtmärgid seetõttu, et nad kuuluvad vähemuse hulka, olgu siis rahvuse või poliitiliste vaadete alusel. Tugevate politseijõudude eelduseks on tugev ja aus õigusriik ning kohtusüsteemi sõltumatus. Euroopa Politseikolledžil on üllad eesmärgid: edendada politseitöö ühtseid Euroopa norme ja piiriülest koostööd kuritegevuse vastases võitluses, kaitsta õigusriigi põhimõtteid ja tagada õigusaktide täitmine. Kõige tähtsam on nende eesmärkide saavutamine, ükskõik, millise foorumi kaudu seda tehakse.

– Raport: Tanja Fajon (A7-0256/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) See Euroopa Parlamendi resolutsioon on eriti oluline Bosniale ja Hertsegoviinale ning Albaaniale kehtestatud viisanõude kaotamise seisukohalt. Viisavabadus võimaldab teoks teha Euroopa ühe põhiõiguse – õiguse liikuda vabalt kõigis liikmesriikides. On väga tähtis teha kõik selleks, et võimalikult pea saavutada Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania kodanike jaoks viisavaba reisimine. Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania on viimaste kuude jooksul teinud märkimisväärsed edusamme. Ka on nende riikidega peetud olulisi kõnelusi. Kui need riigid saavad viisavabaduse, on noortel võimalik välismaal reisida ja õppida. Lisaks väheneb etnilise ja poliitilise ebastabiilsuse suurenemise risk, tugevneb poliitiline ja majanduslik koostöö piirkonnas, suureneb rahva toetus Euroopa Liidule ja paraneb Euroopa integratsiooni väljavaade.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Berliini müüri langemisest on möödunud 21 aastat, ent Euroopa on endiselt lõhenenud, sest kodanikel on ELis vabalt reisimiseks ikka veel vaja viisat. Olen pärit riigist, mis elas peaaegu pool sajandit kõige karmima kommunistliku režiimi all, ilma igasuguse õigusega vabalt reisida. Seejärel kulus Rumeenial 15 aastat, veenmaks Euroopat, et tema kodanikud ei ole teise klassi inimesed ja et neilgi peaks olema võimalik seda põhilist inimõigust kasutada. EL ei toeta ega ole kunagi toetanud kunstlikke vaheseinte loomist, vaid on piiride lammutamisega kõik eurooplased ühendanud. Euroopa Parlament on pidevalt edendanud viisanõuete kaotamist, olles teadlik psühholoogilisest mõjust, mida praegune olukord avaldab neile, kes on ikka veel sunnitud ostma viisa, et külastada ELi riikides elavaid pereliikmeid või mujal õppida või lihtsalt reisida. Nüüd, 21 aastat pärast Euroopa taasühendamist, on ülim aeg kaotada viisanõue Euroopa elanike puhul, kes sooviksid ELi piires reisida.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma hääletasin õigusakti ettepaneku poolt, milles tunnistatakse, et on oluline anda sel aastal jõustuva viisavabastuse kaudu Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanikele õigus vabale liikumisele Euroopa Liidus. Tegemist on protsessiga, mis järgneb hiljutistele sündmustele seoses Serbia, Montenegro ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga. Minu arvamus on, et see hääletus on oluline samm Euroopa lõimimise ning kõnealuse piirkonna poliitilise ja majandusliku koostöö seisukohalt. Samas peame oma jõupingutused suunama sellele, et jätkata Kosovole kehtestatud viisanõude kaotamisega, kuivõrd Kosovo on ainus piirkond Lääne-Balkanil, millega läbirääkimiste alustamist ei ole veel kavandatudki.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna usun kõigi kodanike võõrandamatusse õigusesse vabale liikumisele sõltumata kodakondsusest. Selle raportiga tehakse lõpuks järgmine samm Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanikele kehtestatud viisanõude kaotamisel. Paraku ei saa me mööda

vaadata asjaolust, et viisanõude kaotamiseks peavad riigid kasutama biomeetrilisi passe, millele ma olen vastu, sest minu arvates rikutakse nendega kodanike isikuandmete kaitse põhimõtet.

Corina Crețu (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle määruse ettepaneku poolt, sest see aitab täita mõningaid ELi varasemaid kohustusi seoses isikute vaba liikumisega kogu mandril. See võimaldab teatud Lääne-Balkani riikide kodanikel tunda, et ka nemad on osa Euroopa mandri taasühendamise protsessist. Ma leian, et me ei saa liikuda Euroopa identiteedi ja kodakondsuse loomise soovi täitumise poole, kui me ei kõrvalda tõkkeid, mis takistavad liikumisvabadust ELi liikmesriikide ja nende naabrite vahel. Mul on hea meel avatuse üle, mida selle sammuga Albaaniale ning Bosniale ja Hertsegoviinale väljendatakse. Nende riikide kodanike ühendamine endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi, Montenegro ja Serbia kodanikega ELis vaba liikumise õiguse omamise mõttes aitab ravida ka mõningaid lähiminevikust pärinevaid haavu. Need on mõned argumendid, mis selgitavad seda, kuidas ma hääletasin.

George Sabin Cutaș (S&D), kirjalikult. – (RO) Ehkki viimastel aastatel on tehtud edusamme, jäävad Balkani riigid, „Euroopa püssirohutünn”, sisuliselt rahvustevaheliste pingete potentsiaalseks kasvulavaks. Sellele lisanduvad poliitiline ebastabiilsus ning majanduslik ja sotsiaalne kriis. Bosnia ja Hertsegoviina on selle kohta kõige värskem näide, sest hoolimata kõikidest jõupingutustest kestab seal paraku vastasseis kogukondade vahel, keda sõjahaavad endiselt lahutavad.

Ma usun, et mandrit ikka veel jagavate müüride lammutamine annab tõe reformidele ja leppimisele selles Euroopa osas. Raportis märgitakse, et pärast Serbia, Montenegro ja Makedoonia suhtes kehtestatud viisanõude kaotamist eelmise aasta detsembris on Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania jõudsalt edasi liikunud, mistõttu nende isoleerimine ja eraldamine ei ole enam õigustatud. Kuid üks selles piirkonnas seni veel lahendamata küsimus on Kosovo, mida paljud riigid, sealhulgas ELi liikmesriigid, ei tunnusta isegi iseseisva riigina. See küsimus peab lähemas tulevikus olema meie tähelepanu keskmes, sest see olukord võib tekitada etnilisel pinnal separatistliku tegevuse ohtliku pretsedendi.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletan suure rõõmuga selle poolt, et Euroopa Liit on kontrollinud ja tunnustab viisanõude kaotamiseks vajalike tingimuste saavutamist meie mandri järjekordsete riikide, st Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania puhul. Samas on mul kahju, et teiste riikide, nimelt Ukraina ja Horvaatia puhul ei ole Euroopa Liit niisama külalislahke ning et riike, mis on saavutanud suveräänsuse ja sõltumatuse endisest Nõukogude Liidust, ei peeta vaid sel põhjusel (endisesse Nõukogude Liitu kuulumise tõttu) samasuguse tunnustuse vääriliseks.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Tanja Fajoni raporti poolt, sest hindamislähetuste tulemused ja raportid on näidanud, et Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina on neile esitatud nõuete täitmisel teinud edusamme, ja see võimaldab kanda need riigid nende kolmandate riikide loetellu, kelle kodanikud on vabastatud kohustusest omada Schengeni alale sisenemiseks viisat.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Need, kes mäletavad Lääne-Balkanit laastanud pingeid ja konflikte, näevad kahtlemata, kui suurt edu on nüüdseks saavutatud piirkonnas rahu ja stabiilsuse tagamisel. On täiesti loomulik, et Euroopa Liit tahtis aidata kaasa tõkete kõrvaldamisele, mis eraldavad Lääne-Balkanit enamikust Balkani riikidest, ja võimaldada Lääne-Balkani kodanikele viisavaba pääsu ELi. Ma pooldan põhimõtteliselt liikumisvabadust takistavate tegurite kaotamist ja seetõttu toetan kõnealuste tõkete kõrvaldamist. Samas

leian, et Balkani kodanike jaoks Euroopa territooriumil liikumise lihtsustamisega peaks kaasnema parem piiriülene koostöö ja viljakam teabevahetus nende päritoluriikide vahel, et tõkestada sealsete jõukudega seotud kuritegevuse laienemist.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma toetan kindlalt kõikidele Lääne-Balkani riikidele kehtestatud viisanõude kaotamise eesmärki. Viisanõude kaotamine 2009. aasta detsembris endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi, Montenegro ja Serbia kodanike suhtes oli oluline samm nende Euroopasse integreerimise teel. Viisavabadusel on suur tähtsus inimeste elus, sest see tugevdab inimestevahelisi kontakte ja aitab kinnistada vaba liikumise põhimõtet, mis on Euroopa üks põhiõigusi.

Garantii, et Euroopa Liit annab lähitulevikus, 2010. aasta sügise algul, viisavaba reisimise võimaluse mõlemale riigile, eeskätt Bosniale ja Hertsegoviinale, vähendab etnilise ja poliitilise ebastabiilsuse suurenemise riski, tugevdab poliitilist ja majanduslikku koostööd piirkonnas, suurendab rahva toetust Euroopa Liidule ja parandab Euroopa integratsiooni väljavaadet, ühtlasi avarab see inimeste silmapiiri ning pidurdab Euroopa-vastaseid ja ekstremistlikke jõude. Ma hääletasin viisanõude kaotamist käsitleva resolutsiooni poolt, et Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania viisavabadusest võimalikult kiiresti kasu saaksid.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me toetame Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania kodanike puhul viisanõude võimalikult kiiret kaotamist. 2009. aastal, kui tehti algust kõigile Lääne-Balkani riikidele kehtestatud viisanõude kaotamisega, seda võimalust neile riikidele ei antud.

Selle otsusega „tasutakse” nende riikide suutlikkuse eest „viia ellu vajalikud reformid”. Niisiis öeldakse, et me avame ukse riikidele, kes „püüavad meile igati meelega järele olla”. Tekib küsimus, millist hinda nende riikide rahvad selle eest maksavad? Need, kes täna ütlevad, et „tasuvad” Balkani riikidele, on samad, kes eile tegid kõik võimaliku, et hävitada Jugoslaavia ja lammutada selle rahvaste saavutused. ELi ja NATO suurriikide käed on määratud kuritegudega, mille nad panid seal toime operatsiooni käigus, millega tekitati vihkamine ja sõda rahvaste vahel, kes juba ammu olid otsustanud oma tahte ühendada ja oma riiki ehitada. Seetõttu me ei toeta Jugoslaaviast järele jäänud lammutamist, mida edendavad need, kes tahavad saada enda kätte selle rikkuse, ekspluateerida selle rahvaid ja kasutada ära selle strateegilist asukohta, mis on ELi suurkapitali ammune unistus. Juba räägitakse, et järgmine piirkond, mis selle režiimi alla viiakse, on Kosovo, ELi-NATO protektoraat kõnealuses piirkonnas.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjalikult. – (IT) Mina ja liikumine, kuhu ma kuulun, ei ole absoluutselt nõus Tanja Fajoni ettepanekuga vabastada Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania kodanikud kohustusest omada Euroopa Liidu välispiiri ületamisel viisat. Ma leian, selline samm on vastutustundetu ja seab ohtu Euroopa kodanike turvalisuse, sest sellega alahinnatakse poliitilisi probleeme ja raskusi neis riikides ning samas ülehinnatakse viimaste aastate puudulikkust ja ebarahuldavat edasiminekut. Albaanias ei ole ikka veel loodud mingit õiguslikku süsteemi organiseeritud kuritegevuse ja laialdase korruptsiooni tõkestamiseks. Sarnased probleemid iseloomustavad kriminaalõigussüsteemi Bosnias ja Hertsegoviinas, kus koostöö politsei ja õigusorganite vahel on väga nõrk. Viisapoliitika võimaldab teatud määral kontrollida ja valida kolmandate riikide kodanikke, kellel siseneda lubatakse. Ilma sellest süsteemist tuleneva kontrollita on oht, et tekivad meie kodanikele ohtlikud olukorrad.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Selle hääletusega edastab Euroopa Parlament Albaaniale ning Bosniale ja Hertsegoviinale selge sõnumi Euroopa Liidu liikmelisuse väljavaadete kohta. Nende kahe riigi kodanike puhul viisanõude kaotamine soodustab

kahtlemata noorte tudengite liikuvust ning tugevdab majanduslikku ja poliitilist koostööd Balkani piirkonnas, kus mõned riigid – Serbia, Montenegro ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik – viisavabadusest juba kasu saavad. Kuid ärgem tehkem endale illusioone; see Euroopa Parlamendi hääletus ei tähenda mingil juhul heakskiitu poliitikale, mida ajab praegune Albaania valitsus, kelle puhul me jääme juba juulis esitatud nõudmistele juurde. Selle sammu peamine eesmärk on luua sidemed riikide vahel. Muidugi on kahetsusväärne, et Kosovo iseseisvuse tunnustamisega seotud liikmesriikidevaheliste erimeelsuste tõttu ei kuulu Kosovo käimasolevasse protsessi Euroopa Liidu ja Balkani riikide vahel. Me peame selles suunas töötama.

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Täna väljendas Euroopa Parlament jõuliselt toetust Lääne-Balkani riikide suhtes kehtestatud viisanõude kaotamise poliitikale, mida on ellu viidud alates eelmisest aastast, kui viisanõudest loobuti Serbia, Montenegro ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi kodanike puhul. See otsus on märkimisväärne edusamm nende riikide lõimimisel Euroopasse; need riigid on tõendanud suutlikkust käivitada põhjalikke reformiprotsesse. Tanja Fajoni raporti tänase hääletusega kiitsime heaks komisjoni ettepaneku kaotada viisanõue ka Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina puhul. Ma leian, et diferentseeritud lähenemisega võinuks kaasneda seda piirkonda iseloomustavate etniliste ja poliitiliste erimeelsuste teravnemise oht. Kosovo on ainus piirkond, mis viisanõude kaotamise protsessi ei ole kaasatud. See erand tuleneb peamiselt praegustest probleemidest, mis on seotud selle riigi iseseisvuse tunnustamisega ja mis loodetavasti peagi lahenduse leiavad. Lõpetuseks pean märkima, et kõnealuse raporti eesmärgiks olev viisavabadus on inimeste elus väga tähtis, sest võimaldab neil realselt kasutada õigust vabale liikumisele.

Marine Le Pen (NI), kirjalikult. – (FR) Ühe Europoli, Eurojusti ja Frontexi raporti kohaselt siseneb Euroopa Liitu igal aastal hinnanguliselt 900 000 ebaseaduslikku sisserändajat. Selle dokumendi järgi kaasneb Balkanilt pärit ebaseaduslike sisserändajatega märkimisväärne kuritegevuse oht seoses narko-, relva- ja inimkaubandusega.

Kuigi mõni neist riikidest on geopoliitilistel, usulistel või isegi etnilistel põhjustel siiani äärmiselt ebastabiilne, soovitakse sotsialistist Tanja Fajoni raportis ei rohkem ega vähem kui kõigile Lääne-Balkani riikidele kehtestatud viisanõude kaotamist. Minu arvates ei saa mingil juhul lubada vaba liikumise õigust isikute puhul, kes tulevad sellistest riikidest nagu Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania; pealegi on see privileeg vastuolus Schengeni lepingute, Euroopa Liidu toimimispõhimõtete ja liiduga ühinemise korraga.

Sellise „põhiõiguse” rakendamine on tegelikkuses üks utopia segapuder. Euroopa Liit peab juba praegu tegelema massiivse ja kontrollimatu sisserändega, mis tõsiselt kahjustab liidu liikmeks olevate riikide identiteeti, majandust ja ühiskonda. Me peaksime hoopis toetama inimeste põhiõigust säilitada kontroll oma piiride üle ja teha suveräänseid otsuseid selle kohta, kes võib ja kes ei või nende riiki siseneda.

Mario Mauro (PPE), in writing. – (IT) Tanja Fajoni raportit ettepaneku kohta võtta vastu määrus, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud, tuleb pidada positiivseks, sest see on asjakohane tagajärg viisanõude kaotamise kokkulepetele, mille EL 2007. aastal sõlmis Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Makedoonia, Montenegro ja Serbiaga. Arvestades vajadust jätkata süstemaatilise kontrollimisega ka pärast viisanõude kaotamist, tuleks rõhutada, et sellel meetmel on kahtlemata oluline roll stabiilsuse tagamisel. Lisaks nõustun raportööriga selles, et viisanõude kaotamise otsene mõju inimeste

elukvaliteedile aitab julgustada riiki, valitsusasutusi ja poliitikuid tegema jõupingutusi Euroopa Liiduga ühinemiseks vajalike reformide elluviimisel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Kui me kaalume viisavabaduse laiendamist Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanikele, võiksime arutada väiteid, mille kohaselt Albaania on teinud edusamme organiseeritud kuritegevuse mõju likvideerimisel. See ei ole nii. Raportööri seletuskiri ja väliskomisjoni arvamus, milles pooldatakse Kosovole kehtestatud viisanõude kaotamist, on vastuvõetamatu provokatsioon. Seetõttu hääletan ma selle raporti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidus on alati arvatud, et liidu geograafilistes piirides elavad kodanikud peaksid saama kõigis liikmesriikides vabalt liikuda. Seda õigust on järk-järgult laiendatud kolmandatele riikidele ja nüüd on mitmesuguste Euroopa Liitu mittekuuluvate riikide kodanikel võimalik ELis viisavabalt reisida.

Kõnealuse resolutsiooni eesmärk on kaotada Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanikele kehtestatud viisanõue, nagu on tehtud teiste Lääne-Balkani riikide, s.o endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi, Montenegro ja Serbia puhul. Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina poolt viimastel kuudel tehtud edusammude tõttu kaotab EL nende riikide kodanikele kehtestatud viisanõude; see aitab vähendada etnilise ja poliitilise ebastabiilsuse suurenemise riski, tugevdada poliitilist ja majanduslikku koostööd piirkonnas, suurendada rahva toetust Euroopa Liidule ja parandada Euroopa integratsiooni väljavaadet; ühtlasi avar dab see inimeste silmapiiri ning pidurdab Euroopa-vastaseid ja ekstremistlikke jõude. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni poolt.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Ma toetan Euroopa Komisjoni ettepanekut kaotada Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanike puhul viisanõue. Viisarežiim ei tohiks mingil juhul Lääne-Balkani riikide kodanikke isoleerida ega neid Euroopa Liidust kui lähimast naabrist eemale suunata. Viisanõude kaotamise otsus järgneb nende kahe riigi edusammudele, eriti organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse tugevdamise vallas. See on otsus, millel on suur psühholoogiline mõju elanikkonnale, näiteks tudengitele, kes seni on pidanud konsulaatides järjekorras seisma.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Ma hääletasin Tanja Fajoni raporti lõpliku versiooni poolt. Sellega seoses tahaksin selgitada, et olen vastu Kosovo kodanike puhul viisanõude kaotamisele, sest minu arvates on selles küsimuses vaja Serbia poolega kokku leppida. Ma olen täiesti nõus ÜRO Julgeolekunõukoguga, mis Kosovo iseseisvust ei tunnusta. Ma leian ka, et kuni Serbia pole Kosovo iseseisvust tunnustanud, pole meil õigust teha mingeid samme selle piirkonna kaudsegi tunnustamise suunal. Nagu teada, pole mitu ELi liikmesriiki Kosovo iseseisvust tunnustanud. Olen veendunud, et me peame sellele küsimusele kaalutletumalt lähenema.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Viisanõude kaotamine 2009. aastal näitas sisuliselt, et paljud Balkanil elavad inimesed samastavad viisavaba reisimist sellega, et neile on antud täielikult vabad käed. Lugematu hulk inimesi on kasutanud vabamaid viisatingimusi Euroopa Liitu reisimiseks. Kui palju neist inimestest pärast neile teises riigis viibimiseks ette nähtud aja möödumist tegelikult oma kodumaale tagasi läks, ei tea keegi. Need inimesed ei näi mõistvat, et viisavabadusel pole midagi pistmist töökohtade ega elamisloaga. Kavatsusest tõkestada ebaseaduslikku sisenemist Euroopa Liitu tagasivõtulepingu kaudu ei tule midagi välja, kui viisavabadust endiselt kuritarvitatakse. Sellele tuleb lõpp teha. Seetõttu kujutab Kosovo endast meie jaoks eriti suurt probleemi. EL pole kunagi suutnud otsustada, kumb on tähtsam või õigem, kas territoriaalne

terviklikkus või rahvaste enesemääramisõigus. Kuna me oleme mitmerahvuselist riikide probleemist liiga kaua mööda vaadanud, ongi nüüd tekkinud jagunenud Balkani riik. Viisalepingu kasutamine selleks, et kaudselt sisuliselt sundida riike Kosovot tunnustama, kui mõned liikmesriigid seda teinud ei ole, on vastuolus subsidiaarsuse põhimõttega ja rikub riikide õigusi. See tuleb võimalikult karmilt hukka mõista. Eeltoodud põhjustel hääletasin ma Tanja Fajoni raporti vastu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult.* – Ma hääletasin selle raporti poolt, sest Rumeenia kodanikuna tean väga hästi, kui oluline on liikumisvabadus. See on kõige olulisem vabadus, millel Euroopa Liit põhineb, ja suurim õigus, mis Euroopa kodanikele kuulub. Selle põhimõtte laiendamine Albaaniale ning Bosniale ja Hertsegoviinale on Euroopa lõimimise seisukohalt oluline samm.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Ma toetan täielikult Euroopa Parlamendi ja nõukogu koostatud ettepanekut loobuda lühiajalise viisa nõudmisest Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanikelt, kes ületavad välispiiri. Nimetatud riikides on tehtud suuri edusamme Euroopa Liidu nõuetele vastamisel. Komisjoni ettepanekust ilmneb, et pärast viisanõude kaotamist kavatses komisjon asjakohaselt jälgida neid kahte riiki ning kõiki „negatiivsest nimekirjast” „positiivsesse nimekirja” kantud Lääne-Balkani riike seoses nendes riikides viisanõude kaotamise protsessi raames võetud meetmete tõhusa ja jätkusuutliku rakendamisega. Komisjon rõhutab ka, et neis riikides kehtiva viisanõude kaotamise protsessi lõpuleviimise põhiliseks eelduseks on biomeetriliste passide kasutuselevõtmine, mis tagab turvalisuse ja tõkestab ebaseaduslikku sisserännet.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma hääletasin Albaaniale ning Bosniale ja Hertsegoviinale kehtestatud viisanõude kaotamise protsessi positiivse lõppjärelõuduse vastu. Toetan prantslaste kriitilist seisukohta, millele nad asusid alaliste esindajate (COREPER) 29. septembri kohtumisel: olles väljendanud muret selle üle, et komisjoni ettepaneku ja hindamise vaheline aeg on liiga lühike, edastasid nad selle küsimuse Euroopa Parlamendile ja palusid rohkem aega kriteeriumide täitmise hindamiseks. Lahendamata küsimusi on ikka veel liiga palju, et nõustuda Albaania ja Bosnia kodanike puhul ELi sisenemiseks viisa omamise nõude kaotamisega. Need küsimused puudutavad eelkõige võitlust korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu, biomeetriliste passide puudumist ning sisserände- ja piirikontrolli. Viimati nimetatud küsimusega seoses tahaksin teile meenutada, et märtsis saatis Belgia välja mitusada Albaania päritolu serblast ja makedoonlast, kes olid taotlenud Euroopas varjupaika pärast Serbia, Makedoonia ja Montenegro suhtes kehtestatud viisapiirangute kaotamist detsembris.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Tänane hääletus avab tee Bosnia ja Albaania hilinenud, kuid väga teretulnud lisandumisele ELi viisavaba reisimise süsteemi. See julgustab kindlasti nende riikide kodanikke, andes neile naabritega võrreldes samasugused õigused ja privileegid. Nüüd peaks nõukogu kiiresti tegutsema ja nende riikide kaasamise heaks kiitma. Samas teeb meile muret mõnede liikmesriikide, eriti Prantsusmaa tõrksus. Tegelikult vastavad Bosnia ja Albaania praegu viisanõude kaotamise eelduseks olevatele ELi kriteeriumidele paremini kui Serbia ja Makedoonia aasta tagasi, kui neile viisavaba reisimine võimaldati. Kui nõukogu ei järgi Euroopa Parlamendi ja komisjoni seisukohta, saadetakse sellega Bosnia ja Albaania kodanikele täiesti vale sõnum.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Me oleme selle raporti vastu, sest Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanike vabastamine kohustusest omada liikmesriikide välispiiride ületamisel viisat on riskantne. Meie arvates kehtib see eriti Albaania kohta, kus

organiseeritud kuritegevus on sügavalt juurdunud ja võib edaspidi levida kogu Euroopa Liidus. Sellest hoolimata on minister Frattini teinud viisatingimuste leevendamise ettepaneku; see otsus on vastuolus Prantsusmaa, Hollandi ja Taani vastavate otsustega.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Endise Jugoslaavia riigid Makedoonia, Montenegro ja Serbia lisati hiljuti kõnealuse määruse positiivsesse nimekirja, mis tähendab seda, et nende riikide kodanikud on vabastatud kohustusest omada Euroopa Liidu territooriumile sisenemiseks viisat. Kuna edusamme on teinud ka Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina, siis niipea, kui nad vastavad viisanõude kaotamise kriteeriumidele, loobutakse nende puhul viisanõudest ja nad eemaldatakse negatiivsest nimekirjast. Oluline on otsustada, et Euroopa Liidu tulevaste kodanike üks põhiõigusi on õigus Euroopa Liidus reisida. Et viisavabadus teoks saaks, tuleb veel mõlemas riigis tugevdada võitlust organiseeritud kuritegevuse vastu ja Albaania puhul töötada välja strateegia kodumaale tagasipöördujate lõimimiseks ning Bosnias ja Hertsegoviina puhul kriminaalõiguse ühtlustamiseks föderaalse kriminaalkodeksi kohaselt. Võimalus lähitulevikus viisavabalt reisida aitab tõhustada poliitilist ja majanduslikku koostööd ning vähendada pingete riski piirkonnas. Lisaks aitab ELi toetus kindlasti avardada inimeste silmapiiri. Eeltoodud põhjustel hääletan ma selle dokumendi poolt.

– Resolutsiooni ettepanek: Inimõiguste ja õigusemõistmise puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (RC-B70524/2010)

Damien Abad (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Kuna inimõiguste olukord Kongo Demokraatlikus Vabariigis ei ole paranenud, vaid muutub tegelikult pigem halvemaks, ning kuna iga päev pannakse toime süstemaatilisi inimõiguste rikkumisi, nimelt ebaseaduslikke hukkamisi, inimrööve, seksuaalkuritegusid ja piinamisi, on minu arvates oluline hääletada selle Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt. Kasumid, majandus, kaevandamine ja maaressursid on relvastatud rühmituste kontrolli all ning konfliktid on kestnud juba aastaid hoolimata Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni missioonist Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Seetõttu tuleb taotleda, et Kongo DV valitsus taastaks riigis stabiilsuse ja julgeoleku ning seega käivitaks rahuprotsessi.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Tänaasel täiskogu istungil võtsime väga suure hääleteenamusega vastu resolutsiooni, milles mõistetakse hukka inimõiguste puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (Kongo DV). Me mõistsime hukka vägivalda ja eelkõige massilised vägistamised, mida selles riigis kogu suve vältel on toime pandud. Me peame kiiremas korras tõhustama võitlust karistamatuse vastu ja ennekõike tegema lõpu kõikidele inimõiguste rikkumistele olenemata sellest, millised need on. Tuleb läbi viia sõltumatu uurimine, et toimetada süüdlased kohtu ette. Lisaks taunime asjaolu, et kohapealsed ÜRO rahuvälve jõud ei ole suutnud seda vägivalda peatada. Nende olemasolu on siiski vajalik ja me peame võimaldama neil täita oma mandaati Kongo DVs.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Kongo Demokraatlik Vabariik peab viivitamatult astuma samme selleks, et täita oma kohustusi võitluses inimõiguste rikkumise vastu. Enamik relvastatud rühmitusi kasutab tänapäeval sõjaliste ja majanduslike eesmärkide saavutamiseks vägistamist ja vägivalda. Nende vägivallategude tulemusena kaotavad naised sageli oma koha ühiskonnas, suutlikkuse hoolitseda oma laste eest või koguni oma elu. Tsiviilisikud kannatavad talumatult ja elavad vaesuses. Kongo Demokraatlik Vabariik peab võtma kõik võimalikud meetmed, et vältida edasisi rünnakuid tsiviilisikute vastu ning suurendada vastutust inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumiste eest. Samal ajal on oluline edendada piirkonnas rahu ja stabiilsust, kasutades olemasolevaid

piirkondlikke vahendeid ja tehes rohkem jõupingutusi piirkonna majanduse arendamiseks. On väga tähtis, et nõukogu arengukoostööga seotud soolise võrdõiguslikkuse tegevuskavaga tagataks soolise võrdõiguslikkuse mõõtme arvestamine kõigis poliitikavaldkondades.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Kongo Demokraatlikus (?) Vabariigis leiab aset humanitaartragöödia, mis on küll meie silme alt ära, kuid see ei muuda olukorda vähem südantlõhestavaks. Loodan, et Euroopa Parlamendi algatus anda välja deklaratsioon, milles mõistetakse teravalt hukka kõik Kongo Demokraatlikus Vabariigis valitseva konflikti sõdivad osapooled, ja levitada seda laiemalt, sealhulgas ÜRO peasekretärile, parandab selle mõttetu sõja tõeliste ohvrite, tsiviilelanike olukorda. Teave Kongo Demokraatlikus Vabariigis valitseva olukorra kohta on seda murettekitavam, et erakordselt jõhkraid tegusid pannakse toime ÜRO rahuvalvajate laagri vahetus läheduses. Need 1244 naist, kelle vägistamises selle aasta kolme kuu jooksul osalesid kõik konfliktis osalevad jõud, ei ole mingil juhul pelgalt statistika. Igäiks neist elab läbi oma isiklikku tragöödiat. Veelgi šokeerivam on, et see olukord võib igal ajal korduda ja nad on täiesti kaitsetud. Olukord Kongo Demokraatlikus Vabariigis kinnitab veel kord, et igasugust soolist vägivalda tuleb ametlikult käsitada inimsusevastase kuriteo ja sõjakuriteona.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Inimõiguste rikkumised jätkuvad hoolimata jõupingutustest, mida juhib ÜRO missioon Kongo Demokraatlikus Vabariigis (Kongo DV), ning humanitaarorganisatsioonide äärmiselt raskest tööst. Olukord on murettekitav, kutsudes esile tsiviilisikute massilisi vägistamisi relvastatud võitlejate poolt, talumatuid kannatusi, inimeste ümberasustamist ja alandavaid tingimusi põgenikelaagrites ning tsiviilisikute ja lapssõdurite sunniviisilist värbamist.

Kongo sõjaväel ei ole endiselt oma ülesannete täitmiseks piisavaid inim-, tehnilisi ja rahalisi ressursse. Resolutsioonis korratakse, et ümberkorralduste tegemiseks ja distsipliini parandamiseks Kongo sõjaväes on vaja anda väljaõpet ja maksta korralikku palka. Lisaks rõhutatakse vajadust kahekordistada jõupingutusi relvastatud rühmituste tegevuse lõpetamiseks ja võtta vastutusele inimõigusi rikkunud isikud. Samuti korratakse vajadust arendada tihedat koostööd Kongo DV valitsuse ja rahvusvahelise üldsuse vahel, võttes arvesse naiste osalemist konflikti lahendamisel. Rahuprotsessi nimel tuleb viivitamatult jätkata dialoogi. Seetõttu hääletasin ma selle resolutsiooni poolt.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) On hädavajalik lõpetada kohalike kogukondade vastu suunatud vägivalda laienemine ja hävitustöö, näiteks majade, koolide, kirikute ja koguni tervete külade mahapõletamine, nagu on juhtunud Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Vägistamist ning muud naiste ja laste vastu suunatud seksuaalset vägivalda on kasutatud sõjarelvana (ÜRO pagulaste ülemvoliniku andmetel pannakse iga päev toime umbes 14 vägistamist). Me ei saa lubada areneda üldisel karistamatuse tundel kuritegude puhul, mis on põhiõiguste väga tõsised rikkumised. Süüdlased tuleb tuua kohtu ette ning mõista süüdi sõjakuritegudes ja inimsusevastastes kuritegudes. Ma kordan Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile ja Kongo valitsusele tehtud üleskutset algatada uurimine. Loodan ka, et ÜRO julgeolekunõukogu võtab kiiresti meetmeid, et tõhusalt vältida edasisi rünnakuid tsiviilelanikkonna vastu ja anda kannatanutele igakülgset abi, mida nad vajavad. Mul on hea meel, et Ameerika Ühendriigid on võtnud vastu nn konfliktimineraalide seaduse, ja loodan, et EL algatab sarnase õigusakti vastuvõtmise.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Ma olen mure ja rahutusega jälginud Kongo Demokraatlikus Vabariigis kujunevat olukorda, tsiviilisikute, eriti naiste suhtes toime pandud kuritarvitusi ning vägistamise kasutamist relvana tõelises kodusõjas osalevate

sõjaliste rühmituste kokkupõrgetes. Ma osalesin Kongo Demokraatlikus Vabariigis inimõiguste ja õigusemõistmise puudulikkude kaitset käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni koostamisel, kuna soovin, et leitaks võimalus sundida nende tegude toimepanijaid austama kodanikuõigusi ja -vabadusi, aga ka inimväärikust ja rahvusvahelisi kohustusi, mille see riik on enesele võtnud.

Ma tervitan Ameerika Ühendriikide algatust ehk nn konfliktimineraalide seaduse vastuvõtmist ning resolutsiooni koostajate loomulikkude üleskutset, et komisjon ja nõukogu kaaluksid samalaadset õigusakti kui täiendavat vahendit selliste taunitavate ja barbaarsete tegude eest vastutavate isikute otsuste mõjutamiseks. Seepärast hääletasin ma selle resolutsiooni vastuvõtmise poolt.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Meil tuleb leida kiiresti poliitiline lahendus relvastatud konfliktile Kongo Demokraatlikus Vabariigis (Kongo DV), et Kongo idaosa elanikele oleks lõpuks võimalik tagada turvalisus ja stabiilsus. See on Euroopa Parlamendi täna vastu võetud resolutsiooni eesmärk. Sellele eelnes inimõiguste ülemvoliniku raporti avaldamine 1. oktoobril, milles loetletakse 617 kõige tõsisemat inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumist, mille Kongo DV valitsusega seotud ja mitteseotud isikud on kümne aasta jooksul toime pannud. Selle kümnendi jooksul on kümned tuhanded inimesed tapetud ja paljud teised on sattunud vägistamise, vigastamise või mõne muu vägivallavormi ohvriks. Euroopa Liit on valmis toetama Kongo DV valitsuse ja Ida-Aafrika järvede piirkonna riikide kõiki jõupingutusi, mille eesmärk on üheskoos edendada rahu ja stabiilsust selles piirkonnas, pöörates erilist tähelepanu lepitamisele, inimeste julgeolekule, kohtusüsteemi reformimisele ja tõhustamisele ning pagulaste ja riigisisest ümber asustatud isikute tagasipöördumisele ja integreerimisele.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest mõistan hukka naiste ja laste vastu suunatud vägivald Kongo Demokraatlikus Vabariigis. On vaja kiiresti tõhustada võitlust karistamatuse vastu ning lõpetada viivitamatult vägivald ja inimõiguste rikkumised selles riigis.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Kongo Demokraatlik Vabariik on riigipiiride kunstlikkuse ja sisevastuolude tõttu äärmiselt ebastabiilne. Sõdivate liikumiste levik ja nende toime pandud julmused moodustavad Aafrika ajaloo ühe kurvema lehekülje. Tragöödiate ning inimõiguste ja õigusaktide rikkumiste loetelu täieneb nii kiiresti, et isegi kõige paremini informeeritud vaatlejad ei suuda sündmustega sammu pidada. Rahvusvahelisele üldsusele sai hiljuti teatavaks massiliste vägistamiste laine, mida me saame pidada üksnes järelevalveta ja kontrollimatu – milles ei ole paraku midagi uut – peab kahtlemata järgnema meiepoolne tingimusteta hukkamõist ning vägivald eest füüsiliselt ja moraalselt vastutavate isikute tulemuslik kohtulikule vastutusele võtmine. Kongo vajab rahu ja stabiilsust, kuid seda ei ole võimalik saavutada, kuni inimõiguste kõige jubedamate rikkumiste toimepanijad, kes seni on häbiväärse kombel saanud nautida karistamatust, on kindlaks tehtud ja neid on teistele hoiatuseks karistatud.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Rahuvalveoperatsioonide eest vastutav ÜRO peasekretäri asetäitja Atul Khare on teatanud ÜRO Julgeolekunõukogule, et 30. juulist kuni 4. augustini langes Põhja-Kivu provintsis üle 500 inimese grupiviisilise vägistamise ohvriks, mille panid toime Rwanda Vabastamise Demokraatlikud Jõud (FDLR), üks hutu mässuliste rühmitus ja mai-mai võitlejad.

Ma mõistan selle grupiviisilise vägistamise ja muud inimõiguste rikkumised teravalt hukka ning olen rahul ÜROle ja Kongo Demokraatliku Vabariigi valitsusele edastatud üleskutsega korraldada kõigi nende vahejuhtumite sõltumatu ja põhjalik uurimine ning tagada, et inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumise eest vastutavad isikud võetaks nende tegude eest vastutusele ja antaks kohtu alla rahvusvahelise õiguse kohaselt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Me mõistame kindlalt hukka naiste ja laste vägistamise ning kõik inimõiguste rikkumised, mis Kongo Demokraatlikus Vabariigis (Kongo DV) on toime pandud. Selliste tegudele on võimalik lõpp teha ainult siis, kui lõpeb väline sekkumine ja välisriikide sõjaline kohalolek selles riigis, sest just need tegurid toidavad konflikti. ÜRO ja ELi missioonid on juba näidanud, et nad ei ole lahendus, vaid osa probleemist. Meie fraktsioon tegi ettepaneku nõuda „lõppu Kongo DVs asuvatele missioonidele EUPOL ja EUSEC, mis on mööndavasti soodustanud vägivalda süvenemist ja olukorra halvenemist riigis, kuna nende abil on õpetatud välja julgeolekujõude, kes on pannud toime kuritegusid oma riigi tsiviilelanikkonna vastu”.

Euroopa Parlamendi enamus eelistas selle ettepaneku tagasi lükata ja asuda nende poolele, kes tahavad konflikti säilitada ja sellest kasu saada. Rahu on võimalik saavutada üksnes nii riigisiseste kui ka väljaspool riiki asuvate eri sidusrühmade vahelise poliitilise kokkuleppe kaudu. Kahtlemata peab see kokkulepe hõlmama piirkonna teisi riike, eelkõige Rwandat ja Ugandat, mis rikuvad Kongo DV suveräänsust ja sõltumatust ning etendavad konfliktis aktiivset rolli. Ennekoike aga peavad selles kokkuleppes osalema Ameerika Ühendriigid ja Euroopa Liit kui peamised sõjamajanduse kasusaajad, mille aluseks on USA ja Euroopa ettevõtete arvutite ja mobiiltelefoni komponentide tootmisel kasutatavate oluliste mineraalide müük.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Kongo Demokraatlikus Vabariigis toimunud tõsised inimõiguste rikkumised, sealhulgas süstemaatilised ja massilised vägistamised, on tõeliselt šokeerivad. Kuigi Euroopa Parlamendi pädevus on selles valdkonnas piiratud, on oluline, et me oleme nende jubeuste hukkamõistmisel ühtsed ja seetõttu ma toetasin tänast resolutsiooni.

Sabine Lösing (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (DE) Ma mõistan massilised vägistamised ja tõsised inimõiguste rikkumised Kongo Demokraatlikus Vabariigis teravalt hukka. Olen väga rahul, et see hukkamõist resolutsiooni ühisettepanekusse lisati ja vastu võeti. Sellegipoolest hääletasin ma resolutsiooni ühisettepaneku vastu, sest nendesse kuritegudesse olid ja on suurel määral kaasatud Kongo sõjaväe- ja politseiüksused, keda on alates 2005. aastast välja õpetanud Euroopa Liidu EUPOLi ja EUSECi missioonid. Resolutsiooni ühisettepanekus toetatakse ja tervitatakse neid väljaõppemissioone sõnaselgelt. Ma pooldan nende missioonide viivitamatut lõpetamist, sest need on kaasa aidanud vägivalda laienemisele ja praeguse olukorra kujunemisele julgeolekujõudude väljaõpetamise kaudu, kes on korduvalt osalenud Kongo rahva inimõiguste tõsistes rikkumistes. Lisaks toetavad ELi toel välja õpetatud sõjavägi ja politsei korrumppeerunud Kabila režiimi repressiivaparaati.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) EL ei saa eirata mitmesuguseid relvakonflikte, mis maailmas aeg-ajalt puhkevad. Kongo Demokraatlikus Vabariigis on vägivald kestnud mitu aastat ning põhjustanud miljonite inimeste surma, ümberasustamise või kodutuksjäämise.

Seetõttu on äärmiselt oluline veenda kõiki konflikti osapooli sõjategevust lõpetama, et nende piirkondade elanikud võiksid taas rahu elada. Väga tähtis on jätkata ÜRO kohapealsete missioonide toetamist, et leevendada kogu rahva, eriti vanurite, naiste ja laste kannatusi.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Üsna hiljuti langes Kongo Demokraatlikus Vabariigis üle 500 inimese massilise grupiviisilise vägistamise ohvriks. Selles massilises vägistamises on süüdi Kongo DV idaosa mitmesuguste relvastatud rühmituste liikmed. Ma toetan täielikult seda Euroopa Parlamendi resolutsiooni. Samas tahaksin lisada, et kuna ÜRO rahuvalvajate laager asus üsna selle linna lähedal, kus need seksuaalsed rünnakud aset leidsid, kuid ÜRO ei hoidnud seda šokeerivat intsidenti ära, peame kujundama oma seisukoha ÜRO baasi tegevuse suhtes Kongo DV idaosas. Me peame kindlaks tegema ÜRO rahuvalvajate juhid, kes selle eest vastutavad. Samuti oleks huvitav teada, kas ÜRO baasi ohvitserid ja sõdurid teavad, mis eesmärgil nad on sinna saadetud. Mulle tundub, et nad ei tea; sellele viitab nende vaikimine selle massikuriteo sooritamise ja rahvusvahelise õiguse eiramise teemal. ÜRO suutmatus oma otseseid ülesandeid täita on kuritegu!

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Kongo Demokraatlikus Vabariigis endiselt toime pandavate vägivaldsete hirmutegude kirjeldamiseks puuduvad sõnad. Kõik, mida me teha saame, on kirjeldada neid üksikhaaval. Grupiviisiline vägistamine, vigastamine, mõttetu vägivald, rüüstamised, alatud mõrvad, rääkimata põhivabaduste igapäevasest rikkumisest selles taandarenevas riigis ... Kuna õigussüsteem on olematu, pole järgnenud mingeid meetmeid ega reaktsioone; sellest tulenevalt on tekkinud karistamatuse tunne. Sellele võib lisada veel Kongo ametivõimud, kes pigem lahkuvad ametist kui asuvad täitma oma peamist ülesannet, mis seisneb kodanike kaitsmises. See resolutsioon, mis on kolmas omataoline, on suunatud Kongo juhtkonnale, aga ka Euroopa ja rahvusvahelistele organitele, kes ei saa enam kõrvaltvaatajaks jääda. Neil on kohustus tegutseda ja inimesi kaitsta – nimelt ÜRO missiooni kaudu, mis viibib Kongo Demokraatlikus Vabariigis kohapeal. Nad peavad edendama rahu ja stabiilsuse taastamist piirkonnas ning aitama kaasa sellise riigi loomisele, mis suudaks täies ulatuses täita oma põhiülesandeid ja tagada, et lõpuks ometi hakataks järgima õigusriigi põhimõtteid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Ma loodan, peamised osalised selles piirkonnas võtavad teadmiseks resolutsiooni, mida me äsja hääletasime. Me mõistame teravalt hukka vähemalt 500 naise ja lapse massilise vägistamise ja muud inimõiguste rikkumised, mille 30. juulist kuni 4. augustini panid Põhja-Kivu provintsis toime Rwanda Vabastamise Demokraatlikud Jõud (FDLR), üks hutu mässuliste rühmitus ja mai-mai võitlejad, samuti juhtumid Põhja- ja Lõuna-Kivu muudes piirkondades. Me kutsume kõiki osalisi üles tugevdama võitlust karistamatuse ilmingutega ning vägivalda ja inimõiguste rikkumise viivitamatut lõpetamist Kongo DVs, eriti Põhja-Kivus. Me rõhutame vajadust teha täiendavaid jõupingutusi, et lõpetada Kongo ja välismaiste relvarühmituste tegevus Kongo DV idaosas. Samuti kutsume ÜROd ja Kongo DV valitsust üles korraldama nende sündmuste sõltumatu ja põhjalik uurimine, et inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumise eest vastutavad isikud võetaks vastutusele ja antaks kohtu alla vastavalt Kongo ja rahvusvahelisele õigusele.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Kahjuks ei austa paljud maailma riigid põhilisi inimõigusi. Vastupidi – nad on süüdi inimsusevastastes kuritegudes, sõdades, seksuaalses vägivaldas ja kõigis muudes vägivallategudes meeste, naiste ja laste vastu. Juulist augustini langes ainuüksi Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosa kaevanduspiirkonnas grupiviisilise vägistamise ohvriks üle 500 inimese – lapsed, tüdrukud ja kuni 75aastased naised. Kõik see toimus ÜRO laagri läheduses. Vähe sellest, et ÜRO ei sekkunud; ta koguni teeskles nädalaid, et ei tea juhtunust midagi. Riigisistel andmetel on seni elu kaotanud ligikaudu 6 miljonit inimest. Ma toetan seda resolutsiooni kogu südamest, sest sellega asub Euroopa Parlament kõige nõrgemate ja kaitsetumate poolele.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Ma toetasin Kongo Demokraatlikus Vabariigis inimõiguste ja õigusemõistmise puudulikkku kaitset käsitlevat resolutsiooni. Minu arvates on selle resolutsiooni vastuvõtmine hädavajalik. Detsembri alguses toimub Kinshasas AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee kohtumine. See resolutsioon võib saata Kongo juhtkonnale ja elanikele olulise sõnumi. See sõnum seisneb selles, et Euroopa Liit kavatseb tugevdada jõupingutusi eesmärgiga stabiliseerida olukorda kõnealuses piirkonnas, kontrollida praeguseid abimehhanisme, panna rohkem rõhku kohtusüsteemi reformidele ning ennekõike seista kindlalt vastu naiste- ja lastevastasele vägivallale ja teha lõpp süüdiolivate isikute karistamatusele.

Marc Tarabella (S&D), kirjalikult. – (PL) Ma olen väga rahul Kongo Demokraatlikus Vabariigis inimõiguste ja õigusemõistmise puudulikkku kaitset käsitleva resolutsiooni vastuvõtmisega. See resolutsioon heidab valgust arvukatele inimõiguste rikkumistele, mida kasutatakse sõjarelvana ja on suunatud Kongo naiste vastu, ning mõistab need rikkumised hukka. Need vägivaldsed teod laastavad riiki juba pikka aega. Ma rõhutan veel kord vajadust võidelda karistamatuse vastu, mis valitseb selles piirkonnas, ja ma palun komisjonil võimalikult kiiresti valmistada ette õigusakt, mis järgib Ameerika Ühendriikide nn konfliktimineraalide seaduse eeskujul.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Lugupeetud kolleegid, mulle teevad väga suurt muret sündmused Kongo Demokraatlikus Vabariigis, kus viimase paari kuu jooksul on vägistatud sadu, kui mitte tuhandeid naisi ja lapsi. Poliitikuna, kuid ennekõike isa ja mehe, olen ma šokeeritud. See on kohutav. Süüdlased tuleb kindlaks teha ja kohtu ette tuua ning neid tuleb karistada rahvusvahelise õiguse kohaselt. Meie, rahvusvaheline üldsus, oleme läbi kukkunud. Kuid me oleme läbi kukkunud ka kodule palju lähemal, omaenda territooriumil. Me ei kaota kunagi aega, et taunida inimõiguste rikkumisi väljaspool Euroopa Liitu ja nõuda kiiret meetmete võtmist. Kui aga tähelepanu pöördub inimõiguste rikkumistele ELis, on reaktsioon enamasti loid. ELi tabab suur usalduskriis, kui ta ei suuda vähendada lõhet väljaspool ELi toime pandud kuritegude üllameelse taunimise ja kodus toimunud inimõiguste rikkumiste puhul võetavate meetmete vahel. Seda lõhet ei tohiks olla. Lissaboni leping avas uued võimalused inimõiguste tugevdamiseks. Ma pean eelkõige silmas ELi põhiõiguste hartat, mis on peale ELi institutsioonide nüüd kohustuslik ka liikmesriikidele. Seega on meie võimuses kaotada see inimõiguste vaakum ELis, kuid me peame kohe tegutsema.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (SK) Lugupeetud kolleegid, 30. juulist kuni 4. augustini 2010 pandi Kongo idaosas toime arvukalt inimõiguste rikkumisi ja seksuaalse vägivalla akte, mis olid suunatud laste, naiste ja ka meeste vastu. Inimõiguste ja rahvusvahelise õiguse rikkumised kestavad tänini ja levivad piirkonnas murettekitava kiirusega. Euroopa Liit on võtnud pikaajalise kohustuse kogu Ida-Aafrika järvede piirkonna ees, millest osa asub Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Meie jõupingutused piirkonnas rahu ja stabiilsuse tagamisel ei ole aga seni toonud mingeid reaalseid tulemusi. Tänane resolutsioon on Euroopa Parlamendi järjekordne üleskutse lõpetada rünnakud tsiviilelanikkonna vastu Kongo idaprovintside ning tagada ohvritele elementaarne arsti-, sotsiaal-, humanitaar- ja õigusabi. Igale relvastatud konfliktile leidub poliitiline lahendus, kuid selle leidmiseks peab olema tahet. Kongo idaosas julgeoleku ja stabiilsuse tagamine on seega eelkõige Kongo valitsuse ülesanne. Majandus- ja humanitaarabi on oluline, kuid sellest üksi ei piisa. Mul on hea meel, et Euroopa Parlamendi liikmete hääletuse kaudu kinnitati veel kord selgelt, et meie pühendumine Kongole hõlmab selget avaldust inimõiguste kaitse kohta iga kord, kui neid õigusi kõnealuses piirkonnas rikutakse. Seetõttu toetasin esitatud resolutsiooni

ja usun, et komisjon leiab tõhusad mehhanismid resolutsioonis toodud soovitude ellurakendamiseks.

– Resolutsiooni ettepanek: Ülemaailmne surmanuhtluse vastane päev (RC-B7-0541/2010)

Roberta Angelilli (PPE), kirjalikult. – (IT) Viimastel nädalatel on Euroopa Parlament ja kogu rahvusvaheline üldsus koondunud Sakinehi kaitseks, ent ka kõigi teiste meeste ja naiste kaitseks, kes elavad samades tingimustes Iraanis ja ka kõigis muudes maailma osades, kus põhiõigusi ikka veel rikutakse. Praegu on maailmas 154 riiki, kus surmanuhtlus on kaotatud. Neist 96 riiki on surmanuhtluse kaotanud kõigi kuritegude puhul, 8 riiki on surmanuhtluse säilitanud erakorraliste kuritegude puhuks, nagu sõjakuriteod, 6 riiki on kehtestanud hukkamiste moratooriumi ja 44 riiki on praktikas surmanuhtluse kaotanud (s.o riigid, mis ei ole hukkamisi täide viinud vähemalt 10 aasta jooksul, või riigid, mis on ennast sidunud kohustusega surmanuhtlust mitte kohaldada). Paljudes riikides ei tehta süüdistatavate vahel vahet; tegelikult hukatakse mõnedes riikides senini lapsõigusrikkujaid. Sellega rikutakse jämedalt rahvusvahelist õigust, mis on sätestatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis. Seega, ma kordan veel kord oma vastuseisu surmanuhtluse kohaldamisele mis tahes juhtudel ja tingimustel ning loodan, et surmanuhtlus kaotatakse nii kiiresti kui võimalik.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Viimastel aastatel on tehtud paljutöötavaid edusamme surmanuhtluse kaotamise poole. Riikide arv, kus see karistuse vorm on igaveseks kaotatud, on tõusnud 95ni. Õigupoolest piirdubki surmanuhtluse kohaldamine maailmas kahe piirkonnaga: Aasia ja Põhja-Aafrikaga. ÜRO resolutsioonid surmanuhtluse üldise moratooriumi kohta on selle tulemuse saavutamisele märkimisväärselt kaasa aidanud. Lisaks on EL endiselt surmanuhtluse vastu võitlevate organisatsioonide kõige suurem rahastaja. Ma leian siiski, et nende organisatsioonide konkreetsetele algatustele tuleb avaldada vajalikku poliitilist toetust. Kuna Euroopa Parlamendi resolutsioon ettepanek väljendab sellist olulist toetust, hääletasin ma selle poolt. Ehkki edusamme on tehtud, on surmanuhtlus säilinud 58 riigis ja nende inimeste arv, kellele see karistus on mõistetud, tekitab muret. Eelmisel aastal hukati üle 700 inimese; sellele arvule tuleb lisada veel mitu tuhat inimest, kes oletatavasti mõisteti surma Hiinas. Seetõttu tahaksin rõhutada vajadust suurendada jõupingutusi rahvusvahelise avaliku arvamuse mõjutamisel. Isegi mõnes ELi liikmesriigis pooldaks suur osa kodanikke surmanuhtluse kasutuselevõtmist.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva puhul, mida tähistatakse 10. oktoobril juba kaheksandat aastat, soovime meie, Euroopa Parlamendi liikmed, võtta vastu resolutsiooni, milles kinnitatakse meie pühendumist surmanuhtluse kaotamisele ja soovi näha, et surmanuhtluse taunimise põhimõte võetaks omaks kogu maailmas. Maailmas on surmanuhtluse säilitanud 43 riiki; resolutsioonis kutsutakse surmanuhtlust rakendavaid riike üles kehtestama hukkamistele moratooriumi. Eesmärk on saavutada surmanuhtluse täielik kaotamine kogu maailmas – see on üks Euroopa Liidu prioriteete inimõiguste poliitikas.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Maailmas on palju riike, kus endistviisi rakendatakse surmanuhtlust; nende hulka kuuluvad riigid, mis on sõlminud Euroopaga nn inimõiguste klausleid sisaldavad kaubandus- ja majanduslepingud. Mõeldes riikidele, kus korraldatakse avalikke hukkamisi poomise, kividega surnuks loopimise või piinamisega samaväärsete meetodite kasutamise teel, peame lootma, et niisugused tekstid nagu see, mida me täna hääletasime, innustavad kogu Euroopat, mis liiga sageli unustab oma

majandusliku ja poliitilise mõjuvõimu ning ei kasuta seda rahvusvahelisel areenil selleks, et edendada inimväärikuse austamist kolmandates riikides.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Surmanuhtlus on üks vanimaid väga raskete kuritegude puhul kohaldatavaid karistusi, mida teatud riikides ei ole veel kaotatud. Surmanuhtlus on kõige julmem, ebainimlikum ja alandavam karistus, millega rikutakse inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud õigust elule. Maailmas on surmanuhtluse säilitanud 43 riiki. Seetõttu kutsub Euroopa Parlament riike üles astuma kiiresti samme surmanuhtluse kaotamiseks. Erilist muret tekitab surmanuhtluse kohaldamine alaealiste ja vaimu- või intellektipuudega isikute suhtes. Selle karistuse rakendamine kõige haavatavamate inimeste puhul tuleks võimalikult kiiresti kaotada. On väga oluline, et riiklikud institutsioonid asuksid jälgima surmanuhtlusega seotud küsimusi, et juhtida valitsuste tähelepanu konkreetsetele juhtumitele ja et kaalutaks võimalikke algatusi surmanuhtluse kaotamiseks.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit on pühendunud kogu maailmas surmanuhtluse täieliku kaotamise kui inimõiguste vallas seatud esmatähtsa eesmärgi saavutamisele; selle tunnistuseks on Euroopa Parlamendi täiskogu istungil ülemaailmsel surmanuhtluse vastasel päeval vastu võetud deklaratsioon. See, et paljudes riikides rakendatakse endiselt surmanuhtlust, kõige julmemat, ebainimlikumat ja alandavat karistust, eriti naiste ja koguni alaealiste puhul, on mõistetamatu. Surmanuhtluse rakendamist on seda raskem mõista, et pole olemas mingeid tõendeid selle kohta, nagu aitaks surmanuhtlus kuritegusid ära hoida paremini kui mõni muu karistus. On oluline, et Euroopa Liit jätkaks riikidevahelist koostööd toetavat tegevust, sest ainult koostöö, hariduse ja teadlikkuse suurendamise kaudu on võimalik jõuda kogu maailmas surmanuhtluse kaotamise soovi täitumiseni. Inimõiguste vallas Euroopa Liidu kõige ihaldatuma soovi täitumise eelduseks on ka valitsusvälise sektori tegevus, mis hõlmab tähelepanu juhtimist ebaõiglastele kohtumenetlustele, mille tulemusena määratakse šokeerivalt karme karistusi. Näitena võib nimetada karistust, mis määrati Iraanis ühele poisile, kes väidetava kuriteo toimepanemise ajal oli vaid 16 aastane.

David Campbell Bannerman ja Nigel Farage (EFD), kirjalikult. – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei leiab, et surmanuhtluse puhul on olemas õigustatud pool- ja vastuargumente. Samas on Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei seisukohal, et surmanuhtluse rakendamise või mitterakendamise otsus on üksnes konkreetsete rahvusriikide, mitte ebademokraatliku ELi pädevuses. Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei arvates on EL püüdnud selles valdkonnas sekkuda teiste riikide poliitikasse. ELil puudub õigus suruda mis tahes riigile peale surmanuhtluse kaotamise otsuse juurde jäämist või sellise otsuse tegemist. Samuti osutab Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei sellele, et EL on summutanud kõik selleteemalised arutelud Euroopa kontekstis hoolimata avalikust arvamusest selle küsimuse kohta. Surmanuhtluse säilitamine või kaotamine on ja peakski olema otsus, mis tehakse rahvusriigi tasandil demokraatlike vahendite kaudu. Iga riik, kus rakendatakse surmanuhtlust, peaks tagama tõendite kogumise ja vangide ülekuulamise nõuetekohased menetlused ning õiglase kohtupidamise.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Maailmas, kus 43 riigis endiselt rakendatakse surmanuhtlust ja kus lapsi sunnitakse vaatama pealt avalikke hukkamisi, peab Euroopa jätkuvalt nõudma selle karistuse kaotamist, sest sellega rikutakse julmalt ja lubamatult inimese õigust elule. Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest minu arvates peaks EL surmanuhtluse kaotamisele kaasa aitamiseks kasutama diplomaatilisi vahendeid, avaldades valitsustele survet surmanuhtlusele moratooriumi kehtestamiseks, pidades silmas

selle täielikku kaotamist. Resolutsioonis nõutakse nõukogult ja komisjonilt suuniseid Euroopa tervikliku poliitika kohta seoses kümnete Euroopa kodanikega, kes ootavad kolmandates riikides surmanuhtluse täideviimist, ning teabe ja õigusabi tagamist, mis on minu arvates sama tähtis. Ma möönan ka ülemaailmse ja Euroopa surmanuhtluse vastase päeva heakskiitmise tähtsust.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Juba inimelu väärtus ja kohtute poolt ajaloo väitel tehtud arvukad vead annavad enam kui piisavalt põhjust surmanuhtluse vastu võitlemiseks. Surmanuhtluse kaotamine kogu maailmas on üks Euroopa Liidu esmatähtsatest eesmärkidest. Iga aasta 10. oktoobril on otsustatud tähistada Euroopa surmanuhtluse vastast päeva. Me oleme kindlalt pühendunud surmanuhtluse ülemaailmsele kaotamisele ja püüdleme selle põhimõtte üldise aktsepteerimise poole. Amnesty Internationali andmetel on maailmas veel 58 riiki, kus surmanuhtlust pole kaotatud, ja 2009. aastal toimus hukkamisi 18 riigis. Ainuüksi Hiinas hukati rohkem inimesi kui kõigis teistes riikides kokku. Euroopas on Valgevene ainus riik, kus surmanuhtlust endiselt rakendatakse. Euroopa Parlament oli esimene Euroopa institutsioon, mis selle kampaania 1980ndate alguses algatas, ning EL on praegu peamine institutsiooniline toimija võitluses surmanuhtluse vastu ja selliste jõupingutuste peamine rahastamisallikas. Me peame võitlema hukkamiste suhtes moratooriumide kehtestamise nimel, kuni surmanuhtlus on lõplikult likvideeritud.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Surmanuhtluse kaotamine oli üks esimesi otsuseid, mille Bukarestis ametisse astunud ajutine valitsus langetas pärast Ceaușescu režiimi kokkuvarisemist, millele eelnesid rahvaülestõusud Timișoaras ja Bukarestis. See oli tervendav žest, arvestades Rumeenias alates 1930. aastatest valitsenud totalitaarsete režiimide poliitilisi ohvreid. Ma meenutan seda sündmust Euroopa lähiajaloost, sest Euroopa Parlamendi resolutsioon ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva kohta on vastus 21. sajandil kasutatavale iganenud tavale. Surmanuhtlus on paljudes riikides endiselt õigusaktidega lubatud, kaasa arvatud mõnedes sellistes riikides, kes aktiivselt edendavad kodanikuõigusi ja -vabadusi kogu maailmas.

Surmanuhtlus ei ole üksnes hoiatav karistus, mis vähendab kuritegevust, vaid tõstatab ka väga tõsise probleemi, võimaliku väärõigusemõistmise, mille tulemusena võidakse surma saata süütuid inimesi. Minu arvates on selle resolutsiooni peamiseks plusspunktiks Euroopa Liidu liikmesriikide üleskutse surmanuhtlust rakendavatele riikidele kehtestada karistuste täideviimisele moratoorium. Seetõttu otsustasin hääletada resolutsiooni vastuvõtmise poolt.

George Sabin Cutaș (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Tänavu rakendati surmanuhtlust 12 riigis vaatamata hukkamõistule, mida selle ebainimliku karistuse suhtes on väljendanud enamik maailma riike ja rahvusvahelisi institutsioone, sealhulgas Ühinenud Rahvaste Organisatsioon. Ma leian, et surve avaldamine surmanuhtluse kaotamiseks neis 43 riigis, kus see karistus on riigi õigusaktidega endiselt ette nähtud, peab saama prioriteediks Euroopa Liidu poliitikas inimõiguste edendamisel ja eelkõige Euroopa uue välisteenistuse töö osaks.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Portugal oli üks esimesi riike maailmas, kus surmanuhtlus 1867. aastal kaotati. Portugali kodanikuna leian, et surmanuhtlus on ebainimlik ja kõige äärmuslikum inimõiguste eiramine. Seetõttu olen ma selle resolutsiooni ettepanekuga rahul ja hääletan selle poolt. Inimväärikuse edendamine ja sellest tulenev võitlus surmanuhtluse kaotamise nimel on Euroopa Liidu inimõiguste poliitika üks eesmarke ja peab selleks ka jääma. Tervikliku ja tulemusliku Euroopa surmanuhtluspoliitika huvides

on, et Euroopa Liit räägiks oma institutsioonide ja eelkõige kõrge esindaja kaudu ühel häälel. Ülemaailmse moratooriumi kehtestamine surmanuhtluse kasutamise ja määramise suhtes maailma kõikides piirkondades ei ole üksnes oluline samm surmanuhtluse kaotamise poole kogu maailmas; ennekõike on seda vaja selleks, et inimlikkus suurema au sisse tõuseks.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) 10. oktoobril 2010 kaheksandat korda tähistatav ülemaailmne surmanuhtluse vastane päev annab Euroopa Parlamendile võimaluse korrata, et surmanuhtluse kaotamine kõikjal maailmas on Euroopa Liidu jaoks endiselt esmatähtis eesmärk, kuna surmanuhtlust rakendatakse ikka veel 18 riigis. 2009. aastal hukati üle 700 inimese ja sellele arvule lisanduvad veel tuhanded hukkamised Hiinas. Hukkamised ega surmanuhtlus ei ole kunagi parandanud kuritegevusega seotud statistikat. Seetõttu peaks Euroopa Liit propageerima kriminaalõigussüsteemidega kohaldatavaid alternatiivseid karistusi, suheldes riikidega, kus endiselt kohaldatakse seda inimõiguste ülddeklaratsiooniga vastuolus olevat karistust. Samuti on Euroopa Parlament väljendanud sügavat muret, et surmanuhtlust kohaldatakse ka alaealiste ja vaimu- või intellektipuudega isikute suhtes, ning nõudnud, et surmanuhtluse kohaldamine selliste isikute suhtes viivitamatult ja jäädavalt lõpetataks.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest selles soovitatakse, et Euroopa Liit kasutaks töös surmanuhtluse kaotamise nimel kõiki olemasolevaid diplomaatilisi vahendeid ja toetaks koostööd. Selles vallas võiks eeskuju võtta Portugalilt, sest Portugal oli esimene Euroopa riik, mille põhiseadusse kirjutati enam kui 140 aastat tagasi surmanuhtluse kaotamine. Kahjuks ei ole seda tehtud enam kui 40 riigis üle maailma, kus endiselt rikutakse inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud õigust elule.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Surmanuhtlusega rikutakse vastuvõetamatult iga inimese sisemist väärikust ning iga elu võõrandamatut ja kordumatut väärtust. Seetõttu väärrib surmanuhtlus meie teravat hukkamõistu ja igauhe tingimusteta pühendumist selle kõrvaldamisele. Ma loodan, et rohkem riike liitub nende riikide rühmaga, kus surmanuhtlus on igaveseks kaotatud. Ma leian, et sõltumata konkreetsete tegude tõsidusest, mis teoreetiliselt võiks motiveerida või isegi põhjendada sellist karistust, on surmanuhtluse kaotamine tohutu samm tsiviliseerituse suunas ja selliste karistussüsteemide tunnus, kus püütakse eristada õigusemõistmise kättemaksust (näiteks nagu Euroopa Liidu liikmesriikide karistussüsteemides). Oluline on säilitada see hoidumine kättemaksuhimust ja tagada, et isegi kõige hullemaid kurjategijaid koheldaks väärikalt, isegi kui nad ei vääri seda. Tõepoolest, hoiak „silm silma ja hammas hamba vastu” ei oleks kooskõlas meie ühise pärandiga, mis seisneb austuses inimelu vastu, millest meie poliitilised otsustajad nii sageli mööda vaatavad. Minu mõtted on praegu ka kõigi nendega, kellele ei ole tagatud isegi näivald õiglast kohtumõistmist ning keda tapetakse juhuslikult või teadlikult kõige barbaarsemal moel ja kõige halastamatutes tingimustes.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjalikult. – (IT) 10. oktoobril tähistatakse kaheksandat korda ülemaailmset surmanuhtluse vastast päeva. Ma tervitan seda Euroopa Parlamendi resolutsiooni, sest minu arvates on see õige samm pärast hiljutisi resolutsioone Hiinas, Nigeerias, Põhja-Koreas ja Iraanis rakendatava surmanuhtluse kohta. Surmanuhtluse kasutamise ulatus kogu maailmas tekitab muret ja raske on saada teavet tegelike numbrite kohta, eriti eespool nimetatud riikides, kus demokraatia puudub või on väga piiratud. On oluline, et Euroopa Liit asuks selles küsimuses jõulisele seisukohale ning kasutaks kõiki õiguslikke ja üldisi poliitilisi vahendeid, et juhtida rahvusvahelise üldsuse tähelepanu sellele

teemale ja mõista hukka rahvusvahelise õiguse rikkumised. Seetõttu hääletan ma selle resolutsiooni ettepaneku poolt.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Euroopa Liit juhib maailmas võitlust surmanuhtluse vastu. Liiga paljudes riikides, sealhulgas mitmes riigis, millega meil on tugevad majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised sidemed, hukatakse endiselt inimesi. Ma leian, et surmanuhtlusel ei ole 21. sajandil kohta, ja ma toetan tänast üleskutset kehtestada hukkamistele moratorium.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Surmanuhtluse kaotamine kogu maailmas on Euroopa Parlamendi üks esmatähtsaid eesmärke ning sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni üks konkreetseid prioriteete. Surmanuhtlus on inimõiguste rikkumine ja see on mis tahes olukorras vastuvõetamatu. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament kiitis selle ettepaneku väga suure hääleteenamusega heaks. Kuna Euroopa Liit on maailmas surmanuhtluse kaotamise kõige aktiivsem ja silmapaistvam propageerija, oli tal kohustus toetada kodanikuühiskonda ja organisatsioone kõikjal maailmas, kes selle põhilise inimõiguse nimel võitlevad. On vaja teha suur hulk tööd: toetada surmanuhtlusest *de facto* loobuvaid riike sellekohaste õigusaktide korrastamisel, vähendada teistes riikides määratud ja täide viidavate surmanuhtluste arvu ning aidata kaasa surmaotsuste tühistamise kampaaniatele, eriti juhtudel, kui kohtumenetluse tulemust ei peeta õiguslikult nõuetekohaseks. See on meie liidu üks alusväärtusi, mida me peame kaitsma avalikult ja nii tihti kui vähegi võimalik.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult*. – (IT) 10. oktoobril tähistatav ülemaailmne surmanuhtluse vastane päev näitab taas Euroopa juhtrolli võitluses tsiviliseerituse nimel. See resolutsioon väärib vastuvõtmist, sest tõstab esile arvukad probleemid ja hälbed, mis on 43 maailma riigis tänapäeval ikka veel olemas. Resolutsioonis rõhutatakse õigustatult, et meie senised lahingud on toonud reaalseid tulemusi: järjest suurem hulk riike on ratifitseerinud mitu selleteemalist rahvusvahelist konventsiooni. See tähendab, et rahvusvahelisel tasandil pööratakse inimõigustele üha enam tähelepanu. Ma toetan ka üleskutset, et kõrge esindaja paruness Ashton peaks silmas pidama, et selle resolutsiooni poliitiline põhisisu peab olema ülemaailmse moratoriumi kehtestamine, mis oleks oluline samm surmanuhtluse kaotamise suunas.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) EL on viimastel aastatel olnud peamine institutsioon võitluses surmanuhtluse vastu. See võitlus on olnud inimõigustega seotud välispoliitikas ELi prioriteet. Tõde on, et maailmas on veel üle 40 riigi, kus rakendatakse surmanuhtlust. Kuna üks neist riikidest – Valgevene – asub Euroopas, on meie arvates vaja teha jõupingutusi, et saavutada surmanuhtluse kaotamine kogu maailmas, sest see on kõige julmem, ebainimlikum ja alandavam karistus, millega rikutakse inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud õigust elule. Seetõttu hääletasin ma vastavalt.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Mul pooldasin seda resolutsiooni, sest minu kui inimese südametunnistus sunnib mind võitlema surmanuhtluse kaotamise eest. See on kõigi humanistide võitlus. Surmanuhtluse kaotamisega tugevdame inimväärikust ja teeme edusamme inimõiguste küsimustes. Miski ei õigusta inimelu väärtuse suhteliseks muutmist. Seetõttu tahaksin teile meenutada, et Euroopa kui demokraatlik ala on olnud surmanuhtluse kaotamise nimel peetavas võitluses teerajaja. Seega on Euroopal kohustus see õigustatud võitlus prioriteediks seada.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Ma toetasin seda resolutsiooni, kuna ma leian, et surmanuhtlus on kerge karistus neile, kes on toime pannud tõsiseid, ebainimlikke

kuritegusid. Ma ei ole kindel, kas Läti kui ELi liikmesriik seda resolutsiooni rakendab, sest seal on varem olnud negatiivseid kogemusi. Läti Vabariik ei ole ikka veel rakendanud Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2004. aasta resolutsiooni Läti mittekodanike olukorra kohta. Lätis on üle 330 000 kodakondsuseta isikut. See tähendab, et üks ELi liikmesriik ei pööra kuigivõrd tähelepanu Euroopa Parlamendi seisukohale ja Euroopa Liidule tervikuna. Komisjon ja Euroopa Parlament aga käituvad nii, nagu oleks kõik korras. Kummaline suhtumine ... See näitab, et Euroopa Liidus kehtivad topeltstandardid. Euroopa Liit väljendab muret inimõiguste rikkumise üle Kongo Demokraatlikus Vabariigis, ent inimõiguste rikkumine ELi territooriumil näib olevat normaalne asjade seis.

Gay Mitchell (PPE), *kirjalikult*. – Euroopa Rahvapartei liri delegatsiooni nimel toetame surmanuhtluse kaotamist ja hääletasime ülemaailmse surmanuhtluse vastase päevaga seoses selle resolutsiooni poolt. Samas hääletasime resolutsiooni teksti kohta esitatud muudatusettepanekute vastu, sest me käsitame seda liiga laialivalguva ja tahumatu dokumendina, millel poleks mingit mõju surmanuhtlusele ja mille tulemusena võiksid paljud inimesed seoses ebaseadusliku narkokaubandusega kaotada elu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Surmanuhtlus on kõige ebainimlikum ja julmem karistus. Sellega rikutakse kõige põhilisemat inimõigust – õigust elule. Seetõttu leian, et surmanuhtluse kaotamine peab olema üks Euroopa Liidu prioriteete, et edendada demokraatiat ja inimõigusi kogu maailmas. Euroopas on surmanuhtluse keelul tugev alus, sest see on tagatud Euroopa inimõiguste konventsiooni protokollidega 6 ja 13. Euroopa Liit on kindlalt surmanuhtluse kohaldamise vastu, olenemata karistuse asjaoludest. ELi tegevus selles valdkonnas on inimõigustealases välispoliitikas esmatahtsal kohal. EL on korduvalt kutsunud üles kõikjal maailmas seda karistust kaotama ja pakub seetõttu nii suures ulatuses kui võimalik rahalist toetust kodanikuühiskonna organisatsioonidele, kes tegutsevad surmanuhtluse kaotamise nimel. Euroopa demokraatia ja inimõiguste rahastamisvahendist on alates 1994. aastast sedalaadi projektide toetuseks eraldatud üle 15 miljoni euro.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Aeg, mille me pühendame mitmesugustele sotsiaalsetele teemadele, annab alati võimaluse mõtiskleda arutelu üle sel olulisel teemal ning ennekõike juhtida korduvalt tähelepanu eelseisvatele käitumismuutustele, mis järgnevad uute väärtuste vastuvõtmisele või vanade väärtuste uuele tõlgendusele, mis on määravaks teguriks sellise ühiskonna ülesehitamisel, kus me tahame elada.

Surmanuhtlus on üks kõige jubedamaid seadustatud meetmeid ja minu arvates ei õigusta seda ükski eelnevalt toime pandud tegu. Isegi mõrv ei õigusta surmanuhtlust, sest see tähendab ühe taunitava teo eest karistamist samaväärse teoga, mis on õiguslikust vaatepunktist seaduslik, kuna selle aluseks on kohtuotsus, ent eetilisest seisukohast õigustamatu.

Seetõttu tervitan ma kogu südamest seda resolutsiooni ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva kohta, lootes, et sellest saab järjekordne samm surmanuhtluse tegeliku kaotamiseni kogu maailmas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Euroopa Parlament kinnitab taas oma pikaajalist vastuseisu surmanuhtlusele kõigil juhtudel ja kõigil asjaoludel ning rõhutab veel kord, et surmanuhtluse kaotamine aitab suurendada inimväärikust ja edendada inimõigusi. Euroopa Parlament mõistab hukka kõik hukkamised sõltumata nende toimumise kohast ning nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid rakendaksid jõulisemalt ÜRO resolutsiooni,

mis käsitleb ülemaailmsed hukkamiste moratooriumi, et kaotada surmanuhtlus täielikult kõigis riikides, kus seda ikka veel kohaldatakse. Euroopa Parlament kutsub nõukogu ja komisjoni üles võtma meetmeid surmanuhtluse jätkuvaks piiramiseks ja nõuab, et hukkamistel järgitaks rahvusvahelisi miinimumnõudeid. Euroopa Parlament on sügavalt mures, et surmanuhtlust kohaldatakse ka alaealiste ja vaimu- või intellektipuudega isikute suhtes, ning nõuab, et surmanuhtluse kohaldamine selliste isikute suhtes viivitamatult ja jäädavalt lõpetataks.

Charles Tannock (ECR), *kirjalikult.* – Briti konservatiivide delegatsioon on traditsiooniliselt andnud kõigile oma liikmetele surmanuhtluse küsimuses hääletamisel vabad käed. Me leiame, et surmanuhtluse rakendamise küsimus on iga inimese südametunnistuse asi.

Siiski tahaksime rõhutada, et isegi kui mõned parlamendiliikmed toetavad surmanuhtlust, siis meie arvates tuleks seda kohaldada ainult kõige kohutavamate kuritegude korral ja me mõistame täielikult hukka surmanuhtluse kasutamise alaealiste puhul.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Selle resolutsiooni vastuvõtmine pühapäeval tähistatava kaheksanda ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva eel edastab taas Euroopa Parlamendi üleskutse kehtestada täielik moratoorium kõigile hukkamistele. Üleskutse on suunatud riikidele, kus seda barbaarset karistust endiselt rakendatakse. Samuti kinnitatakse sellega Euroopa Parlamendi seisukohta, et ükski Euroopa kodanik ei peaks kartma hukkamist.

Resolutsiooni ettepanek: ELi tegevus naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas (B7-0540/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Eelmisel kevadel Mehhiko lahes naftaplatvormi Deepwater Horizon põhjustatud naftaleke on viinud kõnealuse resolutsiooni koostamiseni Euroopa Parlamendi keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni poolt, et juhtida tähelepanu naftalekete ennetamise kiireloomulisele küsimusele. Seepärast hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest on oluline, et sätestaksime Euroopas ranged eeskirjad naftaplatvormidel õnnetuste ennetamiseks ja selleks, et liit tugevdaks keskkonnavastutust käsitlevaid õigusakte. Mõistan siiski hukka asjaolu, et viidet igasuguse uue naftapuurimise suhtes moratooriumi kehtestamise kohta ja ka uutele standarditele ei ole rakendatud kogu liidus ning enamik liikmeid on tänasel hääletusel selle vastu hääletanud. Moratooriumi kehtestamine oleks tegelikult olnud kooskõlas ennetuspoliitikaga ja naftaplatvormide ohutusmeetmete tugevdamisega ning ka Barack Obama poliitikaga samalaadse moratooriumi kehtestamise kohta Ameerika Ühendriikides kuni 2010. aasta detsembrini.

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hiljuti Mehhiko lahes toimunud kataastroof, mille tõttu on merre sattunud miljonid barrelid naftat, on juhtinud maailma tähelepanu Euroopa Liidu jaoks väga olulisele teemale. Juhtum on näidanud, et süvamerest nafta tootmisel tuleb järgida ranged keskkonnakaitsemeetmeid. Euroopa peab selles sektoris säilitama siiski konkurentsivõime ja jätkama gaasi otsimist, et mitmekesistada oma energiaallikaid. Seepärast toetan uute ohutusstandardite vastuvõtmist, rangete ja karmide ühtsete standardite kohaldamist ning solidaarsusfondide moodustamist, et hüvitada ohvritele kogu põhjustatud kahju. Tõsine vajadus selliste meetmete järele tuleneb ka meie merede, näiteks Vahemere geomorfoloogilisest tüübist ning Liibüa ja Egiptuse rannikul praegu toimuvast naftapuurimisest. Naftaleke põhjustaks keskkonnakatastroofi, millega peaksime toime tulema ning mis tooks kaasa äärmiselt tõsised tagajärjed paljude Euroopa

riikide majandusele ja keskkonnale. Kokkuvõtteks soovin öelda, et ma ei toeta ettepanekut moratooriumi kehtestamise kohta, sest usun, et kokkulepped kolmandate riikide ja nende naftaettevõtetega oleksid tõhusamad. Selline tegevussuund muudaks lihtsamaks standardite ülevõtmise ning investeerimise ennetustöösse ja tehnoloogiauuringutesse.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) On oluline, et EL tagaks oma ranniku kaitse, suutes ennetada selliseid probleeme ja nende tekkimisel neile ka reageerida. Kehtivate õigusaktidega tuleb ka tugevdada ohutuse taset naftamaardlate uurimisel ja nafta puurimisel. Lissabonis asuv Euroopa Meresõiduohutuse Amet pakub Euroopa Komisjonile ja liikmesriikidele tuge ja tehnilist abi selliste ühenduse õigusaktide väljatöötamisel ja kohaldamisel, mis käsitlevad mereohutust ja -kaitset ning samuti laevade põhjustatud reostust.

Käesoleva aasta juunis esitasin volinik Oettingerile, volinik Kallasele ja volinik Georgievale kirjalikult soovitusel laiendada Euroopa Meresõiduohutuse Ameti vastutusvaldkonda ning kehtestada Põhja-, Mustas ja Vahemeres paiknevate Euroopa naftaplatvormide ohutuse kontrollimise mehhanismid. Samuti soovitasin, et kõnealune amet hakkaks vastutama naftapuurimisega seotud keskkonnakatastroofide ennetamise eest. See soovitus võimaldab mastaabisäästu nii rahaliste, inim- kui ka tehniliste ressursside mõttes. Mul on hea meel volinike vastuse üle, mis näitab tahet läbi vaadata Euroopa Meresõiduohutuse Ametit käsitlev määrus, ning ma kutsun Euroopa Komisjoni üles tegema kõik endast oleneva selle eesmärgi saavutamiseks.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Hiljuti Mehhiko lahes aset leidnud õnnetus, mille põhjustas avamere-naftaplatvormil toimunud plahvatus, on juba ise piisav argument neile, kes hakkavad kaaluma Euroopa Parlamendi resolutsiooni ELi tegevuse kohta naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas ning hääletama selle resolutsiooni üle. Nagu on rõhutatud resolutsiooni tekstis, ei ole ka Euroopa kaitstud selliste laastava keskkonnamõjuga juhtumite eest, sest enamik naftapuurimisest ja -tootmisest toimub Põhjameres. Nüüd on see tegevus laienemas samuti Musta mere piirkonda ning ka selle mere puhul on omajagu samalaadseid inimtegevusest tulenevaid probleeme. Nagu resolutsioonis märgitud, on komisjoni ülesanne kavandada range poliitika, mida saab ELi tasandil jõustada õnnetuste vältimiseks naftaplatvormidega ning mis kujutaks endast olulist sammu võimalike juhtumite ja õnnetuste ennetamise suunas. Need on mõned põhjused, miks ma hääletasin selle resolutsiooni heakskiitmise poolt.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) EL peab õppima naftaplatvormi Deepwater Horizon õnnetusest ning tagama, et merepõhjas asuvate naftamaardlate uurimisel peetakse kinni rangetest ohutusstandarditest. Pidades silmas avamerel naftapuurimise riske ning kahtlusi selliste õnnetuste käsitlemise ja selliste õnnetustega kaasneva mõju üle, palutakse meie toetuse saanud resolutsioonis „moratooriumi kehtestamist igasugusele uuele süvamere-naftapuurimisele ELi vetes”. Samuti palume, et komisjon viiks koostöös liikmesriikidega läbi konkreetse hindamise ja koostaks tegevuskava ohutusstandardite parandamiseks olemasolevatel naftaplatvormidel. Lõpetuseks soovime kinnitust, et saastajad on juriidiliselt vastutavad ja ohvrid, näiteks kalamehed, saavad nõuetekohast hüvitist.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin ELi tegevust naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas käsitleva resolutsiooni poolt, sest ma pean vajalikuks tugevdada ohutustingimusi ja parandada töötingimusi avamere-naftaplatvormidel Euroopa Liidus eesmärgiga ennetada selliseid looduskatastroofe, nagu toimus Mehhiko lahes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult . – (PT) Võttes arvesse naftapuurimise olulisust sellega tegelevate riikide jaoks ja sellega kaasnevaid ohtusid (nagu on näha juhuslike naftaleketega kaasnevatest kohutavatest tagajärgedest), on väga oluline, et liit kehtestaks tingimused eesmärgiga muuta naftamaardlate uurimine võimalikult ohutuks. Selleks peavad kehtima asjakohased õigusaktid, milles sätestatakse peamised ohutusstandardid nafta ja gaasi tootmiseks avamerel, et tagada puurimise ja tarne ohutus Euroopa Liidus. Kuna ma olen portugallane, siis olen kohustatud teile meelde tuletama katastroofi Prestige, millel oli tõsine mõju Galicia rannikule, kusjuures tagajärjed ulatusid Portugali ja Prantsusmaa rannikule. Seepärast palun, et praegu kavandatavate meetmete puhul ei piirduks ainult naftaotsimise ja -puurimisega, vaid et nendega oleksid hõlmatud ka naftatransport ja -tarne. Kahjuks juhtub tankeritega õnnetusi sagedamini kui see meile meeldiks. Seega on oluline läbi vaadata ka selle valdkonna ohutusstandardid, et vähendada selliste katastroofide tõenäosust.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult . – (PT) Naftaplatvormi Deepwater Horizon põhjustatud leke on olnud Euroopa Liidule ja selle liikmesriikidele märguandeks, et vaadata kiiremas korras läbi kõik naftamaardlate uurimise ja nafta tootmise aspektid ELis ning võtta vajalikud meetmed eesmärgiga tagada, et seda liiki keskkonnakatastroofid ei leiaks meie vetes kunagi aset. Seepärast on vajalik ja kohustuslik kehtestada ühtne piiriülene Euroopa süsteem naftalekete ennetamiseks ja naftaleketele reageerimiseks.

Soovin juhtida tähelepanu komisjonile edastatud palvele esitada aruanne, milles hinnatakse Mehhiko lahe keskkonnareostuse taset ja bioloogilist seisundit, ning koostada samal ajal ülevaade ELi kiirreageerimissuutlikkusest avamererajatistega seotud õnnetuste korral ning töötada koostöös liikmesriikidega välja vastav Euroopa tegevuskava. Toetan nõuet koostada õigusakti eelnõu, mille eesmärk on tagada rangemate ohutusstandardite rakendamine kõikide ELi naftaplatvormide ja puurimistegevuse suhtes. Ma ei nõustu siiski moratooriumi kehtestamisega igasugusele uuele süvamere-naftapuurimisele ELi vetes, isegi kui need standardid kehtestataks kogu ELis, sest see meede on ebaproportsionaalne võrreldes mõjuga, mis sel meetmel võib majandusharule olla.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult . – (PT) Resolutsiooni üldine olemus on positiivne, sest selles juhitakse tähelepanu ennetamisvajadusele ja vajaliku abi pakkumisele naftalekest põhjustatud keskkonnakatastroofide korral. Keskkonnamõju hindamisel ja vastutuse kindlaksmääramisel sõltumatuse ja kvaliteedi tagamine on oluline tegur, et kindlustada inimeste tervise ja keskkonnatervise kõrgetasemeline kaitse, ennetada seda, et võimalik ohtlik tegevus merepõhjas kahjustaks mere- ja rannikukeskkonda, kaitsta bioloogilist mitmekesisust ning kindlustada rannikukogukondadele kohaliku põllumajanduse ja kalanduse õitseng. Peame siiski kritiseerima asjaolu, et sellist teemat käsitlevas resolutsioonis on täielikult ignoreeritud naftavarude füüsilise piiratuse küsimust, inimkonna äärmiselt suurt ja murettekitavat sõltuvust sellest peamisest energiaallikast, vajadust olemasolevate varude õiglasema ja hoolikama korraldamise järele ning vajadust otsida muid alternatiivseid energiaallikaid.

Françoise Grossetête (PPE), kirjalikult . – (FR) Ettevaatusabinõude, keskkonnakaitse ning Euroopas toimuva naftapuurimise ohutuse ja turvalisuse kõrge tase on ülimald põhimõtted, mille puhul me ei saa kompromisse lubada. Eelkõige peame tegema vajalikud järeldused Mehhiko lahes toimunud katastroofist, et ära hoida samalaadsed sündmused Euroopa Liidu mere- ja rannikuvetes.

Sellest olenemata kasutas Euroopa Parlament täna kainet mõistust ja lükkas tagasi maksimalistliku seisukoha, milles kutsuti üles kehtestama moratoorium igasugusele uuele süvamere-naftapuurimisele Euroopa vetes. Siin on kaalul meie Euroopa naftatööstuse ellujäämine ja tulevik kriisi ajal, aga samuti meie vajadus energiasõltumatuse järele.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult* . – Kõnealuses resolutsiooni eelnõus kutsutakse üles tugevdama ohutust ja ohutusstandardeid ELi naftaplatvormidel ning ELi suutlikkust reageerida liidus aset leidvate naftalekete korral. Pidades silmas hiljuti Mehhiko lahes seoses naftaplatvormil Deepwater Horizon toimunud plahvatuse ja naftalekke tagajärjel aset leidnud katastroofi, on tegemist muret valmistava probleemiga. Kõnealuses resolutsioonis kutsutaks üles kehtestama moratoorium uuele süvamere-naftapuurimisele ELi vetes kuni standardite kehtestamise ja järgimiseni. Usun kindlalt, et kõik Euroopa puurimisettevõtted peavad parandama töötingimusi ning seda saab teha ainult ühetaoliselt kõrgete ohutusstandardite kehtestamisega kõigi ELis tegutsevate avamereplatvormide suhtes.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult* . – (IT) Hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt, sest ma pean väga oluliseks uurida Euroopa Liidus hoolikalt kõiki nafta tootmise ja naftamaardlate uurimisega seotud aspekte. Tegelikult usun, et peab võtma reguleerivaid meetmeid, millega saaks ennetada hiljuti Ameerika Ühendriike tabanud keskkonnakatastroofi kordumist ELi merevetes. Tegelikult on nii, et kui samalaadne juhtum leiaks aset Vahemeres, mis on tuntud vee äärmiselt aeglase asendumise poolest, järgneks sellele tõsiste tagajärgedega keskkonnakatastroof. Pidades silmas selles valdkonnas praegu kehtivate, mitmeski aspektis üsna puudulike Euroopa õigusaktide läbivaatamist, on tõeliselt oluline astuda samme, et tagada võimalikult kõrged ohutusstandardid. Seepärast ühinen Euroopa Komisjonile esitatud palvega tutvuda hoolikalt USA ametivõimude uurimustulemustega eesmärgiga paremini määratleda ja rakendada kõrgetasemelised ettevaatusabinõud, mis tagaksid ka ranniku- ja merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse kaitse.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult* . – (RO) Hääletan selle resolutsiooni poolt, sest usun, et Euroopa vajab kiiresti oma ühist piiriülest naftalekete ennetamise ja neile leketele reageerimise süsteemi. Arvestades, et ELi veed piirnevad ka Euroopa Liitu mittekuuluvate riikidega, mistõttu ELi õigusaktidega ei nõua neilt asjaomaste vastutuse võtmist ja kahjude heastamist reguleerivate sätete järgimist, peab Euroopa Komisjon välja töötama naftaplatvormidel õnnetuste ennetamise poliitika ja laiendama Seveso II direktiivi kohaldamisala naftaplatvormidele. Praegu kehtivad keskkonnavastutuse alased õigusaktid sisaldavad mitmeid olulisi lünki ning seetõttu arvan, et tuleb kehtestada mõned uued õigussätted eesmärgiga võtta arvesse kõiki avameretootmisega kaasnevaid riske ning samuti tuleb nõuetekohaselt reguleerida ka vastutust naftaõnnetuste puhul. Naftakatastroofidest tulenevate kahjude hüvitamise fondi puudumise tõttu peab komisjon lisama keskkonnavastutuse direktiivi kohustuslikud finantskindlustussätted.

David Martin (S&D), *kirjalikult* . – Olen täiesti nõus, et naftapuurimise suhtes kogu ELis tuleb kehtestada väga kõrged ohutusstandardid, ning eelkõige toetan ma naftaettevõtetele suunatud palvet säilitada ühesugused kõrged standardid kõikides riikides, kus nad tegutsevad – praegused erinevused liikmesriikide vahel on vastuvõetamatud ja ebaõiglased. Naftaplatvormiga Deepwater Horizon toimunud tragöödia uurimise tulemusi tuleb nende avaldamisel põhjalikult analüüsida ning eriti suurt tähelepanu tuleb pöörata ohutusstandardite läbivaatamisele uute puurimislitsentside väljastamisel. Võttes arvesse Šotimaal Põhjameres toimuva naftapuurimise suhtes kehtestatud kõrgeid standardeid, ei pea ma ühesuguse moratooriumi kehtestamist uuele puurimisele parimaks viisiks, kuidas

lahendada kõnealune probleem, vaid leian, et selle asemel peaks uute litsentside väljastamisel tehtavate otsuste puhul olema väga olulisel kohal üksikasjalikud ohutuskontrollid.

Barbara Matera (PPE), kirjalikult . – (IT) Tihe seos naftamaardlate uurimise ja naftatootmise ning varasema ja tulevase keskkonnamuutuse vahel on tõestatud ning selles küsimuses viiakse pidevalt läbi uusi teadusuuringuid. Kui näidata aegsasti, mis juhtub selle tegevuse tulemusel aastal 2080, võib see ehk olla hoiatuseks, et lõpetada katastroofini viiv tegevus, mis mõjutab kogu maailma – kedagi ei säästeta, isegi mitte meid. Pole kahtlustki, et süvamere-naftapuurimisega kaasneb meile vastutus, mida veel hiljuti ei oleks ealeski arvesse võetud, kuid Mehhiko lahes toimunud katastroofiga samalaadse katastroofi toimumise oht ei saa meid külmaks jätta. On oluline, et Euroopa Liit tugevdaks ja ühtlustaks täna 27 liikmesriigis naftamaardlate uurimise ja naftatootmisega seotud ohutustasemed ning seda mitte ainult olemasolevatel naftaplatvormidel, vaid ka neil platvormidel, kus tegevus lõpetatakse. Teiseks peame kindlaks määrama ettevõtjate vastutuse ja seda reguleerima, alustades sellest, et jätame välja võimaluse rentida rajatise kolmandatele isikutele. Seepärast nõustun raportööri öelduga ja tahan, et Euroopa Komisjon ja nõukogu sekkuksid otseselt eesmärgiga pakkuda selgust, läbipaistvust, ühtsust ja sellest tulenevalt ka ohutust meie territooriumil ja selle konkreetse teema käsitlemisel, mille puhul, kallid kolleegid, me ei tohi kunagi kaotada valvsust.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult . – (FR) Arvestades, et kõnealuses dokumendis ei mainita kordagi bensiiniajastule järgnevat tulevikku, jään ma erapooletuks.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult . – (PT) Aastate jooksul naftamaardlate uurimise ja naftatootmise valdkonnas toimunud õnnetused on olnud hoiatuseks selle tegevusega kaasnevate ohtude osas. Kuid hiljutine äärmiselt tõsine õnnetus Mehhiko lahes on tõepoolest esile toonud vajaduse uute ja erinevate meetodite järele, et vältida samalaadseid olukordi tulevikus, sest need võivad ohustada kogu piirkonna keskkonnatasakaalu ja bioloogilist mitmekesisust ning kaasnev kahju mõjutab kõiki. Seepärast peab EL võtma vajalikud meetmed eesmärgiga tagada, et naftamaardlate uurimine ja naftatöötlemine Euroopas toimuks parimaid ohutuseeskirju järgides, vältides seega keskkonna- ja inimkatastroofe.

Alexander Mirsky (S&D), kirjalikult . – (LV) Ma toetan seda resolutsiooni ettepanekut täielikult. Pean vajalikuks suurendada naftatootmisettevõtete vastutust, et õnnetuse korral võiks kindlustus ja õnnetuse ennetamise reservfond lihtsalt katta kõik reostuse koristamisega seotud kulud ja kogu võimaliku keskkonnale põhjustatud kahju. Samuti on oluline 100%-line pangatagatis ja ettevõtjate rangem litsentsimine naftamaardlate uurimise ja naftatootmise sektoris.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult – (DE) Mehhiko lahe naftakatastroof näitab selgelt, et finantskaalutlused toovad liiga sageli kaasa ohutuseeskirjade eiramise ja kaine mõistuse kaotamise. Atlandi ookeani kirdeosas on tingimused sügavuse mõttes samalaadsed Mehhiko lahega ning seetõttu on sarnased ka riskid. Arutelu ohutuse üle on Euroopas eriti tähtis, kui pidada silmas asjaolu, et enamik naftapuurimisest ja naftamaardlate uurimisest toimub Põhjameres ning et arvestades ohutusnõuete karmistamist Ameerika Ühendriikides ja vastupidiselt Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioonis sätestatud kohustustele ei suudetud naabervetes kokkuleppele jõuda. See on seda olulisem, et kõrgete naftahindade ajal on eriti kasumlik ehitada kehvalt juurdepääsetavaid naftamaardlaid ja puurida naftat kõige ebasoodsamates tingimustes, näiteks üha sügavamalt. Seepärast on mul hea meel, et nüüd püütakse kehtestada ohutusstandardid ELi tasandil, ning ma hääletan resolutsiooni ettepaneku poolt.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult . – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest selles käsitletakse väga olulist teemat. Soovin siiski rõhutada, et küsimuse tõstatamisel oleks tulnud silmas pidada üldisemat raamistikku. Euroopa Komisjon vaatab praegu üle keskkonnavastutust käsitlevat ELi õigusakti ning peaks sellega seoses pakkuma lahendusi selliste ökokatastroofide vältimiseks, nagu leidis hiljuti aset Ungaris suure koguse punase muda lekkimise tõttu.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjalikult . – (ES) Mehhiko lahe katastroofi tagajärgi silmas pidades leian, et täna parlamendis vastu võetud resolutsioon ELi tegevuse kohta naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas on väga oluline.

Olles tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni liige, pean rõhutama, et süvamere-naftatootmine ja -gaasitootmine on ELi varustuskindluse seisukohast määrava tähtsusega. Süvamere-naftatootmine ja -gaasitootmine ei toimu sellistel äärmuslikel tingimustel nagu Mehhiko lahes. Kuid siiski tuleb võtta kasutusele kõik ettevaatusabinõud. Seepärast peame tegema tööd ennetamise vallas, et meil oleksid ajakohastatud õigusaktid, mis on tõhusalt kohaldatud ja millega suudetakse ennetada looduskatastroofe. Me ei saa siiski jätta tähelepanuta asjaolu, et seda liiki uurimine ja tootmine on sageli seotud riskidega. Seepärast peame mõtlema ka sellele, et oleksime tõesti suutlikud reageerima sellistele võimalikele õnnetustele, nagu leidis aset Mehhiko lahes.

Kõnealune resolutsioon on samm õiges suunas, sest selles julgustatakse tegema ELis edusamme nii ennetamise kui ka reageerimise vallas.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult . – (FR) Kas Euroopa Parlament soovib hääletada igasugusele uuele ELi vetes toimuvale süvamere-naftapuurimisele moratooriumi kehtestamise poolt? See on võimalus õppida 20. aprillil Mehhiko lahes aset leidnud naftakatastroofist, inim- ja keskkonnatragöödiast: 11 surnut, 800 miljonit liitrit lekkinud naftat ja hävitatud bioloogiline mitmekesisus. See on ainus tõeline poliitiline küsimus tänasel hääletamisel. Moratooriumi tagasilükkamisega on Euroopa Parlamendi täiskogu edastanud selgesõnalise sõnumi, mis ei käsitle kuidagi inimeste muret. Sellest olenemata on ilmselge, et avamere-naftapuurimine on riskantne tegevus ning kasutusele tuleb võtta kõik ettevaatusabinõud: tugevdada keskkonnavastutuse põhimõtet, luua Euroopa erifond koos kohustuslike sissemaksetega avamererajatiste käitajatelt ning seda eriti siis, kui naftapuurimine toimub Arktikas äärmiselt külmades tingimustes ja suurtel sügavustel. Üks on selge: keeldudes hääletamast ELi vetes uue süvamere-naftapuurimise peatamise poolt, jääb Euroopa Parlamendil puudu komisjoni seisukoht *de facto* moratooriumi kohta, nagu volinik Oettinger oma 7. juuli kõnes teatas.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult . – (FR) Pärast naftaplatvormil Deepwater Horizon toimunud plahvatust lekkis 2010. aasta aprillist septembrini Mehhiko lahes vette peaaegu viis miljonit barrelit naftat ning see kahjustas nii piirkonna majandust kui ka ökosüsteemi. Kokku sattus ohtu enam kui 400 liiki – vaalad, delfiinid, lamantiinid, hallhaigrud, siidhaigrud jne. Kuna Euroopa Liidul on palju naftaplatvorme – Põhjameres on neid üle 500 –, siis tuleb Euroopa tasandil teha kõik selleks, et vältida katastroofi meie territooriumil. Selle resolutsiooni poolt hääletades nõuan ma rangeid Euroopa eeskirju õnnetuste ennetamiseks naftaplatvormidel ja selliste õigusaktide koostamist, millega tagatakse, et kõikide Euroopa Liidu naftaplatvormide ja kogu ELis toimuvad puurimistegevuse suhtes kohaldatakse alates Atlandi ookeanist kuni Musta mereni ühesuguseid kõrgeid standardeid. Lisaks tunnen heameelt komisjoni otsuse üle viia läbi ELi vetes toimuva naftapuurimise nn pingetest.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – (FR) Oht, et Euroopa Liidu vetes leiab aset tõsine õnnetus, on suur ning Euroopa ei ole lihtsalt valmis toime tulema sellise õnnetuse laastavate tagajärgedega. Komisjon ise tunnistas seda konsultatsiooni käigus. Avamere-naftapuurimine on märkimisväärselt laienenud ning seetõttu on suurenenud ka riskid, kuid ohutus on seevastu jätkuvalt üsna ebapiisav. Seoses sellega oleks vaid ajutine moratorium igasugusele uuele avamere-naftapuurimisele ELi vetes riske vähendanud ja saatnud ka selgesõnalise sõnumi meie sõltuvuse kohta fossiilkütustest. Seepärast peame taas kord toetuma naftatööstuse vähestele usaldusväärsusele.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult . – (IT) Pärast Mehhiko lahes kurikuulsal naftaplatvormil juhtunut, millega kaasnes naftatoru lõhkemise järel looduskatastroof, kutsub keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon Euroopa Komisjoni üles pöörama suuremat tähelepanu naftapuurimisele meres, pidades silmas eelkõige ELi vetes asuvaid platvorme. Mulle oleks meeldinud, kui keskkonnakomisjon oleks läinud kaugemale ja nõudnud samalaadseid tagatisi ka muudelt Euroopa Liidu liikmesriikide hulka mittekuuluvatelt Euroopa riikidelt, näiteks Norralt, kelle SKPst 90% on seotud merest nafta tootmisega. EL omab maailmas majanduslikku jõudu ning peab saama nõuda, et ka need Euroopa Liitu mittekuuluvad riigid, kes peavad ELi oma peamiseks partneriks, järgiksid kehtivaid ohutusmeetmeid ohtlikes süvavetes.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult . – (PL) Mehhiko lahes aset leidnud looduskatastroof, mille põhjustas naftaplatvormi Deepwater Horizon uppumine, annab meile suurepärase võimaluse kaaluda Euroopa tegevuskava samalaadsete sündmuste ärahoidmiseks. Naftalekke tõttu Mehhiko lahe ja Ameerika Ühendriikide lõunaranniku ökosüsteemile põhjustatud kujuteldamatu kahju peaks meile olema suur stiimul tegutsemiseks. Esiteks peab liit suurendama oma suutlikkust reageerida katastroofi toimumisel kiiresti. Peame tagama, et siseriiklike teenistuste jaoks on kehtestatud asjakohased kooskõlastussüsteemid eesmärgiga suurendada nende teenistuste tõhusust, et võidelda lekke vastu või kõrvaldada selle lekke põhjustatud kahju. Teiseks on väga oluline olemasolevate või ehitatavate rajatiste ohutuse suurem jälgimine. Peaksime näiteks parandama naftapuurimiseks või rajatiste kolmandatele isikutele rentimiseks litsentside väljastamise protsessi jälgimist. Kolmandaks tuleb kehtestada asjakohane õigusraamistik, et reguleerida vastutusküsimusi ja mis tahes kahju heastamist, sest kehtivates õigusaktides on hulgaliselt olulisi õiguslikke lünki. Samuti peaksime kaaluma sellise hüvitisfondi loomist, millest sellistes olukordades hüvitataks kriisi vastu võetavaid meetmeid.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult . – (FR) Toetasin seda tasakaalukat resolutsiooni, milles ei keelustata naftapuurimist süvavetes, vaid kohandatakse seda eesmärgiga tagada Euroopa ohutusstandardite järgimine, mis on ühed karmimad maailmas. Minu arvates tuleb nende standarditega tagada nii Euroopa jätkusuutlik energiaga varustamine kui ka avamere tegevuse ohutus ja kestvus. Kõik me mäletame kohutavaid pilte mustast merest Mehhiko lahes, inimelude kahetsusväärset kaotust, katastroofist mõjutatud inimeste muret ja naftaplatvormi Deepwater Horizon plahvatusel tulenevat märkimisväärset kahju. Seepärast edastan veel kord oma palve luua tõeline Euroopa tsiviilkaitsejõud, mida oleks võimalik pärast nii tõsist katastroofi kiiresti ja tõhusalt kasutada. Avamere-naftapuurimine ja naftatootmine süvavetes on äärmiselt oluline naftavarude vähenemise seisukohast. Siiski tuleb kontrollida nende mõju keskkonnale ning me peame tagama, et need ei kujuta tulevast ohtu mere- ja rannikupiirkondadele ja bioloogilisele mitmekesisusele. See on kõnealuses valdkonnas väga häid tulemusi saavutanud Euroopa Liidu rahvusvahelise ja keskkonnakuvandi jaoks suur probleem.

Resolutsiooni ettepanek: bioloogilise mitmekesisuse konverents – Nagoya 2010 (B7-0536/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult . – (PT)* Hääletasin selle resolutsiooni poolt pärast nõukogu ja komisjoniga toimunud arutelu, mille käigus me arutasime bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi toimumise eel Euroopa Liidu plaane ja peamisi strateegilisi eesmärke bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamisel. Seepärast loodan, et EL esitab sel konverentsil kindla ja järjepideva seisukoha, mis sisaldab ideid selliste konkreetsete meetmete kohta, mis võetakse eesmärgiga tagada bioloogilise mitmekesisuse panus säästvasse arengusse. Soovin teile meelde tuletada, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamine on ökosüsteemi kvaliteedi alus, omab otsest mõju olulistele funktsioonidele, näiteks toiduainetööstusele ja veevarustusele, ning ennetab maanikkeid ja üleujutusi. Ma loodan ka seda, et poliitilised seisukohad, mille eesmärk on tagada bioloogilise mitmekesisuse lõimimine sellise majandustegevusega nagu põllumajandus, metsandus, kalandus ja turism, on piisavalt edasipüüdlilikud, et kaitsta seda hindamatut, kuid siiski väga õrna pärandit – näiteks minu kodupiirkonnas Assoori saartel – teiste pimestavate välisruvide eest, mis võivad seda pärandit ohustada.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult . – (FR)* Hääletasin bioloogilise mitmekesisusega seotud ELi eesmärke käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt. Seistes silmitsi liikide ja seepärast ka elurikkuse üha suureneva kadumisega maal on oluline, et seaksime endale kõrged eesmärgid loomastiku ja taimestiku kaitsmisel, tagades samas, et inimkond saab neid rikkusi jätkuvalt kasutada. Parlament on propageerinud eesmärke, mis võimaldavad ressursse säästa, tuginedes rangele regulatiivsele süsteemile ja edendades uusi tehnoloogiaid.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult . – (GA)* Hääletasin enne Jaapanis Nagoyas sel kuul toimuvat konventsiooniosaliste konverentsi 10. istungit selle ettepaneku poolt. Hinnanguliselt on üleilmne liikide väljasuremise kiirus 100–1000 korda kõrgem tavapärasest loomulikust tempost ning peamiselt vastutab selle eest inimene. On äärmiselt kurb, et 2010. aasta eesmärke bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamise osas ei ole suudetud täita. Põllumajandusmaa moodustab ELi maast 45% ja on väärtuslik elupaik, mis sisaldab hea tervisega bioloogilist mitmekesisust. Põllumajandussektor on aidanud kaasa ELi bioloogilisele mitmekesisusele ning paljud looma- ja taimeliigid sõltuvad nüüd põllumajandussektorist ja -tavadest. Näiteks lagedate rohumaade taimestiku mitmekesisuse säilitavad lambad ja veised. Põllumajandustavade rakendamisel tuleb arvestada bioloogilise mitmekesisusega seotud küsimustega. Bioloogilise mitmekesisuse säästva kasutamise edendamiseks tuleb põllumajanduse keskkonnameetmete jaoks ette näha abi ja toetus. Nagoyas tuleb käsitleda põllumajandussektori tähtsust keskkonnale ning see küsimus peaks olema kesksel kohal, kui edaspidi arutletakse ühise põllumajanduspoliitika tuleviku ja eelarve üle.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult . – (LT)* Olen resolutsiooniga nõus. Arvestades praegust olukorda, kus bioloogiline mitmekesisus on viimase 40 aasta jooksul vähenenud 30%, ning tulevikuväljavaateid, mille kohaselt bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kiirus kümnekordistub, tuleb nüüd astuda otsustavaid samme, et säilitada bioloogiline mitmekesisus ja edendada bioloogilise mitmekesisuse säästvat kasutamist. Bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ähvardab meie toiduga kindlustatust ning halvendab energiavarude olukorda ja suurendab kliimamuutust. Selleks et vältida nende protsesside halba mõju, peavad komisjon ja liikmesriigid tegema koostööd sellise bioloogilise mitmekesisuse säilitamist käsitleva säästva ELi strateegia koostamisel, mis sisaldaks eesmärke aitamaks võidelda vaesusega, käidelda säästvalt jäätmeid ja vähendada kliimamuutust.

Kavandatud tegevuse ja strateegiate elluviimiseks on kindlasti vajalik ka piisav rahastamine. Avaliku sektori toetusest tõenäoliselt ei piisa. Seepärast tuleb saada investeeringuid erasektorilt ja leida uusi rahastamisallikaid. Lisaks tuleb mitmeaastase finantsraamistiku heakskiitmisel kaaluda koostatud kavasid ja tagada, et neil on olemas vajalik rahastamine.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult . – (PT) Resolutsioon ELi strateegiliste eesmärkide kohta Nagoyas toimuva bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi 10. istungil on eriti tähtis just 2010. aastal, mille ÜRO on kuulutanud rahvusvaheliseks bioloogilise mitmekesisuse aastaks, ning arvestades, et mõlemad eesmärgid – pidurdada märkimisväärselt bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kiirust aastaks 2010 ning peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine – ei ole täidetud.

Bioloogilise mitmekesisuse säilitamist koos geneetilistest ressurssidest saadava kasu säästva kasutamise ja õiglase jaotamisega tuleks jätkuvalt kaitsta ning ma usun, et see leiab kajastamist ka kõnealusel resolutsioonis. Komisjon ja liikmesriigid peavad konventsiooniosaliste konverentsi 10. istungil rääkima ühel häälel ning nende sisemisi otsuste tegemise protsesse tuleb kiirendada. Eriti tähtis on tugevdada diplomaatilisi suhteid kolmandate riikidega.

Lõpetuseks pean oluliseks seda, et komisjon ja liikmesriigid lisaksid keskkonnateema oma suhetesse kolmandate riikidega, pöörates erilist rõhku integreeritud lähenemisviisi ja nn roheline diplomaatia järgimise tähtsusele.

Corina Crețu (S&D), kirjalikult . – (RO) Hääletasin ELi strateegilisi eesmäärke Nagoyas toimuva bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi 10. istungil käsitleva resolutsiooni poolt peamisel seepärast, et ma usun siiralt, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamine soodustab arenguriikide jätkusuutlikku kasvu. Tõepoolest, asjaolu, et saavutada ei ole suudetud 2010. aastaks sätestatud ülemaailmset bioloogilise mitmekesisuse eesmärki, nimelt vähendada järsult bioloogilise mitmekesisuse vähenemise tempot, ega ka ELi eesmärki peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, muudab nende eesmärkide saavutamiseks täiendavate meetmete võtmise veelgi vajalikumaks.

Teine probleem on geneetiliste ressursside ebaseaduslik kasutamine, millel on enamasti ebasoodne mõju nende sihtriikide suhtes, kus selline tegevus toimub. Olen nõus, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamise küsimused kerkivad avalikes aruteludes üles üksnes hooti. Seepärast toetan resolutsioonis esitatud ettepanekut teha püsivamaid ja suunatumaid jõupingutusi, et propageerida bioloogilise mitmekesisuse säilitamise meetmeid tavakodanike seas. Peame neid küsimusi mõistma ja toetama. Leian, et sama oluline on püüda lisada oma koduriigis bioloogilise mitmekesisuse säilitamine ühiskonnaõpetusse.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult . – (RO) Võttes arvesse, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine ei ole Euroopa ja rahvusvahelises poliitilises tegevuskavas kiireloomuline küsimus, on mul hea meel sellise konkreetsete näitajate kogu rakendamise ja vastuvõtmise üle, mis põhineb teaduslikel andmetel ja mis on ette nähtud selleks, et mõõta Euroopa Liidu strateegiliste eesmärkide ja sihtide saavutamise osas tehtud edusamme seoses bioloogilise mitmekesisusega.

Mário David (PPE), kirjalikult . – (PT) Sellise tundliku ja ühtlasi olulise küsimuse puhul, nagu seda on bioloogilise mitmekesisuse kui Euroopa ja ka üleilmse looduspärandi säilitamine, on oluline, et liikmesriigid ja komisjon jõuaksid üksmeelsele seisukohale, mille Euroopa Liit võtaks konventsiooniosaliste konverentsi 10. istungil. Seepärast on mul selle

resolutsiooni ettepaneku üle hea meel. Bioloogilise mitmekesisuse säilitamise keerukus nõuab paljusid mehhanisme, lahendusi ja jõupingutusi.

Seepärast usun, et erinevate maailma organisatsioonide, liikmesriikide ja vabaühenduste vahelise koostöime edendamine võimaldab välja töötada vahendid bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks seda eesmärki propageeriva keskkonnakaitsepoliitika raames. Lõpetuseks soovin rõhutada vajadust teavitada majanduslikust kasust, mis tuleneb turu sekkumisest bioloogilisse mitmekesisusse, ning lisada keskkonnaküsimused liikmesriikide ja komisjoni tegevuskavadesse, mis käsitlevad suhteid kolmandate riikidega ja mis on tuntud ka roheline diplomaatia.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult . – (FR) On kahetsusväärne, et olenemata ELi poolt 2001. aastal Göteborgis toimunud ELi tippkohtumisel võetud kohustustest ei ole bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ikka veel suudetud peatada. Kõnealuses resolutsioonis tuletatakse meile meelde, et bioloogilisel mitmekesisusel on oluline roll võitluses üleilmse näljaga ja toiduga kindlustatuse ning et see on eeltingimus mis tahes püüdlusele vähendada kliimamuutust ja sellele kohanduda. On aeg, et kõik liikmesriigid rakendaksid täiel määral Natura 2000 õigusaktid ning samuti elupaikade ja lindude direktiivid ning astuksid samme mere bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks. See bioloogilist mitmekesisust kaitsev poliitika tuleb ellu viia nii Euroopa kui ka rahvusvahelisel tasandil, et kaasata need küsimused arengukoostööpoliitikasse ja eelkõige liidu välistegevusse ning samuti kõikidesse tulevikus WTOga sõlmitavatesse kokkulepetesse.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult . – (PT) Nagu mul oli juba võimalus seoses eelmisel osaistungjärgul hääletusele pandud Esther de Lange raportiga mainida, nõustun ma sellega, et EL tervikuna ja eelkõige ühenduse poliitikaga hõlmatud piirkonnad peavad leidma säästva strateegia bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks ja ökosüsteemide säilitamiseks. Usun, et see muutub eriti asjakohaseks põllumajanduse ja kalanduse valdkonnas ning seepärast jälgin ma eriti hoolikalt ühise kalanduspoliitika ja ühise põllumajanduspoliitika reforme, mida parajasti ette valmistatakse. Seda sellepärast, et bioloogilise mitmekesisuse piisav ja säästev säilitamine – olgugi, et see on oluline ja soovitatav – ei saa rikkuda põllumajanduse ja kalanduse jätkusuutlikkust ja arengut.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult . – (PT) ÜRO on kuulutanud 2010. aasta rahvusvaheliseks bioloogilise mitmekesisuse aastaks. Kahjuks ei suuda Euroopa Liit oma 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse kohta kehtestatud eesmärgi täita. Bioloogilise mitmekesisuse vähenemine jätkub murettekitavalt kiiresti. Arvatakse, et 2050. aastaks on vähenemistempo kümnekordistunud. Selline bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ei ole vastuvõetav mitte ainult eetilise seisukohast, vaid ka ökoloogilisest ja majanduslikust seisukohast, sest sellega võetakse tulevastelt põlvedelt võimalus nautida sellisest bioloogilisest mitmekesisusest saadavat kasu, mille seisund on hea. On oluline, et Euroopa Komisjon ja liikmesriigid räägiks ühel häälel ja suurendaksid oma institutsioonidesiste otsustamisprotsesside kiirust ja tõhusust, et nad suudaksid jõuda kiiresti üksmeelele konventsiooniosaliste konverentsi 10. istungil esitatava ELi seisukoha osas ning suunaksid rohkem ressursse ja aega oma diplomaatilistele püüdlustele suhetes kolmandate riikidega.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult . – (PT) Kõnealune resolutsioon sisaldab paari positiivset ja tähtsat punkti, samas on mõned punktid mitmetähenduslikud ja ebaselged ning mõned jällegi negatiivsed ja isegi murettekitavad. Oleme ühtmoodi mures, et me ei ole suutnud täita ELi ja maailma eesmärgi vähendada märkimisväärselt bioloogilise mitmekesisuse kadumist. Meil on hea meel selliste aspektide üle, nagu geneetilistest

ressurssidest saadava kasu jagamine, keeldumine patentidest eluvormide ja eluprotsesside puhul, traditsiooniliste teadmiste ja põlisrahvaste tavade kaitsmine, seose loomine geneetilise mitmekesisuse ja ülemaailmse toiduga kindlustatuse vahel, biokütuste mõju hindamine ning tähelepanu juhtimine eksootiliste liikide probleemile. Kuid me oleme vägagi vastu kavatsusele hakata kasutama looduse ja loodusvarade toetamiseks erarahastamise uusi vorme – näiteks ökosüsteemi teenuste eest maksmine, mida on selles resolutsioonis pooldatud enam kui üks kord – ja kritiseerima seda kavatsust. Nimetada tuleks ka selliseid mitmetähenduslikke ja ebaselgeid aspekte, nagu järgmise seisukoha pooldamine: „rahvamajanduse arvepidamises (...) arvestatakse bioloogilisest mitmekesisusest tuleneva väärtuse ning selle kaitse ja säästva kasutamisega seotud võimalustega”.

Mario Mauro (PPE), kirjalikult . – (IT) Oma poolthääle resolutsioonile, mis käsitleb ELi strateegilisi eesmärgi 18.–29. oktoobril 2010. aastal Nagoyas (Jaapanis) toimuva bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi 10. istungil, andsin ma peamiselt seetõttu, et sellele tähtsale kohtumisele peab Euroopa minema ühise seisukohaga, mida saaks toetada võimalikult palju teisi osalevaid riike. Ainult siis, kui meil on selge arusaam eesmärkidest ja ettepanekutest, võime mängida olulist osa sõlmitavates üleilmsetes kokkulepetes. Eelkõige rõhutatakse resolutsioonis väga õigesti vajadust kiire sekkumise järele, et saavutada laiemas plaanis eesmärk leevendada bioloogilise mitmekesisuse vähenemist, kasutades selleks juba olemasolevaid vahendeid.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult . – (PT) Inimese põhjustatud bioloogilise mitmekesisuse vähenemise meeletu kiirus on murettekitav. Bioloogilist mitmekesisust tuleks vaadelda kui kõige usaldusväärsemat keskkonna seisundit kajastavat näitajat. Kuna EL seisab silmitsi bioloogilise mitmekesisuse näitajate murettekitava langusega, mille tõttu ähvardab väljasuremine 42% imetajatest, 43% lindudest, 45% liblikatest, 30% kahepaiksetest, 45% roomajatest ja 52% mageveekaladest, siis ma usun, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks on äärmiselt oluline just rakendatud õigusakt ja isegi selle karmistamine. Seepärast peame 2020. aasta strateegiliste eesmärkide saavutamiseks seadma bioloogilise mitmekesisusega seoses kõrged sihid. Seepärast hääletasin just nii.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult . – (DE) Bioloogiline mitmekesisus on kogu inimkonna olemasolu alus ning see tähendab, et bioloogilist mitmekesisust ja looduslikke elupaiku tuleb säilitada. Eriti mõjutab bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemide kadumine elanikkonna vaesemat osa, sest nad toetuvad ellujäämisel sageli looduslikele toodetele. Lääneriikide valitsused peaksid olema huvitatud bioloogilise mitmekesisuse säilitamisest ja selles küsimuses teadlikkuse suurendamisele kaasaaitamisest, sest pikas perspektiivis võib bioloogilise mitmekesisuse säilitamine olla kasulik ka majanduslikust seisukohast. Hoidun hääletamast, sest seatud eesmärgid on liiga kõrged ning juhtivat rolli omav EL saavutab oma eesmärgi ainult siis, kui ka sellised suured riigid nagu Hiina on valmis oma mõtteviisi muutma.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult . – (PL) Euroopa Liit on mures bioloogilise mitmekesisuse kiire vähenemise pärast ning sellepärast, et 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vallas üleilmselt seatud eesmärki – pidurdada märkimisväärselt bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kiirust – ei ole täidetud. Kõrgete eesmärkide saavutamiseks tuleb võimalikult kiiresti vastu võtta konkreetsed teaduslikel andmetel põhinevad näitajad, et mõõta strateegiliste eesmärkide täitmiseks tehtud edusamme. Siiani läbi viidud uuringute prognooside kohaselt on bioloogilise mitmekesisuse vähenemisest tulenev heaolu vähenemine praegu umbes 50 miljardit eurot aastas (mis on umbes 1% SKPst) ning 2050. aastaks suureneb see 14 miljoni euron. Seepärast peab Euroopa Liit seda probleemi

väga pakiliseks. Ma toetan seisukohta, et kliima kaitsmise, aastatuhande arengueesmärkide saavutamise ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamise vahel on mitmeid seoseid. Bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks astutud sammudel on hea mõju kliimamuutusega kohanemisele ja selle muutuse leevendamisele. Nõustun resolutsioonis sisalduva palvega toetada jõupingutusi, mille eesmärk on suurendada koostoimet ja seoseid bioloogilise mitmekesisuse poliitika ja kliimapolitiika vahel. Kuid selleks, et aidata ennetada neid üleilmseid probleeme, tuleb märkimisväärselt suurendada bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise üleilmset rahastamist, tehes seda nimelt nii olemasolevate rahastamisallikate kaudu kui ka uute ja innovatiivsete allikate kaudu, sealhulgas uute ja innovatiivsete turupõhiste vahendite kaudu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult . – (PT) Bioloogiline mitmekesisus on rikkalik pärand, mille olemine eelmistelt põlvkondadelt saanud ja mille peaksime jätkma tulevastele põlvkondadele. Erinevalt mis tahes antropoloogilisest vaatenurgast on oluline ka tunnustada selle bioloogilise mitmekesisuse loomumast väärtust.

Praegu on väljasuremisohus viiest liigist üks. See on hirmuäratav arv, mis nõuab, et võtaksime bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks asjakohaseid meetmeid.

Seda silmas pidades on mul hea meel selle resolutsiooni üle, mille lõppeesmärk on aidata kaasa varem 2010. aastaks seatud eesmärgi – pidurdada märkimisväärselt bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kiirust – tõhusale ja otsustavale elluviimisele ning millega süstematiseeritakse erinevad võimalused bioloogilise mitmekesisuse kaitseks kiireloomuliste meetmete võtmiseks, kehtestades 2020. aastaks uued eesmärgid.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult . – (FR) Euroopa Liit peab võtma rahvusvahelisel areenil bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisel samasuguse kindlameelse hoiaku, nagu ta on võtnud kliimamuutuse vastases võitluses. Ülesanne säilitada bioloogiline mitmekesisus töötab Nagoyas osutuda täpselt sama raskeks nagu Cancúnis globaalse soojenemise hävitava suundumuse muutmine. Probleemi suurust tuletavad meile meelde arvud: alates 1970. aastast on kadunud 30% looma- ja taimeliikidest. Euroopas jätkub bioloogilise mitmekesisuse vähenemine isegi vaatamata sellele, et suurenenud teadlikkuse tulemusel loodi ökoloogilised alad ehk Natura 2000 alad, mis hõlmavad peaaegu 18% Euroopa territooriumist. Mida me peaksime Nagoyas käesoleval aastal 18.–29. oktoobrini kestvalt kohtumiselt ootama? Parimal juhul seda, et Euroopa Liit räägib ühel häälel. Liidul peab jaguma ka julgust kõnelda teemadel, mis võivad põhjustada pahameelt, ning seda isegi võõrustajariigi Jaapaniga, kes ei saa karistamatult jätkata vaalade ja delfiinide mittesäästvat ja eriti barbaarset püüdmist. Lisaks peab Euroopa Liit edastama positiivse sõnumi: parim viis liikide mitmekesisuse kaitsmiseks on lisada see teema horisontaalselt majandustegevusse, näiteks kaubanduse, turismi ja transpordi valdkonda.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult . – Kuigi meie esmane kavatsus oli toetada seda dokumenti, siis Euroopa Rahvapartei ning Euroopa Konservatiivide ja Reformistide esitatud muudatusettepanek 1 lõike 16 kohta sundis meie fraktsiooni lõpuks hääletamisest hoiduma.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult . – (PL) Bioloogiline mitmekesisus mõjutab meie kõigi elu. Kuid inimtegevuse tulemusena on bioloogilise mitmekesisuse vähenemise protsess kogu maailmas üha kiirenemas. Selle sümptomid on massiline metsade hävitamine, kalavarude vähenemine ja veelgi rohkemate liikide kadumine. Teadlaste hinnangul võib 21. sajandi lõpuks kaduda 15–40% liikidest. Peaksime teadma, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemisel on pöördumatu mõju ökosüsteemide toimimisele ja nende pakutavatele

teenustele, näiteks, toit, puhas vesi, pinnase väetamine, kaitse üleujutuste vastu ja energia tootmine. Bioloogilist mitmekesisust ohustavad paljud tegurid, näiteks kliimamuutus, kontrollimatu linnalähedane areng ja sissetungivad võõrliigid. Sooviksin siiski keskenduda ühele konkreetsele teemale. Pean silmas põllumajandust, mida nimetatakse sageli bioloogilisele mitmekesisusele ohtu kujutavaks teguriks. Loomulikult võib nõustuda sellega, et tööstuslik põllumajandus ei ole keskkonnasõbralik. Arvan siiski, et keskkonna jaoks on palju suurem oht põllumajandustegevuse lõpetamine. Oleme hiljuti täheldanud selle protsessi laienemist. Põllumajandustootmise kõikide aegade madalaim kasumlikkus, mille on muude tegurite hulgas põhjustanud hinnakõikumised, tähendab, et inimesed kaugenevad põllumajandusest ning see põhjustab elu kadumist suurtel aladel.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult . – (FR) 18.–29. oktoobrini toimub Jaapanis bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverents. 2010. aastaks seatud eesmärki peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ei ole suudetud täita ei üleilmsel ega Euroopa tasandil.

Nagu Euroopa Parlamendi resolutsioonis rõhutatakse, saab bioloogilise mitmekesisuse vähenemine olema keskpikas ja pikas perspektiivis märkimisväärne ja kontrollimatu, kui just selle vähenemise peatamiseks midagi kiiresti ette ei võeta.

Parlament nõuab, et elusolendid ei sõltuks patentidest ning et ettevõtted ja tööstus lõpetaksid geneetiliste ressursside rüüstamise ning seda eelkõige arenguriikides.

Bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine on aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks väga oluline.

Seepärast olin ma resolutsiooni, sealhulgas Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni ja Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni esitatud muudatusettepaneku poolt.

Mõne nädala pärast leiab Cancúnis aset kliimamuutuse konverents ning seepärast on viimane aeg, et rahvusvaheline kogukond ja eelkõige Euroopa Liit, võttes arvesse oma kohustust kaitsta keskkonda, võtaksid Nagoya konverentsil kuulda ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte (TEEB) käsitlevat uuringut ja selles sisalduvaid soovitusi.

On tõeliselt oluline korrata fakti, et võitlus bioloogilise mitmekesisuse nimel ning võitlus kliimamuutuse ja vaesuse vastu on omavahel tihedalt seotud, nagu ka lahendused neile probleemidele.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult . – (DE) Kuigi uuringute kohaselt on bioloogilise mitmekesisuse vähenemisega kaasneva majandusliku kahju suuruseks hinnatud praegu umbes 50 miljardit eurot aastas, ei ole seda küsimust lisatud rahvusvahelisse poliitilisse tegevuskavva. Euroopa tasandil on juba olemas suurepärased vahendid ning me peame neid sihipäraselt arendama ja neid kooskõlastama kliimapoliitika raames võetavate meetmetega, et saada investeringutest maksimaalset kasu. Investeeringud bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse tasub end ära.

Raport: Othmar Karas (A7-0251/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult . – (FR) Basel II kokkulepetega reguleeritakse pangandustegevust ja eelkõige omavahendeid, mida pangad peavad oma maksevõimelisuse tagamiseks hoidma. Kõnealuses resolutsioonis käsitleb Euroopa Parlament riskide ja kasumi

pikaajalist haldamist ning samuti teatavaid eeskirju, mida on vastavalt pankade suurusele kohandatud – nii et kõige tähtsamad pangad ei arvaks, et nad on pääsenud –, ning väidab, et nad ei tohiks uute õigusaktidega kohanemiseks tehtavaid kulusid üle kanda eraisikutele. Lisaks on Euroopa Parlament mures, et Basel II kokkulepet ei pruugita kogu maailmas järgida ühesugusel viisil. Ta palub Euroopa Komisjonil astuda samme suurema ühtlustamise suunas. Arvan, et neil soovitustel on õige suund: tulevaste kriiside tekkimise riski vähendamine ja eraisikute kaitsmine. Seepärast olin kahel käel selle resolutsiooni poolt.

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult . – (IT) Ma tänan raportööri Othmar Karasit töö eest, mida ta tegi hindamatu algatusraporti koostamisel. Kõnealune raport käsitleb Basel II reformi, mille eesmärk on finantskriisi silmas pidades tugevdada pangandussüsteemi. Tegelikult peab Euroopa olema selles läbirääkimiste etapis nõudlikum, et me saaksime vältida Euroopa majandussüsteemi võimalikku karistamist ja konkurentsimoonutusi. Võrreldes Ameerika Ühendriikide süsteemiga rahastatakse Euroopa süsteemi peamiselt pangalaenudest, kuid viimastel aastatel Euroopas valitsenud finantskriis ja sellest tulenev likviidsuse puudumine on kaasa toonud meie majanduse tugisambaks olevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antavate laenude märgatava vähenemise. Hääletasin selle dokumendi poolt, sest olen veendunud, et Basel II reformi käsitlevates läbirääkimistes peab EL püüdma saavutada Ameerika Ühendriikidega võrdsed tingimused raamatupidamisstandardite, kommerts- ja investeerimispankade vaheliste nõuete pariteedi, likviidsuse ühemõttelise määratluse ning suurema läbipaistvuse reitinguagentuuride rolli puhul. Tulevaste majanduslanguse perioodidega toimetulekuks peame nüüdsest peale tagama kapitali suurema kvantiteedi, kvaliteedi ja likviidsuse. Samas oleks kohane võtta antitsüklilisi meetmeid ja ergutada majanduskasvu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult . – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest olen nõus, et ebaõnnestumise jaoks liiga suurteks peetavate finantseerimisasutuste küsimus vajab käsitlemist, kusjuures kapitalinõuded ja antitsüklilised puhvrid peaksid olema proportsionaalsed finantseerimisasutuse suuruse, riskitaseme ja ärimudeliga. Soovin kutsuda üles läbi viima kapitaliinstrumentide põhjaliku uurimise, võrreldes neid enne ja pärast kriisi eesmärgiga hinnata konkreetsete kapitaliinstrumentide tähtsust ja nende asjakohasust kriisisituatsioonis. Peagi tööd alustaval Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusel peaks olema juhtiv roll kapitalinõuetega seotud meetmete ning antitsükliliste puhverstandardite alaste eeskirjade koostamisel ja rakendamisel ELi tasandil.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult . – (EL) Hoidusin selle raporti puhul hääletamast, sest kuigi selles tunnistatakse teoreetiliselt probleemi ning toetatakse vajadust Basel II eeskirjad läbi vaadata ja sisse seada tugevam järelevalve finantssüsteemi ja pankade üle, põigeldakse selles siiski kõrvale rangete eeskirjade vastuvõtmisest. Raportis alahinnatakse seda, kui suur oli pankade süü kriisi tekkimisel nende ülemäära järeleandlike ja spekulatiivsete kalduvuste tõttu ning seda eelkõige viimastel aastatel. Kui soovime Euroopas majanduspoliitikat, mis toetaks jätkusuutlikku majanduskasvu ja käsitleks lõpuks ka sotsiaalseid vajadusi, on meil vaja uut ettekujutust finantssüsteemi laadist ja rollist.

Mário David (PPE), kirjalikult . – (PT) Hääletan kõnealuses raportis kavandatud meetmepaketi poolt. Antitsüklilise reguleerimise puhul on vajalikud standarditud kriteeriumid, millega tagatakse, et finantsturge ja turukeskkonda jälgivad laiaulatuslikult ja hoolikalt järelevalveasutused. Eelkõige hõlmavad need täielikku teabevahetust, reguleerivate meetmete ühtlustamist ning riskide ja nende kuhjumise reaajas jälgimist, sealhulgas nõuet, et kõikidel finantsturgudel teostatavatel tehingutel oleks kontrollijalg. Seepärast on kvaliteetsete likviidsusstandardite väljatöötamisel kriisiga toimetulekul

peamine roll. Need peaksid siiski olema piisavalt eristatud, et võtta arvesse pankade ärimudelite ja nende vastavate riskiprofilide eripärasid. Seda silmas pidades peaks peagi tööd alustaval Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusel olema juhtiv roll kapitalinõuetega seotud meetmete ning antitsükliiliste puhverstandardite alaste eeskirjade koostamisel ja rakendamisel ELi tasandil.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult . – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest usun, et järelevalve finantsturgudel osalejate üle ja nende tegevuse reguleerimine on äärmiselt oluline üldsuse huvide ning arengu ja edusammude saavutamiseks vajaliku finants- ja majandusliku stabiilsuse kaitsmiseks. Peale selle on praegu kogetav kriis näidanud, et pangakapital oli maksevõime mõttes ilmselgelt ebapiisav. Kapitalinõuded ja antitsükliilised puhvrid peaksid olema proportsionaalsed finantseerimisasutuse suuruse, riskitaseme ja ärimudeliga. Teisest küljest sooviksin rõhutada Baseli komiteele esitatud palvet ja hoiatust selle kohta, kui tähtis on teha vajalikud kohandused reguleerivasse raamistikku, et Euroopa majandusse ja pangandussektorisse, mida iseloomustab suur sõltumatus, ei suhtutaks eelarvamusega ega asetataks neid globaalsel turul ebasoodsasse konkurentsiolukorda.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult . – (FR) Püüded parandada rahvusvahelist finantssüsteemi Baseli komitees, G20 raames ja Euroopa Liidu tasandil tunduvad mulle olevat täiesti kasutud.

Septembris sõlmitud kokkulepped pankade kohustusliku kapitali mahu ja kvaliteedi kohta olid teretulnud, kujutades endast suuri edusamme ja suurt võitu sektori üle, mis oli nende meetmete vastu ja ähvardas laenu pakkumise lõpetada. See oli ilmselgelt Pyrrhose võit, sest pärast kokkuleppe sõlmimist sektori börsihinnad vaevu tõusid, mis ei olnud hea märk.

Pankadel on 2019. aastani aega, et hakata järgima uusi sätteid ning senikaua võib kõike juhtuda. Selle süsteemi puhul jääb keskele kohale riskianalüüs, aga me juba teame, et see on täiesti mõttetu. Likviidsuse ja finantsvõimenduse suhtarvu probleemi ei ole lahendatud. Sama lugu on bilansivälise vara ja väärtpaberistamisega. See ei mõjuta avalikult sektorilt rahalist toetust mittesaavaid finantseerimisasutusi, näiteks riskifonde, olenemata sellest, kui ohtlikud on nad ise ja nende väärastunud tegutsemisviis.

Lühidalt öeldes ei ole midagi lahendatud ning midagi ei muutu, kui süsteemi lappimise asemel seda põhjalikult ei muudeta.

Anne E. Jensen (ALDE), kirjalikult . – (DA) Euroopa Parlamendi liikmed Taani Liberaalsest Parteist hääletasid Karasi raporti (A7-0251/2010) poolt. Raportis käsitletakse mitmeid olulisi küsimusi ning samuti sisaldab see üleskutset rakendada Basel III kõige sobivamal viisil, arvestades samas finantssüsteemides esinevaid erinevusi. Euroopa Parlamendi liikmetel Taani Liberaalsest Parteist on siiski kahju selle pärast, et Taani soovitusel Taani hüpoteeklaenumudeli kaitsmiseks ei võetud laiemalt arvesse. Mõned Baseli ettepanekud võivad põhjustada märkimisväärset kahju Euroopa tõhusatele hüpoteeklaenumudelitele, sealhulgas Taani samalaadsele mudelile.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult . – Baseli komitee otsib võimalusi reformida Basel II raamistikku eesmärgiga tugevdada pangandussüsteemi vastupidavust. Komitee ettepaneku eesmärk on parandada kapitalibaasi kvaliteeti ning laiendada ja tugevdada kapitaliraamistiku ulatust. Samuti soovib komitee kasutusele võtta finantsvõimenduse suhtarvu, et aidata ohjata finantsvõimenduse ülemäära kasutamist süsteemis, ja muud täiendavad antitsükliilised meetmed, näiteks headel aegadel moodustatavad kapitalipuhvrid. Lisaks tehakse ettepanek kehtestada ülemaailmsed standardid likviidsuse juhtimiseks.

Kuigi rahvusvaheline üldsus soovib Baseli raamistiku läbi vaadata, on siiski väga oluline, et sellise läbivaatamisega saavutatakse Euroopas pangalaenudega õige tasakaal erinevate ärimudelite, investeerimis- ja traditsioonilise jaepanganduse, erinevate juriidiliste vormide ja valdavalt ettevõtlussektori rahastamise vahel.

Lisaks peab Euroopa Parlamendil olema aktiivne roll ning ta peab tugevalt mõjutama nende eeskirjade läbivaatamist, mis on juba Baseli komitees läbirääkimise objektiks. Olles demokraatlikult valitud Euroopa organ, kes osaleb hiljem kapitalinõuete direktiivi käsitleva Euroopa Komisjoni ettepaneku menetlemisel, peaks Euroopa Parlament olema läbirääkimisprotsessi kaasatud varajases etapis.

Mario Mauro (PPE), kirjalikult . – (IT) Hääletasin Karasi raporti poolt, sest minu kolleeg on sellise täpsusega kirjeldanud kapitalinõuete direktiivi osas tehtud edusamme, aga ka kriitilisi küsimusi, mis sunnivad meid seda reformi kiiremas korras läbi viima. Ennekoike nõustun, et tuleb kindlustada Euroopa Parlamendi aktiivne roll ja varajane kaasatus läbirääkimistesse, et tagada mingi demokraatlik kontroll, mis võimaldaks võtta meetmeid, mis vastavad võimalikult suurel määral kõikide ettevõtete nõuetele. Peame tegema kõik endast oleneva, et kaitsta finantsteenuste lõppkasutajaid, ning seega tuleb uue kokkuleppega luua süsteem, mis ei sunni panku kandma oma tegevuskulusid üle lõppkasutajatele.

Arlene McCarthy (S&D), kirjalikult . – Pangad võtsid finantskriisi kõige otsustavamas etapis liigseid riske ega suutnud tagada piisavat kapitali nende riskide katmiseks. Nende pankade ebaõnnestumine tõi kaasa finantskriisi, mis toob jätkuvalt kahju inimestele kogu maailmas. Inimesed on pidanud maksma topelt, päästes kõigepealt maksumaksja rahaga pankasid ja kannatades seejärel majanduslanguse ja kulude kokkuhoiu all. Selleks et vältida sellise kriisi kordumist, tuleb finantsvaldkonna reguleeriv raamistik põhjalikult läbi vaadata ning see peab hõlmama karmima kapitaliraamistiku kehtestamist pankadele. Seepärast on stabiilsete ja vastutustundlike pankade loomiseks keskse tähtsusega ettepanekud, millega parandatakse kapitalinõuete direktiivi. Kõnealuses raportis kiidetakse heaks G20 ja Baseli komitee sätestatud eesmärgid ja ettepanekud, mille eesmärk on tagada, et pankadel on piisav kogus sobiliku kvaliteediga kapitali ning et nad on likviidsed ja suudavad tagada stabiilse rahastamise, mis on vajalik raskete turutingimustega toimetulekuks. Sotsiaaldemokraatidest Euroopa Parlamendi liikmed hääletavad selle raporti poolt, sest selles toetatakse reformiprotsessi, kuid me ei toeta ühtegi üleskutset nõrgendada Baseli komitees vastu võetud ettepanekuid. Soovime, et vajaduse korral uuritakse täiendavalt meetmete mõju, püüdes samas siiski tagada täielik, karm ja õigeaegne rahvusvaheline rakendamine.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult . – (FR) Kõnealune dokument ei vasta neile probleemidele, mida praegune kriis ning selle majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed põhjustavad. Kiiresti on vaja põhjalikult muuta pangandussüsteemi eeskirju, mitte võtta poolikud meetmed nende säilitamiseks. Baseli kokkuleppes sätestatakse naeruväärselt madalad kapitalinõuded ning selles ei keelata ära ühtegi spekulatsioonivahendit. Hääletasin selle spekulatsioonide kattevarju vastu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult . – (PT) Üleilmne finantskriis, mis põhjustab jätkuvalt probleeme kõikide riikide majandusele, on kinnitanud, et tugev pangandussektor on väga oluline selleks, et vältida samalaadse olukorra tekkimist tulevikus. Basel II ja kapitalinõuete direktiivi läbivaatamine aitavad kaasa tugeva pangandussüsteemi loomisele sellistel tingimustel, mis võimaldavad meil tulevikus vastu pidada lähiminevikus nähtud kriisiga samalaadsele kriisile.

Kõnealuse raporti eesmärk on parandada kapitalibaasi kvaliteeti ning laiendada ja tugevdada kapitalinõudeid riskimaandamise suhtes (näiteks tuletisinstrumentidest tuleneva vastaspoole krediidiriski, repotehingute jne suhtes). Samuti soovitakse kehtestada finantsvõimenduse suhtarv, et ohjeldada finantsvõimenduse ülemäärast kasutamist pangandussüsteemis, ja muud täiendavad antitsüklilised meetmed, näiteks parematel majandusperioodidel moodustatavad kapitalipuhvrid. Vähem oluline ei ole ka see, et raportis tehakse ettepanek kehtestada ülemaailmsed standardid likviidsuse juhtimiseks. Seepärast hääletasin just nii.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult* . – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest ma usun, et:

- ebaõnnestumise jaoks liiga suurteks peetavad finantseerimisasutused peaksid saama kasutada antitsüklilist kapitali, mis on proportsionaalne ettevõtlusriski suuruse ja tasemega;
- Baseli komitee ja Euroopa Komisjon peaksid selgitama vastastikuse osalusega finantslepingute käsitlemist;
- korraldada tuleks kapitaliinstrumentide põhjalik uurimine enne ja pärast kriisi, et hinnata konkreetsete kapitaliinstrumentide tähtsust ja nende asjakohasust tulevases kriisisituatsioonis;
- kvaliteetsed likviidsusstandardid on kriisiga toimetulekul väga olulised;
- vajalik on määratleda kvaliteetsete likviidsete varade kriteeriumid;
- Euroopa Komisjon peaks kogu euroala riikide võlakohustused kaasama kvaliteetsete likviidsete varade hulka, olenemata selle konkreetsest reitingust;
- peagi tööd alustaval Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusel peaks olema juhtiv roll kapitalinõuetega seotud meetmete ning antitsükliliste puhverstandardite alaste eeskirjade koostamisel ja rakendamisel;
- antitsüklilise regulatsiooni puhul on vajalikud ühtlustatud kriteeriumid, et tagada finantsturgude ja turukeskkonna laiaulatuslik ja hoolikas jälgimine järelevalveasutuste poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult* . – Raportis sätestatakse Euroopa Parlamendi seisukoht pangandussüsteemi kapitali- ja likviidsusnõudeid käsitlevate ja Baseli komitee (rahvusvaheline foorum, mille on moodustanud keskpangad ja pangandussektori järelevalvajad) poolt vastu võetavate rahvusvaheliste standardite ja suuniste eelseisva läbivaatuse kohta ning samuti G20 poolt selles küsimuses võetud kohustuste kohta. Kõnealused standardid tuleks ELi õigusraamistikku üle võtta ja kohandada kapitalinõuete direktiivi läbivaatamise kaudu. Plaanide kohaselt esitatakse Euroopa Komisjoni õigusakti ettepanek 2011. aasta esimeses kvartalis.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult* . – Soovin kinnitada oma toetust sellele raportile. Nagu Euroopa Komisjon teab, on Euroopa Parlament alati tundnud, et Basel II kokkuleppe ettevalmistamine ei peegelda piisavalt parlamentaarset protsessi. Kui finantsküsimuste üle otsustavate suuremate riikide vahel on nii palju kaalul, peab Euroopa Parlament veel kord põhjalikumalt uurima selliseid küsimusi nagu kapitalimäärad ja finantsvõimendus. Kõnealune raport on aidanud parandada institutsioonide kaasatuses valitsevat tasakaalutust Euroopa Parlamendi poolt ning Euroopa Komisjon peab seda tunnistama.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (DA) Mul on hea meel selle üle, et raportis tunnistatakse, et hüpoteeklaenuid ja muud liiki väljastatavad väärtpaberid on tegelikult sama likviidsed ja turvalised kui riigivõlakirjad. Seepärast ühinen ka täiel määral raportis Taani hüpoteeklaenumudelile antud kaudsele toetusele, kuigi usun, et Taanit oleks tulnud tekstis selgesõnalisemalt mainida. Hoidun hääletamast seetõttu, et ELi konkurentsivõime huvides ei kutsuta raportis üles võtma vastu ülejäänud läänemaailmaga, sealhulgas Ameerika Ühendriikidega võrreldes rangemaid finantseeskirju.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi finantsjärelevalve paketi vastuvõtmine septembris tähendas eelkõige organite ja mehhanismide loomist pangandussektori mikrotasandi usaldatavusjärelevalveks, kooskõlastades tegevust liikmesriikide järelevalveasutuste võrgustikuga. Algatusraportis, mille üle me täna hääletasime, keskendutakse teemale, mis minu arvetes langeb mõnevõrra selle uue struktuuri alla ning mida ma pean otsustavaks iga majanduse jaoks. Omavahendite kvantiteedi ja kvaliteedi kindlaksmääramine on kindlasti väga tundlik teema, mida tuleb analüüsida mõjust lähtuvalt – eelkõige lähtudes mõjust Euroopa majanduse elavdamisele – ja selle üldises kontekstis. Kuna meie ettevõtteid rahastab peamiselt pangandussektor, mis on üks majanduse alustala, on minu arvetes äärmiselt oluline, et pangad juhiksid oma riske ja kasumeid pikaajalist usaldusväärsust silmas pidades. Lisaks leian, et neid probleeme tuleks arutada ennetavalt ja Atlandi-ülest koostööd arvesse võttes. Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest üldiselt ma nõustun selle sisuga ning pean seda üheks sammuks ELi uue mehhanismi loomise suunas, mis aitaks planeerida, kooskõlastada ja teostada järelevalvet ELi majandus-, eelarve- ja sotsiaalvaldkonnas.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Praegune finantskriis on näidanud paljude pankade võetud riske ja nende riskide katmiseks vajaliku kapitali puudumist. See vastutustundetu käitumine maksab jätkuvalt kätte Euroopa kodanikele majanduslangusest tulenevate pankade päästmise ja ka kulukärbete näol. Finantsvaldkonna reguleeriva raamistiku mis tahes läbivaatamise käigus tuleb esitada ettepanekud, et parandada kapitalinõuete direktiivi, ning seepärast on selline läbivaatamine keske tähtsusega, et luua stabiilsed ja vastutustundlikud pangad. Kõnealuses raportis kiidetakse heaks G20 ja Baseli komitee sätestatud eesmärgid ja ettepanekud, mille eesmärk on tagada, et pankadel on piisav kogus sobiliku kvaliteediga kapitali ning et nad on likviidsed ja suudavad tagada stabiilse rahastamise, mis on vajalik raskete turutingimustega toimetulekuks. Hääletasin selle raporti poolt, sest selles toetatakse reformiprotsessi, kuid ma ei toeta ühtegi üleskutset nõrgendada Baseli komitees vastu võetud ettepanekuid. Samuti teen ettepaneku, et vajaduse korral uuritakse täiendavalt meetmete mõju, püüdes samas siiski tagada täielik, karm ja õigeaegne rahvusvaheline rakendamine.

– Raport: Veronique De Keyser (A7-0245/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Rahvusvaheline üldsus ei ole veel ükskõikseks muutunud, vaid on rakendanud Aafrikas elavate rahvaste toetuseks paljusid solidaarsusmeetmeid. Selle sektori arengutase on lääneriikide omast siiski veel kaugel. Kui võtame arvesse, et aafriklase eluiga võib olla eurooplase omast isegi 30 või 40 aastat lühem, on see suur probleem, isegi praegu. Head parlamendiliikmed, ma toetan Veronique De Keyseri raportis pakutud lahendusi ja soovin juhtida tähelepanu sellele, et tõeline Aafrika probleemi lahendus peitub võrdsest nii tervishoiusüsteemile aluse panemises kui ka viivitamatu abi andmises. Kui sõnastada üks tuntud ütlus ümber, siis usun, et kui me anname patsiendile rohtu, oleme teda üheks päevaks aidanud. Ent kui me pakume talle

tervishoiusüsteemi vundamenti, ei ole me aidanud mitte üksnes teda kogu tema eluajaks, vaid ka tema lapsi. Just sel põhjusel toetan ma rahalise abi andmisel tasakaalustatud käsitust.

John Attard-Montalto, Louis Grech ja Edward Scicluna (S&D), *kirjalikult.* – Malta Tööpartei delegatsioon andis oma poolthääle raportile Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta, millega edendatakse põhiküsimusi ja -valdkondi, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid ja vähendada vaesust 2015. aastaks poole võrra. Me mõistame ühtlasi hukka asjaolu, et mõnes piirkonnas kannatavad naised endiselt suguelundite moonutamise, vägivalla ja vägistamise pärast. Oleme täielikult nõus selles raportis käsitletavate teemadega – eriti kõige pakilisemate terviseprobleemidega Sahara-taguses Aafrikas – ning üldise küsimusega, kuidas parandada selles piirkonnas tervishoiuteenuste pakkumist ja sotsiaalkindlustuskavasid. Minu delegatsioon ei ole aga nõus raporti lõikes 6 viidatud abortide pooldamisega.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Selles raportis tegeletakse mitme küsimusega. Sellele vaatamata teeb suurt muret lõige 6, milles käsitletakse aborte. Olen abordi vastu ja ma ei saa toetada dokumenti, milles seda tegevust pooldatakse. Sel põhjusel olen otsustanud hääletada muudetud raporti vastu.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Rootsi konservatiivid andsid täna, 7. oktoobril 2010, oma vastuhääle raportile (A7-0245/2010) Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta. Tahaksime siiski juhtida tähelepanu sellele, et meie arvates käsitletakse selles raportis elutähtsat teemat – arstiabi kättesaadavus on arengu põhieeldus. Sahara-taguses Aafrikas surevad igal aastal sajad tuhanded lapsed haigustesse, mis ei ole elementaarse arstiabi kättesaadavuse korral kellelegi eluohtlikud. Meie arvates puudub selles raportis aga vastus küsimusele, kuidas seda arstiabi pakkuda. On selge, et kodanikuühiskond on arstiabi pakkumises kandnud ja kannab paljudes riikides siiani väga suurt rolli. Kategooriline vastuseis eraalgatuslike arstiabi osutajate ja vabaühenduste tööle ei ole õige liikumissuund, kui pidada silmas vaeste heaolu. Samal ajal soovime rõhutada, et me toetame tingimata raporti lõiget, milles käsitletakse naiste reproduktiivtervist ning mõistetakse hukka suguelundite moonutamine ja naiste vastu suunatud kohutavad vägivallateod.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Niipalju kui mina aru saan, seisneb Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemi ja ülemaailmset tervishoidu käsitleva resolutsiooni väärtus selles, et küsimuse käsitlemisel lähtutakse kõnealuse piirkonna eripärast. Lääne tsivilisatsioonile omase sotsiaalkaitsesüsteemide korraldamise mudeli paigutamine täiesti erinevasse keskkonda on tõeline probleem. Paljud arengumaadele mõeldud Euroopa või USA projektid on ebaõnnestunud jäiga läänekeskse suhtumise tõttu. Selle tagajärjel on raisatud vahendeid ja tekitatud asjaomastele riikidele lisaprobleeme. Selles piirkonnas valitsev eriline olukord muudab veelgi endastmõistetavamaks tööga, et tervisesse ei saa suhtuda kui kaupa. Seega tuleb solidaarsuse ja demokraatia väärtustele tuginedes kindlaks määrata, millist liiki arstiabi on võimalik mittetulunduslikel alustel pakkuda. Aja jooksul tehtud edusammud, sealhulgas ELi liikmesriikide toetusel toimunud areng, võidakse ärilistel kaalutlustel rakendatavate rutakate meetoditega olematuks muuta. Leian, et selles resolutsioonis käsitletakse seda küsimust õiglaselt ja järjekindlalt – seepärast hääletasingi selle poolt.

Proinsias De Rossa (S&D), *kirjalikult.* – Ma toetan seda raportit, milles püütakse käsitleda Sahara-taguse Aafrika kõige pakilisemaid tervishoiuprobleeme ja küsimust, millised

süsteemid oleks võimalik nende lahendamiseks luua, pidades silmas ELi kohustust saavutada aastatuhande arengueesmärgid ja vähendada äärmuslikku vaesust 2015. aastaks poole võrra.

Raportis uuritakse, kuidas on võimalik luua üldiseid, kättesaadavaid ja taskukohaseid tervishoiusüsteeme ning kuidas me saame jagada Euroopa parimat tava. Raportis käsitletakse eelkõige vastastikust tervisekindlustust, mis on mitmes Aafrika riigis juba kasutusele võetud ja tõhusaks osutunud.

Vastastikuse tervisekindlustuse seltsid ei ole mõeldud täitma riigi ülesandeid – pigem on need alternatiiv, mis võimaldab kõrvaldada arstiabi kättesaadavust takistavad asjaolud ja tagada kvaliteetse arstiabi parema kättesaadavuse kõigile kodanikele, sõltumata nende sissetulekust. Vastastikune tervisekindlustus on suutnud kohandada end ka nende mitteametlikku majandust esindavate sotsiaalmajanduslike kihtide vajadustega, kes muidu jäävad riiklikust ja kommertskindlustussüsteemist välja, ning seega on vastastikune tervisekindlustus asjakohane vahend üldise kindlustatuse saavutamiseks väikese ja keskmise sissetulekuga riikides.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Aafrikat on kurnanud kriis, loodusõnnetused, äärmuslik vaesus, sõjad ja epideemiad ning seepärast on hädavajalik, et aitaksime luua seal jätkusuutliku tervishoiupoliitika. Sel põhjusel toetasin seda raportit, millega nähakse ette tervishoiusüsteemid, mida rahastatakse ühiselt riigi vahendite, rahvusvahelise solidaarsuse ja kodanike osaluse abil. Selle saavutamiseks peavad Euroopa riigid pidama kinni oma lubadusest ja eraldama 2010. aastal koostööks vähemalt 0,7% oma rahvamajanduse kogutoodangust. EL peab toetama arvukate vastastikuse kindlustuse seltside tegevust, mille eesmärk on edendada arstiabi kättesaadavust. Liikmesriikidel palutakse jagada arenguriikide valitsustele oma teadmisi ning suuremat tehnilist ja rahalist abi, et juurutada ja laiendada sotsiaalkindlustussüsteeme. Lõpetuseks on ka Euroopa Investeeringispangal oma osa laenu tagamisel, ravisutustesse investeerimise kaasrahastamisel ja tervishoiutöötajate palkade osalisel rahastamisel. Üksnes nende ühiste jõupingutuste abil saab Aafrika endale kõigile kättesaadava jätkusuutliku tervishoiusüsteemi.

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide tugevdamine on arengupoliitika oluline tahk. Tervishoiusüsteemide puudujääkide korvamine mõjutab tervishoiutöötajate parema koolitamise, asjakohaste ennetuskampaaniate ja vähenevate ravikulude kaudu rahvatervist kogu maailmas. See aitaks vähendada HIVi, tuberkuloosi, düsenteeriat ja teisi suuri epideemiaid. On lubamatu, et eraettevõtted takistavad kasumi nimel juurdepääsu arstiabile. Veelgi vastuvõetamatum on see, et konservatiivsed usuvoolud ei tunnusta seksuaal- ja reproduktiivtervisega seotud põhimõtteid ning seavad kahtluse alla õiguse teha aborti, pannes sellega ohtu miljonite naiste tervise. Sahara-taguse Aafrika ja kogu maailma tervishoiusüsteemide täiustamiseks on ülioluline, et Euroopa Liit peaks paremini sammu ülejäänud rahvusvahelise üldsusega. ELi ülesanne on eelkõige soodustada mittetulunduslike, solidaarsusel põhinevate vastastikuse tervisekindlustuse struktuuride tärkamist ning võimaldada parandada kvaliteetse arstiabi kättesaadavust. Seetõttu toetan Veronique De Keyseri raporti vastuvõtmist.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Tervishoiuteenuste kättesaadavus on Aafrika mandri riikide elanikele tähtis. Seepärast on hea, et meie arutelu käsitleb tervisekindlustussüsteeme ja tervishoiu korraldamist väikese sissetulekuga riikides.

Kahjuks oleks raporti toon ja meelelaad võinud olla tunduvalt parem. Näiteks on kahetsusväärne, et Euroopas valitseb endiselt mõtteviis, mis laseb panna kirja selliseid fraase nagu „sotsiaalsete ja humanitaartingimuste tõttu, milles teatud rahvad elavad, ei saa kodanikud alati aru ennetava tegevuse mõttest”.

Leiame ka seda, et teatud mõttes valitseb raportis ajast ja arust suhtumine eratervisekindlustusse ja sõltumatutesse arstiabi osutajatesse. Teatavates Aafrika osades on nende sõltumatute arstiabi osutajate tegutsemise jätkumine praegu eluliselt tähtis, et oleks kättesaadav mingigi arstiabi.

Nendest puudujääkidest hoolimata leiame, et selle raporti eesmärk on kiiduväärt ja et selles pakutakse välja päris mitu head mõtet. Tahaksime toetada ka edumeelseid jõudusid, kes tegutsevad abiorganisatsioonides naiste reproduktiivtervisega seotud õiguste nimel. Seepärast otsustasime hääletada selle raporti poolt.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääle raportile Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta, sest selles kinnitatakse, et rahvusvaheline üldsus peab täitma oma aastatuhande arengueesmärkidega seotud kohustused ja Euroopa Liit peab kinni pidama oma lubadusest parandada Sahara-taguse Aafrika tervishoiuteenustele antavat abi. Pean rõhutama, kui tähtis on toetada jätkusuutlike vastastikuste mudelite arengut. Need mudelid peaksid põhinema solidaarsusel – solidaarsusel põhja ja lõuna vahel ning osalejate vahel –, kuid pikas plaanis tuleks nende abil saavutada autonoomsus ja omafinantseerimine.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Sahara-tagune Aafrika on jätkuvalt piirkond, kus on kõige lühem keskmine eeldatav eluiga sünnimomendil (kahekümnest riigist, mille elanike keskmine eeldatav eluiga sünnimomendil on kõige lühem, asuvad üheksateist Aafrikas), suurim suremuskordaja ning emade ja laste suremuskordaja. Samuti on see piirkond, kus HIV nakkusest põhjustatud surmade osa on kõige suurem – mitmes riigis ületab selle levimust määr täiskasvanud elanike hulgas 15%. Need andmed, mida võib pidada rabavaks, hoiatavad meid, et nendele riikidele hädavajalik humanitaarabi tuleb juhtida korrektselt tervishoiuvaldkonda ja väga mahajäänud kogukondadele tuleb pakkuda elementaarset arstiabi. Selles on oma osa ka Euroopa Liidul ja üksikutel liikmesriikidel – mitte seepärast, et see äärmine viletsus võib olla tingitud Aafrika mandri koloniaalminevikust, nagu väidetakse raportis, vaid seetõttu, et eurooplasi seovad aafriklastega erilised sõprus- ja solidaarsussidemed, mida ei tohi unustada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Aafrika rahva tõsised probleemid ja tervishoiuga seotud pakilised vajadused on sama vaieldamatud kui arenenud maailma tõhusa sekkumise tähtsus, et tagada paremad elamistingimused mandril, mida on tabanud rohke ebaõnn alates loodusõnnetustest kuni sõdade, konfliktide ja rõhuva diktatuurini. Vastuvõetamatu on aga nende põhjuste kasutamine selleks, et sundida peale põhjanevate ja ümberlükkamatute humanistlike väärtuste kehtestamist, nagu tehakse seoses õigusega elule. Uute lahkarvamust tekitavate põhimõtete pealesurumine ei aita vähearenenud Aafrika probleeme lahendada. Seepärast hääletasin ma vastu.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raportis on tahke, mida me peame tähtsaks – näiteks veendumus, et tervis ei ole kaup, ja mure „tervishoiu ja meditsiini kiiresti äriks muutumise” pärast. Meil on hea meel, et selles kaitstakse naiste õigust otsustada vabalt oma reproduktiivtervis küsimuste üle, mis puudutavad muu hulgas soojätkamist, rasedumisvastaseid vahendeid, aborti või sugulisel teel levivaid haigusi. Sama oluline on see, et raportis tõstetakse esile kvalifitseeritud tervishoiutöötajate nappust mitmes Aafrika

riigis. Selle asemel et aidata hoida väärtuslikku tööjõudu päritoluriigis, on mõned Euroopa riigid paljude selliste töötajate ärameelitamisega ajude äravoolu kiirendanud. Teema, mille puhul raportis oleks saanud ja tulnud sügavamale minna, on nn välised tegurid, mis „võivad vähendada oluliselt nende riikide tegutsemisvabadust [/..] ja aidata oluliselt kaasa rahva tervise parandamisele”. Kindlasti ei saa me eirata struktuurilise kohandamise programme, välisvõlga, kärpeid ega erastamist, mille eesmärk on saavutada elujõulisus, sealhulgas tervishoiusektoris, kus on juba tohutuid vajakajäämisi. Samuti ei saa me eirata viisi, kuidas EL proovib sundida iga hinnaga peale majanduspartnerluslepinguid, mis nõrgendaks nende riikide majandust veelgi.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Teabevahetus on oluline igas poliitikavaldkonnas. Tervishoiusektoris on aga riikide ja piirkondade vaheline teabevahetus eluliselt tähtis – selle abil on lihtsam uurida, millised aspektid on universaalsed, kättesaadavad ja taskukohased teistes piirkondades kui see, mille jaoks mõni meede sai algselt kavandatud. Seda arvesse võttes on mul selle raporti üle väga hea meel, sest selles esitletakse Euroopa parimat tava, ja me võime näha, kuidas seda on võimalik Sahara-taguses Aafrikas rakendada.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma toetasin raportit Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta, sest pean ülioluliseks kaitsta õigust tervisele kui põhilist inimõigust. Kahjuks on hästi teada, et aafriklase eluiga on eurooplase omast vähemalt 30 aastat lühem, ning ainuüksi see erinevus paneb põhja ja lõuna solidaarsuse mudeli tõsiselt proovile. Hästi on teada ka see, et enamik Sahara-tagustest aafriklastest – eriti need, kes elavad maapiirkondades – ei saa endale ravimitega seotud kulutusi lubada. Raportis, mille üle me täna parlamendis hääletasime, eelistatakse jätkusuutlike tervishoiuteenuste rahastamist kas riigi vahenditest või rahvusvahelist solidaarsust väljendavatest vahenditest. Seoses sellega on Euroopa Liidul õigupoolest tähtis ülesanne võtta asjakohaseid meetmeid, et panna alus läbipaistvale rahastamissüsteemile, mille aluseks on elanikkonna tegelikest vajadustest tuletatud tervisenäitajad. Lisaks pean vajalikuks jätkata elanikkonna teadlikkuse parandamise programmidega haiguste ennetamise ja varajase diagnoosimise teemal. Lõpetuseks tahaksin rõhutada asjaomase valdkonna ametiasutuste peamist rolli nende eesmärkide saavutamisel.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) On hädavajalik jätkata oma jõupingutuste ühendamist, et Euroopa Liidu investeeringuid Sahara-tagustesse tervishoiusüsteemidesse rakendataks tõhusalt eesmärgiga vähendada järjepanu seda suurt ebavõrdsust, mis valitseb praegu selle ja teiste mandrite vahel eeskätt laste sünni, eeldatava eluea ja HIV esinemuse vallas.

Tähtis on aga ka manitseda nende riikide juhte kasutama olemasolevaid vahendeid ettenähtud eesmärkidel ning tagada, et neid vahendeid ei eraldataks muud liiki tegevuse jaoks, sest teatavate riikide halb valitsemistava süvendab sageli tervishoiusüsteemide probleeme. Tahaksin juhtida tähelepanu ka sellele, et sündimust tuleks hoida nendes riikides senisel tasemel ja isegi suurendada ning vabatahtlikku raseduse katkestamist ei tohiks liiga lihtsaks teha. Kuigi me peame kahtlemata austama naiste õigusi, ei tohiks korduv raseduse katkestamine olla sündimuse põhikujundaja. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Mina toetasin raportit Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta. Tervis ei ole kaup. Pärast 2010. aasta aruannet aastatuhande arengueesmärkide kohta ja viis aastat enne nende eesmärkide täitmise tähtaega on meie kõigi kohus toetada meie partnerriike riikliku tervishoiupoliitika

rakendamisel. Kulutused tervishoiule ei ole kulu, vaid tähtis investeering nende riikide jätkusuutlikkusse sotsiaal-majanduslikku arengusse.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Kuidas me saame leppida sellega, et aafriklase ja eurooplase eluiga erineb 30 või 40 aasta võrra? Niisuguse murettekitava olukorra kujunemisele aitavad kaasa paljud tegurid: halb valitsemistava, loodusõnnetused ja äärmine vaesus. Selles olukorras on Aafrika tervisenäitajad ühed ärevusttekitavamad maailmas. Nagu öeldakse raportis, on Maailmapanga hinnangul vähe tõenäoline, et arengumaad suudaksid lähitulevikus maksutuludest oma tervishoiusüsteemi ülal pidada. Seoses sellega saaksid mittetulunduslikud süsteemid, mida rahastatakse mitmest allikast – riigieelarvest, rahvusvahelise toetuse kaudu ja kodanike endi osalusel –, aidata kaasa Sahara-taguse Aafrika hiiglasliku tervishoiuprobleemi lahendamisele. Tuleb tunnistada, et mõned Aafrika riigid on juba käivitanud rahvusvahelise kogukonna abiga paljulubavaid algatusi. Euroopa Liit etendab solidaarsusel põhinevate tervishoiustruktuuride rakendamisel siiski erilist osa, juhtides ja rahastades esmatasandi tervishoiusüsteeme ja parandades ravimite kättesaadavust. EL peab samuti toetama elanikkonna teadlikkuse parandamise programme haiguste ennetamise ja varajase diagnoosimise kohta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Raportis käsitletakse tervisekindlustuse puudumist Sahara-taguses Aafrikas, mis tähendab suurele osale elanikkonnast arstiabi kättesaadavuse olematust. Tervishoiuteenused on tagatud neile, kelle rahakott seda võimaldab. Suur osa Sahara-taguse Aafrika rahvastest, eelkõige maapiirkondades, ei suuda kanda tervishoiuteenuste ja (isegi geneeriliste) ravimite kulusid vaatamata vabaihenduste ja muude valitsuse programmide vahendusel pakutavatele teenustele. Seega on raporti põhisõnum see, et tuleb luua solidaarsuspõhimõttel rajanev tervisekindlustus, et tagada rahva juurdepääs arstiabile. Seoses sellega palutakse raportis komisjonil toetada ja soodustada tervisekindlustussüsteemi loomist riiklike ametiasutuste, kõikide sidusrühmade ja rahastajate koostamise teel.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Igal aastal sureb ligi kümme miljonit alla viie aasta vanust last, kellest neli miljonit on alla ühe kuu vanused vastsündinud. Vastsündinute suremus on pea täielikult koondunud vaestesse riikidesse, peamiselt Sahara-tagusesse Aafrikasse. Isegi praegusel ajal sureb maailmas igas minutis üks naine raseduse ja sünnitusega seotud tüsistuste tagajärjel. Peamised põhjused on verejooks, nakkused ja tõsine hüpertensioon. Maailma Terviseorganisatsiooni statistika alusel on arengumaa naisel oht surra raseduse tagajärjel 36 korda suurem kui arenenud riigis elava naise puhul. Paaril viimasel aastal on surmajuhtumite arv vähenenud 34%, kuid see näitaja ei moodusta pooltki sellest, mida nõutakse aastatuhande viienda arengueesmärgi saavutamiseks. Rohkem tähelepanu tuleb pöörata enimohustatud inimrühmadele, nimelt maapiirkondades elavatele naistele, kõige vaesematele peredele, rahvusvähemustele, põlisrahvarühmadele ja konfliktipiirkonnas elavatele inimestele. Tervishoiusüsteemidesse tuleb rohkem investeerida, et tagada lõpuks kõigile kvaliteetsema arstiabi kättesaadavus.

Alf Svensson (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Täna Euroopa Parlamendi hääletusel andsin ma oma vastuhääle algatusraportile Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta. Raportis käsitletakse eluliselt tähtsat teemat – on endastmõistetav, et arstiabi kättesaadavus on arengu põhieeldus. Sahara-taguses Aafrikas surevad igal aastal sajad tuhanded lapsed haigustesse, mis ei ole elementaarse arstiabi kättesaadavuse korral kellelegi eluohtlikud. See on meile, arenenud maailmale häbiks. Tarvilik on abi, mis tagab arstiabi kättesaadavuse. Minu arvates puuduvad selles raportis aga sobivad vastused küsimusele, kuidas seda peaks tegema. On selge, et kodanikuühiskonnal, eelkõige

usuorganisatsioonidel, on olnud arstiabi pakkujana ajalooliselt ja on ka praegu paljudes Saharast lõunas asuvates riikides väga suur roll. Raporti kohane tegutsemine – kategooriline vastuseis eraalgatuslike arstiabi osutajate ja vabaühenduste tööle – ei ole kindlasti õige toimumisviis kellegi jaoks, kes mõtleb tõesti vaeste heaolule. Seepärast hääletasin ma raporti vastu.

Marc Tarabella (S&D), kirjalikult. – (FR) Oma resolutsiooniga Sahara-taguse Aafrika tervishoiusüsteemide ja ülemaailmse tervishoiu kohta tuletab Euroopa Parlament meelde „naiste õigust otsustada vabalt ise oma reproduktiivtervise küsimuste üle, mis puudutavad kas soojätkamist, rasestumisvastaseid vahendeid, aborti või sugulisel teel levivaid haigusi”. Ent mul on kahju, et see meede võeti vastu väga tagasihoidliku häälteenamusega – 313 poolt, 229 vastu. Tegemist on põhiõigusega, mille nimel on tuhanded naised nii Euroopas kui ka mujal maailmas saanud võidelda ja võitlevad veel praegugi, pannes sageli oma elu ohtu. Kuigi ma mõistan tugevalt hukka kolleegide vähemuse võetud seisukoha, olen ma tänase hääletusega väga rahul.

– Resolutsiooni ettepanek: ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika pärast 2013. aastat (B7-0539)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Mina ja mu kolleegid leiame, et me peame Euroopa Liidu regionaalpoliitika edust kasu saama. See tähendab, et peab toimuma evolutsioon, mitte revolutsioon. See poliitika peab jääma tugevaks ja hästi rahastatuks – see peab olema tõeline majandusliku arengu taganttõukaja. Me tahame lihtsamaid eeskirju – mitte üksnes sõnastuse, vaid ka sisu poolest. Usume kindlalt, et äärepoolseimatele piirkondadele ja sealsetele linnadele tuleks pöörata erilist tähelepanu. Olles töötanud selle resolutsiooniga nii tööühme etapis kui ka parlamendi regionaalarengukomisjonis, olen saavutanud märkimisväärse edasiminekü kahel rindel: et võetaks rohkem arvesse võimalike toetusesaajate vajadusi ja et SKP käsitust ei peetaks tarbetult pühaks. Leian, et SKP peaks jääma toetuste eraldamisel põhikriteeriumiks, kuid me peame kaaluma ka teisi kriteeriume. Olen leitud kompromissiga rahul, seepärast hääletasin selle resolutsiooni poolt. Võttes selle resolutsiooni vastu suure häälteenamusega, oleme ühendanud oma väed ja edastanud Euroopa Komisjonile ja Euroopa ministritele oma selge seisukoha.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin poolthääle resolutsioonile ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat. See dokument sisaldab olulisi väiteid, näiteks vajadust säilitada ühtekuuluvuspoliitika ka pärast 2013. aastat, mis on tarvilik tingimus liikmesriikide liidu jaoks. Minu arvates peame olema väga ettevaatlikud seoses nõudega, et maaelu arengut tuleb ühise põllumajanduspoliitika teise samba raames kooskõlastada ühtekuuluvuspoliitika arendamise eesmärkidega ning et seda tuleb korraldada piirkondlikul tasandil, et tagada selle kohandamine vastavalt vajadustele. Piisav piirkondlik areng on täiesti võimalik saavutada kokkulepete, mitte kohustuslike vahendite abil. Olen igati nõus, et ühtekuuluvuspoliitikat ei tuleks taasriigistada. Ühtekuuluvuspoliitika ei tohiks olla ei riiklik ega piirkondlik poliitika. See peaks olema Euroopa poliitika. Me peaksime liikuma Euroopa taasühendamisel põhinevalt ühtekuuluvuspoliitikalt Euroopa planeerimisel ja arengul rajanevale ühtekuuluvuspoliitikale. Euroopa Liidu muutmine piirkonnaks, mis on maailma kõige konkurentsivõimelisem nii majanduslikus kui ka sotsiaalses mõttes ja kõige keskkonnasäästlikum, on tulemusliku Euroopaga seotud siht, mille saavutamist meie kodanikud ootavad.

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) ELi ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ja saavutada majanduslik ja

sotsiaalne ühtekuuluvus, mis on maakogukondade eluks ja arenguks väga tähtis. Mina hääletasin selle resolutsiooni poolt. On ülioluline, et EL jätkaks jätkusuutliku arengu toetamist maapiirkondades ja äärealadel. Iirimaa on saanud alates 1973. aastast regionaalarengu fondi ja ühtekuuluvuskomisjoni vahendusel umbes kümme miljardit eurot. Ma toetan resolutsioonis öeldut, et tuleb mõelda põhjalikult regionaalarengu tähtsusele, võtta seda arvesse ELi eelarves ning edendada Euroopa tugevat regionaalpoliitikat, mida rahastatakse sobival viisil, et saavutada sotsiaalne, majanduslik ja piirkondlik ühtekuuluvus. Et aidata ELi ühiskonnal kasvada ja õitseda, peab 2013. aasta järgne ühtekuuluvuspoliitika täitma Euroopa piirkondade vajadused. See poliitika peab olema lihtsustatud ja läbipaistev. Et saavutada konkreetseid ühtekuuluvuspoliitika sihid ja jaotada raha õiglaselt, peavad regionaalarengupoliitika ja piirkondlikul tasandil kooskõlastatav tegutsemisviis koos toimima.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Mina toetasin seda resolutsiooni. Ühtekuuluvuspoliitika on ELi poliitikas eriti tähtis osa, mille eesmärk on vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ja saavutada majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus. Tõhusalt rakendatud regionaalpoliitikal on suur lisaväärtus kogu ELi ja selle majanduskasvu jaoks. Euroopa Parlament on väljendanud korduvalt oma seisukohta, et ühtekuuluvuspoliitika arendamise taga on praegu üleilmsed probleemid, mis mõjutavad ELi piirkondi erinevalt. Seepärast on vaja parandada põhjalikult ühtekuuluvuspoliitika üldist kooskõlastamist ELis. Tegelikult on ühtekuuluvuspoliitika suhtes kohaldatavate nõuete ja eeskirjade keerukus ja rangus üks põhitakistustest, mis ei lase nende vahendite potentsiaali ära kasutada. Et tagada ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel selle eesmärkide saavutamine, peab see olema piisavalt paindlik, et seda oleks võimalik kohandada üksikute piirkondade erijoontele, nii et need piirkonnad võiksid tulla toime endale omaste majanduslike ja sotsiaalsete raskustega.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ühtekuuluvuspoliitika on kõige tõhusam vahend Euroopa poliitika kohaldamiseks piirkondlikul tasandil. Täna vastuvõetud resolutsiooni ettepanek sisaldab tähtsaid aspekte, mille abil luuakse tihe seos Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidega. 2014.–2021. aasta eelarveraamistik peab toetama eraldatavate vahendite abil sihikindlat ühtekuuluvuspoliitikat. Kui pidada silmas majanduskriisi mõju vähemarenenud piirkondadele, peab lähenemiseesmärgil olema ka tulevikus suur kaal. Rumeenia puhul võimaldab selle poliitika kohaldamine läheneda nõuetekohaselt teistele ELi riikidele – esmajoones tänu sellele, et minu riigis saavad struktuurifondidest toetust kõik kaheksa arengupiirkonda. Nende fondide ligimeelitamise ja parima ärakasutamise korral oleks SKP tõusnud lähima viie aasta jooksul 15%. Ent ministeeriumide haldusosakondade vähese haldussuutlikkuse tõttu jääb vahendite kasutamise ulatus üheks Euroopa väiksemaks. Niisiis usun, et kasulik oleks olemasolevad haldusstruktuurid ministeeriumide tasandil ümber korraldada ja kohaldada töötajate valimisel rangeid oskustega seotud kriteeriume. Peale selle leian, et makropiirkondlikud strateegiad, näiteks Doonau strateegia, peavad jääma selle poliitika esmatähtsateks tahkudeks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest Euroopa Liidul tuleb nüüd hakata kavandama ELi 2013. aasta järgse ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika rahastamist ja kooskõlastamist. Olen nõus Euroopa Parlamendi seisukohaga, et peame hakkama kohe planeerima ja jaotama struktuurifondidele ette nähtud ELi raha nii, et uueks pikaajaliseks finantsperioodiks oleks eraldatud piisavalt raha kõikide ELi piirkondade harmooniliseks arenguks. Euroopa on ühendatud, seega on väga tähtis saavutada ühtekuuluvuspoliitika eesmärgid, et vähendada Euroopa piirkondade

arengutaseme erinevusi ja saavutada majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus. Nõustun parlamendi arvamusega, et ühtekuuluvuspoliitika peaks olema enam tulemuskeskne ning et me peaksime püüdlema veelgi suurema tõhususe ja kasulikkuse poole, sest vaid nii muutub see poliitika tarbija jaoks mugavamaks ja tulutoovamaks. Selle saavutamiseks peame muutma põhjalikult haldusprotseduure, suurendama finantskontrolli, kooskõlastama riiklikke ja piirkondlikke menetlusi ning muutma need paindlikumaks ja lihtsamaks. Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks peame rakendama ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitikat ning tagama, et see poliitika oleks sõltumatu ja hõlmaks kõiki Euroopa piirkondi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi eelarve suurendamine on tähtis, kuid selle paremaks rakendamiseks on oluline muuta paindlikumaks ja lihtsustada ka selle kasutamise eeskirju. ELil peavad olema poliitilised prioriteedid, mis soodustavad majanduskasvu ja parema tööhõive loomist, ja strateegiad, mis suurendavad näiteks konkurentsivõimet teadusuuringute ja uuendustegevuse vallas.

Minu arvates peaks 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika struktuur võimaldama kasutada lihtsat, õiglast ja läbipaistvat üleminekurežiimi, millega võetaks arvesse varasemaid kogemusi ja viimaseid suundumusi asjaomaste piirkondade sotsiaalses ja majanduslikus olukorras ning võimaldataks neil piirkondadel jätkata liikumist majanduskasvu ja arengu poole. ELi eelarve tuleks koostada koos Euroopa poliitilise tegevuskavaga. Näiteks on kõigi Euroopa juhtide tegevuskavas energeetika, meie aga investeerime teadusuuringutesse neli korda vähem kui 1980. aastatel. Leian, et Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia on hea lähtepunkt ja kindel alus edasiseks tööks.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Minu arvates peaks Euroopa Sotsiaalfond jääma osaks määrusest, mis sisaldab ühtekuuluvuspoliitika vahendeid käsitlevaid üldsätteid. Ent leian, et sotsiaalfond peab tegutsema siiski vastavalt oma eeskirjadele.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Oma loomisest saati on Euroopa Liit on edendanud rahu ja heaolu, vabadust ja turvalisust ning ühtset turgu kui olulisi väärtusi. EL on edendanud säästva arengu kaudu ka sotsiaalset, majanduslikku ja piirkondlikku ühtekuuluvust. Need väärtused, mille tõttu me praegu enda üle uhkust tunneme, peaksid – endastmõistetavalt koos regionaalarengupoliitikaga – juhtima Euroopa lõimumist ka tulevikus. 2013. aasta on käegakatsutavas kauguses.

Selle eesmärgi saavutamiseks on järelikult tähtsad kõigi jõupingutused, sest Euroopa praegune olukord on võrdlemisi keeruline ja pärast Lissaboni lepingu vastuvõtmist on see läbimas põhjalikke muudatusi. Ebasoodne üleilmne õhustik on nihutanud ELi prioriteete, et leida lahendus konkreetsetele või majanduslikele probleemidele, kuid need prioriteedid ei tohi kalduda kõrvale ELi regionaalpoliitika aluspõhimõtetest. 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika struktuuris peaks selgelt kajastuma asjaolu, et ühtekuuluvuspoliitika ei ole poliitika, mille abil jaotada rahalised vahendid ümber liikmesriikide ja piirkondade vahel. Pigem on see – või peaks olema – poliitika, mille sihiks on ELi sotsiaalne, majanduslik ja piirkondlik areng.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Võttes vastu resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat, toetas Euroopa Parlament just praegu Brüsselisse lahtiste uste päevadele kogunenud piirkondade esindajate nõudeid. Parlament soovib edastada selge poliitilise seisukoha veel enne novembris avaldatavat viiendat ühtekuuluvusaruannet, milles sätestatakse ELi 2013. aasta järgse regionaalpoliitika

põhieesmärgid. Praegune sotsiaalkriis annab regionaalarengupoliitikale erilise mõõtna. Kui piirkonnad peavad sellel majanduse ümberkorraldamise perioodil jätkuvalt hakkama saama, vajavad nad korralikku eelarvet. Euroopa 2020. aasta strateegia edukuse tagamiseks tuleb piirkondi rohkem kaasata ja Euroopa Komisjon peab jätkama rahalistele vahenditele ligipääsemise menetluste lihtsustamist. Lõpetuseks tuleb parandada ka ühtekuuluvuspoliitika teemalist teabevahetust, et Euroopa kodanikud mõistaksid struktuurifondide vajalikku rolli olulistes piirkondliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse projektides. See on üks kohaliku tasandi ettevõtmisi, mida Euroopa peab toetama.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Andsin poolthääle resolutsioonile ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat. Euroopa 2020. aasta strateegia edukuse jaoks on ülioluline rakendada ühtekuuluvuspoliitikat, mis soodustab Euroopa Liidu stabiilset ja jätkusuutlikku majanduskasvu ning töökohtade loomist. Kuigi selle strateegia sihtide saavutamine on tähtis, peaksid ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika olema sõltumatud ning nende abil tuleks tagada raamistik kõikide Euroopa poliitikavaldkondade tugeva koostoime saavutamiseks.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Nagu ma olen varemgi öelnud, on ELi ühtekuuluvuspoliitika ülitähtis, et vähendada ja leevendada 27-liikmelise ELi eri piirkondade tasakaalustamatust ja edendada Euroopa konkurentsivõimet. On hädavajalik toetada kõige ebasoodsamate piirkondade arengut, tõhustada uuendustegevuse, tehnoloogia ja hariduse jaoks ette nähtud tõhusate vahendite eraldamist ning rakendada meetmeid tööhõive ja eelkõige konkurentsivõime suurendamiseks. Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid peaksid olema liikumapanevaks jõuks ka selles valdkonnas. Seepärast on mul hea meel soovitus üle innustada olemasolevaid tehnilise abi vahendeid rohkem kasutama, et suurendada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ning vabaihenduste suutlikkust.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ja kasutada kasvupotentsiaali majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ühtekuuluvuse saavutamiseks. See poliitika on osutunud Euroopa lõimumise, moderniseerimise ja jätkusuutliku arengu püüdluste seisukohalt väga tähtsaks. Vastavalt aluslepingute vaimule nõuavad need tunnusjooned ELi regionaalpoliitikat, mida rakendatakse kogu ELi territooriumil ja mis hõlmab kõiki Euroopa piirkondi.

Äärepoolseimate piirkondade, piirialade, geograafiliste eritingimustega piirkondade jm spetsiifiliste arenguprobleemidega piirkondade jaoks peaksid ka edaspidi kehtima soodsamad erisätted. Euroopa Liidu ees seisvad lühi- ja pikaajalised ülesanded eeldavad sellise Euroopa 2020. aasta strateegia vastuvõtmist, mis suudaks luua soodsa raamistiku stabiilseks ja jätkusuutlikuks majanduskasvuks ning töökohtade loomiseks Euroopas. Selle strateegia edukuse jaoks on praegu tähtis rakendada ühtekuuluvuspoliitikat. Tahaksin rõhutada ka seda, et piirkondlik ühtekuuluvus eeldab piirkondlikule arengule suunatud käsitust, mistõttu on vajalik ka piisav paindlikkus, et kohendada seda poliitikat piirkondlike iseärasustega ja toetada vähemarenenud piirkondade jõupingutusi oma sotsiaal-majanduslike raskuste ületamisel.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Sellel resolutsioonil on mitu head külge – eelkõige see, et selles rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika eesmärki vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ja kasutada kasvupotentsiaali majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ühtekuuluvuse saavutamiseks.

See on poliitikavaldkond, mis hõlbustab moderniseerimist ja jätkusuutlikku arengut ja annab tunnistust teatavast solidaarsusest. Seetõttu oleks pidanud sellele suuremat rõhku panema. ELi eelarve kavandataval läbivaatamisel ja järgmises finantsraamistikus tuleb piirkondlikku mõõdet täies ulatuses arvesse võtta, vastasel korral on sotsiaalsed, majanduslikku ja piirkondlikku ühtekuuluvust keeruline saavutada.

Ühtekuuluvuspoliitikat tuleb kohandada erimeetmete võtmise teel vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349 nimetatud äärepoolseimate piirkondade vajadustele. Komisjon peab pakkuma välja piisavate rahaliste vahenditega kindlustatud alalised meetmed, mida on võimalik kohandada iga äärepoolseima piirkonna vajaduste järgi, et aidata nendel piirkondadel oma püsivalt ebasoodsates oludes toime tulla. Piirialade, geograafiliste eritingimustega piirkondade jm spetsiifiliste arenguprobleemidega piirkondade jaoks peavad ka edaspidi kehtima soodsamad erisätted. Ent me ei soovi, et ühtekuuluvuspoliitika oleks allutatud ELi 2020. aasta strateegia prioriteetidele, milles rõhutatakse konkurentsivõimet, dereguleerimist, kohanemisvõimet ja ettevõtlust – alati ühtekuuluvuse ja lähenemise arvelt.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Me otsustame praegu ühtekuuluvuspoliitika tulevikku, samal ajal kui tööpuudus üha kasvab ja eelarveid tõmmatakse koomale kogu Euroopas. Näiteks langeb SKP Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonnas tõenäoliselt taas 75–100%ni Euroopa SKPst. Alates 2013. aastast tuleb rakendada meetmeid, milles võetaks arvesse lirimaa, eriti Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonna muutunud majandusolukorda. Teise eesmärgi programmid peavad keskenduma tulevikus sellele, et suurendada piirkondade suutlikkust osaleda tõhusalt lirimaa ja Euroopa keskkonnahoidlikumas ja arukamas jätkusuutlikus majandusarengus. Kohalikud lennud Borderi, Midlandi ja Westerni piirkonda on majanduslik ja sotsiaalne vajadus. Seetõttu tuleb avaliku teenindamise kohustusega seotud rahastamine säilitada, sest neid siselende ei ole võimalik ilma selle rahata korraldada. EL peab jätkama piiriülese koostöö toetamist. Piiriülese koostööga kaasneb võimalus võidelda piirialadel võrgustike ja infrastruktuuride vahetamise abil tööturu killustatuse vastu.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa lõimumise aluspõhimõte, sest sellega tagatakse ELis võrdne areng ja erinevuste vähendamine ning kaitstakse samal ajal sotsiaalsed ja piirkondlikku ühtekuuluvust. Lissaboni lepinguga tugevdati ühtekuuluvuspoliitikat. Nii on meie kõigi huvides, et tulevane ühtekuuluvuspoliitika suurendaks kogu ELi arengupotentsiaali, edendaks Euroopa majanduse konkurentsivõimet ja parandaks meie elukvaliteeti.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tänu sellele, et nõukogus loodi Euroopa 2020. aasta strateegia, ja pärast seda, kui parlamendi regionaalarengukomisjon võttis vastu dokumendi tulevase ühtekuuluvuspoliitika kohta, on meil asjakohane ja hästi ajastatud raport, mille eesmärk on anda ühtekuuluvuspoliitikale tagasi selle keskne roll. Raportis rõhutatakse õigesti piirkondliku mõõtme tähtsust, mis avaldus selgemalt siis, kui uue lepingu alusel anti majanduslikule ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele täiendav piirkondlik staatus, ning viidatakse sobivalt ühtekuuluvuspoliitika peamistele põhimõtetele – mitmetasandilisele juhtimisele, partnerlusele ja integreeritud lähenemisviisile. Kõigil neil põhjustel hääletan ma raporti poolt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ilma niisuguse veenva ühtekuuluvuspoliitikata, nagu Euroopa Liidul alati on olnud, ei oleks ELil õnnestunud vähendada praegust tasakaalutust geograafiliselt ebasoodsamate piirkondade ja kõigi teiste piirkondade vahel. Nende

poliitikavaldkondade tugevdamine praegusel etapil, mil kriis põhjustab selle pingutustnõudva, tasakaalutuse vähendamise ülesande täitmisel mõningaid viivitusi, on ülitähtis, et saavutataks ELi 2020. aasta strateegias visandatud eesmärgid ning et EL saaks ühe oma solidaarsuse põhisamba, mis on juba võimaldanud areneda ja edu saavutada enamikul Euroopa piirkondadel.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Tahaksin väljendada siirast lugupidamist Danuta Maria Hübneri vastu ja tänada teda regionaalarengu komisjoni nimel koostatud resolutsiooni eest. Resolutsioonis tõstatatakse väga õigel ajal regionaalarengu jaoks eraldatud ELi rahaliste vahendite rakendamise teema ning küsimus, kuidas kindlustada keskkond, kus neid vahendeid võib kasutada paindlikumalt, võttes arvesse riikide geograafilist asukohta ja nende majandusliku tõhususe põhinäitajaid. Minu riigis Lätis kasutatakse ühtekuuluvuspoliitika rakendamiseks eraldatud rahalisi vahendeid kahjuks väga ebatõhusalt. Läti majandusministeeriumi ning regionaalarengu ja omavalitsuste ministeeriumi ametnike korrumpeeritus pidurdab nii üksikisikute algatusvõimet kui ka kõiki samme ELi rahaliste vahendite tõhusamaks kasutamiseks. Et Lätis pole korraldatud ühtekuuluvusfonde käsitlevat teavituskampaaniat, ei tea selle riigi rahvas ELi pakutavatest võimalustest peaaegu mitte midagi. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest siis saan ma kasutada seda dokumenti teatavatele Läti ministritele ja riigiteenistujatele selgitamiseks, et on aeg hakata töötama ELis ja mõistagi Läti hüvanguks. Läti uuendamisvõimaluste käestlaskmine on kuritegu tulevaste põlvkondade vastu.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) ELi ühtekuuluvuspoliitikaga nähakse ette toetus, et võimaldada vaesematel piirkondadel jõuda rikkamate piirkondadega samale tasemele. Seda toetust tuleks kasutada ebavõrdse majandusliku arengu tagajärgede tasakaalustamiseks. Ent me peame tagama, et rahalisi vahendeid jagatakse üksikutele piirkondadele õiglaselt ja läbipaistvalt. Samuti tuleks selgelt määratleda toetuste maksmisel kasutatavad kriteeriumid. Me peame pöörama enam tähelepanu äärealadele. Ma hääletan resolutsiooni vastu, sest selles ei selgitata piisavalt toetuste kontrollimise ulatust ega toetuste jaotamise otsuse tegemise meetodit.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Resolutsiooni ettepanekuga Euroopa Liidu ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat annab Euroopa Parlament Euroopa Komisjonile selgelt märku järgmisel programmitöö perioodil selle poliitika kujundamisel rakendatavatest miinimumnõuetest. Ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on vähendada Euroopa piirkondade arengutaseme erinevusi ja suurendada kasvupotentsiaali majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ühtekuuluvuse saavutamiseks. Euroopa solidaarsust väljendav ühtekuuluvuspoliitika mängib Euroopa 2020. aasta programmis ülitähtsat osa. Selle tõhus rakendamine on oluline edasiseks moderniseerimiseks ning stabiilse majanduskasvu ja töökohtade loomiseks Euroopas. See poliitika on mõeldud ka konkurentsivõime suurendamiseks ja ELi kodanike elukvaliteedi parandamiseks. Ma olen kindlalt selle poolt, et tagasi lükataks kõik katsed ühtekuuluvuspoliitikat taasriigistada või sektoriteks jagada ja selle vahendeid eri sektorite vahel hajutada. Tähelepanu tuleks pöörata vajadusele mitmetasandilise juhtimise järele, sellele, kui otsustav on koostöö piirkondadega, et tagada võimalikult kasutajakeskne ühtekuuluvuspoliitika, samuti tarvidusele kooskõlastada maapiirkondade arengut paremini ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (FR) Piirkondliku ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on tagada elanikkonnale võimalikult suur heaolu. Et saada selle poliitika hindamisest kasu ja tõhustada Euroopa rahaliste vahendite eraldamist käsitlevate otsuste tegemist, peavad ELi käsutuses olema peale SKP ka sotsiaalsed ja keskkonnanalased näitajad.

Enam ei piisa sellest, kui pidada otsuste tegemisel ainukriteeriumiks majanduskasvu. Ühtekuuluvuspoliitika väljendab Euroopa piirkondade solidaarsust. Selle detsentraliseeritud juhtimine on tõhusaim viis reageerida piirkondade eritingimustele ja -nõuetele ning see on sellisel kujul riikide tööhõivepoliitika suur lisaväärtus. Seepärast oleme kindlalt vastu kõikidele kavadele taasriigistada Euroopa Sotsiaalfondi haldamine. Taasriigistamine ei tohiks olla ainus võimalus, kuidas selle fondi kaalu ja nähtavust suurendada.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Eesmärk saavutada ELi erineva arengutasemega piirkondade majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus on tähtis. 2020. aasta strateegia vastuvõtmisel peame looma raamistiku, mis oleks stabiilse majanduskasvu ja töökohtade loomise jaoks soodne. Resolutsioonis nõutakse ka maaelu arengu kooskõlastamist ühtekuuluvuse arendamise eesmärkidega ja selle korraldamist piirkondlikul tasandil, et tagada selle kohandamine vajadustele. Pärast kriisi on Euroopas kahjuks palju maapiirkondi, mis on veelgi rohkem kõrvale jäetud ja mille rahvaarv on selle tulemusel vähenenud. Selline asjade käik põhjustab maastiku seisundi halvenemist, mis suurendab hüdrogeoloogilist ebastabiilsust. EL peab andma piirkondadele võimaluse sekkuda, kasutades selleks sihipäraseid toetusi demograafilise languse käes vaevlevate piirkondade taasrahvastamiseks. Vaid nii saame tagada uued töökohad ja suurema piirkondliku arengu.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa solidaarsuse põhisammas. Just selle poliitika kaudu saavutame eesmärgi vähendada piirkondlikku ebavõrdsust ja kiirendada harmoonilist arengut kogu Euroopa Liidus. Saabuvaks perioodiks 2014–2020 tuleb kehtestada raamistik, mille abil on võimalik regionaalpoliitikat tõhustada. Mitmetasandilist juhtimist tuleb soodustada. Selleks tuleb kaasata õigusloomeprotsessi rohkem piirkondlikke ja kohalikke organeid – nagu nõutakse Lissaboni lepingus – ning järgida lähimuspõhimõtet, sest otsuseid tuleb teha tasandil, mis on rahvale võimalikult lähedal. Unustada ei tohi eritingimusi äärepoolseimates piirkondades, nagu Madeiral, kust mina pärit olen. Sellistel Euroopa piirkondadel on väga erilised arenguprobleemid ja Euroopa strateegiate rakendamisel peavad nende jaoks ka edaspidi kehtima soodsamad erisätted. Oleks soovitatav kasutada ka teisi näitajaid kui sisemajanduse koguprodukt, mis peab jääma regionaalpoliitika vallas abikõlblikkuse tuvastamisel endiselt põhikriteeriumiks. Nende näitajate abil tuleb võtta arvesse piirkondade eriomadusi, et anda täielikum pilt iga piirkonna tegelikust olukorrast.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Mul on väga hea meel, et võeti vastu resolutsioon, milles sätestatakse Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) jaoks suunised programmitöö perioodiks 2014–2020. Leian, et juhtides tähelepanu ERFi piirkondlikule iseloomule, kinnitame vajadust võtta regionaalpoliitika rakendamisel arvesse piirkondade erijooni. On tähtis, et korraldusasutused arvestaksid nende piirkondade tegelikku olukorda ja looksid ERFi jaoks poliitikavaldkonnad, mis vastavad tööpoolest kogukondade ja kohalike ettevõtjate vajadustele. Tuleb tunnistada, et ERFi haldamist iseloomustab meie piirkondades suur ebavõrdsus. See on põhjus, miks ma nõuan selle valdkonna standardite ühtlustamist Euroopa tasandil. Sama tähtis on leida rohkem võimalusi, kuidas muuta keskpikas plaanis poliitikavaldkondi vastavalt piirkondade majanduslikele ja sotsiaalsetele tingimustele ja arengule, et ERF saaks pakkuda tõelist lisaväärtust kogu programmitöö perioodi jooksul. Minu arvates on ERF suurepärase kasvu, tööhõive ja piirkondliku ühtekuuluvuse taganttõukaja ning sellest peab saama oluline vahend, et toetada meie rahva ja piirkondade huvides tõhusalt struktuurilise arengu projekte.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) Selles raportis nõutakse lihtsat, õiglast ja läbipaistvat üleminekurežiimi. Üks põhiline katsumus on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika

jaoks olnud kliimamuutus, mis mõjutab erineval määral tuntavalt ka Austria piirkondi, sest sektorid, mida kliimamuutus kõige rohkem puudutab, hõlmavad turismi, põllumajandust ja metsandust. Nagu resolutsiooni ettepanekus on öeldud, tuleb juhtida piiratud vahendid esmajärgulistesse valdkondadesse ning ühised probleemid peavad saama ühised lahendused.

– Resolutsiooni ettepanek: Euroopa Sotsiaalfondi tulevik (B7-0535/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 sätestatakse: „Oma poliitika ja meetmete määramisel ja rakendamisel võtab liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid.” Seega pean tarvilikuks suurendada Euroopa Sotsiaalfondi, s.t ELi regionaalpoliitika sotsiaalse mõõtme tõhusust ja nähtavust. Seda kümmet miljonit eurot, mis investeeritakse igal aastal sotsiaalsesse Euroopasse (elukestev õpe, sotsiaalne kaasatus, töötajate kvalifikatsiooni kohandamine jne), tuleb kasutada tõeliselt edasiviivalts kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega. Ent Euroopa Sotsiaalfond peab jääma siiski ELi regionaalpoliitika lahutamatuks osaks, sest see tagab, et ükski rahaliste vahendite erinev eraldamine ei muuda asju keerulisemaks. Hääletasin selle dokumendi poolt, sest selles käsitletakse neid küsimusi väga selgelt ning esitatakse Euroopa Komisjonile tungiv palve teha Euroopa Sotsiaalfondist ELi poliitika põhivahend.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Olen selle resolutsiooniga nõus. Jätkusuutlik majanduskasv ja töökohtade loomise poliitika on Euroopa jaoks väga tähtis. Selle poliitika rakendamist peaksid toetama reformid hariduse, kutsehariduse ning välja- ja ümberõppe programmide vallas, et kohandada neid tööturu vajadustele, ning sellele poliitikale oleks vaja ka väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetust. Parimate tulemuste saavutamiseks on väga oluline, et kavandatud vahendeid kasutataks kooskõlastatult ja üksteist toetavalt. ELi tasandil on Euroopa Sotsiaalfondil kaalukas roll tööhõive ja töötingimuste parandamisel ning töötajate integreerimisel tööturule. Ent struktuurifondidest eraldatavatest toetustest üksi ei piisa. Et luua sotsiaalprogrammide rahastamiseks tulemuslik ja tõhus süsteem, tuleb struktuurifondidest abi andmine ühendada teiste olemasolevate vahendite ja programmidega, näiteks Euroopa mikrokrediidirahastuga Progress, mille vahendusel antakse väikeettevõtetele mikrokrediiti ja ettevõtete asutajatele toetust.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Sotsiaalfond on põhivahend, mis aitab edendada ELi riikides majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Sellest fondist saadav võimalikult suur rahaline toetus aitaks tugevdada Euroopa kodanike seas solidaarsustunnet, eriti uutes liikmesriikides. Aastatel 2007–2013 on Euroopa Liit eraldanud Euroopa Sotsiaalfondist Rumeeniale ligikaudu 3,5 miljonit eurot. Rakenduskavades keskendutakse kahele valdkonnale. Neist esimese eesmärk on arendada inimressursse, samas kui teine on ette nähtud avalike teenuste ja avaliku korra infrastruktuuri parandamiseks haldussuutlikkuse arengut käsitleva programmi alusel. Seoses sellega tuleb suurendada asjakohaste menetluste lihtsustamise ja täiustamise teel struktuurifondide potentsiaali. Põhieesmärk on aidata liikmesriikidel saavutada parimad tööhõivevõimalused ja kodanike aktiivne osalemine ühiskonnas. Tulevikus peab Euroopa Sotsiaalfondil olema suur osatähtsus Euroopa 2020. aasta strateegia toetamises. See nõuab kindlasti meetmete võtmist nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) On selge, et Euroopa Sotsiaalfondi tulevik ei sõltu mitte üksnes sellest, milline on Euroopa otsustajate arusaam selle mandri tulevikust, vaid

ka sellest, mida kasulikku on need otsustajad suutnud minevikust õppida. See minevik annab meile praegu selgemalt kui kunagi varem märku, et mudel, mida Euroopa institutsioonid on seni tööhõive, koolitamise ja töö puhul kohaldanud, ei sobi enam tänapäeva majandusega kokku. ELi 2020. aasta strateegia ja selle põhivahendi – sotsiaalfondi – puhul tuleb arvestada, et tööhõive ja koolituspoliitika abil on võimalik muuta Euroopa fondide kulutused säästvaks üksnes juhul, kui see poliitika on tingimata mõeldud kohalike vajaduste täitmiseks ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kui Euroopa majanduse nurgakivi tugevdamiseks ja toetamiseks. Tulevikus peame pöörama senisest tunduvalt rohkem tähelepanu sotsiaalfondile ja terves ELi 2020. aasta strateegias kohalikule mõõtmele ja väikeettevõtetele, mis moodustavad 99% Euroopa majandusstruktuurist. Lootuses, et liidu vaatenurk nendes üliolulistest küsimustes muutub, hääletan resolutsiooni poolt.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle Euroopa Parlamendi tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni esitatud resolutsiooni poolt, sest Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) on vaja tugevdada ja tõhustada – iseäranis majandus- ja sotsiaalkriisi ajal –, kuivõrd see fond on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemisel üks Euroopa Liidu põhivahendeid. Lisaks on väga tähtis täiustada ESFi finantsmenetlust, sest see lihtsustaks ja tõhustaks liikmesriikide jaoks ESFi kasutamist investeerimisel oskuste, tööhõive ning välja- ja ümberõppega seotud tegevusse, et luua rohkem ja paremaid töökohti. Tahaksin juhtida tähelepanu ka sellele väga tähtsale asjaolule, et komisjon peab jaotama ESFi eraldatud ELi raha sihipäraselt, sest vaid siis on sotsiaalfond otsene vahend, mille abil inimesed võivad leida rakendust ja paremaid töökohti, pääseda välja vaesusest, vältida sotsiaalset tõrjutust ja elada täisväärtuslikku elu. Üksnes tõhusama ja tugevama ESFi abil saame rakendada tööhõive ja sotsiaalküsimuste vallas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid ning aidata vähendada tööpuudust ja vaesust Euroopas.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Ma toetasin resolutsiooni Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku kohta mitmel põhjusel. Esiteks tunnustan ma asjaolu, et selles Euroopa Parlamendi resolutsioonis nõustatakse struktuurifondide jäämisega suures osas sotsiaalpoliitikavaldkonna eesmärkide peamiseks rahastamisvahendiks. Samal ajal toetan ma komisjonile esitatud palvet, milles toonitatakse, kui vajalik on vastastikune seotus teiste programmidega ja sidususe toetamine mitmeaastaste raamprogrammide raames, nagu Daphne, Progress, rahvatervise programm ja programm „Kodanike Euroopa”. Sugugi vähem tähtis pole komisjonile esitatud üleskutse tugevdada meetodite lihtsustamise ja täiustamise ning paindlikkuse suurendamise abil struktuurifondide potentsiaali, rõhutades sotsiaalse lõimimise mõõdet, et aidata liikmesriikidel parandada sotsiaal- ja tööhõivepoliitika tulemusi ning saavutada jätkusuutlik majanduskasv. Lõpetuseks toetasin ma seda Euroopa Parlamendi resolutsiooni selles rõhutatud mõtte pärast, et ELi regionaal- ja sotsiaalpoliitika moodustavad omavahel seotud terviku ning et Euroopa 2020. aasta strateegia edukuse seisukohalt on vaja esitada selge raamistik kõigi Euroopa poliitikavaldkondade ja struktuurifondide sidususeni jõudmiseks. See on lõppsiht, mille saavutamine tehakse resolutsioonis komisjoni ülesandeks.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Sotsiaalfond etendab sotsiaalse ühtekuuluvuse vallas ülitähtsat rolli, aidates lõimida Euroopa piirkondade töötajaid. Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamisel on haridus ja kutseõpe valdkonnad, mis on ELi 2020. aasta strateegia edukuse seisukohast väga olulised. Euroopa Sotsiaalfondi osatähtsust võiks siiski veelgi suurendada. 2014.–2020. aasta struktuurifondide ülesehituse puhul tuleb võtta arvesse selle fondi eripära. Kavandada võiks mõned muudatused. Ent on tähtis, et Euroopa Sotsiaalfond jääks tegutsema struktuurifonde käsitlevate üldeeskirjade

raamistikus, nagu see on praegu. Kui luua sellele eraldi õigusraamistik, oleks tagajärjeks paratamatult Euroopa poliitikavaldkondade killustumine ja asjatult keerulise olukorra tekitamine toetusesaajate jaoks. Euroopa poliitika sidusus peab käima käsikäes tervikliku ülevaatega eesmärkidest ja ressurssidest, mis nõuab vahendite paremat koostoimet. Seepärast peab Euroopa Sotsiaalfondi kohta kehtima ka edaspidi määrus fonde käsitlevate üldsätete kohta, kindlasti oma eeskirjadega, kuid mitte mingil juhul oma eelarvega.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Sotsiaalfondil on ülitähtis roll karjääri- ja töövõimaluste parandamisel, sest selle abil edendatakse töötajate oskuste kohandamist tööturu vajadustele ja töötajate loimimist tööturule ning suurendatakse sotsiaalset kaasatust. On tähtis, et liikmesriigid kasutaksid Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid investeerimiseks kutseoskustesse, tööhõivesse ning välja- ja ümberõppesse, et luua rohkem ja paremaid töökohti.

Et ELi 2020. aasta strateegia sihte oleks võimalik saavutada, tuleks seda vahendit kasutada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKE) toetamiseks ning haridus- ja kutseõppesüsteemide kohandamiseks VKEd vajadustele. Suurt rõhku tuleb panna haridus- ja kutseõppesüsteemide ajakohastamisele, inimväärsele tööle (sh võitlusele ebastabiilse ja deklareerimata töö vastu), soolisele võrdõiguslikkusele, töö ja eraelu ühitamise tingimuste loomisele ning tööturult väljajäänute kaasamise tagamisele.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Ma jäin selle raporti üle hääletamisel erapooletuks, sest selles nõutakse küll Euroopa Sotsiaalfondi reformimist ja tugevdamist, kuid sellega pannakse ka sotsiaalfond teenima ELi 2020. aasta strateegiat. Me kõik teame, et Euroopa Sotsiaalfondi loomise eesmärk oli vähendada ELi liikmesriikides ja piirkondades jõukuse ja elatusaseme erinevusi ja edendada sel viisil majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Praegu, mil majanduskriis surub ELi veelgi sügavamasse langusse, suurendab tööpuudust, sunnib sulgema ettevõtteid ja tehaseid, toob kaasa vaesust ja sotsiaalset tõrjutust – vaatamata sellele, et EL nimetas 2010. aasta vaesuse vastu võitlemise aastaks –, ripub selle eesmärgi kohal siiski küsimärk. Kõikide Euroopa fondide, sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi prioriteetide läbivaatamisel tuleb lähtuda Euroopa kodanike ja ühiskonna, mitte silmanähtavalt ebaõnnestunud Lissaboni strateegiast tuleneva ELi 2020. aasta strateegia huvidest. Teatavad raporti lõiked, mis puudutavad näiteks haridussüsteemide, kutsehariduse ja -koolituse kohaldamist ettevõtete vajadustele, teenivad selgelt turu, mitte Euroopa kodanike huve.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Võttes arvesse, et struktuurifondid jäävad paljuskki sotsiaalsete eesmärkide peamiseks rahastamisvahendiks, leian, et majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus tuleb omavahel tihedalt liita, parandades selleks suure tööhõive soodustamise ning rohkema hulga paremate ja kvaliteetsemate töökohtade loomise abil tööalast konkurentsivõimet ja töövõimalusi.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest ma leian, et Euroopa Sotsiaalfond peaks olema Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel peamine rahastamisvahend. On väga tähtis, et liikmesriigid kasutaksid seda fondi investeerimiseks välja- ja ümberõppega seotud tegevusse, et parandada inimeste kutseoskusi ning luua rohkem ja paremaid töökohti.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pidades silmas praegust tööhõive olukorda Euroopas, kus tööpuudus on jõudmas mitmes liikmesriigis rekordilisele tasemele, tuleks minu arvates kasutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks Euroopa Sotsiaalfondi, et toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtteid, kohandada haridus- ja

kutseõppesüsteeme ettevõtete vajadustele ning suurendada seeläbi inimeste tööalast konkurentsivõimet. Euroopa 2020. aasta strateegia edukus sõltub Euroopa ettevõtete ja sektorite konkurentsivõimest, samuti meie majanduse arengust selles kriisijärgses maailmas. Selleks peame pingutama ettevõtete (eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ning tehnoloogia- ja teadussektori) elujõulisuse ja arengu ning meie inimeste korraliku väljaõppe nimel. Minu arvates peaks Euroopa Sotsiaalfond neid eesmärke teenima ja sellepärast toetan ma täielikult resolutsiooni rõhuasetust väljaõppele ja haridusele kui tähtsale vahendile, millega võidelda jõukuse loomise ja konkurentsivõime suurendamise teel vaesuse, tööpuuduse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Praeguse majandus- ja sotsiaalkriisi tagajärgede tõttu on võitlus tööpuuduse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu äratanud Euroopa üldsuse hulgas ja Euroopa institutsioonides erilist tähelepanu. Seoses sellega on Euroopa Sotsiaalfond ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise võimalikkust silmas pidades topelttähtis. Praegusel ajal toonitatakse esmajoonel väljaõpet ja kutseoskust, et saavutada arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete uuendamine ja areng. Eesmärk on luua rohkem ja paremaid töökohti, et kaotada vaesus ja sotsiaalne tõrjutus. Seepärast tahaksin ikka ja jälle korrata, kui tähtis ja vältimatu on Euroopa Sotsiaalfondi muutmine sarnaselt teiste struktuurifondidega paindlikumaks, lihtsamaks ja paremini kohandatavaks, et reageerida tõhusamalt Euroopa uuele tegelikkusele ja uutele sotsiaalsetele probleemidele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Meie arvates peaks Euroopa Sotsiaalfond (ESF) toetama liikmesriikide võetud meetmeid, et edendada tööhõivet ja töö kvaliteeti selle kõikides aspektides (väljaõpe, tööttingimused, lepingulised suhted, tööaeg, töökorraldus), ning aitama vähendada sotsiaalset ebavõrdsust ja erinevusi tulu jaotumisel.

ESFi vahendite suurendamine võib aidata saavutada sotsiaalse kaasatuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise ning hariduse ja väljaõppe eesmärke ning toetada samal ajal majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust.

Täna parlamendis vastu võetud resolutsioonis tõstetakse esile mõnda neist meetmetest. Selles rõhutatakse olulisi küsimusi, millele ESF peaks keskenduma, ja juhitakse tähelepanu vajadusele jätkata „jõupingutusi sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks”. Ent me vajame enam kui ESFi vahendid. Me peame muutma poliitikat. Peame loobuma stabiilsuse ja kasvu paktist ning asendama selle tõelise sotsiaalse arengu programmiga.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – (GA) Pärast 1973. aastat, mil Iirimaa ühines Euroopa Liiduga, on ta saanud Euroopa Sotsiaalfondist rahalist toetust üle seitsme miljardi euro. Seda raha on kasutatud peamiselt pikaajalise töötuse ja noorte tööpuudusega toimetulekuks. Euroopa Liit annab ELi 2007.–2013. aasta Iirimaa inimressursside rakenduskava alusel Iirimaaale Euroopa Sotsiaalfondi vahendusel 375 miljonit eurot. Kava kogueelarve on 1,36 miljardit eurot. Raha kasutatakse selleks, et pakkuda koolituskursusi töötutele, puuetega inimestele, kooli pooleli jätnutele ja ühiskonna äärealale jäänutele. Käes on üleilmastumise ajastu. Et tegeleda probleemide ja võimalustega, mida üleilmastumine Iirimaa tööjõu jaoks toob, toetatakse Iirimaa Euroopa Sotsiaalfondist ka elukestva õppe koolitusprogramme, mida on võimalik kohandada, et tulla toime üleilmastunud tööturu tegeliku olukorraga.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Andsin poolthääle resolutsioonile Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) tuleviku kohta. ESF on Euroopa sotsiaalse ühtekuuluvuse põhitegur, sest selle abil toetatakse tööhõivet, töötajate lõimimist tööturule ja kutseõpet. Selles

dokumendis oleme väljendanud selgelt oma vastuseisu Euroopa Komisjoni ettepanekule lüüa ESF teistest fondidest lahku. Tegelikult tuleks teha vastupidist: see fond peaks mõjususe suurendamist silmas pidades olema tihedalt seotud teiste, eelkõige regionaalpoliitika vahenditega. Oleme väljendanud oma poolehoidu sellele, et ESFi muutuks tõhusamaks, lihtsamaks ja läbipaistvamaks vahendiks, mis peab toimima sotsiaalse Euroopa ülesehitamisel edaspidigi võimsa hooandjana. ESFi peab saama kasutada täiel määral võitluseks vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega ning selle abil peab olema võimalik täita ELi eesmärgid kõnealuses valdkonnas.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Euroopa Sotsiaalfond (ESF) on ELi peamine eelarvevahend, mis aitab kaasa sotsiaalsele ja tööturu lõimumisele. Ent on selge, et selles resolutsioonis keskendutakse liialt ESFi osale tööhõive edendamisel ega pöörata piisavalt tähelepanu selle põhirollile toetada haavatavate rühmade kaasamist, mida minu fraktsioon, sotsiaaldemokraadid ja demokraadid, on alati kõvasti toetanud. On ülioluline anda ESFi toetust haavatavatele rühmadele, kes kannatavad majanduslanguse tagajärjel kõige enam.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Selles raportis kaitstakse väidetavalt inimväärsel tööd ja võideldakse ebakindla töö vastu. Üks asi on seda väita, ent me peame leidma ka vahendid, et seda teha. Euroopa 2020. aasta strateegia liigub sellele väitele vastupidises suunas. Mis kasu kogu sellest rääkimisest üldse on? Ei mingit. Miks loetleda üles vaeste tekitatud probleemid ja öelda mitte sõnagi rikaste põhjustatud probleemide kohta? See dokument on tulvil silmakirjalikkust.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Sotsiaalfond on peamine vahend, mis võimaldab luua uut tööhõivet ja uusi töövõimalusi, edendada töötajate oskuste kohendamist tööturu nõuetele ja töötajate lõimimist tööturule ning tugevdada sealjuures sotsiaalset kaasatust. Seepärast on väga tähtis, et Euroopa Liit saavutaks sotsiaal- ja tööhõivevaldkonnas Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärgid. Seega on selle kaaluka vahendi tugevdamine meie jaoks oluline, et viia kavandatud strateegia korralikult ellu, suurendades toetust väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis on kogu majanduse käimapanev jõud ja mis vastutavad kõige enam majanduse ja tehnoloogia arengu ning töökohtade loomise eest.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Lätis on Euroopa Sotsiaalfondist saanud poliitiliste ja majanduslike spekulatsioonide sihtmärk. Teatavad ebaausad riigiteenistujad rikastuvad koolituseks ja ümberõppeks eraldatud vahenditest. Vastloodud koolituskeskustes ja teistes litsentseerimata asutustes, kus koolitajate kutseoskused on allpool vajalikke standardeid, lihtsalt pestakse töötute ja teiste väikese sissetulekuga rühmade koolitamiseks eraldatud raha. Teatavate „koolituskeskuste” nõutavad tasud on kõrgemad kui Läti Ülikoolis. Euroopa Sotsiaalfond peab asjade sellise hooletussejätmise eest maksma. Mina toetasin seda resolutsiooni. Mulle meeldis eriti lõige 15, milles Euroopa Parlament „kutsus komisjoni üles tugevdama menetluste lihtsustamise, paindlikkuse ja parandamise abil struktuurifondide potentsiaali /../, et aidata liikmesriikidel optimeerida sotsiaal- ja tööhõivepoliitika väljundeid ning luua jätkusuutlikku majanduskasvu”. Hääletasin poolt lootuses, et luuakse järelevalvemehhanism, millega astutaks julgelt vastu ebaausatele poliitilistele osalejatele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Sotsiaalfondi abil püütakse vähendada liikmesriikide majanduslikke ja sotsiaalseid erinevusi. Seoses sellega on tunduvalt ettenägelikum alustada kutseoskusi käsitlevatest meetmetest, mis on Euroopa töötajate tööga kindlustatuse ja tööotsingute huvides. Me peame juba olemasolevat potentsiaali

täielikult ära kasutama, et kaubandus- ja tööstusettevõtted ei saaks oskustööliste nappuse ettekäändel arvukalt odavaid välispetsialiste sisse tuua. Sellega seoses tuleks tagasi lükata ka kaalumise all olev mõte erinevatest kaartidest. Kui projektide aruandlus ja nende elluviimine põhjustab paljudes piirkondades probleeme ning kui näiteks Prantsusmaa avaliku ja erasektori partnerlust käsitlev koolitusprogramm on oodanud Brüsseli bürokraatide pädevusvaldkondade muutumise tõttu makseid kolm aastat, ei suuda fond oma ülesannet täita. Igal juhul tuleb selgeks teha, et on vaja pöörata enam tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, kes on tegelikud tööandjad. Selles resolutsioonis põhimõtteliselt nõustutakse nende kaalutlustega, kuid kuna see sisaldab ka mõningaid puudujääke, jäin ma erapooletuks.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Panime tänasel täiskogu istungil hääletusele resolutsiooni ettepaneku Euroopa Sotsiaalfondi tuleviku kohta. On hästi teada, et Euroopa Sotsiaalfondil on tähtis ülesanne toetada Euroopa 2020. aasta strateegiat, mille põhieesmärk on saavutada kaasav majanduskasv, vaesuse vähenemine, tööhõive suurenemine ja koolitustaseme tõus lõppeesmärgiga luua uusi ja paremaid töökohti. Selles valguses on võimalik mõista selle fondi kui poliitilise vahendi esmatähtsust ja selle topeltväärtust, mis seisneb ühelt poolt tööhõive- ja ühtekuuluvuspoliitika toetamises ning teiselt poolt tõelises ja harmoonilises regionaalarengus. Viimati nimetatud aspekt – ma hakkan lõpetama – on eriti tähtis seepärast, et Euroopat ei saa pidada tõeliselt terviklikuks, ühtekuuluvaks ja ühendatuks, kui kõik selle ühiskonnad ei ole täiuslikult arenenud ega ole jõudnud nii kindlale ja ühtsele arengutasemele kui võimalik. Eelkõige ei tohi me unustada Lõuna-Euroopa piirkondi. Rahaliste vahendite jaotamine Ida-Euroopas – nii õige ja asjakohane, kui see võib ka olla – ei tohi toimuda nende piirkondade arvel, mis on Euroopa süda ja hing.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Me toetasime dokumenti, milles märgitakse muu hulgas, kui tähtis on Euroopa Sotsiaalfond, et parandada tööhõivet ja töövõimalusi, edendada töötajate oskuste kohendamist tööturu nõuetele ja töötajate lõimimist tööturule ning tugevdada sotsiaalset kaasatust. Selles juhitakse tähelepanu Euroopa Parlamendi vastu võetud neljale tööhõivesuunisele ja väljendatakse heameelt asjaolu üle, et nende eesmärkide hulka kuuluvad tööhõive edendamine ja vaesusega võitlemine seoses (taas)lõimimisega tööellu väljaõppe kaudu. Selles rõhutatakse ka seda, et sisuline edu Euroopa 2020. aasta sihtide ja eesmärkide saavutamisel, eelkõige tööhõive ja sotsiaalküsimuste vallas, on strateegia usutavuse seisukohalt suure tähtsusega.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult*. – (IT) See resolutsioon on väga tähtis, sest selles juhitakse tähelepanu Euroopa Sotsiaalfondi esmatähtsale rollile tööhõive ja töökvaliteedi parandamises. Selles pööratakse suurt tähtsust haridussüsteemidele ning kutseharidusele ja -koolitusele, inimväärsse tööle, soolisele võrdõiguslikkusele ning selle tagamisele, et tööturule pääseksid tagasi inimesed, kes on sealt praegu kõrvale jäetud. Kriis on kahjuks teinud noorte jaoks tööturule tuleku raskemaks ja toonud eakatele töötajatele kaasa töökohakaotuse. Struktuurifondide potentsiaali tuleb suurendada, et toetada neid, keda ähvardab kõrvalejätmine, optimeerida sellega kõigi huvides sotsiaalpoliitika väljundeid ja luua jätkusuutlik majanduskasv.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) eesmärk on edendada Euroopa Liidus tööhõivevõimalusi ning töötajate geograafilist ja kutsealast liikuvust ning hõlbustada tööstuse ja tootmissüsteemide muutusi. Selleks on kõige tähtsam kutsealane välja- ja ümberõpe, eriti praegusel majanduskriisi ja kasvava tööpuuduse ajal. ESFi eesmärk on suurendada töötajate tööhõivevõimalusi ja aidata parandada nende elatustaset. Seepärast

on tegemist hädavajaliku vahendiga. Töökohtade loomine ja tööalase konkurentsivõime edendamine on vahendid liidu majandusliku, sotsiaalse ja piirkondliku ühtekuuluvuse saavutamiseks. Euroopa 2020. aasta strateegia majanduskasvu ja tööhõivealaste eesmärkideni jõudmiseks tuleb soodustada ELi poliitikavaldkondade koostoimet. Ometi ei poolda ma seda, et ESFist saaks teistest struktuurifondidest eraldi seisev rahastamisvahend, millel on oma eeskirjad ja eelarve. Minu arvates oleks koostoime saavutamine lihtsam, kui me parandaksime Euroopa fondide sektoriteks jagamise asemel hoopistükki eri vahendite kooskõlastamist ja tõhustaksime nende kasutamist.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Osana praegusest arutelust, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitika tulevikku pärast 2013. aastat, sätestatakse selles resolutsioonis Euroopa Parlamendi kohustus tagada Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) jäämine ühtekuuluvuse rahastamise üldise strateegia osaks. Siiski on vaja suuremat paindlikkust ja fondi reguleerivate eeskirjade lihtsustamist. Et ESF saaks olla Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise põhivahend, tuleb selles keskenduda oskustele ja töökohtadele kogu ELis. Selle saavutamiseks peame tagama, et Euroopa Sotsiaalfond jääks ühtekuuluvuspoliitika osaks.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Parlament hääletas Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) tulevikku käsitleva resolutsiooni poolt.

Ajal, mil ESFi vajalikkus seatakse kahtluse alla – eelkõige teeb seda komisjoni president, kes soovib lõimida sotsiaalfondi märksa suuremasse, hagusamate eesmärkidega fondi – on Euroopa Parlamendi toetusel ESFile väga suur kaal.

Resolutsioonis toetatakse Euroopa Sotsiaalfondi osatähtsust ELi regionaal- ja sotsiaalpoliitikas ning kutsutakse üles lihtsustama rahaliste vahendite eraldamise menetlusi. On tõsi, et need väga piiravad menetlused ei võimalda jaotada rahalisi vahendeid viisil, mis sobiks tõesti elanikkonna vajadustega. Sageli on tulemuseks eraldiste kasutamatajätmine, eriti Prantsusmaal, mis on lausa häbiväärne.

Mul on igatahes kahju, et resolutsioonis taaselustatakse dogma, nagu tuleks haridussüsteeme ajakohastada, ning kutsutakse üles kohandama neid üksnes ettevõtete vajadustele, et parandada juurdepääsu tööturule.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Sotsiaalfond etendab tööhõive parandamisel ja töökohtade loomisel esmatähtsat osa. Ma toetan resolutsiooni ettepanekus esitatud prioriteete, mille kohaselt tuleb ajakohastada haridussüsteeme (sealhulgas laiendada neid, et neis sisalduks ka väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vajadustele kohandatud koolitus), edendada inimväärset tööd ja loomulikult soolist võrdõiguslikkust, luues tingimused töö- ja pereelu ühitamiseks. Tuleb teha kõik võimalik selleks, et tagada ELi poliitikavaldkondade ja vahendite kooskõlastatud ja vastastikku täiendav koostoime (raporti lõige 13).

Juhataja. – Tänase istungjärgu protokoll esitatakse Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks järgmise osaistungjärgu alguses.

Kui vastuväiteid ei ole, siis antakse täna selgust osaistungjärgul vastu võetud resolutsioonid viivitamata üle saajatele ja resolutsioonides nimetatud organitele.

14. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

15. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

16. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)**17. Istungjärgu vaheaeg**

Juhataja. – Kuulutan välja Euroopa Parlamendi istungjärgu vaheaja.

(Istung lõppes kell 13.25.)